

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Π'

Τετάρτη 16 Φεβρουαρίου 2011 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 5525
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Σ. Εμινίδη και Ρ. Ζήση, σελ. 5547
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Αργυρούπολης "Σεφέρης", το Δημοτικό Σχολείο Αγίας Μαρίνας Νέας Μάκρης, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Ταύρου, το Δημοτικό Σχολείο Βαθέως Αυλίδας, το Γενικό Λύκειο Λουτρακίου Κορινθίας, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Λίνδου Ρόδου και το 16ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας, σελ. 5525,5531,5533,5536,5543,5550,5556
4. Αναφορά στις δηλώσεις των εκπροσώπων της τρόικας και στην αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, σελ. 5527,5529,5532,5533,5534,5538,5539,5541,5542,5543,5544,5545,5547,5548,5550,5551,5552,5553,5554,5555,5556,5559,5560

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 17 Φεβρουαρίου 2011, σελ. 5525

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολογήτων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων", σελ. 5526
2. Κατάθεση σχεδίων νόμων:
 - α) Οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατέθεσαν σχέδια νόμων:
 - i. "Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Άμυνας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας του Βασιλείου της Ολλανδίας και του Γενικού Επιτελείου της Τουρκικής Δημοκρατίας, καθώς επίσης και του Αρχηγείου του Διοικητού της Ανώτατης Συμμαχικής Διοίκησης Μετασχηματισμού του ΝΑΤΟ που αφορά στη λειτουργική σχέση με το Κέντρο Αριστείας για Επιχειρήσεις σε Περιορισμένα και Αβαθή Ύδατα", σελ. 5543
 - ii. "Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Άμυνας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργού Άμυνας του Βασιλείου της Ολλανδίας και του Γενικού Επιτελείου της Τουρκικής Δημοκρατίας που αφορά στη Σύσταση, Διοίκηση και Λειτουργία του Κέντρου Αριστείας για Επιχειρήσεις σε Περιορισμένα και Αβαθή Ύδατα", σελ. 5543
 - iii. Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Αρμενίας για την παροχή Εκπαίδευσης σε Στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων της Αρμενίας σε Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και Στρατιωτικά Κέντρα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας, σελ. 5543
 - β) Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εξωτερικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας και της Τελικής Πράξης που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της αφ' ενός και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας αφ' ετέρου, για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων", σελ. 5550

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στις δηλώσεις των εκπροσώπων της Τρόικας και στην αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ.5538
ΑΛΕΥΡΑΣ Α. ,	σελ.5557
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ.5532
ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ.5551
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ.5548
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ.5543,5544
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ. ,	σελ.5539
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ.5550
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. ,	σελ.5559
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Έ. ,	σελ.5559
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ.5533,5534
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ,	σελ.5541,5542,5545
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ.5545
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ.5554,5555
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. ,	σελ.5554
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ.5555
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ.5556
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε. ,	σελ.5560
ΤΖΕΚΗΣ Ά. ,	σελ.5529
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ.5552,5553
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ.5547

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ.5538
ΑΛΕΥΡΑΣ Α. ,	σελ.5557
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ.5540
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ.5531,5532,5533
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ.5535
ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ.5551
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ.5537
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ.5548
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ.5543,5544,5545
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Σ. ,	σελ.5539
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ.5550
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. ,	σελ.5558,5559
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. ,	σελ.5563
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. ,	σελ.5526
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Έ. ,	σελ.5559
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Α. ,	σελ.5561
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ.5533,5534
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ,	σελ.5541,5542,5545
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ.5562
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ.5545
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ.5554,5555
ΣΑΛΜΑΣ Μ. ,	σελ.5527
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. ,	σελ.5554
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ.5555,5556
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ.5556
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε. ,	σελ.5560
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. ,	σελ.5536
ΤΖΕΚΗΣ Ά. ,	σελ.5529
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ.5552,5553
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ.5547

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Π'

Τετάρτη 16 Φεβρουαρίου 2011 (Πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 16 Φεβρουαρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.29' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 15.2.2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΟΘ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 15 Φεβρουαρίου 2011 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις».)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 17 Φεβρουαρίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 554/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παρασκευά Κουκούλπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την πρωτοβάθμια υγεία κ.λπ..

2. Η με αριθμό 556/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Ζώη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη δωρεά από το Ίδρυμα Νιάρχου στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 563/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών, σχετικά με την οικονομική απαξίωση της Ελληνικής Βιομηχανίας Όπλων (ΕΛΒΟ) κ.λπ..

4. Η με αριθμό 560/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την αντιμετώπιση της έλλειψης μηχανικών αυτοκινήτων και υλικών επισκευής στην Υποδιεύθυνση Τεχνικών Εφαρμογών Βορείου Ελλάδος (ΥΤΕΒΕ) κ.λπ..

5. Η με αριθμό 559/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρου Δρίτσα

προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις ασκήσεις καταστολής πλήθους των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 555/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Λιντζέρη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων λειτουργίας του ΤΕΙ Πειραιά κ.λπ..

2. Η με αριθμό 557/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Ανδριανού προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων λειτουργίας της Σχολής Τουριστικής Εκπαίδευσης Ναυπλίου κ.λπ..

3. Η με αριθμό 562/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιου Παφίλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη μείωση των τιμών στα καύσιμα κ.λπ..

4. Η με αριθμό 561/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλου Μάρκαρη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την ολοκλήρωση του περιφερειακού δρόμου του Βόλου κ.λπ..

5. Η με αριθμό 558/14-2-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ηρούς Διώτη προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στη «ΒΙΟΣΩΛ» Βόλου κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Αργυρούπολης «Σεφέρης» (Α' Τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας. Κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελματιών».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 10.2.2011 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τρεις συνεδριάσεις.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σπύρος Χαλβατζής ορίζει ως ειδικό αγορητή για τη συζήτηση του νομοσχεδίου τον Βουλευτή κ. Τζέκη Άγγελο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλης Αστέριος ορίζει ως ειδικό αγορητή για τη συζήτηση του νομοσχεδίου τον Βουλευτή κ. Βορίδη Μαυροδύη.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας ορίζει για τη συζήτηση του νομοσχεδίου ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Δημήτρη Παπαδημιούλη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μάρκος Μπόλαρης για δεκαπέντε λεπτά.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Λέχθηκε και γράφτηκε κατά κόρον, λέγεται και γράφεται κατά κόρον ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο αφορά τα κλειστά επαγγέλματα ή το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών. Περί αυτού πρόκειται;

Αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες μας είχαν μάθει πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια ότι αρχή σοφίας είναι η των ονομάτων επίσκεψις, δηλαδή μας ζητούν να κυριολεκτούμε, γνωρίζοντας την ουσία του θέματος. Είναι, λοιπόν, ιδιαίτερα σημαντικό να κυριολεκτούμε όταν νομοθετούμε.

Γι' αυτό θεωρώ κρίσιμο εξ αρχής να υπογραμμίσω ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο αφορά την ευρύτατη εφαρμογή της αρχής της επαγγελματικής ελευθερίας. Επιχειρείται δε αυτή η εφαρμογή με την κατάργηση όλων των αδικαιολόγητων περιορισμών για την πρόσβαση και την άσκηση ενός επαγγέλματος. Νομοσχέδιο για την κατάργηση περιορισμών στην πρόσβαση και στην άσκηση επαγγέλματος είναι αυτό το οποίο συζητούμε. Στο ερώτημα αν αφορά την κατάργηση όλων των περιορισμών, η απάντηση είναι «ναι, όλων, εκτός από αυτούς που αφορούν το δημόσιο συμφέρον, αυτούς που έχουν τεθεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος».

Βέβαια, η συζήτηση για το συγκεκριμένο ζήτημα είναι μία συζήτηση η οποία έχει ξεκινήσει πριν από χρόνια, ίσως και δεκαετίες. Επανειλημμένα έχει μπει στα προεκλογικά προγράμματα των κομμάτων, επανειλημμένα έχουν δοθεί υποσχέσεις, επανειλημμένα έχουν γίνει διακηρύξεις, μέχρι την ώρα που φτάνουμε να βάλουμε τα δάχτυλα «επί τον τύπον των ήλων», γιατί τότε ο νομοθέτης, ο πολιτικός, το κόμμα, η κοινωνία βρισκόμαστε ενώπιος ενώπιω με το πρόβλημα.

Αρχίζουν, λοιπόν, τα ερωτήματα, ποιοι είναι και πόσοι είναι αυτοί οι περιορισμοί που αφορούν την άσκηση ή την πρόσβαση. Ποια είναι τα επαγγέλματα για τα οποία έχουν θεσπιστεί περιορισμοί; Από πότε ισχύουν; Σε τι πλέγμα, σε ποια νομοθετήματα, σε ποιες διοικητικές πράξεις ισχύουν; Και τότε κανείς διαπιστώνει, αν επιχειρήσει μία περιοριστική και λεπτομερή καταγραφή, ότι βρίσκεται μπροστά σ' ένα κυκλώνα διασκορπισμένων διατάξεων, περιοριστικών διατάξεων που βρίσκονται σε νόμους, σε βασιλικά διατάγματα, σε νομοθετικά κείμενα, σε υπουργικές αποφάσεις, σε ΚΥΑ που ξεκινούν από τη δεκαετία του 1920, το Μεσοπόλεμο, τον Εμφύλιο και στη συνέχεια μέχρι σήμερα.

Είναι ένα πλέγμα το οποίο είναι αδύνατο να κωδικοποιηθεί από μόνο του, αν δεν κωδικοποιηθεί το σύνολο της νομοθεσίας, αν δεν ψηφιοποιηθεί το σύνολο της νομοθεσίας. Αυτή η πολυπλοκότητα που πηγάζει από τη συντεχνιακή νοοτροπία, σε συνδυασμό με μια διοικητική πρακτική που ευνοούσε και συναλλαγές, οδηγούσε κάθε φορά την προσπάθεια για να ξεκαθαρίσει το

τοπίο σε ναυάγιο.

Όμως, είμαστε σε μια εποχή που αυτή η προσχηματική προσέγγιση που κατέληγε σε παρελκυστικές διαδικασίες πρέπει να τελειώσει. Είμαστε σε μια εποχή που έτσι και αλλιώς πρέπει να λύσουμε πολλά από τα ζητήματα τα οποία σέρνουμε και κουβαλούμε μαζί μας, μια σειρά από ζητήματα που μας έφτασαν έτσι και αλλιώς στα όρια της χρεοκοπίας. Χρειάζονται αυτήν τη στιγμή οι σύντομες προσπάθειες της Κυβέρνησης, χρειάζονται οι θυσίες από τον ελληνικό λαό, χρειάζονται οι πολιτικές, οι οποίες αμφισβητούν το λανθασμένο αναπτυξιακό μοντέλο με το οποίο πορευτήκαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια για να απαντήσουμε.

Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο κοιτάζει κατάματα ένα χρόνιο πρόβλημα, ένα πλέγμα περιορισμών και απαντά σε αυτό το πλέγμα. Είναι ένα νομοσχέδιο ενταγμένο στη συνολική προσπάθεια της Κυβέρνησης, όπως ενταγμένη και στη συνολική προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι η αξιοποίηση της περιουσίας του ελληνικού λαού για την οποία τόσος θόρυβος γίνεται αυτές τις μέρες, λες και το αυτονόητο, το να αξιοποιηθεί η ελληνική περιουσία, είναι θέμα ταμπού, το οποίο δεν πρέπει να το προσεγγίζουμε και δεν πρέπει να το συζητήσουμε. Αντί να συζητήσουμε την ουσία, συζητούμε διαδικασίες σφαλερές – έχει απαντηθεί, θα απαντήσει και ο Υπουργός – είναι ζητήματα τα οποία τα συζητούμε, τα συζητά η ελληνική κοινωνία.

Είναι ένα νομοσχέδιο, λοιπόν, που λύνει ζητήματα τα οποία αφορούν την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο απαντά στους αποκλεισμούς νέων ανθρώπων οι οποίοι έχουν δικαίωμα να μπουν στην κοινωνία, να μπουν στην οικονομία, να προσφέρουν με τη δική τους δυναμική, με τη δική τους γνώση.

Θέλω, βέβαια, στο σημείο αυτό να υπογραμμίσω ότι το Υπουργείο, η Κυβέρνηση, για να λύσει αυτό το πλέγμα των διατάξεων, επιχείρησε μία τομή που έχει τη λογική του «λύνω το Γόρδιο δεσμό». Αφού δεν λύνεται ο Γόρδιος δεσμός, παρά μόνο αν ψηφιοποιήσουμε και αφού για να ψηφιοποιηθούμε χρειάζεται να περάσουν κάποια χρόνια και επειδή δεν έχουμε καιρό να περιμένουμε, λύνουμε το δεσμό αντιστρέφοντας τους όρους. Πώς, δηλαδή; Ακυρώνοντας όλους τους περιορισμούς που υπάρχουν σε όλα τα επαγγέλματα, εκτός από αυτούς που σας είπα που αφορούν το δημόσιο συμφέρον.

Μα, μήπως υπάρχουν και κάποιοι που πρέπει να διατηρηθούν; Ναι, αυτοί που πρέπει να διατηρηθούν είναι μόνο αυτοί που αφορούν το δημόσιο συμφέρον. Ο περιορισμός ανταποκρίνεται στη φύση του επαγγέλματος και αυτό θα εξασφαλιστεί με προεδρικά διατάγματα τα οποία θα εκδοθούν μέσα σε διάστημα τεσσάρων μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νομοσχεδίου.

Ποιοι είναι οι περιορισμοί αυτοί; Θα αναφέρω δέκα από αυτούς, για να υπάρχει και εικόνα στη Βουλή για το ποιοι περιορισμοί αίρονται. Ως περιορισμούς, λοιπόν, το νομοσχέδιο απορρίπτει αυτούς οι οποίοι αναφέρονται στην ύπαρξη – με πρόβλεψη νόμου – περιορισμένου αριθμού που δικαιούνται να ασκήσουν το επάγγελμα σε όλη την επικράτεια, σε ένα διαμέρισμα, περιορισμοί που εξαρτούν τη χορήγηση διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγέλματος από την εκτίμηση της διοικητικής αρχής. Αποφασίζει η διοικητική αρχή αν θα ασκηθεί αυτό το επάγγελμα σε όλη τη χώρα ή σε κάποιο διαμέρισμα.

Ένας δεύτερος περιορισμός είναι η απαγόρευση για ένα πρόσωπο της ασκήσεως του επαγγέλματος έξω από ένα συγκεκριμένο γεωγραφικό διαμέρισμα, εντός του οποίου επιτρέπεται. Η επιβολή της υπάρξεως ελαχίστων αποστάσεων μεταξύ εγκαταστάσεων προσώπων που ασκούν το επάγγελμα. Η απαγόρευση για ένα πρόσωπο δημιουργίας περισσότερων εγκαταστάσεων ή επαγγελματικής δραστηριοποίησης σε περισσότερες εγκαταστάσεις ή σε περισσότερα γεωγραφικά διαμερίσματα της χώρας. Η πρόβλεψη αποκλειστικής δυνατότητας ή απαγόρευσης διάθεσης είδους αγαθών από ορισμένη κατηγορία επαγγελματιών εγκαταστάσεων. Η επιβολή ασκήσεως επαγγέλματος ή η απαγόρευση της ασκήσεώς του από ορισμένη μόνο μορφή εταιρειών. Η επιβολή περιορισμών που σχετίζονται με τη σύνθεση του μετοχικού ή του εταιρικού κεφαλαίου. Η επιβολή υποχρεωτικών κατωτάτων ή ανωτάτων αμοιβών ή τιμών για τη διάθεση αγαθών ή

την προσφορά υπηρεσιών. Δέκατος περιορισμός, η επιβολή υποχρέωσης στον ασκούντα το επάγγελμα να προσφέρει μαζί με τη δική του σε άλλες συγκεκριμένες υπηρεσίες.

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να υπογραμμίσω ως εκ περισπού ότι η κατάργηση των περιορισμών στην πρόσβαση δεν σημαίνει ότι καταργούνται νόμιμες προϋποθέσεις, που αφορούν τα προσόντα που πρέπει να διαθέτει ο ενδιαφερόμενος. Γιατί έγιναν ερωτήσεις στην Επιτροπή Οικονομικών, αλλά και σε δημοσιεύματα στον Τύπο, που έδειχναν ότι υπάρχουν παρερμηνεία, ότι δεν έχει κατανοηθεί σωστά. Δεν μπορεί δηλαδή κάποιος να ασκήσει επάγγελμα, αν χρειάζεται γι' αυτό το επάγγελμα άδεια ικανότητας οδήγησης – εννοείται, είναι αυτονόητο – ούτε καταργούνται με το νόμο οι διατάξεις που προβλέπουν τήρηση υγειονομικών κανόνων σε καταστήματα ή οι πολεοδομικές διατάξεις σε εγκαταστάσεις. Αναφερόμαστε σαφώς σε περιορισμούς που αφορούν στην πρόσβαση και στην άσκηση επαγγέλματος από ένα πρόσωπο.

Διατηρούνται περιορισμοί με προεδρικό διάταγμα, το οποίο πρέπει να εκδοθεί εντός τετραμήνου από την έναρξη του νόμου. Ποιοι είναι αυτοί οι περιορισμοί; Όταν με αυτούς επιδιώκεται η εξυπηρέτηση επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος, όταν ο περιορισμός είναι το πρόσφορο και αναγκαίο μέσο για την εξυπηρέτηση και από απόψεως εντάσεως στη σφαίρα της οικονομικής ελευθερίας, αλλά τελεί σε εύλογη αναλογία με τη σπουδαιότητα του επιδιωκόμενου σκοπού και λόγου. Και βέβαια, αυτός ο περιορισμός δεν εισάγει άμεσα ή έμμεσα διακρίσεις σε σχέση με την ιθαγένεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς ετοιμάζομαι να μπω στο Β' Κεφάλαιο, στο ειδικό μέρος του νομοσχεδίου, το οποίο αφορά συμβολαιογράφους, δικηγόρους, μηχανικούς, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκέψεις που λένε ότι με την ευκαιρία αυτού του νομοσχεδίου που κάνει μια τέτοια τομή αναδεικνύονται πολλές παράμετροι της κοινωνικής και της οικονομικής ζωής της χώρας, τις οποίες δεν θελήσαμε να αντιμετωπίσουμε τα προηγούμενα χρόνια. Ούτε μπορούμε όμως να τις αντιμετωπίσουμε μ' ένα νομοσχέδιο. Λέμε δηλαδή, ότι η Ελλάδα είναι υπεράριθμη σε δικηγόρους. Έχουμε πολύ περισσότερους δικηγόρους αναλογικά από οποιοδήποτε κράτος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι άνοιγμα επαγγέλματος; Γι' αυτό σας είπα προηγουμένως ότι κάναμε διάκριση στο ότι καταργούμε περιορισμούς στην πρόσβαση και στην άσκηση επαγγέλματος, λειτουργήματος. Υπάρχει θέμα, επειδή είναι υπεράριθμοι οι δικηγόροι. Υπάρχει θέμα, επειδή δεν έχουμε προσδιορίσει με ακρίβεια τα επαγγελματικά δικαιώματα των μηχανικών. Δεν θα λυθεί, όμως, με αυτό το νομοσχέδιο. Τίθεται επί τάπητος με αυτό το νομοσχέδιο. Και είμαστε εδώ, σε αυτήν την κρίσιμη εποχή και λύνουμε πολλά από τα αυτονόητα που έπρεπε να λύσουμε τα προηγούμενα χρόνια, για να συζητήσουμε στη Βουλή με πρωτοβουλίες κυβερνητικές, με πρωτοβουλίες των φορέων, όλα αυτά τα ζητήματα, τα οποία σέρνουμε μαζί μας. Γιατί είναι σαφές ότι αυτήν τη στιγμή αναβολές δεν χωρούν.

Για τους συμβολαιογράφους, που είναι το πρώτο μέρος του Β' Κεφαλαίου, λύνεται το θέμα της αναλογικής αμοιβής, η οποία επιβάλλεται με την εκδιδόμενη κοινή υπουργική απόφαση. Λύνεται, λοιπόν, το θέμα του ποσού αξίας αντικειμένου συναλλαγής, το οποίο θα εκδοθεί με κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Υπουργείου Οικονομικών. Για το ζήτημα των συμβολαιογράφων υπάρχει και τροπολογία, η οποία αναφέρεται στην αύξηση του αριθμού των συμβολαιογράφων σε ένα ποσοστό 10% έως 20%. Είναι ζήτημα, το οποίο για τις λεπτομέρειές του θα συζητηθεί, αφού χρειάζεται να εκδοθούν κοινές υπουργικές αποφάσεις από το Υπουργείο Οικονομικών και από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ταυτόχρονα, ρυθμίζονται τα θέματα της εμπορικής επικοινωνίας, της διαφήμισης, που αφορούν τους συμβολαιογράφους.

Το άρθρο 5, αφορά τους δικηγόρους. Κατ' αρχάς, λύνεται το γεωγραφικό ζήτημα, αφού εξασφαλίζεται ότι ο δικηγόρος, όταν ασκεί ατομικά τη δικηγορία και όταν είναι μέλος δικηγορικής εταιρείας, έχει το δικαίωμα να ασκεί το λειτουργήμα του τόσο στην περιφέρεια του δικηγορικού συλλόγου, του οποίου είναι μέλος, όσο και σε περιφέρειες άλλων δικηγορικών συλλόγων. Καταργείται, δηλαδή, ο γεωγραφικός περιορισμός. Μπορεί να

δικηγορήσει, να παραστεί παντού, χωρίς να χρειάζεται την επικουρία τοπικού δικηγόρου. Ο νόμος προβλέπει και αυτά που αφορούν τους δικηγόρους παρά πρωτοδικείο, παρά εφετείο, παρ' Αρείω Πάγω.

Σχετικά με τα θέματα της αμοιβής του δικηγόρου, ορίζεται πως προσδιορίζονται ελεύθερα με έγγραφη συμφωνία μεταξύ του ιδίου και του πελάτη. Ρυθμίζεται το θέμα της προκαταβολής, την οποία υποχρεούται να καταβάλει ο δικηγόρος στον οικείο δικηγορικό σύλλογο. Επίσης, υπάρχει ένα θέμα – το ξέρετε, κύριε Υπουργέ, το έχουμε συζητήσει – για την εξομείωση των δικηγόρων που είναι στις επαρχίες, στα θέματα που αφορούν τα ταμεία προνοίας.

Στο άρθρο 6, γίνονται παρεμβάσεις στα θέματα της ίδρυσης εταιρείας μεταξύ δικηγόρων. Προσδιορίζεται ότι αυτές οι εταιρείες έχουν ως έδρα την έδρα του πρωτοδικείου μιας εκ των πρωτοδικειακών περιφερειών. Ορίζεται από το νόμο ότι οι δικηγορικές εταιρείες μπορούν να ιδρύουν υποκαταστήματα στην αλλοδαπή. Υπάρχει, επίσης, ένα ζήτημα που τίθεται από τους δικηγορικούς συλλόγους. Είναι υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ: Είναι το θέμα της ίδρυσης υποκαταστημάτων στα άλλα πρωτοδικεία.

Στο άρθρο 7, ρυθμίζονται τα θέματα των μηχανικών, όσον αφορά τις κατώτατες αμοιβές σε αντιστοιχία με τους δικηγόρους. Νόμιμες αμοιβές μπορούν πλέον να εισπράττονται. Επ' αυτών γίνονται και οι παρακρατήσεις υπέρ του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας. Είναι σημαντικό ότι στο νομοσχέδιο προβλέπεται πως το ΤΕΕ μπορεί να ασκήσει πειθαρχικό έλεγχο, εάν οι αμοιβές των μηχανικών είναι ασυνήθιστα χαμηλές.

Αντίστοιχα, για τους νόμιμους ελεγκτές – κλείνω, κυρία Πρόεδρε, θα αναφερθώ στη συζήτηση επί των άρθρων λεπτομερέστερα – αναφέρεται ότι οι ελάχιστες αναγκαίες ώρες για τη διενέργεια των υποχρεωτικών ελέγχων προσδιορίζονται με γενικές ή ειδικές αποφάσεις της ΕΛΤΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο παρεμβαίνει σ' έναν τομέα, τον οποίο η ελληνική κοινωνία θεωρούσε ταμπού, κάνει τομές, οι οποίες είναι απαραίτητες για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας και δίνονται ευκαιρίες σε νέους ανθρώπους, επαγγελματίες και επιστήμονες, οι οποίοι θέλουν να μπουν στην αγορά, να το κάνουν με τους καλύτερους όρους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, κ. Μάρκο Μπόλαρη.

Καλώ στο Βήμα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μάριο Σαλμά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν μέσω βαθύτατης ύφεσης, που έφτασε το 6,6% του ΑΕΠ το τέταρτο τρίμηνο του 2010, μέσα στην αγωνία της Κυβέρνησης για την τέταρτη δόση και υπό την πίεση της τρόικας, νομίζω ότι η Κυβέρνηση αποφάσισε να προσφύγει σε πρόωρες εκλογές και προσπαθεί να διεκπεραιώσει τυπικά ένα δύσκολο θέμα και μια απαίτηση από την τρόικα για το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων. Θα το παραπέμψει, όμως, μετά από τέσσερις μήνες, όπου προφανώς θα είναι χρόνος μεταγενέστερος των εκλογών.

Με ευθύνη για τις μελλοντικές γενιές, αλλά και με υπευθυνότητα καλούμαστε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συζητήσουμε ένα κρίσιμο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που πραγματεύεται μια αναγκαία μεταρρύθμιση με στόχο να απελευθερώσει την αγορά από στρεβλώσεις περί του ανταγωνισμού, να βελτιώσει το ρυθμό ανάπτυξης της χώρας και εν τέλει το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων επαγγελματιών με σεβασμό παράλληλα στο κοινοτικό δίκαιο.

Επιτυγχάνονται, όμως, οι στόχοι αυτοί με το υπό συζήτηση νομικό κείμενο; Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα, στο οποίο εκλήθη η ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών στην αρμόδια επιτροπή από όλες τις πτέρυγες της Βουλής σε τέσσερις συνεδριάσεις να απαντήσει.

Είχαμε επισημάνει ότι αν απαντούσε πειστικά, τότε κανένα κόμμα δεν θα μπορούσε να αρνηθεί την αλλαγή αυτή που επιχει-

ρείται. Γι' αυτόν το λόγο εξάλλου είχα επιφυλαχθεί να τοποθετηθώ στο νομοσχέδιο για λογαριασμό της Νέας Δημοκρατίας στην Ολομέλεια. Ανέμενα να δω ποιες από τις επισημάνσεις που κάναμε στον Υπουργό όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά και οι φορείς που τοποθετήθηκαν, υιοθετήθηκαν στο τελικό κείμενο.

Δυστυχώς, ο Υπουργός εκτός από το ότι δεν ενσωμάτωσε ουδεμία παρατήρηση και άποψη -και το τονίζω ουδεμία- δεν έπεισε την επιτροπή ότι οι στόχοι, όπως αποτυπώνονται από την αιτιολογική έκθεση, επιτυγχάνονται και φέρει ο ίδιος την ευθύνη γιατί δεν μπορεί να εξασφαλίσει τη συναίνεση της Βουλής και οδηγεί σε αποτυχία αυτό το εγχείρημα.

Σκοπός μας, λοιπόν, είναι να απελευθερώσουμε πλήρως όλους τους περιορισμούς σε όλα τα επαγγέλματα χωρίς ελάχιστη εποπτεία, ευθύνη και παρέμβαση του κράτους ή να έχουμε οικονομικές, ποιοτικές και ασφαλείς υπηρεσίες προς τον πολίτη;

Σκοπός μας είναι να είμαστε από τις ελάχιστες χώρες στην Ευρώπη που ανοίγεται πλήρως και χωρίς σταδιακή μετάβαση και εκτίμηση των επιπτώσεων η αγορά εργασίας ή να επιτύχουμε την κρίσιμη ισορροπία, ώστε και η πρόσβαση σε νέους ανθρώπους στην άσκηση ενός επαγγέλματος να βελτιωθεί και το κράτος να επωφεληθεί δημοσιονομικά από τις αλλαγές αυτές, χωρίς όμως αυτή η μαζική μεταβολή να πλήξει τον κοινωνικό ιστό ισοπεδωτικά και να οδηγήσει σε υποβάθμιση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών;

Η απάντηση νομίζω ότι είναι αυτονόητη. Μέλημα της Κυβέρνησης και γενικότερα της πολιτείας πρέπει να είναι η διατήρηση εποπτικού ρόλου του κράτους στην αγορά εργασίας και μάλιστα σε μια εποχή που η Δημόσια Διοίκηση της χώρας μας δεν φημίζεται και για τα καλύτερα αποτελέσματα.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα πρέπει να υπάρχουν κανόνες, δικλίδες και ρυθμίσεις. Γιατί ακούμε συχνά ότι δεν χρειάζονται ρυθμίσεις και κανόνες, δηλαδή, να τα απελευθερώσουμε όλα, άκρατη νεοφιλελευθεροποίηση. Το ερώτημα, όμως παραμένει εάν και κατά πόσο αυτό θα οδηγήσει σε θετικά αποτελέσματα για την κοινωνία.

Θυμίζω, όμως, ότι κάπως έτσι επικράτησαν παρόμοιες απόψεις τις τελευταίες δεκαετίες σε όλο τον πλανήτη για την απελευθέρωση των οικονομικών αγορών που στερούσαν το κράτος από το ρυθμιστικό του ρόλο και στηρίχθηκαν ακριβώς στην έλλειψη ρυθμίσεων και κανόνων λειτουργίας τους. Και είδαμε τα αποτελέσματα: Μια μοναδική ύφεση, μια βαθύτατη μόνιμη κρίση. Και είδαμε που οδηγήθηκαν οι περισσότερες οικονομίες και όλοι τώρα, σήμερα αναγκάζονται να αναζητούν σημαντικότερο εποπτικό ρόλο στο κράτος για να επιβάλει κανόνες, πλαίσιο, ρυθμίσεις και αρχές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητήσαμε από την Κυβέρνηση να παρουσιάσει τις μελέτες της που να δείχνουν τις επιπτώσεις των αλλαγών σε κάθε επαγγελματικό κλάδο χωριστά και στην οικονομία συνολικά. Πήραμε την Υπουργό να φορτιστική απάντηση. «Γιατί να κάνουμε μελέτες;» είπε ο Υπουργός. «Όταν έμπαιναν οι περιορισμοί στα νομοσχέδια γινόταν μελέτες; Τώρα γιατί ζητάτε από εμάς να κάνουμε;»

Το νομοσχέδιο εδράζεται σε αυθαίρετες παραδοχές και άγνωστες μελέτες. Μιλάει το Υπουργείο για το Συμβούλιο Οικονομικών Εμπειρογνομόνων. Πού είναι η μελέτη, κύριε Υπουργέ; Υπάρχουν μάλιστα και κάποιες εκθέσεις που δεν τις έχετε μέσα στο νομοσχέδιο, όπως αυτή του Οικονομικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος, οι οποίες δεν επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις του IOBE, θεωρώντας ότι οι ισχυρισμοί του ιδρύματος είναι αβάσιμοι και δεν έχουν επιστημονική τεκμηρίωση.

Ζητήσαμε να μας παρουσιάσει η Κυβέρνηση την επίπτωση των αλλαγών που επέρχονται με τις υπό συζήτηση ρυθμίσεις τόσο στους δημοσιονομικούς δείκτες, όσο και στα έσοδα. Για παράδειγμα, πρέπει σήμερα ο Υπουργός Οικονομικών να μας πει μερικά νούμερα, όπως: ποιο είναι το όφελος στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, στο έλλειμμα του 2011, στα έσοδα του κράτους, στην ανεργία, στον πληθωρισμό; Αλλά τι λέω στον πληθωρισμό; Εδώ δεν μπορεί ο Υπουργός να δικαιολογήσει πως παρά τη μείωση 10% των μισθών κατά το προηγούμενο έτος, ο πληθωρισμός τον Ιανουάριο του 2011 παραμένει στο 5,2%. Άρα, τι

ζητώ;

Παρ' όλα αυτά, όμως, θα έπρεπε να μας παρουσιάσει ποιες είναι οι επιπτώσεις στο μέσο διαθέσιμο οικογενειακό εισόδημα και στα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων από την άρση των γεωγραφικών περιορισμών στην άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος, από την κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών στους νόμιμους ελεγκτές και στους μηχανικούς, από τη θέσπιση της δυνατότητας των μεγάλων δικηγορικών εταιρειών που θα έχουν ως προμετωπίδα τους επώνυμους και όχι κατ' ανάγκη τους πιο ικανούς μεγαλοδικηγόρους και θα ανοίξουν γραφεία σ' όλη την ελληνική επικράτεια.

Ποια είναι η επίπτωση, κύριε Υπουργέ, σ' αυτούς τους δείκτες από την απελευθέρωση του ιατρικού επαγγέλματος που επιχειρείται από το παρόν νομοσχέδιο, από τη δυνατότητα που θα έχουν πενήντα μεγαλοιατροί να ανοίξουν πενήντα παραρτήματα-ιατρεία σ' όλη την Ελλάδα ή από τη δυνατότητα που αποκτούν οι μεγάλες εταιρείες να ανοίγουν λαϊκές αγορές ή από τη δυνατότητα των σούπερ μάρκετ να φτιάχνουν και να πωλούν ψωμί και καύσιμα;

Αναρωτηθήκαμε πώς μπορεί μια Κυβέρνηση που μόλις πριν λίγες ημέρες θέσπισε ελάχιστες αμοιβές στους ενεργειακούς επιθεωρητές, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με τον έλεγχο ακινήτων για την έκδοση πιστοποιητικών ενεργειακής απόδοσης, να θέλει να καταργήσει τις ελάχιστες αμοιβές των μηχανικών;

Κάθε απελευθέρωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί έως σήμερα στις συγκεκριμένες αγορές, να αποφύγει αδικίες και να μην καταστρέφει τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς των απασχολούμενων στους κλάδους. Θα πρέπει να προβάλλονται τα ισχυρά επιχειρήματα που αιτιολογούν αυτές τις αλλαγές και τα οφέλη για τους συγκεκριμένους κλάδους που αφορούν, αλλά και για ολόκληρη την κοινωνία.

Οι όποιες αλλαγές θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τη δομή της ελληνικής οικονομίας, τους πολλούς ελευθεροεπαγγελματίες και επίσης να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα στην ποιότητα που μπορεί να σημάνει η απελευθέρωση χωρίς κανόνες, όπως προανέφερα.

Από το παρόν σχέδιο νόμου απουσιάζει σχέδιο που λαμβάνει υπ' όψιν τη διαχείριση του κόστους με τέτοιο τρόπο που να μη δημιουργεί νέους ανέργους και νέους νεόπτωχους. Το δυσάρεστο με τη σημερινή Κυβέρνηση είναι ότι είτε δεν μπορεί είτε φοβάται να εξηγήσει στον κόσμο τα δυνητικά οφέλη από μια ορθολογική επαναρύθμιση της αγοράς των επαγγελματιών αυτών στο συνολικό εισόδημα της χώρας.

Γι' αυτό και άλλες φορές δείχνει ως ένοχο την τρόικα, άλλες υποστηρίζει ότι πρέπει να γίνουν όλα αυτά για να πέσουν οι τιμές ή να ανοίξει λίγο το ωράριο. Δεν έχει το θάρρος να αναφέρει ότι γίνονται για να επιβραβευσθούν οι καλύτεροι στα επαγγέλματα και να ανταμειφθούν αναλόγως από την αγορά, ότι γίνονται και για να οδηγήσουν μεγάλες αγορές, για να οργανωθεί ορθολογικότερα η αγορά, για να υπάρξουν οικονομίες κλίμακας μεγέθους και στη συνέχεια για να μπορέσει το κράτος να εισπράξει περισσότερους φόρους από συνολικώς ελεγχόμενα λογιστήρια εταιρειών με χαμηλότερο γραφειοκρατικό κόστος.

Η πρόχειρη και βιαστική μεταβολή στο καθεστώς των επαγγελματιών μπορεί να οδηγήσει σε αναγκαστική μετάπτωση του ελεύθερου επαγγελματία σε υπάλληλο. Μπορεί να οδηγήσει σε δραστικό περιορισμό της δυνατότητας αυτοαπασχόλησης λόγω ανταγωνισμού από συντριπτικά υπέρτερους σχηματισμούς και να οδηγήσουν σε διαφορετικό ανθρωποτύπο, σε ριζικά άλλη κοινωνία και σε ριζικά διαφορετικές δομές εργασίας από αυτές που γνωρίσαμε μέχρι σήμερα.

Η άποψη όλου του πολιτικού κόσμου της χώρας και θέση επί του συγκεκριμένου προσχεδίου νόμου -και τώρα σχεδίου- είναι ότι μια τόσο σοβαρή ως προς τις επιπτώσεις στο κοινωνικό σύνολο και την οικονομία πολιτική απόφαση υποβαθμίζεται με τον τρόπο με τον οποίο αποτυπώνεται νομοτεχνικά, αλλά και αντιμετωπίζει την ουσία της μεταρρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας γνωρίζουμε ότι το πρόβλημα στη χώρα είναι οι πολλοί νόμοι, οι νόμοι που δεν εφαρμόζονται, οι νόμοι που αλλάζουν συχνά και οι νόμοι που γίνονται

υπό την πίεση γεγονότων. Όλα αυτά τα έχει αυτό το νομοσχέδιο, γι' αυτό και είναι ένα κακό νομοσχέδιο.

Η Κυβέρνηση εφαρμόζει και μια νέα επικοινωνιακή πολιτική, προκειμένου να υποστηρίξει δύσκολα νομοσχέδια -προσέξτε- με τη διεξαγωγή δημοσκοπήσεων και τη δημοσιοποίησή της μάλιστα στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών δίπλα στην αιτιολογική έκθεση και στο σχέδιο νόμου. Η τακτική αυτή έρχεται ως συνέχεια του κοινωνικού αυτοματισμού ή μια κοινωνική ομάδα να στρέφεται εναντίον της άλλης, κάτι που είναι πολύ προσφιλές στη σημερινή Κυβέρνηση.

Αυτός ο τρόπος, όμως, προσπάθειας της ενδυνάμωσης των επιχειρημάτων είναι a la carte, όπου τους βολεύει. Διότι εάν τα αποτελέσματα, κύριε Υπουργέ, της δημοσκοπήσης ήταν διαφορετικά, δεν νομίζω ότι θα τα δημοσιεύατε. Ή θα κάνατε αντίστοιχη δημοσκόπηση και για το φορολογικό νομοσχέδιο ή για το νομοσχέδιο για τα φρουτάκια και θα τη δημοσιοποιήσετε για να υποστηρίξετε το νομοσχεδίό σας; Και γιατί δεν κάνατε πάλι δημοσκόπηση, όταν υπογράφατε το πιο κρίσιμο σχέδιο, το μνημόνιο; Γιατί δεν ρωτήσατε τους πολίτες και να ακούσετε την άποψή τους;

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπό την ασφυκτική πίεση του μνημονίου και ανέτοιμη -το κυριότερο- αντιμετωπίζει διαφορετικά τα επαγγέλματα στη χώρα μας ως προς την απελευθέρωση. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι πρόχειρο, βιαστικό.

Ως παράδειγμα προχειρότητας θα αναφέρω τις ρυθμίσεις για τους συμβολαιογράφους. Όταν μας φέρνατε το μνημόνιο να το ψηφίσουμε το Μάιο, στη σελίδα 1368 για τους συμβολαιογράφους λέγατε ότι θα ανοίξετε το επάγγελμα σχετικά με την ελάχιστη αμοιβή, τον περιορισμό στον αριθμό των συμβολαιογράφων, θα άρετε τους γεωγραφικούς περιορισμούς σχετικά με το πού μπορούν οι συμβολαιογράφοι να δρουν και την απαγόρευση της διαφήμισης.

Τέσσερα πράγματα θα κάνατε. Στην τρίτη επικαιροποίηση του μνημονίου τα τέσσερα, έγιναν δύο: μείωση ελάχιστων αμοιβών και αύξηση του αριθμού των συμβολαιογράφων. Στο αρχικό προσχέδιο φέρατε το ένα, τις ελάχιστες αμοιβές. Και ενώ επιχειρηματολογούσατε στην επιτροπή κατά την πρώτη ανάγνωση ότι δεν χρειάζεται να ανοίξει ο αριθμός, στη δεύτερη συζήτηση φέρατε και το άνοιγμα του αριθμού την τελευταία στιγμή και επιχειρηματολογούσατε ακριβώς για το αντίθετο. Αυτά περί της αξιοπιστίας σας για το τι μας φέρνατε να υπογράψουμε τότε και πόσο σοβαρή Κυβέρνηση είστε.

Το νομοσχέδιο είναι δύο ταχυτήτων και αόριστο για περισσότερα από τριακόσια πενήντα επαγγέλματα. Ως εκ τούτου, δεν συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνει άρση των περιορισμών γι' αυτά τα επαγγέλματα με προεδρικά διατάγματα. Τέτοια εξουσιοδότηση η Βουλή δεν δίνει. Πρέπει να ρυθμιστούν μέσα από την κοινοβουλευτική νομοθετική διαδικασία, δεδομένου ότι εγείρονται και ζητήματα μη συμβατότητας της ευρείας εξουσιοδότησης με το άρθρο 43, παράγραφος 2 του Συντάγματος, παρά τη γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Για τέσσερα επαγγέλματα εξειδικεύει τι εννοεί απελευθέρωση και δίνει τη δυνατότητα στη Βουλή να αποφασίσει, ενώ για άλλα τα υπόλοιπα επιφυλάσσει υποδεέστερη αντιμετώπιση, ζητώντας από το Κοινοβούλιο να εξουσιοδοτήσει τους Υπουργούς να αποφασίζουν με προεδρικά διατάγματα.

Και ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Είναι δυνατόν να εκδώσετε έστω και ένα προεδρικό διάταγμα σε τέσσερις μήνες; Στοιχειώδη εμπειρία έχετε. Ρωτήστε το Συμβούλιο της Επικρατείας εάν μπορεί μέσα σε τέσσερις μήνες να ολοκληρωθεί ένα προεδρικό διάταγμα.

Επομένως, τι θα συμβεί; Σας απαντά η ΟΚΕ, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, τη γνώμη της οποίας ζητήσατε. Σας λέει η ΟΚΕ ότι το γεγονός αυτό, πέρα από τις καθυστερήσεις που συνεπάγεται, δημιουργεί και ένα τοπίο ασάφειας στην αγορά για τους τέσσερις μήνες που εκκρεμούν τα προεδρικά διατάγματα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους επαγγελματίες που εμπλέκονται, αλλά και τους πολίτες που είναι χρήστες των συγκεκριμένων υπηρεσιών.

Αναφορικά με την οριζόντια λογική με την οποία η Κυβέρνηση

επιχειρεί να αντιμετωπίσει όλα πλην τεσσάρων τα επαγγέλματα, είμαστε αντίθετοι, διότι δικαιούνται και οι άλλοι κλάδοι να γνωρίζουν τις προθέσεις της Κυβέρνησης. Δεν αναφέρεται ποια επαγγέλματα αφορά, παρά τις επίμονες και επανειλημμένες αιτιάσεις μας στην επιτροπή, δεν υπάρχουν μελέτες που να τεκμηριώνουν το όφελος για τις κοινωνικές επιπτώσεις και δεν πρέπει να μείνουν παντελώς απροστάτευτοι μερικοί κλάδοι, που στην επίκληση του ανταγωνισμού μπορεί να υποστούν δυσανάλογες με το κοινωνικό όφελος συνέπειες.

Ζητήσαμε το αυτονόητο από τον Υπουργό, να καταθέσει στη Βουλή ποια είναι τα επαγγέλματα τα οποία απελευθερώνει και ο ίδιος δεν γνώριζε. Για ποιο νομοσχέδιο τότε μιλάμε;

Και δεν σας τα λέμε μόνο εμείς, αλλά σας τα λέει και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, που λέει στη δεύτερη σελίδα της έκθεσης τα εξής: «Σε νομοπαρασκευαστικό επίπεδο θα έπρεπε να υπάρξει αναλυτική αναφορά σε όλα τα επαγγέλματα για τα οποία εφαρμόζεται η οδηγία για τις υπηρεσίες και να γίνει τροποποίηση της κατά περίπτωση υφιστάμενης επαγγελματικής κλαδικής υπηρεσίας».

Η οποιαδήποτε μεταρρύθμιση», συνεχίζει η ΟΚΕ «θα έπρεπε να ήταν απολύτως συγκεκριμένη. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι τα χρονικά περιθώρια υπήρχαν για να ξεκινήσει μια διαδικασία ακτινογράφησης της νομοθεσίας ανά επάγγελμα και να διεξαχθεί ένας ουσιαστικός διάλογος ανάμεσα σε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη για την όσο το δυνατόν πιο ομαλή μετάβαση στο νέο καθεστώς».

Για όλους αυτούς τους λόγους που προανέφερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν θα ψηφίσει επί της αρχής το γονατογράφημα, αυτής τη μοναδικής προχειρότητας και ανευθυνότητας νομοθετική απόπειρα, παρά το γεγονός ότι επί της αρχής, όχι του νομοσχεδίου αλλά της φιλοσοφίας της απελευθέρωσης των επαγγελμάτων, η Νέα Δημοκρατία είναι θετική.

Υπό την έννοια της απελευθέρωσης στην πρόσβαση στα επαγγέλματα και στην άσκησή τους, η Νέα Δημοκρατία ως αρχή έχει τοποθετηθεί θετικά, αλλά δεν υπηρετείται από αυτό το νομοσχέδιο αυτή η αρχή. Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει στην αναγκαιότητα κατάργησης περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων, με τρόπο που να προκύπτει αποδεδειγμένο και μετρήσιμο κοινωνικό και οικονομικό όφελος, που να αντிரέπει τις δυσμενείς επιπτώσεις στις επαγγελματικές τάξεις στις οποίες εφαρμόζεται η αλλαγή. Στην κατεύθυνση αυτή κινούμενοι ψηφίσαμε την απελευθέρωση των οδικών μεταφορών, παρά τον τρόπο εφαρμογής και τα προηγούμενα χρόνια προωθήσαμε γοργά την απελευθέρωση των αγορών της ηλεκτρικής ενέργειας και του φυσικού αερίου.

Για τις επιμέρους ρυθμίσεις θα έχουμε όλο το χρόνο να αναφερθούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση του νομοσχεδίου, αλλά για όλους αυτούς τους λόγους επαναλαμβάνω ότι δεν θα ψηφίσουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαλμά.

Καλώ στο Βήμα τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελο Τζέκη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση το τελευταίο διάστημα, συνεπικουρούμενη βέβαια και από τα αστικά μέσα ενημέρωσης, σήκωσε έναν κουρνιαχτό σκόνης για τον τρόπο που τα στελέχη της τρόικας ανακάλυψαν τα μέτρα που σχεδιάζεται να παρθούν την επόμενη περίοδο, μέτρα βέβαια με έντονο τον αντιλαϊκό, βάρβαρο χαρακτήρα σε βάρος του εργαζόμενου λαού. Αυτό προσπάθησε, δηλαδή η συζήτηση για την ουσία των μέτρων να έλθει σε δεύτερη μοίρα.

Αυτή, όμως, η κωμικοτραγική, δήθεν, αντίσταση της Κυβέρνησης είναι ενταγμένη στην προσπάθεια αποπροσανατολισμού του εργαζόμενου λαού από την ουσία των μέτρων, μέτρα όπως η εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, η κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων και η εφαρμογή των ατομικών με παραπέρα μείωση του μισθού και του μεροκάματου, με το χτύπημα της επικουρικής ασφάλισης, δηλαδή όλων των κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμά-

των. Αυτά είναι γνωστά στον εργαζόμενο λαό ότι τα συναποφάσισε η Κυβέρνηση με την τρόικα και είναι δημαγωγική η όλη στάση της και οι ανακοινώσεις και μέσα από το πρωθυπουργικό γραφείο.

Εν τω μεταξύ γνωρίζουμε ότι η δημόσια περιουσία μέσα από το μνημόνιο, το οποίο αυτοί που το ψήφισαν έχουν τεράστιες ευθύνες, είναι υποθηκευμένη σε αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και ενώσεις. Είναι μέτρα ενταγμένα στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας, υπηρετώντας τις τραγικές στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου και την έξοδο από την καπιταλιστική κρίση προς όφελός του, πληρώνοντας όμως, όπως πληρώνει μέχρι τώρα, βαρύ τίμημα ο εργαζόμενος λαός.

Σε αυτήν την κατεύθυνση του αποπροσανατολισμού συμμετέχουν και άλλα κόμματα, όπως παρατηρήσαμε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής. Η Νέα Δημοκρατία ενώ καταψήφισε το μνημόνιο, ψήφισε δεκάδες νομοσχέδια που το υλοποιούν, ενώ τώρα για το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας αναφέρει ότι τον Ιούνιο του 2010 ήταν δική της η πρόταση και διαφωνεί ως προς την εκποίηση, αλλά θέλει την αξιοποίηση. Πριν από λίγο ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μας είπε: «Είμαστε υπέρ της απελευθέρωσης των επαγγελματιών, αλλά δεν μας ικανοποιεί ο τρόπος με τον οποίο γίνεται», αλλά δεν είπε με ποιον τρόπο πρέπει να γίνει. Στο πρόγραμμά της, όμως, περιέχεται και η απελευθέρωση όλων των επαγγελματιών.

Εξάλλου, κόμματα που ψήφισαν τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, ψήφισαν τη Συνθήκη της Λισαβόνας, που είναι σύμφωνα με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020, δεν μπορεί να έρχονται εδώ και να λένε: «Ξέρετε, είμαστε αρνητικοί σε αυτό που στηρίζει η Κυβέρνηση».

Και από κοντά βέβαια και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ο οποίος υπερψήφισε το μνημόνιο, αλλά προσπαθεί τώρα να κρύψει τις ευθύνες του μέσα από ψευτοαντιπαράθεσεις τόσο με την Κυβέρνηση όσο και με την τρόικα.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχεται το σχέδιο νόμου που εμείς λέμε ότι είναι συνέχεια όλων των ρυθμίσεων και των γενικότερων κατευθύνσεων που γίνονται εδώ και μία εικοσαετία στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μιλήσαμε για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, εκεί όπου επιβάλλονται οι τέσσερις ελευθερίες κεφαλαίου, υπηρεσιών, προσώπων και εμπορευμάτων. Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε και στην οδηγία Μπολκενστάιν που πρόσφατα έγινε νόμος του ελληνικού κράτους. Εκεί πραγματικά γίνεται μια ολομέτωπη επίθεση σε επαγγέλματα και σε εργαζόμενους.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να αναζητηθούν αυτές οι πολιτικές ευθύνες απ' όλους αυτούς οι οποίοι ενώ ψήφισαν -όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ- τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, τώρα έρχονται εδώ και χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για την απελευθέρωση των επαγγελματιών και βέβαια μέσα από μία πρόταση που έφερε η Κυβέρνηση ότι εδώ πρέπει να έχουμε την επαγγελματική ελευθερία βάσει και του Συντάγματος.

Θα πούμε γι' αυτό το ζήτημα ότι είναι υποκρισία να αναφέρεται τώρα στο Σύνταγμα για την απελευθέρωση αυτών των επαγγελματιών και να λες «εφαρμόζω το Σύνταγμα». Έτσι αυτομάτως ο απλός λαός θέτει το ερώτημα: «Μα μέχρι τώρα ήσασταν επιόρκοι;». Όχι. Συνειδητά έγινε ό,τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια, συνειδητά γίνεται και τώρα προκειμένου να ικανοποιηθούν πραγματικά τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων του κεφαλαίου που μέσα σ' αυτήν την κρίση προσδοκά μέσα από την ενασχόληση μ' όλους αυτούς τους κλάδους να έχει περισσότερα κέρδη και να βγει αλώβητο από την κρίση, αν και μέσα στην κρίση αυτή θα καταστραφεί βέβαια και ένα μέρος του κεφαλαίου, πολύ περισσότερο όμως θα καταστραφούν δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες επαγγελματίες. Εδώ περιλαμβάνεται το σύνολο των επαγγελματιών, το σύνολο των επαγγελματιών σ' όλους τους κλάδους και δεν είναι μόνο τα τέσσερα επαγγέλματα που σκοπίμως η Κυβέρνηση στοχοποιεί προκειμένου να μη γίνει αυτό το οποίο λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας: δηλαδή, ότι αυτοί οι επαγγελματίες, αυτοί οι επιστήμονες μαζί με τον εργαζόμενο λαό πρέπει να δώσουν ενιαία και αδιαίρετα τη μάχη τους.

Έτσι, λοιπόν, αυτό είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο για μας γιατί καταργεί όλους τους περιορισμούς που είχαν μπει τα προηγούμενα χρόνια προκειμένου να γίνει κάλυψη σ' όλα αυτά τα επαγγέλματα γιατί δεν υπήρχε το ενδιαφέρον των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων να ασχοληθούν μ' αυτούς τους κλάδους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Έτσι λοιπόν η Κυβέρνηση επικαλείται το Σύνταγμα. Δεκαεννιά χρόνια βέβαια κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και δεκαέξι χρόνια της Νέας Δημοκρατίας με πολλούς και εναλλασσόμενους Υπουργούς δεν παραβίασαν το Σύνταγμα και έγιναν όλα ακριβώς όπως προσδιορίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σ' όλες αυτές τις δεκαετίες.

Βέβαια για μας το ζήτημα είναι ακριβώς σ' αυτό: ότι, δηλαδή, με την κατάργηση όλων αυτών των περιορισμών, πραγματικά, ανοίγει ο δρόμος για τις μεγάλες εταιρείες, για μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους οι οποίοι προσδοκούν να έχουν μεγάλα κέρδη και βέβαια θα απασχολούν μέσω αυτών των εταιρειών όλους αυτούς τους επαγγελματίες, το επιστημονικό προσωπικό, προκειμένου μέσα από σχέσεις εργασίας -αυτά που ζει ήδη «στο πετσί του» ο εργαζόμενος λαός- να έχουν μεγαλύτερα οφέλη.

Παρατηρούμε ότι μετά τους εργαζόμενους του ιδιωτικού, του δημόσιου τομέα παίρνουν σειρά και οι μικροεπαγγελματίες. Την κρίση θα την πληρώσουν εκατοντάδες χιλιάδες επαγγελματίες αυτοαπασχολούμενοι επιστήμονες προκειμένου αυτοί οι όμιλοι να έχουν ακόμα περισσότερα κέρδη. Έτσι παρατηρούμε να είναι ολομέτωπη πλέον η επίθεση σε όλο τον εργαζόμενο λαό.

Βέβαια η Κυβέρνηση επικαλείται ότι θα μειωθούν οι τιμές παροχής υπηρεσιών. Μα, για όλα αυτά τα ζητήματα ακούσαμε τους εισηγητές της Πλειοψηφίας αλλά και της Αξιωματικής Υποπλευσης να λένε ότι έγινε μια σειρά απελευθερώσεων στην ενέργεια, στο φυσικό αέριο, στις μεταφορές, στις συγκοινωνίες. Είδατε εσείς να μειώνεται η τιμή σ' όλα αυτά τα προϊόντα και στην παροχή υπηρεσιών; Όχι, απεναντίας αυξήθηκαν. Γιατί; Διότι μέσα στην κατεύθυνση ιδιωτικοποίησης όλων των τομέων είναι επόμενο να αυξάνεται η τιμή για να γίνεται, πραγματικά, η είσοδος μεγάλων ξένων μονοπωλιακών ομίλων για να αγοράσουν όλες αυτές τις στρατηγικές σημασίας επιχειρήσεις που αναφέρουμε προηγουμένως. Χθες ψηφίστηκε το σχέδιο νόμου για τις συγκοινωνίες και έγινε νόμος, γνωρίζοντας ότι και αυτός ο τομέας οδεύει, πραγματικά, στην ιδιωτικοποίηση.

Αλλά και σε άλλους τομείς όπως στο λιανικό εμπόριο, στον κλάδο ποτών και τροφίμων είδατε να ευνοούνται οι καταναλωτές; Όχι. Απεναντίας υπάρχουν μεγαλύτερα κέρδη για τους μεγάλους επιχειρηματίες που ασχολούνται μ' αυτούς τους κλάδους.

Με το παρόν νομοσχέδιο ισχυρίζεστε ότι θα μειωθούν οι παροχές σε υπηρεσίες, παραδείγματος χάριν στις νομικές υπηρεσίες; Καλά, δεν βάλατε Φόρο Προστιθέμενης Αξίας 23% σ' αυτές τις υπηρεσίες; Δεν αυξήσατε το παράβολο από 10 ευρώ στα 100 ευρώ; Το τέλος πολιτικής αγωγής αυξήθηκε από τα 10 στα 50 ευρώ. Τα έξοδα όλων των ποινικών δικών αυξήθηκαν κατά 100% και 200%. Έχουμε, δηλαδή, αυξήσεις 500% έως 1000% και έρχεστε εδώ μ' ένα πολιτικό θράσος να λέτε ότι θα ευνοήσετε αυτόν που θα προστρέξει στους δικηγόρους για να έχουν φθηνές υπηρεσίες, επειδή βγάζετε απέξω την κατώτερη τιμή και έχετε μια τιμή αναφοράς και καλείτε το μικρό δικηγόρο να πληρώσει προκαταβολικά και το φόρο του και το δικηγορικό σύλλογο και τα ταμεία χωρίς να ξέρετε στο τέλος ποια θα είναι η τιμή που θα πάρει και μπορεί να είναι κάτω και απ' αυτήν την τιμή αναφοράς. Άρα, καταργείται κάθε εμπόδιο για την εγκατάσταση και άσκηση της δικηγορίας σε οποιοδήποτε κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης από μεγάλους δικηγόρους, από μεγάλα δικηγορικά γραφεία, από ανώνυμες εταιρείες που μπορεί να έχουν υποκαταστήματα σε όλες τις περιφέρειες και σ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιτρέπεται, επίσης, η εγκατάσταση και η λειτουργία κεφαλαιουχικών δικηγορικών πολυεπαγγελματικών εταιρειών. Το είπα προηγουμένως, δηλαδή, ότι μία τέτοια εταιρεία θα έχει δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, φοροτεχνικούς, συμβούλους επιχειρήσεων και μεσίτες και θα τους έχει υπαλλήλους με αμοιβές πραγματικά πολύ χαμηλές. Εξάλλου η

πραγματικότητα είναι αυτή που υποστηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ότι και σήμερα υπάρχουν μικροί δικηγόροι με 400, 500, 600 ευρώ σε μεγάλα δικηγορικά γραφεία και κάνουν ότι δεν τα γνωρίζετε αυτά και η Κυβέρνηση, αλλά και όλοι οι άλλοι που με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο συμφωνούν στην κυρίαρχη πολιτική άποψη.

Έτσι, λοιπόν, μ' αυτόν τον τρόπο εμείς παρατηρούμε ότι θα καλυφθούν οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι οποίοι θα μπορούν να αγοράζουν φθηνές υπηρεσίες σε αντίθεση με τον απλό λαό ο οποίος θα τις ακριβοπληρώνει.

Αν ήθελε η Κυβέρνηση να ευνοήσει τον εργαζόμενο λαό για φθηνές νομικές υπηρεσίες, θα μπορούσε να τις εξασφαλίσει. Θα προωθούσε τη στελέχωση σε μια σειρά δημοσίων υπηρεσιών σε επίπεδο περιφέρειας, τοπικής διοίκησης, σε ασφαλιστικά ταμεία, σε άλλους φορείς ώστε να υπάρχουν δικηγόροι και συμβολαιογράφοι που θα μπορούσαν να προσφέρουν χωρίς χρήματα σε κάθε έναν που θα πήγαινε εκεί, αφού όλοι αυτοί όμως θα είχαν έναν ικανοποιητικό μισθό για να καλύπτουν τις δικές τους ανάγκες.

Αλλωστε σ' αυτό το ζήτημα υπάρχει η πλούσια εμπειρία των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το πώς λειτουργούν αυτές οι κεφαλαιουχικές πολυεπαγγελματικές εταιρείες που ισοπέδωσαν κάθε μικρό αυτοαπασχολούμενο επαγγελματία και επιστήμονα.

Επειδή αυτό το ζήτημα συνδέεται και με τα ζητήματα της δικαιοσύνης, δεν γνωρίζετε κι εκεί τα μεγάλα κενά που υπάρχουν στους δικαστικούς και στους υπαλλήλους; Προσπαθείτε με κάτι ψευδοκινήσεις και ρυθμίσεις στο πλαίσιο της δικαιοσύνης να δείξετε ότι ενδιαφέρεστε για την απόδοση καλύτερου έργου παροχής υπηρεσιών προς το λαό. Όχι. Και αυτή η αστική δικαιοσύνη είναι ενταγμένη μέσα στο συνολικό πλέγμα προκειμένου να ισχυροποιηθούν τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων σε αντίθεση με τους εργαζόμενους στα λαϊκά στρώματα.

Βέβαια υπάρχει και το μεγάλο ζήτημα των μηχανικών και των αρχιτεκτόνων γιατί κι εδώ γίνεται μία προσπάθεια αποπροσανατολισμού. Δεν ξεκίνησε τώρα η απελευθέρωση και σ' αυτά τα επαγγέλματα. Ξεκίνησε με την αδειοδότηση του 1989, την οδηγία του 2005, την οδηγία Μπολκενστάιν και το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Προσόντων που έχουν ενσωματωθεί σ' όλη την ελληνική νομοθεσία.

Υπάρχει η διαδικασία της Μπολόνια, η αποσύνδεση πτυχίου και επαγγέλματος και το σπάσιμο του πενταετούς κύκλου σπουδών.

Έτσι, λοιπόν, δημιουργείται ένα επιστημονικό προλεταριάτο χαμηλής ειδίκευσης, που εξασφαλίζει όμως στους μεγάλους επιχειρηματικούς όμιλους φθηνή εργασία. Η διασφάλιση αυτών των ομίλων και μέσα από το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είναι πολύ συγκεκριμένη. Επειδή μας λέτε ότι έτσι επιβαρύνεται το λαϊκό εισόδημα, θέλω να πω ότι δεν ευθύνονται βέβαια οι αμοιβές των μελετητών- μηχανικών. Όχι. Είναι τα καρτέλ που έχουν δημιουργηθεί διαχρονικά από τις πολιτικές των κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, όσον αφορά το καρτέλ σιδήρου, τσιμέντου, που μέσα και από τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα τους έχετε παραχωρήσει τα πάντα.

Υπάρχει αύξηση των διοδίων. Είναι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι που κερδοσκοπούν σε βάρος του εργαζόμενου λαού. Τους έχετε δώσει όλους τους εθνικούς δρόμους, με αποτέλεσμα να αυξάνονται οι τιμές και να χάνει συνεχώς ο λαός.

Περάσατε χθες στη συγκεκριμένη τροπολογία ότι αυτός που δεν θα πληρώσει είτε τα διόδια είτε τα εισιτήρια να οδηγείται στα δικαστήρια. Δηλαδή, ποινικοποιείτε και αυτήν τη δράση του εργαζόμενου λαού.

Εμείς λέμε το εξής. Θα μπορούσαν να γίνουν τα απαραίτητα έργα με αυτό το επιστημονικό προσωπικό που έχουν ανάγκη η χώρα και ο λαός, έργα υποδομών, αντιπλημμυρικής προστασίας, διαχείρισης του υδάτινου πόρου που συνδέεται με τα έργα άρδευσης, ύδρευσης, ηλεκτροπαραγωγής, έργα για την αντιμετώπιση θωράκιση και όλα τα άλλα. Είναι, δηλαδή, μέτρα υπέρ του λαού και αυτό το επιστημονικό προσωπικό μπορεί προσφέρει πραγματικά μεγάλες υπηρεσίες, που δεν είναι στους στόχους αυτής της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δuo λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς βλέπουμε τα πράγματα από αυτήν την σκοπιά, ότι δηλαδή γίνεται συγκέντρωση και συγκεντροποίηση σε μια σειρά από κλάδους. Δεν πρόκειται, βέβαια, να συμφωνήσουμε σε αυτό το οποίο θέλει η Κυβέρνηση, δηλαδή με δεκαοκτώ προεδρικά διατάγματα και κοινές υπουργικές αποφάσεις να αποφασίσει αυτή για το ποια διαδικασία θα ακολουθηθεί για όλα αυτά τα επαγγέλματα, για να παίξει, όπως έπαιξαν και στο παρελθόν, με όλους αυτούς τους κλάδους, προσδοκώντας, βέβαια, και την ψήφο από όλους αυτούς τους εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους.

Επομένως, για εμάς, είναι πολύ ξεκάθαρο και δεν μπορούμε να αφήσουμε στην Κυβέρνηση να κρίνει αυτή ποιο είναι το συμφέρον. Έχει δώσει δείγματα στην πράξη ότι το συμφέρον της πολιτικής της συνδέεται με το συμφέρον πραγματικά των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων.

Δεν δέχεται, λοιπόν, το ΚΚΕ ούτε αυτό το νομοσχέδιο, όπως δεν δεχθήκαμε και το μνημόνιο. Δεν δεχόμαστε καμμία πολιτική και όσων συμφωνούν, διότι πραγματικά κάνουν ζοφερό το παρόν του εργαζόμενου λαού και πολύ πιο εφιαλτικό το αύριο του. Καλούμε το λαό από αυτό το βήμα να μην αποδεχθεί την πολιτική που τον οδηγεί στη φτώχεια, την ανεργία, την ανέχεια. Αυτό δεν είναι πατριωτισμός. Είναι η αύξηση της εκμετάλλευσης του εργαζόμενου λαού από τις δυνάμεις του κεφαλαίου. Ο πατριωτισμός αναδεικνύει το λαό σε πρωταγωνιστή φιλολαϊκών εξελίξεων, ώστε με κοινωνικοποιημένα τα μέσα παραγωγής και τον κεντρικό σχεδιασμό να αξιοποιήσει όλες αυτές τις παραγωγικές δυνάμεις και δυνατότητες προς όφελος του λαού και της χώρας, για να καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, λοιπόν, πρέπει να κινηθούν μαζί με τους εργαζόμενους και οι αυτοαπασχολούμενοι, οι επαγγελματίες, οι επιστήμονες. Η αποσοσματοποίηση κλαδική αντιμετώπιση δεν μπορεί να αντισταθεί στη σαρωτική επίθεση των επιχειρηματικών ομίλων, των μονοπωλιακών ομίλων, με το πολιτικό τους προσωπικό σήμερα, την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και των άλλων που συμφωνούν σε αυτήν την κατεύθυνση. Μόνο μια ισχυρή λαϊκή συμμαχία μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την πολιτική της Κυβέρνησης, του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, που οδηγεί στον αφανισμό εκατοντάδες χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους, επαγγελματίες και επιστήμονες, ισοπεδώνοντας όλων αυτών και του λαού.

Σε αυτήν την κατεύθυνση, κύριε Πρόεδρε, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα δώσει όλες του τις δυνάμεις. Καλούμε, λοιπόν, τον εργαζόμενο λαό στις 23 του μήνα να πάρει μέρος μαζικά στα συλλαλητήρια του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου, για να «χτιστεί» αυτή η λαϊκή συμμαχία, για να μπορέσει πραγματικά να αμφισβητήσει την εξουσία των δυνάμεων του κεφαλαίου. Με την εξουσία στα χέρια του ο ίδιος ο λαός, πραγματικά, θα μπορέσει να αλλάξει το μέλλον του και να υπερασπιστεί τα συμφέροντα της χώρας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Άγγελο Τζέκη, ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Αγίας Μαρίας Νέας Μάκρης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης για δεκαπέντε λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι με το παρόν σχέδιο νόμου πρόκειται να υπάρξουν ευεργετικές επι-

πτώσεις στην ελληνική οικονομία, ότι θα υπάρξει μία σημαντική αύξηση του ΑΕΠ και νομίζω ότι χρησιμοποιεί και ένα ιδεολογικό επιχείρημα υπέρ της ελευθερίας. Το ιδεολογικό επιχείρημα αποτυπώνεται στο άρθρο 1, όπου εκεί επιχειρείται μια ερμηνεία του άρθρου 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος και εν συνεχεία, επίσης, επιχειρείται να δοθεί και μια ερμηνευτική κατεύθυνση εν γένει προς το χρήστη του δικαίου για το πώς πρέπει να ερμηνεύει τις διατάξεις που αφορούν τους περιορισμούς στην επαγγελματική ελευθερία.

Σε μια συζήτηση επί της αρχής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε κανείς να πει εάν έχει αντίρρηση ως προς μια γενική κατεύθυνση. Δηλαδή, τι θα μπορούσε να πει; Εάν έχει αντίρρηση στο να αρθούν ανορθολογικοί, συντεχιακοί περιορισμοί, οι οποίοι ετέθησαν ή παρερσήφθησαν μέσα στο σώμα της νομοθεσίας και πραγματικά σήμερα είναι ξεπερασμένοι, δεν έχουν λόγο υπάρξεως, δεν αποτελούν εύλογες ρυθμίσεις της αγοράς, παρά μόνο μένουν εκεί γιατί δεν είχε κάποιος την τόλμη να αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα στην κατεύθυνση του γενικότερου οφέλους, αλλά και τηρώντας –συμφωνών απόλυτα– τη γενική αρχή της ελευθερίας.

Εάν ετίθεντο έτσι τα ζητήματα, τότε νομίζω ότι δύσκολα θα μπορούσε να διαφωνήσει κανείς με μια τέτοια νομοθετική προσπάθεια. Όμως, η Κυβέρνηση κάνει ένα λογικό άλμα εδώ. Μας λέει: «Αυτή είναι η γενική αρχή, αλλά πρέπει να δεχθούμε ότι μέσα στους υφιστάμενους περιορισμούς μπορεί να υπάρχουν –και ενδεχομένως να υπάρχουν– και περιορισμοί που έχουν τεθεί υπέρ του δημοσίου συμφέροντος. Αυτοί», λέει η Κυβέρνηση, «πρέπει να διατηρηθούν». Ομοίως, στη γενικότητά της η διατύπωση αυτή είναι ορθή.

Και ερχόμαστε επί τι κάνει αυτό το σχέδιο νόμου. Ρωτάμε εμείς: Ποιοι είναι αυτοί οι περιορισμοί που πρέπει να διατηρηθούν; Ποιοι είναι αυτοί οι περιορισμοί που έχουν τεθεί υπέρ του δημοσίου συμφέροντος; Ουδείς αποκρίνεται βούλεται, για τον απλούστατο λόγο ότι κανείς δεν μας λέει ποιοι είναι αυτοί οι περιορισμοί. Κανείς δεν μας λέει ποια είναι αυτά τα επαγγέλματα, για τα οποία ετέθησαν αυτοί οι περιορισμοί υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, πλην όμως σήμερα καταργούνται.

Τι επιλέγει, λοιπόν, εδώ η Κυβέρνηση; Ποιος είναι ο τρόπος της νομοθεσίας της; Αυτή είναι η νομοθετική της επιλογή. Με το άρθρο 2, βάζει μια νομοθετική βόμβα σε όλους τους περιορισμούς, τους διαλύει. Και προσέξτε, εάν αυτή ήταν μια γενικώς συνεπής φιλελεύθερη επιλογή, θα έλεγε κανείς ότι μπορεί να έμπαινε και στον πειρασμό να την υπερασπιστεί. Όμως, δεν κάνει αυτό.

Λέει, λοιπόν: «Αφού κάνω αυτό και βάζω τη βόμβα, άρα μετά από τέσσερις μήνες δεν θα υπάρχει τίποτα και διατηρώ για τον εαυτό μου το δικαίωμα να κρίνω εντός αυτών των τεσσάρων μηνών ποιοι περιορισμοί πρέπει να επανέλθουν και να διατηρηθούν διά της εκδόσεως προεδρικών διαταγμάτων».

Έρχονται, λοιπόν τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολόκληρες επαγγελματικές τάξεις και ερωτούν: Εμείς τώρα έχουμε τον περιορισμό ή δεν τον έχουμε; Ποιος άραγε θα τους απαντήσει; Ούτε καν ο παριστάμενος κύριος Υφυπουργός δεν μπορεί να μας δώσει απάντηση. Για τα ταξί ρώτησε ένας συνάδελφος στην επιτροπή, κατηγορήθηκαν οι περιορισμοί;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μα το απάντησα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό που ισχυρίζομαι, αγαπητέ κύριε Υφυπουργέ, είναι ότι βεβαίως το απαντήσατε, αλλά η απάντησή σας θα αποτελέσει απλώς μια ερμηνεία, η οποία καθόλου δεν είναι δεσμευτική για αυτόν που τελικώς θα κρίνει. Η δική σας η ερμηνεία είναι η άποψή σας για το τι λέτε εδώ. Αλλά η άποψή σας είναι απλώς η άποψή σας, ακόμη και του κυρίου Υφυπουργού με όλο το σεβασμό και στο πρόσωπο και στο αξίωμά σας. Ο καθένας θα ερμηνεύει και θα λέει, κατά την άποψή μου, ότι ο περιορισμός που είχα μέχρι χθες, δεν ισχύει. Μπορεί, λοιπόν, κάποιος να γίνει δικαστικός επιμελητής; Γιατί όχι; Κατηργήθηκαν όλοι οι περιορισμοί μέσα στο επόμενο τετράμηνο. Θα πηγαίνει στον οικείο Σύλλογο Δικαστικών Επιμελητών, θα του απαντά «δεν σε εγγράφω», ερμηνεύοντας ο σύλλογος. Θα πηγαίνει στο Υπουργείο, θα ζητάει ερμηνεία από το Υπουργείο, κάτι θα του

λέει το Υπουργείο και όλο αυτό θα καταλήγει στη δικαιοσύνη.

Εκτός από την αρχή της ελευθερίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την οποία υποθέτω ότι όλοι υπερασπιζόμαστε –ο καθένας από τη δική του οπτική– υπάρχει και μια άλλη βασική αρχή στην οικονομική δραστηριότητα: αυτή της ασφάλειας του δικαίου. Για να λειτουργήσει κάποιος μέσα στην οικονομία, είναι πολύ σημαντικό να είναι ορισμένοι κανόνες με τον πιο σαφή τρόπο. Ένα από τα προβλήματα που έχουμε σ' αυτόν τον τόπο, είναι η πολυνομία, η οποία δημιουργεί ανασφάλεια δικαίου, απ' αυτήν την υπερβολική ρύθμιση για την οποία έχουμε μιλήσει πολλές φορές για την ανάγκη περιορισμού της ρυθμίσεως, για την ανάγκη κωδικοποίησης πολλών νομοθεσιών, για την ανάγκη να περιορίσουμε συνολικότερα τη νομοθετική πρωτοβουλία, ώστε τα πράγματα να γίνονται ευσύνοπτα, εύληπτα, λειτουργικά και να δημιουργείται περιβάλλον ασφάλειας δικαίου που επιτρέπει την οικονομική δραστηριότητα, που ευνοεί την οικονομική δραστηριότητα. Αλλά ακόμα χειρότερα από αυτήν τη συνθήκη της υπερύθμισης είναι η διαμόρφωση μιας συνθήκης στην οποία κανείς δεν ξέρει τι συμβαίνει. Κανείς δεν ξέρει τι μπορεί και τι δεν μπορεί να κάνει.

Άρα, στην πραγματικότητα αυτό το οποίο κάνει σήμερα η Κυβέρνηση με αυτήν γενική κατάργηση ρυθμίσεων, αλλά ταυτόχρονα με τη διατήρηση της δυνατότητας εντός τετραμήνου της εκδόσεως προεδρικών διαταγμάτων, είναι να διαμορφώνει ένα καθεστώς νομοθετικού φαρ-ουέστ. Αυτό συμβαίνει. Αρρύθμιτος χώρος, αλλά με την επιφύλαξη μεταγενέστερης ρυθμίσεως. Τι θα συμβαίνει στο μεσοδιάστημα; Επιτρέψτε μου να πω ότι είστε πολλοί αισιόδοξοι για το θέμα του τετραμήνου στα προεδρικά διατάγματα γιατί, όπως ξέρετε, τα προεδρικά διατάγματα πρέπει να βαστούν από τη βάση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αυτά τα προεδρικά διατάγματα τα οποία θα κληθείτε τώρα να ρυθμίσετε, θα είναι πάρα πολλά και είναι ένα ερώτημα, λοιπόν, εάν αυτό το τετράμηνο θα αποτελέσει τον απαιτούμενο χρόνο. Προφανώς αυτό θα παραταθεί και θα δημιουργηθεί μια γενικότερη κατάσταση ανομίας και χάους στην αγορά, η οποία θα βλάψει τον τόπο.

Το πρόβλημα είναι ότι η ελληνική Κυβέρνηση σήμερα, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, νομοθετεί υπό καθεστώς πανικού. Ουδείς θα νομοθετούσε ορθολογικά με αυτό τον τρόπο. Κανείς δεν θα σκεφτόταν παραδείγματος χάριν –πάω στο άρθρο 3, μια άλλη ρύθμιση– να πει ναι μεν, υπάρχουν επαγγέλματα για τα οποία διατηρώ κάποια μορφή ελέγχου, αλλά όπου λέει υπάρχει δεσμία αρμοδιότητα –αυτό λέει το άρθρο 3– παύει να ισχύει αυτό. Τι είναι η δεσμία αρμοδιότητα; Όταν τελικά η διοίκηση είναι υποχρεωμένη κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις να εκδώσει την άδεια. Ας πούμε, λοιπόν, ότι η άδεια μέχρι σήμερα εκδίδεται, γιατί απλώς προσκομίζεται ένα πτυχίο. Τι θα έπρεπε να κάνει εδώ η διοίκηση; Αυτό λέει η Κυβέρνηση: κοιτάει το πτυχίο, το βλέπει και στην πραγματικότητα είναι υποχρεωμένη να δώσει την άδεια.

Λέει, λοιπόν, η Κυβέρνηση: Γιατί να διατηρήσουμε αυτό το καθεστώς; Ας το αντιστρέψουμε. Ας γίνεται μια αναγγελία, ας πάει κάποιος το πτυχίο στη διοίκηση και ας ξεκινήσει αμέσως την άσκηση του επαγγέλματος. Γιατί να περιμένει; Άρα, δεν απαιτείται άδεια. Εάν όμως, διαπιστωθεί ότι, παραδείγματος χάριν, μεταγενεστέρως το πτυχίο που προσκομίσθηκε δεν αποτελεί το νόμιμο τίτλο, τότε θα μπορεί η διοίκηση να προβεί σε απαγόρευση ασκήσεως του επαγγέλματος.

Και έρχομαι εγώ να ρωτήσω: Η ύπαρξη αυτής της απαγορεύσεως από πού θα διαπιστώνεται; Δεν υπάρχει πλέον η άδεια. Μέχρι τώρα πώς το διαπιστώναμε; Λέγαμε σε κάποιον «είχει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος;» και αυτός μας την έδειχνε. Τώρα δεν υπάρχει αυτή η άδεια, υπάρχει μια αναγγελία. Έρχεται, λοιπόν, μεταγενεστέρως και υπάρχει απαγόρευση. Η έλλειψη της αδείας πώς διαπιστώνεται; Από το γεγονός ότι δεν την είχε, ότι υπήρχε αφαίρεση. Αυτήν τη στιγμή πώς θα διαπιστώνεται; Απαγορεύτηκε μεταγενεστέρως. Πώς πρόκειται να λυθεί αυτό και τι θα συμβεί στο μεσοδιάστημα; Τι θα συμβεί όταν κάποιος ξεκινά, κάνει την επένδυσή του, ανοίγει το μαγαζί του, ξεκινά την επαγγελματική του δραστηριότητα και έρχεται και διαπιστώνει την έλλειψη των προϋποθέσεων η διοίκηση μετά από τέσσερις, πέντε, έξι μήνες και του απαγορεύει μεταγενεστέρως την άσκηση του

επαγγέλματος; Αυτός έχει πραγματοποιήσει, λοιπόν, την επένδυσή του και μεταγενεστέρως διαπιστώνεται η έλλειψη της διοικητικής προϋπόθεσης. Είναι ρυθμίσεις αυτές; Τι κάνει αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση; Η Κυβέρνηση κάνει κάτι πάρα πολύ απλό, αυτή είναι η πραγματικότητα της.

Πρώτον, ομολογεί ότι δεν έχει έλεγχο πάνω στα δικά της Υπουργεία. Γιατί; Γιατί θα ήταν πάρα πολύ απλό μια κυβέρνηση να απευθυνθεί στα Υπουργεία της και να πει: «Παρακαλώ απ' όλα τα Υπουργεία μια λίστα των υπαρχόντων επαγγελματικών περιορισμών. Στείλτε μου την να τη δω, να την ελέγξω, να δω τι εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και τι όχι». Δεν μπορεί να το κάνει η Κυβέρνηση για τον απλούστατο λόγο ότι δεν της στέλνουν αυτόν τον κατάλογο τα Υπουργεία της. Άρα, δεν έχει συντονιστικό έλεγχο.

Το δεύτερο, το οποίο ομολογεί η Κυβέρνηση είναι ότι νομοθετεί –αυτή είναι η ομολογία της- σε καθεστώς πανικού. Έχει δεσμευτεί, προσπαθεί να το κάνει, δεν μπορεί να το κάνει με τον τρόπο που πρέπει και στην πραγματικότητα δημιουργεί συνθήκες ανομίας, διαλύσεως, ανασφάλειας της αγοράς. Αυτό, λοιπόν, είναι το μείζον κακό, το οποίο πράττει η Κυβέρνηση και βεβαίως, τρίτον, είναι δέσμια μέσα στην ίδια της την αντινομία, διότι πώς κανείς μπορεί να εξηγήσει, για παράδειγμα ότι σε συνεννόηση με την Κυβέρνηση η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το ΔΝΤ μιλούν για έναν τρόπο αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας το πρώτο και επειδή υπάρχει αντίδραση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης αναδιπλώνεται η Κυβέρνηση το βράδυ. Εν συνεχεία σε αυτόν τον τόπο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος έχει μιλήσει για το συγκεκριμένο τρόπο αξιοποίησης, δεν παραδέχεται τον συγκεκριμένο τρόπο αξιοποίησης.

Ο δε Πρωθυπουργός βγαίνει και λέει ότι θα φέρει ένα νόμο, ο οποίος θα απαγορεύει την πώληση ακινήτων του δημοσίου. Δηλαδή, αν έχουμε, ξέρω εγώ, κανένα τεσσάρι του δημοσίου, να μην μπορούμε να το πουλήσουμε για να μειώσουμε το χρέος, διότι αυτό αποτελεί προσβολή της εθνικής κυριαρχίας. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζουν σήμερα οι πολιτικές δυνάμεις το μεγάλο ζήτημα της ανόρθωσης της ελληνικής οικονομίας. Σε αυτήν την κατάσταση απόλυτης ανευθυνότητας και αναξιοπιστίας της πολιτικής ζωής βρισκόμαστε ακόμα και σήμερα και γι' αυτόν τον τρόπο νομοθετούν έτσι. Γι' αυτόν τον τρόπο λένε ότι δήθεν θα υπάρξει μεγάλη αύξηση του ΑΕΠ και όταν τους λες μάλιστα, αν υπάρχει καμμία μελέτη, σε παραπέμπουν σε εκείνη τη μελέτη του ΙΟΒΕ που άμα την πιάσεις δεν έχει ούτε μια συγκεκριμένη αναφορά σε οποιοδήποτε επάγγελμα. Μαθηματικά μοντέλα, γενικότερες τοποθετήσεις, αλλά από πού θα προκύψει η αύξηση του ΑΕΠ δεν μας έχει πει κανένας. Αυτή είναι η βασική επιχειρηματολογία.

Άρα, επειδή υποτίθεται ότι εδώ προβάλλεται το μεγάλο ιδεολογικό επιχείρημα της ελευθερίας, θα ήθελα απλώς να ξεκαθαρίσω το ερώτημα: Όλοι εμείς που υπερασπιζόμαστε την οικονομική ελευθερία, όλοι εμείς που υπερασπιζόμαστε την ελευθερία εν γένει, ουδέποτε υπερασπιστήκαμε την ανομία, ουδέποτε υπερασπιστήκαμε την ανασφάλεια του δικαίου, ουδέποτε υπερασπιστήκαμε την κατάργηση επιβολής κανόνων λειτουργίας στην αγορά. Άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Άλλο το κράτος που κάνει το μπακάλη και το μανάβη και το μηχανοδηγό που είναι το κράτος που ακόμα και με τα χθεσινά σας νομοσχέδια υπερασπιζέστε, κύριε Υπουργέ –αυτό το κράτος υπερασπιζέστε- και άλλο το κράτος, το οποίο δεν επιβάλλει ρυθμίσεις σε μια αγορά, το οποίο δεν έχει εποπτεία.

Ρυθμίζονται περαιτέρω μία σειρά από επαγγέλματα και λειτουργήματα, συμβολαιογράφοι, δικηγόροι, ελεγκτές, μηχανικοί. Θα μου δοθεί η δυνατότητα να μιλήσω εκτενέστερα γι' αυτό. Επιτρέψτε μου, όμως, να πω δυο κουβέντες για τα επαγγέλματα γνώσης.

Τα επαγγέλματα γνώσης έχουν μία ιστορική διαδρομή, στην οποία έχουν αντιμετωπιστεί πάντοτε με μηχανισμούς εσωτερικού και εξωτερικού ελέγχου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, να έχω ακόμη δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Ευχαρι-

στώ πολύ.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Για έναν πάρα πολύ απλό λόγο ιστορικά. Γιατί η γνώση αυτή δεν είναι ευχερώς ελέγξιμη από αυτόν που τη χρησιμοποιεί. Αυτός που κατέχει τη νομική γνώση, όταν δίνει τη νομική του συμβουλή, τη νομική του υπηρεσία δεν μπορεί να ελεγχθεί από τον χρήστη της. Το ίδιο ισχύει για το μηχανικό, το ίδιο ισχύει σε μεγάλο βαθμό για όλους τους ειδικούς της γνώσης. Αισθάνθηκε, λοιπόν, πάντοτε η κοινωνία την ανάγκη να ελέγξει αυτού του τύπου τη γνώση. Και ο τρόπος που την ήλεγξε είναι κυρίως με την αυτοοργάνωση των επαγγελματιών. Εξ ου και οι δικηγορικοί σύλλογοι, εξ ου οι ιατρικοί σύλλογοι, οι οποίοι αποτελούν κατ' εξαίρεση από οποιοδήποτε άλλο συνδικαλιστικό σωματείο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, διότι τους αναγνωρίζεται ένας δημόσιος σκοπός, μία δημόσια λειτουργία. Όχι γιατί εκπροσωπούν απλώς συνδικαλιστικά τον κλάδο τους. Τότε θα ήταν επαγγελματικά σωματεία, με την έννοια του Αστικού Κώδικα. Έχουν, λοιπόν, δημόσιο χαρακτήρα, γιατί οφείλουν να εποπτεύουν τον τρόπο παροχής υπηρεσιών.

Ένας από τους τρόπους εποπτείας και ορίου σε αυτό που λέγεται επαγγελματικός ανταγωνισμός είναι η κατώτατη τιμή. Ακούγεται το φιλελεύθερο επιχείρημα «και γιατί να μην έρχεται ο χρήστης των νομικών υπηρεσιών να συνεννοείται με το δικηγόρο, ελεύθερα, ποια αμοιβή θέλει να πληρώσει σε όποιο επίπεδο και να μπορεί να πληρώσει και την πιο χαμηλή τιμή;». Είπαν όλοι μέχρι σήμερα και το καταργεί η Κυβέρνηση –και οι αφελείς δυτικόφρονες, το καταργούν και αυτοί, μέσα σε μία αντίληψη γενικότερου εξαμερικανισμού των πάντων- ότι πρέπει σε αυτόν τον ανταγωνισμό να βάλουμε κάποια όρια, γιατί κάτω από το όριο του ανταγωνισμού υπονομεύουμε τελικώς την παροχή των προσφερομένων υπηρεσιών. Υπάρχει αυτός ο κίνδυνος. Αυτό αντιλήφθηκαν όλοι και αυτό προστάτησαν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αντιλαμβάνομαι ότι οι αμερικανίζοντες στην Αίθουσα εξανέστησαν, αλλά εν πάση περιπτώσει, δεχθείτε το ως ένα ρητορικό σχήμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Λέω απλώς το ερώτημα: Αυτήν την ποιότητα προστατεύει η κατώτατη αμοιβή. Προστατεύει το χρονοπρόγραμμα των νομικών υπηρεσιών και όχι το δικηγόρο, όχι το μηχανικό. Η δε κατάργηση του γεωγραφικού περιορισμού, έχω εξηγήσει και θα επανέλθω ότι δεν έχει κανένα νόημα. Όχι μόνο δεν θα μειώσει το κόστος της παροχής, θα το αυξήσει για μία σειρά από λόγους, τους οποίους θα εξηγήσω. Άρα, αυτού του τύπου οι μεταρρυθμίσεις είναι απλώς προϊόντα ιδεολογικών προκαταλήψεων, είναι απλώς προϊόντα μίας αμελέτητης, κακότεχνης, αναντίστοιχης με τις κοινωνικές πραγματικότητες ρύθμισης.

Είναι σαφές ότι εμείς θα καταψηφίσουμε με όλη μας την καρδιά αυτό το σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής δεκαεπτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Ταύρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Δημήτριος Παπαδημούλης, για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Σαχινίδη, πριν περάσω στο νομοσχέδιο, επειδή είναι εδώ και ο κ. Παπακωνσταντίνου, ο Υπουργός –βγήκε για λίγο έξω, αλλά ελπίζω ότι θα γυρίσει- και εσείς χρωστάτε ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής κάποιες εξηγήσεις για το θέμα που συγκαλονίζει το πανελλήνιο τις τελευταίες ημέρες. Κυβέρνηση εναντίον τρόικας, για το γενικό πωλητήριο των 50 δισεκατομμυρίων.

Γιατί συμφωνήσατε ξαφνικά, κύριε Σαχινίδη, ο κ. Παπακωνσταντίνου και εσείς με την τρόικα γι' αυτό το γενικό ξεπούλημα,

προκειμένου να πιαστεί ο εξωφρενικός στόχος των 50 δισεκατομμυρίων, που είναι τρισεπίμισι φορές επάνω από όσα προβλέπει το μνημόνιο; Γιατί αποδεχθήκατε την Παρασκευή το μεσημέρι να ανακοινώσει το «Πωλείται όπως είναι επιπλωμένο» η τρόικα, με ύφος χιλίων Ρούφο; Ποια είναι η λίστα αυτών που βγάζετε προς πώληση; Γιατί προωθείτε αυτό το γενικό πωλητήριο σε μια στιγμή που οι τιμές και των ακινήτων και των επιχειρηματικών συμμετοχών του δημοσίου είναι στα τάρταρα; Ακόμη κι αν πουλήσουμε το σύνολο των κρατικών συμμετοχών, των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο, πάνει λιγότερα από 7 δισεκατομμύρια. Και θα πουλήσουμε μαζί και τη συμμετοχή του κράτους στον ΟΠΑΠ, που δίνει κάθε χρόνο εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ κέρδη.

Σε αυτήν την κόντρα, όπως επιχειρείτε να πουληθεί στον ελληνικό λαό, αλλά δεν πιάνει, γιατί είναι αποκριτική, Κυβέρνηση εναντίον τρόικας, εσείς, το οικονομικό επιτελείο με τίνος το μέρος είσαστε; Πώς σχολιάζετε την απόλυτη σύμπτωση στον αριθμό 50 δισεκατομμύρια με την ανακοίνωση του κ. Σαμαρά, τον Ιούλιο του 2010, που πρότεινε 50 δισεκατομμύρια σε δύο χρόνια; Άλλο τώρα εάν ο κ. Σαμαράς μιμείται τον απόστολο του Ιησού Χριστού και ορκίζεται «απεταξάμην τα 50 δισεκατομμύρια».

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Δεν καταλάβατε ...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν τα έχετε διαβάσει καλά φαίνεται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κι επειδή είμαι βέβαιος ότι πριν συμφωνήσετε με την τρόικα αυτά τα 50 δισεκατομμύρια, είχατε πάρει την έγκριση και του Πρωθυπουργού -δυσκολεύομαι να φανταστώ κάτι διαφορετικό- πώς εξηγείται ότι χθες ο Πρωθυπουργός πρότεινε να βάλει νομικούς και συνταγματικούς περιορισμούς σε όσους θέλουν να βάλουν γενικό πωλητήριο και να πουλάνε; Θέλει να βάλει εμπόδια στον εαυτό του και την Κυβέρνησή του; Από ποιον νιώθει ότι κινδυνεύει; Γιατί αλλιώς θα θυμίζει τον αλκοολικό που δένει τα χέρια του γιατί είναι έτοιμος να πάει στο μπουκάλι. Αυτά οφείλετε να τα απαντήσετε στην Ολομέλεια της Βουλής.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Το βασικό προπαγανδιστικό επιχείρημα των υποστηρικτών του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι θα φέρει μία μεγάλη ανάπτυξη στην οικονομία και αυτό είναι κάτι που δημιουργεί ελπίδα. Σαν την ελπίδα που δημιουργούν οι βροχοποιοί που περιοδεύουν περιοχές που πάσχουν από χρόνια ανομβρία. Ακούγεται καλά σε μία στιγμή που η οικονομία έχει βυθιστεί σε μία τεράστια ύφεση. Το τέταρτο τρίμηνο του 2010 έκλεισε με ύφεση 6,6%. Όλο το 2010 έκλεισε με ύφεση 4,6%, πολύ πάνω και από τις πιο απαισιόδοξες προβλέψεις. Την ίδια ώρα ο πληθωρισμός καλπάζει κατά 5,2% τον Ιανουάριο. Τι σημαίνει αυτό; Η πολιτική σας έχει οδηγήσει σε στασιμοπληθωρισμό. Θα φέρει, όμως, ανάπτυξη το νομοσχέδιο περί των επαγγελματιών;

Εμείς ισχυριζόμαστε -και θα σας το αποδείξουμε- ότι αυτά τα προπαγανδιστικά επιχειρήματα που λέτε είναι αυθαίρετα, αναπόδεδικτα και τζούφια. Αυτό που θα φέρει είναι ανακατανομή της πίτας προς όφελος των ισχυρών, προς όφελος των μεγάλων επιχειρήσεων σε βάρος των μικρομεσαίων, προς όφελος των μεγάλων γραφείων και εταιρειών στους κλάδους των μηχανικών, των δικηγόρων, προς όφελος των νεότερων και των φτωχότερων κατηγοριών επιστημόνων.

Το νομοσχέδιο διαπνέεται από μία νεοφιλελεύθερη ιδεολογία, αυτή που ο συντηρητικός Επίτροπος κ. Μπαρνιέ, εδώ στη Βουλή, μας τη χαρακτήρισε καρικατούρα, ότι αν απελευθερώσεις την αγορά, αυτομάτως αυξάνεται η πίτα του παραγόμενου προϊόντος.

Ποια είναι τα επιχειρήματά σας; Η περίφημη μελέτη επιπτώσεων του IOBE, μια μελέτη-φάντασμα. Να σας πω μερικά γι' αυτήν τη μελέτη, για να καταλάβετε την ιστορία. Βγαίνει μια μελέτη του IOBE το Μάρτιο του 2010 και λέει ότι από το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών θα αυξηθεί το ΑΕΠ κατά 13%. Εντυπωσιακό! Λίγες μέρες αργότερα ο κ. Στουρνάρας, διευθυντής του IOBE σήμερα, στέλεχος του εκσυγχρονισμού την περίοδο Σημίτη, λέει ότι το ΑΕΠ θα αυξηθεί 10%. Λίγους μήνες αργότερα μιλώντας στη Νέα Υόρκη ο Πρωθυπουργός, Γεώργιος Ανδρέα Παπανδρέου λέει ότι το άνοιγμα των επαγγελματιών μαζί και με

την απελευθέρωση της ενέργειας θα αυξήσει το ΑΕΠ κατά 5%, δηλαδή, λιγότερο και από 5% αν αφαιρέσουμε τα οφέλη από την απελευθέρωση της ενέργειας.

Κοίταξα τη μελέτη του IOBE. Η μελέτη του IOBE υποθέτει αυθαίρετα, χωρίς καμία τεκμηρίωση ότι το άνοιγμα των επαγγελματιών θα οδηγήσει σε μία μείωση τιμών κατά 15% και λέει ότι αν μειωθούν οι τιμές κατά 15%, τότε θα αυξηθεί το ΑΕΠ κατά 13%. Είναι κατά το γνωστό ανέκδοτο: Αν η γιαγιά μου είχε καρούλια, θα ήταν τρόλεϊ.

Καμμία σοβαρή μελέτη έχετε να μας δείξετε; Διότι όλος ο κόσμος λέει ότι θα ανακατανομηθεί η πίτα, θα μειωθεί το εισόδημα των δεκάδων χιλιάδων μηχανικών και δικηγόρων, που τα βγάζουν δύσκολα πέρα, προς όφελος των ισχυρών και των δικτυωμένων. Μιλάμε για αναδιανομή και όχι για αύξηση. Και επειδή αυτή η αναδιανομή θα γίνει με όρους κοινωνικού ντάμπινγκ -γιατί οι δικές σας ρυθμίσεις, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας για δεκαετίες έφτιαξαν πληθωρισμό σε αυτά τα επαγγέλματα, έχουμε όντως υπερδιπλάσιους δικηγόρους και μηχανικούς από ό,τι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες κατά κεφαλήν- αυτό θα γίνει «στου κασίδι το κεφάλι» και σε βάρος όχι μόνο των φτωχότερων από αυτές τις επαγγελματικές κατηγορίες, αλλά και σε βάρος της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών και με απειλή και για έσοδα του κράτους και τα φορολογικά και τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων.

Ποιο είναι, όμως, το μεγαλύτερο σκάνδαλο; Το μεγαλύτερο σκάνδαλο είναι ότι βάλατε κάποιες ρυθμίσεις για την απελευθέρωση και την απορρύθμιση για ορισμένα επαγγέλματα -δικηγόροι, μηχανικοί, συμβολαιογράφοι- γιατί αυτά υπερεκπροσωπούνται στα κόμματα εξουσίας και στη Βουλή. Τετρακόσια, όμως, επαγγέλματα, ίσως και παραπάνω, τα απορρυθμίζετε με μία γενική εξουσιοδότηση και με μία μονοκονδυλιά στα τρία πρώτα άρθρα. Εκεί λέτε ότι ό,τι ρυθμίσεις και κανόνες και αδειοδοτήσεις και μέτρα είχαν φτιαχτεί όλες αυτές τις δεκαετίες, παύουν να ισχύουν μετά από μία μεταβατική περίοδο τεσσάρων μηνών. Και μετά από τέσσερις μήνες, με προεδρικά διατάγματα που θα εκδοθούν -αποκλείεται να εκδοθούν σε τέσσερις μήνες- θα σας πούμε ποιες από αυτές τις ρυθμίσεις θα κρατήσουμε.

Πρώτον, αυτός είναι ο ορισμός της κοινοβουλευτικής νομοθετικής αυθαιρεσίας. Παράγετε ανασφάλεια και μπάχαλο και θα επιτείνετε τα προβλήματα στην οικονομία και στη λειτουργία αυτών των επαγγελματιών, διότι ζητάτε μια γενική εξουσιοδότηση για να πείτε στον κόσμο, που είναι εκατοντάδες χιλιάδες επαγγελματίες: «Θα σας πούμε στην πορεία αν, τι και πώς».

Θα σας το πω με ένα παράδειγμα για να το καταλάβετε: Θα μπορούσε στο όνομα αυτής της γενικής απορρύθμισης, κύριε Σαχινίδη, στο όνομα της ελευθερίας της επαγγελματικής δραστηριότητας, να λειτουργούν πορνεία δίπλα σε εκκλησίες; Θα μπορούν να λειτουργούν «φρουτάκια», που σκοπεύετε να τα απελευθερώσετε οσονούπω και να γεμίσετε με δεκάδες χιλιάδες τέτοια μαγαζιά την Ελλάδα, δίπλα σε σχολεία;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Λέει το νομοσχέδιο πουθενά ότι μπορούν να ανοίξουν πορνεία δίπλα σε εκκλησίες;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Αυτά τα πράγματα λέτε ότι θα ρυθμιστούν. Σας είπαμε να μας πείτε ποια είναι τα επαγγέλματα που αφορά αυτή η γενική απορρύθμιση. Απάντηση: «Δεν μπορούμε να σας τα πούμε -το είπε ο κ. Μπόλαρης- γιατί θέλουμε, λέει, δύο χρόνια για να καταγράψουμε τα επαγγέλματα και τους κανόνες».

Μα, αλήθεια, αν θέλετε δύο χρόνια για να καταγράψετε τα επαγγέλματα και τους κανόνες που τα αφορούν, πώς σε τέσσερις μήνες θα καταφέρετε να ρυθμίσετε το τι κρατάτε και τι αλλάζετε από αυτούς τους διοικητικούς περιορισμούς; Δεν τους υπερασπιζόμαστε όλους. Πιστεύουμε ότι πολλά πράγματα πρέπει να αλλάξουν, αλλά είναι αδιανόητο να ζητάτε από τη Βουλή να νομοθετεί μια εν λευκώ εξουσιοδότηση σ' έναν Υπουργό για να διαχειριστεί εν λευκώ με την απαράδεκτη μέθοδο του προεδρικού διατάγματος τέτοια θέματα.

Και σε άλλες χώρες υπήρξαν αλλαγές σε υπερβολικές ρυθμίσεις γραφειοκρατικού χαρακτήρα, παρωχημένες, αλλά υπήρξε ενημέρωση, συμμετοχή, διάλογος, μεταβατικές περίοδοι. Την έν-

νοια της μεταβατικότητας και της αναλογικότητας σε τέτοιες ρυθμίσεις, που προκύπτει από την νομολογία επίσης του Συμβουλίου της Επικρατείας, όλοι την αποδέχονται.

Επίσης, το νομοθέτημά σας πάσχει και από μία καταφανή λογική δύο μέτρων και δύο σταθμών. Για παράδειγμα κάνετε κάποιες ρυθμίσεις για τους συμβολαιογράφους. Σας ερωτώ γιατί δεν κάνετε κατ' αναλογίαν ρυθμίσεις για τους δικαστικούς επιμελητές που και αυτοί εξαιρούνται από την οδηγία Μπολκενστάιν ως ασκούντες δημόσιο λειτουργήμα και επομένως και από το ν.3844/2010, που είναι σε εφαρμογή της οδηγίας Μπολκενστάιν; Γιατί, όπως έχετε και προβλέπετε κάποιες ρυθμίσεις για τους δικηγόρους και τους μηχανικούς -καλές ή κακές εμάς δεν μας καλύπτουν- δεν έχετε κάποιες αντίστοιχες ρυθμίσεις για τους γεωτεχνικούς;

Ακόμη, επειδή λειτουργείτε κάπως κουτοπρόνρη, αντικαθιστάτε τις ελάχιστες αμοιβές, τις υποχρεωτικές έως σήμερα, για τους δικηγόρους και τους μηχανικούς, με τα λεγόμενα ποσά αναφοράς, για να διασφαλίσετε έτσι τα φορολογικά έσοδα του δημοσίου, τα ασφαλιστικά έσοδα για τα ταμεία, αλλά αφήνοντας ανοιχτό το δρόμο για το ντάμπινγκ, για τον ανταγωνισμό των τιμών προς τα κάτω, που θα φέρει πολλές χιλιάδες μηχανικούς και δικηγόρους, νέους στο επάγγελμα, αναγκασμένους να αποδέχονται μικρότερες αμοιβές από τις τιμές αναφοράς, αλλά υποχρεωμένους να πληρώνουν φόρους και ασφάλιστρα με βάση τις τιμές αναφοράς. Έτσι, για τους ισχυρούς δικηγόρους και μηχανικούς αυτό θα λειτουργεί ως μπόνους και για τους νεότερους, για τους φτωχότερους και τους περισσότερους ως πέναντι. Αυτό θα οδηγήσει σε κανιβαλισμό σε βάρος και της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών.

Υπάρχει για παράδειγμα, μέχρι τώρα ένας περιορισμός που λέει ότι άμα θέλει να ανοίξει σε μια μεγάλη επαρχιακή πόλη ένα τεράστιο πολυκατάστημα τύπου «LIDL», τύπου «ALDI» ή αντίστοιχο που πουλάει ηλεκτρικές συσκευές, από αυτά τα γερμανικά που έχουν κατακλύσει την αγορά, χρειάζεται να εξασφαλίσει προηγούμενες κάποιες προδιαγραφές και να πάρει άδεια από τη νομαρχία, γιατί αλλιώς θα σβήσουν οι μικρομεσαίοι.

Με αυτήν τη ρύθμιση τώρα, αυτοί οι περιορισμοί ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας, το πολύ δύο.

Αυτοί οι περιορισμοί σβήνουν και δεν έχει καμμία εγγύηση κανείς από τους εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίους επαγγελματίες ότι θα τους διατηρήσετε αυτούς μετά το τετράμηνο με τα προς έκδοση προεδρικά διατάγματα, διότι κρατάτε κλειστά τα χαρτιά σας. Υπάρχει στο άρθρο 2 στο σημείο στ' μια διατύπωση ασαφής, αόριστη, η οποία προκαλεί ανησυχία, για παράδειγμα, σε αυτούς που έχουν φούρνους, γιατί τους κάνει να φοβούνται - και σε αυτό δεν έχουμε πάρει απάντηση- ότι μπορεί και αυτό που παρέχουν αυτήν τη στιγμή να υποκατασταθεί, χωρίς κανόνες, προδιαγραφές και απαιτήσεις που σήμερα υπάρχουν, από τα σούπερ μάρκετ. Σε αυτά θα κουβεντιάσει η Βουλή; Θα δώσει απαντήσεις; Θα ανοίξει τα χαρτιά της η Κυβέρνηση; Ή θα πάμε σε ένα ραντεβού στα τυφλά;

Κοντολογίς, επί της αρχής καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Πιστεύουμε ότι οφείλετε εξηγήσεις και για το πωλητήριο των 50 δισεκατομμυρίων σήμερα, κύριε Σαχινίδη. Αν τυχόν ο Υπουργός το αποφύγει, σας παρακαλώ να του μεταφέρετε ότι τη Δευτέρα το απόγευμα έχουμε επίκαιρη ερώτηση και τον περιμένω να έρθει μια φορά ο ίδιος, να μη στέλνει στις δύσκολες αποστολές μονίμως εσάς. Και επί των θεμάτων του νομοσχεδίου, επιτέλους ανοίξτε τα χαρτιά σας. Η γενική εξουσιοδότηση που έχετε πάρει να υπογράφετε μνημόνια και να δεσμεύετε τη χώρα -το οικονομικό επιτελείο- έχει οδηγήσει την υπόθεση σε Φαλκονέρα και έχουν σηκωθεί στα κάγκελα και οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και το μισό Υπουργικό Συμβούλιο. Αυτήν ειδικά τη στιγμή είναι τελείως ατυχές να ζητάτε εν λευκώ εξουσιοδότηση, ειδικά με τα τρία πρώτα άρθρα, για το πώς θα ρυθμίσετε εκατοντάδες επαγγέλματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον

ειδικό αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημήτριο Παπαδημούλη.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των αγορητών.

Πρώτος ομιλητής είναι ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας, Βουλευτής Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Πώς τα καταφέρνετε, κύριε Γείτονα, και πάντα πρώτος είστε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Έχω χρυσή κάρτα, κύριε Τζέκη!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυο μικρές πολιτικές παρατηρήσεις, πριν μπω στο νομοσχέδιο, με αφορμή όσα άκουσα από τους εισηγητές.

Πρώτον, αυτός ο καυγάς που ξεκίνησε για τη δημόσια περιουσία, για μένα, καλό είναι να σταματήσει. Δεν προσφέρει ούτε στην εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος ούτε στην αναβάθμιση της εικόνας της πολιτικής. Η δημόσια περιουσία δεν είναι φετίχ, για να μετατραπούμε σε εικονολάτρες και εικονομάχους. Η δημόσια περιουσία είναι ένα εργαλείο, το οποίο και αυτό πρέπει να έχει απόδοση και επομένως είναι χρέος της κάθε κυβέρνησης, της εκάστοτε κυβέρνησης να το αξιοποιήσει με τον καλύτερο τρόπο. Και η δική μας η Κυβέρνηση, αντί να βάζει υψηλούς και φιλόδοξους στόχους, καλό είναι προχωρήσει με τα εργαλεία που έχει στην αξιοποίηση της περιουσίας. Από την άλλη πλευρά δε της Αντιπολίτευσης, θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι με λαϊκισμούς δεν εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον. Η κυβέρνηση δε αυτή και ο καυγάς στέλνει και λάθος μηνύματα στο εξωτερικό προς τους όποιους επενδυτές θέλουν να επενδύσουν στην Ελλάδα. Λοιπόν, καλό είναι βάλουμε ένα τέρμα. Η χώρα είναι σε μια δύσκολη πορεία, σε μια δύσκολη εποχή. Πάμε να βρούμε από μια βαθιά κρίση και επομένως καλό θα είναι όλοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει αφορμή αυτό που ακούστηκε προηγουμένως εδώ από τον κ. Παπαδημούλη, αλλά είχε ακουστεί και από Υπουργό δικό μας, για τη «Βουλή των συντεχνιών». Ο κ. Παπαδημούλης δεν το είπε έτσι βέβαια, είπε ότι «αντιπροσωπεύονται πολλά επαγγέλματα εδώ». Εγώ θέλω να πω κάτι. Έτσι τουλάχιστον το καταλαβαίνω και με την όση εμπειρία έχω στον πολιτικό βίο. Στο κοινοβουλευτικό σύστημα, κύριε Λαφάζνη, προσέξτε το αυτό, η αντιπροσώπευση δεν είναι ούτε συντεχνιακή ούτε επαγγελματική ούτε ταξική ούτε χωροταξική, είναι λαϊκή. Αυτό είναι το Σύνταγμά μας, για να βάλουμε τελεία και παύλα σε αυτά τα ζητήματα τα οποία δεν προσφέρονται για κορώνες.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Εγώ πιστεύω ότι είναι στο πλαίσιο των διαρθρωτικών αλλαγών που θα βοηθήσουν τους στόχους που έχουμε. Ποιοι είναι οι στόχοι μας σε αυτήν την εποχή και στην πορεία εξόδου από την κρίση; Τρεις. Να επανεκκινήσουμε την αναπτυξιακή μηχανή. Είδατε πόσο βαθιά είναι η ύφεση. Να ανακτήσουμε την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, που και αυτή είχε πάρει, κατηφόρα, και να κάνουμε και μια βιώσιμη δημοσιονομική προσαρμογή, όχι ευκαιριακή. Σε αυτήν την κατεύθυνση διαρθρωτικές αλλαγές, όπως η απελευθέρωση αγορών ή επαγγελμάτων, βοηθούν.

Τώρα, υπάρχει πρόβλημα σε σχέση με τα επαγγέλματα; Ασφαλώς. Η δαιδαλώδης νομοθεσία έχει βάλει περιορισμούς, από γεωγραφικούς περιορισμούς, μέχρι τις ελάχιστες αμοιβές, που στην πλειονότητά τους δεν δικαιολογούνται από την ανάγκη εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος. Άρα, το να άρουμε αυτούς τους περιορισμούς, που δεν δικαιολογούνται, επαναλαμβάνω, από το λόγο της εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος είναι ένα θετικό βήμα.

Το νομοσχέδιο τι κάνει; Στο πρώτο μέρος προβλέπει γενική άρση όλων των περιορισμών στα κλειστά επαγγέλματα και δίνει περιθώριο μηνών για να εκδοθεί προεδρικό διάταγμα για να επανατεθούν ορισμένοι περιορισμοί που κρίνονται αναγκαίοι για το δημόσιο συμφέρον. Στο δεύτερο μέρος ρυθμίζει τα θέματα των πέντε γνωστών επαγγελμάτων, δικηγόρων, μηχανικών, συμβολαιογράφων κ.λπ.. Έχει σωστή νομοτεχνική δομή; Γιατί ακούστηκε και σ' αυτό κριτική. Για εμένα έχει. Ξεκινάει από το γενικό και πηγαίνει στο μερικό. Η άλλη άποψη να πάμε να ρυθμίσουμε καθ' ένα επάγγελμα ad hoc θα είχε προβλήματα, θα οδηγούσε

σε αδιέξοδο.

Το νομοσχέδιο κάνει γενική άρση, έχει όμως μία προϋπόθεση η επιτυχία όλου αυτού του εγχειρήματος, κύριε Υπουργέ. Υπάρχουν και άλλες σχετικές προϋποθέσεις. Στα υπόλοιπα τρία λεπτά που έχω θα αναφερθώ σε τρεις επισημάνσεις που θέλω να κάνω και έχουν σχέση με την εφαρμογή του νόμου. Η πρώτη επισημάνση έχει σχέση με αυτό που έλεγα προηγουμένως. Ότι θα άρουμε όλους τους περιορισμούς, είναι καλό. Από την άλλη μεριά, ποιος εγγυάται ότι στους έξι μήνες θα βγουν τα προεδρικά διατάγματα; Ποιος είναι ο επισημείων; Ποιος εγγυάται τη συνεργασία με τους φορείς, ώστε να μπουν οι περιορισμοί; Γιατί αν δεν γίνει αυτό και μέσα στα ορισθέντα χρονοδιαγράμματα δεν μπουν όσοι περιορισμοί εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον, θα έχουμε «την εσχάτη πλάνη χείρων της πρώτης». Δηλαδή θα έχουμε αρρυθμιστή αγορά, όσον αφορά τα επαγγελματικά. Άρα, ένα και πρώτο ζητούμενο είναι αυτό, η διασφάλιση της έκδοσης των προεδρικών διαταγμάτων, έτσι ώστε να μην υπάρξει μακρά μεταβατική περίοδος με αρρυθμιστή την αγορά, όσον αφορά τα επαγγέλματα.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει σχέση με το τι περιμένουμε. Και επειδή ακούστηκαν «πολλά κεράσια», εγώ λέω «κρατήστε μικρό καλάθι». Ποιες είναι άραγες οι θετικές επιπτώσεις από την άρση των επαγγελματιών; Δεν είναι πανάκεια, οι ρυθμίσεις τη στιγμή μάλιστα που στην Ελλάδα έχουμε οικονομία με ακόμα κλειστές αγορές, δεν δουλίζει ο ανταγωνισμός, κυριαρχούν εναρμονισμένες πρακτικές, ακόμα και συμπεριφορές καρτέλ. Γιατί το λέω αυτό; Με αφορμή ένα παράδειγμα από την τοποθέτηση του προέδρου του τεχνικού επιμελητηρίου στην επιτροπή μας που είπε το εξής. Ότι η κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών των μηχανικών είναι το 1/10 της επίπτωσης που έχει μια αύξηση στις τιμές των δομικών υλικών. Η αγορά δε των δομικών υλικών είναι κλειστή, δεν έχει ανοίξει, οι αυξήσεις είναι συνήθως τεράστιες, σε τιμώμεντο και μια σειρά άλλα υλικά. Και για να καταλάβουμε, ενώ οι αμοιβές των μηχανικών είναι περίπου το 3,5% στο κόστος μιας οικοδομής, τα δομικά υλικά είναι σε αξία γύρω στο 55%.

Τρίτη επισημάνση -και τελειώνω με αυτό- είναι οι ιδιαιτερότητες των επαγγελματιών γνώσης, καθώς και οι ιδιαιτερότητες των επαγγελματιών που ασκούν δημόσια λειτουργία, προσφέρουν δημόσια υπηρεσία. Καλώς, αν θέλετε, κάναμε σχετικά μικρή άρση περιορισμών στους συμβολαιογράφους, διότι κάνουν δημόσια υπηρεσία.

Εδώ είναι και το θέμα που τέθηκε νομίζω και από άλλο συνάδελφο. Το ίδιο θα έπρεπε να κάνετε, κύριε Υπουργέ, και για τους δικαστικούς επιμελητές, γιατί και αυτοί προσφέρουν δημόσια υπηρεσία, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα που θέλω να επισημάνω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Εκείνο που θέλω να πω – και δεν το λέω επειδή είμαι μηχανικός, άλλωστε το ξέρετε ότι δεν ασκώ το επάγγελμα εδώ και πολλά χρόνια- είναι ότι και οι μηχανικοί ασκούν εμμέσως δημόσια υπηρεσία. Δεν υπάρχει περίπτωση να κατοικηθεί κτήριο χωρίς την υπογραφή των μηχανικών που εγγυώνται την ασφάλειά του.

Άρα, εδώ τι γίνεται; Αίρουμε τον περιορισμό των κατώτατων αμοιβών. Τι θα κάνουμε όμως με την ποιότητα των υπηρεσιών; Θα μικρύνουμε τους συντελεστές ασφαλείας στα κτήρια; Όχι, εδώ χρειάζεται να έχουμε προδιαγραφές για να αποφύγουμε τυχόν αθέμιτο ανταγωνισμό που θα ρίξει την ποιότητα των μελετών. Ανέφερα το παράδειγμα των μηχανικών, αλλά ισχύει και για άλλα επαγγέλματα. Άρα, είναι ζητήματα που πρέπει να προσεξουμε. Στην εφαρμογή του, λοιπόν, αυτός ο νόμος απαιτεί, κύριε Υπουργέ, ιδιαίτερη προσοχή. Μην τον αφήσετε σε αυτόματο πιλότο.

Σας ευχαριστώ πολύ και εσάς, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση

της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Βαθέως Αυλίδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος, Βουλευτής Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα επιχειρείται το άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών, με τρόπο όμως πρόχειρο, με συνοπτικές διαδικασίες, με οριζόντιες και ισοπεδωτικές ρυθμίσεις, χωρίς ουσιαστική διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους φορείς και χωρίς συγκεκριμένες μελέτες για κάθε επάγγελμα.

Η Νέα Δημοκρατία είναι υπέρ του ανοίγματος των κλειστών επαγγελματιών, όχι όμως με τον τρόπο που γίνεται σήμερα. Η κατάργηση των αδικαιολόγητων περιορισμών στο επάγγελμα αποτρέπει μια αναγκαία μεταρρύθμιση, η οποία είναι απαραίτητη τόσο για την απελευθέρωση της αγοράς από στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, όσο και για τη βελτίωση του ρυθμού ανάπτυξης και της οικονομικής κατάστασης της πατρίδας μας.

Δυστυχώς, όμως, με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα οι στόχοι αυτοί δεν επιτυγχάνονται και τούτο για τους εξής λόγους. Πρώτον, όπως είπα και πριν, είναι απαραίτητο να υπάρχουν μελέτες που να καταδεικνύουν τις επιπτώσεις των επιχειρούμενων αλλαγών, τόσο σε κάθε επαγγελματικό κλάδο χωριστά, όσο και στους γενικότερους δημοσιονομικούς δείκτες και τα έσοδα της πατρίδας μας. Όμως το νομοσχέδιο ήρθε στη Βουλή χωρίς να έχουν γίνει οι μελέτες για να αποδεικνύουν αυτά που είπα πριν.

Δεύτερον, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, για όλα τα επαγγέλματα εκτός από τους συμβολαιογράφους, τους δικηγόρους, τους μηχανικούς και τους ελεγκτές, γίνεται παραπομπή στην έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων. Μ' αυτόν τον τρόπο όμως το νομοσχέδιο είναι τελείως αόριστο για περισσότερα από εκατό επαγγέλματα.

Αυτή η ευρεία εξουσιοδότηση που παρέχεται με το άρθρο 2 μπορεί να εγείρει ακόμα και ζητήματα συνταγματικότητας της νομοθετικής αυτής ρύθμισης. Η άρση των περιορισμών για τα επαγγέλματα αυτά έπρεπε να γίνει μέσα από την κοινοβουλευτική διαδικασία με ψήφιση σχετικών νομοθετικών κειμένων, σχετικών νόμων. Γιατί; Διότι διαφορετικά δημιουργούνται επαγγέλματα δύο ταχυτήτων. Κυρίως όλοι οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να γνωρίζουν τι περιλαμβάνεται στις ρυθμίσεις και τι τους αφορά. Σήμερα μιλάμε για μια γενική διάταξη και παραπέμπουμε σε προεδρικά διατάγματα.

Θα ήθελα να αναφέρω και ορισμένα ειδικότερα θέματα για τα επαγγέλματα στα οποία αναφέρεται το σχέδιο νόμου. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 4, αναιρείται ουσιαστικά ο χαρακτήρας του συμβολαιογράφου ως δημοσίου λειτουργού, δεδομένου ότι εισάγεται η ελεύθερη διαπραγμάτευση όταν πρόκειται να εισπραχθεί αμοιβή σε συμβάσεις στις οποίες, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, η αξία του αντικειμένου της συναλλαγής είναι πολύ μεγάλη.

Θεωρώ ότι ο δημόσιος χαρακτήρας της παροχής της συμβολαιογραφικής υπηρεσίας δεν πρέπει να καταργείται με οποιονδήποτε τρόπο. Μπορεί, για να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα, να καθιερωθεί διοικητικά αναλογική αμοιβή σε ποσοστό, το οποίο θα μειώνεται όσο αυξάνεται η αξία του αντικειμένου συναλλαγής, ώστε να εξυπηρετείται και ο σκοπός της προαγωγής της εθνικής οικονομίας και να μην αίρεται ο δημόσιος χαρακτήρας των συμβολαιογράφων.

Σχετικά με τη διάταξη του άρθρου 5 που αφορά τους δικηγόρους, νομίζω ότι το ζήτημα των ελαχίστων αμοιβών πρέπει να το επανεξετάσετε, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ότι ένα σημαντικό ποσοστό δικηγόρων -όπως επεσήμανε ο πρόεδρος των δικηγορικών συλλόγων όλης της χώρας- περίπου 30% έχουν εξαιρετικά χαμηλό εισόδημα και η ύπαρξη των ελάχιστων αμοιβών από τη μια πλευρά δημιουργεί ένα ελάχιστο δείκτη προστασίας στην αγορά και απ' ετέρου δημιουργεί και δημοσιονομικά έσοδα, τα οποία μ' αυτήν τη ρύθμιση κινδυνεύουν να χα-

θούν, γιατί δεν θα μπορεί να αποδίδεται εύκολα το ποσοστό της παρακράτησης και θα δημιουργηθεί ένα ευρύτερο χάος. Οι νεώτεροι ειδικότερα δικηγόροι πλήττονται. Θα πρέπει, λοιπόν, το ζήτημα αυτό, κατά την άποψή μου, να επανεξεταστεί για εκείνους που βρίσκονται ιδίως στην αρχή της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας.

Όσον αφορά τους μηχανικούς, στο άρθρο 7 ισχύουν και εδώ τα ίδια επιχειρήματα για την κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών. Θα ήθελα όμως να επισημάνω ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος έκανε ορισμένες προτάσεις τις οποίες δεν έλαβε υπ' όψιν της η Κυβέρνηση, να θεσπιστεί δηλαδή ένα μητρώο κατασκευαστών ιδιωτικών έργων, να ιδρυθεί ένας φορέας πιστοποίησης όλων των τεχνικών επαγγελματιών, να προστεθεί μηχανισμός ελέγχου του αθέμιτου ανταγωνισμού. Μπορεί το τεχνικό επιμελητήριο να κάνει αυτή τη δουλειά. Επίσης, οι καταθέσεις των αμοιβών να γίνονται όπως γίνονται σήμερα, μέσω του συστήματος του τεχνικού επιμελητηρίου. Θεωρώ ότι έτσι θα μπορεί να στοιχειοθετηθεί ένας σοβαρός μηχανισμός ελέγχου και αποτροπής του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω ότι η υπό συζήτηση νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης θα έπρεπε να διασφαλίσει το γεγονός ότι η κατάργηση των περιορισμών στην άσκηση των επαγγελματιών δεν θα οδηγήσει σε ασυδοσία, σε φαινόμενα αθέμιτου ανταγωνισμού και συνεπώς σε κίνδυνο μείωσης της ποιότητας των υπηρεσιών που παρέχονται.

Δυστυχώς όμως το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά αυτά. Αντιθέτως αντιμετωπίζει τα ζητήματα αυτά με τρόπο πρόχειρο και βιαστικό και, όπως είπα πριν, χωρίς την ουσιαστική διαβούλευση με όλους τους φορείς που εμπλέκονται και δημιουργεί σοβαρά προβλήματα, τόσο στους κατ' ιδίαν κλάδους που θίγονται, αλλά και γενικότερα στην ανάπτυξη της πατρίδος μας. Γι' αυτούς τους λόγους, όπως επισήμανε και ο εισηγητής μας, το καταψηφίζουμε επί της αρχής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ταλιαδούρο.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η κυβερνητική προπαγάνδα, όπως και των αστικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, επιμένει σ' ένα κυρίαρχο ερώτημα στο λαό, βομβαρδίζοντας κυριολεκτικά το μυαλό του, αν δηλαδή ο λαός είναι ικανοποιημένος από τη σημερινή κατάσταση της παροχής των όποιων υπηρεσιών ή εμπορευμάτων από μια σειρά επαγγέλματα ή κλάδους. Βεβαίως η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι αυτονόητη. Όχι, δεν είμαστε ικανοποιημένοι.

Άρα, λοιπόν, έρχεται η Κυβέρνηση τώρα με την προπαγάνδα της να κάνει τι; Να επιδιώξει να φανεί ότι οι προωθούμενες αλλαγές που συμπεριλαμβάνονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο περί απελευθέρωσης των κλειστών επαγγελματιών θα αποτελέσουν θετική εξέλιξη για τις εργαζόμενες λαϊκές οικογένειες.

Αλήθεια, σας έπιασε ο πόνος για το λαό; Γι' αυτό του τσακίζετε τα εργασιακά του και ασφαλιστικά του δικαιώματα; Γι' αυτό του κατακρουαγείτε τους μισθούς και τις συντάξεις και κάνετε μία ολόκληρη φοροεπιδρομή, στην κυριολεξία, μέσω της ακρίβειας στα λαϊκά εισοδήματα; Και σήμερα, με το σχέδιο αυτό του συγκεκριμένου, θα προστατεύσετε τη λαϊκή εργατική οικογένεια;

Προβάλλει, λοιπόν, συγκεκριμένα η Κυβέρνηση ότι μέσα απ' αυτόν τον νόμο, το πολυεργαλείο λέει, θα μειωθούν οι τιμές σε εμπορεύματα και υπηρεσίες, θα βελτιωθεί η ποιότητα των υπηρεσιών αυτών, θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και ότι θα αποκτήσουν επαγγελματικό αντίκρισμα τα πτυχία και ότι εντέλει θα συμβάλει στο να βγει η οικονομία από την κρίση.

Με αυτόν τον τρόπο, με αυτήν την ύπουλη, βρώμικη προπαγάνδα θέλει να αποδώσει η Κυβέρνηση την ακρίβεια, την ανεργία, τη φτώχεια, την εξαθλίωση, αλλά και την κρίση σε διάφορες προνομιακές ομάδες συνεχνιακών επαγγελματιών, οι οποίες, τάχα μου δήθεν, απομυζούν τον ελληνικό λαό, εμποδίζουν την

πρόοδο και την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Πρόκειται για συνειδητή παραπλάνηση.

Τι επιδιώκει; Επιδιώκει να κρύψει βασικά τους κύριους υπεύθυνους, που επιδεινώνεται ραγδαία και σε απόλυτους ρυθμούς η θέση της λαϊκής οικογένειας, το σύνολο του λαού. Και οι υπεύθυνοι δεν είναι άλλοι παρά η δράση του κεφαλαίου, των μονοπωλιακών ομίλων που εσείς υπηρετείτε, η δράση των ιμπεριαλιστικών οργανισμών, που ακριβώς θέλουν να διασφαλίσουν την ασύδοτη δράση των μονοπωλιακών ομίλων, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το ΝΑΤΟ, αλλά και το πολιτικό τους προσωπικό που βρίσκεται στις κυβερνήσεις και στη σημερινή και στις προηγούμενες. Επιδιώκετε να υπάρξει λαϊκή συναίνεση στο στραγγαλισμό των αυτοαπασχολούμενων, των επαγγελματιών, των βιοπαλαιστών, για να βγει μέσα απ' αυτή τη διαδικασία του στραγγαλισμού πολλαπλά ωφελημένο το κεφάλαιο, το οποίο εσείς εξυπηρετείτε.

Αποτελεί κρίκο και συνέχεια, βεβαίως, στη συνολικότερη αντιδραστική σας πολιτική. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την υπόθεση ότι όλα αυτά βασίζονται, θεμελιώνονται, στη λεγόμενη Συνθήκη του Μάαστριχτ για την απελευθέρωση των αγορών, εμπορευμάτων, υπηρεσιών, δράση του κεφαλαίου και εργαζόμενων. Εκεί συνδέεται. Βρήκε αντανάκλαση στη στρατηγική της Λισαβόνας, στην οδηγία Μπολκενστάιν για την απελευθέρωση των υπηρεσιών, που αυτές τις μέρες συζητείται το πώς θα εφαρμοστεί ακόμη πιο αποφασιστικά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά και στη Συμφωνία της Μπολόνια για την πλήρη υποβάθμιση των πτυχίων, την πλήρη αποσύνδεση των πτυχίων από τα επαγγελματικά δικαιώματα.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και είναι άσφαιρη η κριτική που κάνουν τα κόμματα, τα οποία είναι υποταγμένα σ' αυτήν τη λογική, όπως της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, περί προχειρότητας δήθεν του νομοσχεδίου, αλλά αποτελούν εκχυδαϊσμένες λογικές και αντιλήψεις, όπως αυτή από τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ, που είπε θα ανοίξουν τα πορνεία. Αυτή η μορφή κριτικής απέναντι στην κυβερνητική πολιτική αποτελεί εύκολη λεία για την κυβερνητική προπαγάνδα. Μπορεί πολύ εύκολα να απαντηθεί και να ξεσκεπαστεί. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο κι εμείς το λέμε καθαρά ότι πρέπει να λογοδοτήσουν στο λαό τα κόμματα «εραστές» του ευρωμονόδρομου.

Έτσι, λοιπόν, στον πυρήνα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου βρίσκεται η ευρωενωσιακή πολιτική της απελευθέρωσης των αγορών. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και αποτελεί υποκρισία η κυβερνητική λογική, ότι ενδιαφέρεται τάχα μου δήθεν για τους νέους. Λες και δεν έχουμε δει την απελευθέρωση και σε άλλους τομείς. Λες και σήμερα ο νέος δικηγόρος, ο νέος μηχανικός, ο νέος οικονομολόγος έχει λαμπρές αποδοχές, έχει διασφαλισμένη τη θέση εργασίας του, όταν δουλεύουν με δελτία παροχής υπηρεσιών με 300 και 400 ευρώ, ανασφάλιστοι, χωρίς ωράρια. Γι' αυτούς τώρα κόπτεστε; Ήταν αποτέλεσμα αυτό το πράγμα ότι είναι κλειστό το επάγγελμα ή ότι έχει ξεκινήσει μία λογική απελευθέρωσης από τα όποια επαγγελματικά, ασφαλιστικά και εργασιακά τους δικαιώματα, για να γίνουν εύκολη λεία στο μεγάλο κεφάλαιο; Τώρα σας πιάνει ο πόνος για να βελτιωθεί η θέση τους;

Σας έπιασε ο πόνος για τις τιμές, ότι έτσι, δηλαδή, θα μειωθούν οι τιμές. Αλήθεια, η ίδια η κρατική παρέμβαση που αυξάνει τις τιμές –ειπώθηκε από τον εισηγητή μας για τις νομικές υπηρεσίες αυξήθηκε το παράβολο 1000% έως 1100%- είναι προς όφελος του λαού; Ο καθορισμός του ΦΠΑ διευκολύνει στο να μειωθούν οι τιμές; Αλλά ακόμη και όπου υπήρξε απελευθέρωση των αγορών, όπως στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, είδατε καμμία τιμή να μειώνεται στην Ελλάδα και στην Ευρώπη; Στις ακτοπολικές συγκοινωνίες με την κατάργηση του καμποτάζ είδατε πώς ανέβηκαν πάνω τα εισιτήρια των ακτοπολικών συνδέσεων και πόσο πληρώνει πανάκριβα αυτά τα εισιτήρια, αλλά ταυτόχρονα και τα τεράστια ποσά τα οποία δίνετε.

Τέλος, όσον αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών, εμείς το λέμε καθαρά. Η ποιότητα των υπηρεσιών για τα λαϊκά εισοδήματα, για τη λαϊκή οικογένεια θα υποβαθμιστεί και ταυτόχρονα, θα αναβαθμιστεί η ποιότητα των υπηρεσιών για το μεγάλο κεφάλαιο, για να διασφαλίσει πολύ καλύτερα τη δράση του.

Έτσι, λοιπόν, η απελευθέρωση των επαγγελματιών, όπως εσείς την ονομάζετε, θα διευκολύνει τη δράση του μεγάλου κεφαλαίου, θα διευκολύνει τη διείσδυσή του και σε νέους τομείς, σήμερα, όπως για παράδειγμα στην παροχή των υπηρεσιών, θα οδηγήσει στο ξεκλήρισμα και στην προλεταριοποίηση των αυτοαπασχολούμενων, των επαγγελματιών, στην πλήρη αποσύνδεση, αλλά και υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών του πτυχίου από τα επαγγελματικά δικαιώματα, σε φτηνό, ευέλικτο, ανασφάλιστο και χωρίς δικαιώματα εργατικό δυναμικό για το μεγάλο κεφάλαιο. Και θα υπάρξει ρύθμιση. Η ρύθμιση η οποία θα υπάρχει, θα είναι αυτή που θα καθορίζει κάθε φορά η εκάστοτε ανάγκη των μονοπωλιακών ομίλων που θα δραστηριοποιούνται στους συγκεκριμένους κλάδους, που θέλετε εσείς να απελευθερώσετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έτσι, λοιπόν, με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, αυτό το οποίο θα βελτιώσει αποφασιστικά είναι τη δράση του μεγάλου κεφαλαίου και θα υποβαθμίσει, θα επιδεινώσει τη θέση ακόμη περισσότερο της λαϊκής οικογένειας. Και αυτό αποτελεί την πεμπτούσια της ταξικότητας της πολιτικής σας.

Η διέξοδος –τελειώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή– δεν είναι η υπεράσπιση του παρελθόντος. Εμείς δεν θα υπερασπιστούμε το παρελθόν, γιατί ακριβώς αυτό το παρελθόν, αυτό το οποίο βιώνουμε σήμερα, δεν μας ικανοποιεί. Είναι βαθύτατα αντιλαϊκό. Ούτε μπορούμε να καλλιεργούμε, όμως, από την άλλη μεριά αυταπάτες στο λαό ότι μπορεί να βελτιωθεί ένα σύστημα το οποίο αντιδραστικοποιείται και γίνεται επικίνδυνο. Γιατί θεωρούμε ότι είναι αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι στα ερείπια του προστατευτισμού, τα οποία έχουν απομείνει, μπορούν να ανακόψουν τη δράση των σιδηρένιων νόμων της καπιταλιστικής οικονομίας. Στο πλαίσιο του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης, η πορεία συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης της παραγωγής και του κεφαλαίου, η μονοπωλίωση και του κλάδου των υπηρεσιών, είναι αντικειμενική διαδικασία.

Η μοναδική διέξοδος προοπτική βρίσκεται στην ένταξη του αγώνα ενάντια στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απελευθέρωση στην πάλη, στη λογική της συνολικής ανατροπής της πολιτικής του ευρωμονόδρομου και της διεκδίκησης ενός άλλου, ριζικά διαφορετικού δρόμου ανάπτυξης, με κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής και λειτουργίας τους με κεντρικό σχεδιασμό και εργατικό έλεγχο και βέβαια, στην αποδέσμευση της χώρας μας από τις δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των άλλων ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Σ' αυτήν την πορεία, μ' αυτόν τον προσανατολισμό καλούμε τους εργαζόμενους, τη μισθωτή διανοήση, τους αυτοαπασχολούμενους επιστήμονες και επαγγελματίες να πορευτούμε για τη λαϊκή αντιμετώπιση και την ελπιδοφόρα προοπτική, με σταθμό αυτής της πορείας την απεργία της 23ης Φεβρουαρίου μαζί με τις ταξικές δυνάμεις στο Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής Β' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Έχετε το λόγο για επτά λεπτά, κύριε Αϊβαλιώτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ετέθη πολύ σωστά από τον κ. Παπαδημούλη το ζήτημα της πώλησης ακινήτων του δημοσίου αξίας, λέει, 50 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Εμείς διερωτόμαστε αν τελικά το πωλητήριο δεν αφορά μόνο σε ξηρά, αλλά αφορά και θαλάσσια οικόπεδα. Μήπως, δηλαδή, αρχίζει να παίζει με όλο αυτό το σκηνικό της συνέντευξης της τρόικας και της διαμάχης που υπήρξε κ.λπ., δήθεν ή πραγματικής, το σενάριο της εκποίησης των απίστευτων αποθεμάτων μας σε πετρέλαιο και σε αέριο, η αξία των οποίων υπολογίζεται από την Αμερικανική Υπηρεσία Γεωλογικών Ερευνών –όχι από το ΛΑΟΣ– σε 10 τρισεκατομμύρια δολάρια.

Δώστε μας επιτέλους, μία λίστα για το τι σκοπεύετε να εκποιήσετε για να σταματήσει και όλη η φασαρία, για να καταλάβουμε

εν πάση περιπτώσει πού πηγαίνει όλη η ιστορία

Άκουσα το αντιευρωπαϊκό κήρυγμα εδώ του αγορητή του ΚΚΕ, του συμπαθούς κ. Τζέκη και του φίλου του κ. Καραθανασόπουλου και τις αρνητικές αναφορές για το Μάαστριχτ, το ΣΥΡΙΖΑ, το ΛΑΟΣ κ.λπ.. Ίσως με επιβεβαιώσει ο κ. Παπαδημούλης, πρέπει να θυμίσω ότι το ΚΚΕ μετέχει τα τελευταία τριάντα χρόνια μαζί με το ΣΥΡΙΖΑ –παλαιότερα με το ΚΚΕ Εσωτερικού, μετά με τον ΣΥΡΙΖΑ– στη γνωστή φιλοευρωπαϊκή πολιτική ομάδα την GUE.

Σωστό ή λάθος; Τυχαίο; Δεν νομίζω. Είναι φιλοευρωπαϊκή ομάδα η GUE που μετέχετε και εσείς του ΚΚΕ και εσείς του Συνασπισμού. Άρα, οι κατάρες από τον ειδικό αγορητή του ΚΚΕ τον κ. Τζέκη στο ΛΑΟΣ δεν ξέρω τι είδους περιεχόμενο έχουν, δεν μπορώ να καταλάβω. Το ξαναθύμισα, όμως, για άλλη μια φορά και περιμένω μια εξήγηση για ποιο λόγο μετέχετε στην ίδια φιλοευρωπαϊκή ομάδα, την GUE, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κατά τα λοιπά, νομίζω ότι ούτε ο πιο φανατικός οπαδός του ΠΑΣΟΚ δεν θα αρνηθεί ότι αυτό που βλέπουμε τον τελευταίο καιρό είναι μία καταδίωξη, με καταδικωμένη και συνεχώς υποχωρούσα την Κυβέρνηση και διώχτες τους κυρίως γνωστούς της τρόικας, οι οποίοι εδώ που τα λέμε από όπου και να πέρασαν δεν έπαισαν για τη μεγάλη τεχνοκρατική κλάση τους. Κορυφαίος μεταξύ αυτών ο κ. Τόμσεν ή ο «Mr. Blue Eyes» που λέει και η Πετρούλα. Μάλλον «Mr. Blind Eyes» πρέπει να είναι. Δεν βλέπει ο άνθρωπος. Δεν βλέπει τίποτα για την υπανάπτυξη και την καχεξία στην οποία βυθίζονται οι χώρες από τις οποίες έχει περάσει και ο ίδιος και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτοί, λοιπόν, οι τριτοκλασάτοι λογιστές, ο «Mr. Blind Eyes» και οι λοιποί, πήραν αέρα από την υποχωρητική Κυβέρνησή σας και μας προκαλούν.

Μας επιβάλλουν, λοιπόν, εδώ και τώρα το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών. Κατ' αρχάς, άνοιγμα κλειστών επαγγελματιών και μάλιστα τόσο ευρύ δεν γίνεται, όταν η οικονομία βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση. Γίνεται όταν υπάρχει άνθιση ή έστω οικονομική σταθερότητα. Δημιουργείται έτσι –με «αι» και με «ε»– ένα πρωτοφανές μπάχαλο και όλοι στην Κυβέρνηση μιλούν, όπως προχθές ο κ. Παπανδρέου στη διάσκεψη των αμερικανο-εβραϊκών οργανώσεων που υποδεχθήκαμε και εμείς εδώ στη Βουλή, για αύξηση της «πίτας» από αυτήν την απελευθέρωση.

Κανείς δεν πληροφόρησε την Κυβέρνησή σας ότι τα λουκέτα πάνε σύννεφο στην αγορά, ότι οι ηλεκτρολόγοι –αυτοί που υπάρχουν– δεν έχουν δουλειά και «χτυπάνε μύγες», μαγαζιά κλείνουν, οι αρχιτέκτονες και οι πολιτικοί μηχανικοί κοιτούν ο ένας τον άλλο γιατί έχετε διαλύσει την οικοδομή, τη βουλιάζετε παντελώς;

Δεν μάθατε στο ΠΑΣΟΚ ότι φέρατε πρωτοφανή ύφεση με ρυθμό αρνητικής μεγέθυνσης που φτάνει το 4,5%, όταν δίπλα οι Τούρκοι απογειώνονται με θετική ανάπτυξη, με θετικό πρόσημο 9,5% ετησίως; Δεν μάθατε ότι με το λεγόμενο άνοιγμα απλώς αναστατώνετε τους χειμαζόμενους επαγγελματίες, αφού κανείς καινούργιος δεν «καίγεται» να εισέλθει σε αυτά τα επαγγέλματα, επειδή πολύ απλά στην αγορά δεν υπάρχει «σάλιο»;

Και πώς να υπάρχει «σάλιο», όταν οι καταθέσεις στην Ελλάδα είναι το 1/3 των συνολικών καταθέσεων που έχουν οι Έλληνες; Τα άλλα 2/3 είναι στην Ελβετία. Πώς να υπάρχει «σάλιο», αφού το πρώτο σας μέλημα, μόλις αναλάβετε την Κυβέρνηση, ήταν να διασπείρετε παντού τη γνωστή μαπαρούφα ότι θα υπάρξει φορολόγηση των καταθέσεων; Αποτέλεσμα; Πενήντα δισεκατομμύρια ευρώ, άλλοι λένε 40 δισεκατομμύρια, άλλοι λένε 30, άλλοι λένε 60, πάντως δισεκατομμύρια ευρώ έκαναν φτερά από την Ελλάδα.

Εν τω μεταξύ, κανείς δεν ξέρει αν απελευθερώνετε δέκα, είκοσι, εξήντα ή πεντακόσια επαγγέλματα. Γέμισε ο Τύπος από ρεπορτάζ –φαντάζομαι τα είδατε– που άλλα μιλούν για εξήντα επαγγέλματα που απελευθερώνονται, άλλα μιλούν για πεντακόσια που εξετάζετε να απελευθερώσετε, ενώ σας εμφανίζουν ως Κυβέρνηση να μην ξέρετε ποια θα απελευθερώσετε. Θα πρέπει οι επιμέρους κλάδοι να σας υποδείξουν εκείνοι τι θα απελευθερώσετε; Εσείς ως Κυβέρνηση τι κάνετε; Απλώς προεδρεύετε;

Όσο για τα μεγάλα εμπορικά καταστήματα ειλικρινά δεν έχω καταλάβει. Ποιο ακριβώς είναι το σχέδιό σας; Να εξολοθρευτείτε τα μικρά ελληνικά μαγαζιά προς όφελος των μεγαλοκαρχειών; Σοβαρά το λέτε ότι δεν θα απαιτείται πλέον άδεια από την περιφέρεια για τη δημιουργία μεγάλων εμπορικών καταστημάτων,

για να γίνουν δηλαδή άλλα πέντε, δέκα, δεκαπέντε, είκοσι mall και να σβήσουν τελείως τα χιλιάδες μαγαζιά στις γειτονιές; Θα γίνουν δηλαδή άλλα δεκαπέντε, είκοσι, είκοσι πέντε mall μέσα στον αστικό ιστό της Αθήνας; Δηλαδή, η φιλοδοξία του «ευαίσθητου και σοσιαλιστικού»—με πολλά εισαγωγικά- ΠΑΣΟΚ που μας μιλούσε εδώ και τριάντα χρόνια για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι να μη μείνει «ρουθούνι» μικρομεσαίου επαγγελματία ή επιχειρηματία;

Ενώ υπάρχει πραγματική επέλαση κατά των φουκαράδων, των πενόμενων και των χειμαζόμενων μικροεπαγγελματιών, πληροφορούμαστε στο νομοσχέδιό σας ότι οι μεγαλοδικηγόροι και οι μεγαλοσυμβολαιογράφοι την «φιλοβάζουν» τελικά «καθαρή». Μήπως επειδή μεγάλο μέρος των Βουλευτών είναι δικηγόροι και νομικοί σήμερα;

Εγώ, λοιπόν, που δεν είμαι δικηγόρος, δεν έχω κάποια δέσμευση, σας λέω ότι η ατμομηχανή της ελληνικής οικονομίας, η οικοδομή, είναι σε ακινησία. Μια γενναία ρύθμιση σχετικά με τους συμβολαιογράφους και την παράσταση των δικηγόρων θα έλυνε κάποια προβλήματα. Όμως και εδώ αποδεικνύεται ότι είσαστε δέσμιοι συντεχνιών, ζείτε ακόμη στην εποχή του «Μαυρογιαλούρου» και του «Καλοχαιρέτα», όπου όλες αυτές οι συντεχνίες έκαναν κουμάντο.

Ενώ λέτε ότι ανοίγετε όλα τα επαγγέλματα, διατηρείτε ακόμα κλειστό, εσείς τα δύο φθαρμένα κόμματα εξουσίας, όπως το κατητήσατε, το επάγγελμα των πολιτικών. Παραμένετε, έτσι, δέσμιοι των τζακιών, της οικογενειοκρατίας και των βαρύνδουπων ονομάτων. Αν θέλετε, όμως, να κάνετε πραγματική απελευθέρωση του κατ' εξοχήν κλειστού επαγγέλματος, όπως το κατητήσατε, εκείνου των πολιτικών, στήστε αυτά και ακούστε τον Καρατζαφέρη!

Στο κάτω-κάτω ο Καρατζαφέρης δημιούργησε μία Κοινοβουλευτική Ομάδα, τη μοναδική Κοινοβουλευτική Ομάδα σήμερα της Βουλής, στην οποία ούτε ένας από τους Βουλευτές δεν είναι γόνος Υπουργού, Πρωθυπουργού, Βουλευτή και πάει λέγοντας. Εμείς, λοιπόν, κάναμε πράξη το άνοιγμα του πιο κλειστού επαγγέλματος, εκείνου των πολιτικών. Μιμηθείτε μας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη, Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει ο κ. Φώτης Κουβέλης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Β' Αθηνών για επτά λεπτά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, οφείλατε εσείς να ενημερώσετε τη Βουλή, εσείς οφείλατε να ενημερώσετε και τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου αναφορικά με τα όσα συζητάτε, διαπραγματεύεστε και εντέλλεστε από την τρόικα. Δεν θα έπρεπε να υπάρξει αυτή η ιταμή συμπεριφορά των εκπροσώπων της τρόικας, για να μας απευθύνετε επιστολή, προκειμένου να συναντηθούν εκπρόσωποι των κομμάτων με εσάς, για να πληροφορηθούν το τι ακριβώς συμβαίνει.

Βεβαίως, εμείς, αναφορικά με την πρόσκληση που μας απευθύνετε, θα ανταποκριθούμε. Θα συναντηθούμε με εσάς και με το Υπουργείο σας, με τους παράγοντες του Υπουργείου, προκειμένου να σας πούμε τη θέση μας και να εκφράσουμε και την αντίθεσή μας προς τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζετε τα μεγάλα, τα σημαντικά προβλήματα της χώρας μας με μια κοινωνία τεμαχισμένη.

Κύριε Υπουργέ, οφείλω να σας πω ότι πήρατε μία απαράδεκτη εξουσιοδότηση από τη Βουλή των Ελλήνων να διαπραγματεύεστε και να προχωράτε και σε αναθεωρήσεις του μηνυμένου. Έχετε, όμως, την υποχρέωση να ενημερώνετε τη Βουλή, να ενημερώνετε τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού. Και τούτο ανεξάρτητα από την απαράδεκτη εξουσιοδότηση που πήρατε να χειρίζεστε εν λευκώ την εξέλιξη των πραγμάτων για τη χώρα μας και υπό το καθεστώς της επιτήρησης.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αιωρείται το ερώτημα. Είστε υπέρ του ανοίγματος των επαγγελματιών ή κατά του ανοίγματος των επαγγελματιών; Ο τρόπος με τον οποίο τίθεται το dilemma αποπροσανατολίζει. Κανένας δεν θέλει να υπάρχουν περιορισμοί οι οποίοι θα εμποδίζουν την άσκηση του επαγγέλματος για τον

οποιοδήποτε έχει τις προϋποθέσεις, έχει τους όρους, έχει τα προσόντα για να το ασκήσει.

Όμως, πίσω από τη γενικότητα του όρου «άνοιγμα» ή «κλείσιμο» των επαγγελματιών διαμορφώνονται ψευδεπίγραφα στοιχεία κάποιας γενικής και αφηρημένης ιδεολογίας περί την ελευθερίαν του επαγγέλματος.

Κύριε Υπουργέ, σας βεβαιώνω καλόπιστα ότι είναι η πρώτη φορά που βλέπω σε νομοθέτημα, η πρώτη στην κυριολεξία—και θέλω να σας πω ότι έχω επικοινωνήσει με πολλά νομοθετικά κείμενα—να επιχειρείται η ιδεολογικοποίηση ενός ζητήματος και μάλιστα με μια τόσο ελλειπτική αναφορά στο Σύνταγμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρομαι προφανώς στο άρθρο 1, όπου διακηρύσσει το νομοσχέδιο «για την πρόσβαση σε επαγγέλματα και την άσκηση τους ισχύει η αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, άρθρο 5, παράγραφος 1 του Συντάγματος». Αυτή είναι η αρχή της ελευθερίας του επαγγέλματος, όπως περιγράφεται ελλειπτικά; Προφανώς, όχι.

Είναι, επίσης, κύριε Υπουργέ, η πρώτη φορά που διαπιστώνω να επιχειρεί ο νομοθέτης με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο να ετεροκαθορίσει και τη δικαστική κρίση, όταν της υποδεικνύει πώς θα ερμηνεύει τα πράγματα και τι ερμηνεία θα εκδίδει.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: «Οι διατάξεις της νομοθεσίας που αφορούν στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελματιών επιβάλλεται να ερμηνεύονται με ερμηνεία προς την αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας. Περαιτέρω, διατάξεις που προβλέπουν περιορισμούς στην πρόσβαση και την άσκηση επαγγελματιών είναι στενώς ερμηνευταίες». Μη θεωρήσετε ότι πρόκειται για κάποιο θεωρητικό ζήτημα. Πρόκειται για μία παρέμβαση, που επιχειρείται, τον νομοθέτη στην κρίση του δικαστή, ο οποίος κάποια στιγμή εκ των πραγμάτων μπορεί να κληθεί να ερμηνεύσει περιορισμούς και άλλα συναφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ποιο άνοιγμα των επαγγελματιών μιλάμε; Σας βεβαιώνω ότι δεν φέρομαι στο λόγο αυτό ως εκ της παλαιάς μου ιδιότητας, ως Προέδρου της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων, αλλά φέρομαι ως αντιπρόσωπος του ελληνικού λαού κατά το μέτρο που μου αντιστοιχεί η εντολή. Σαράντα δύο χιλιάδες είναι οι δικηγόροι στην Ελλάδα. Είναι ο μεγαλύτερος αριθμός δικηγόρων σε απόλυτη μέτρηση και όχι κατ' αναλογία σε ολόκληρη την Ευρώπη. Το 40% των δικηγόρων—και ομιλώ για την Αθήνα—δεν έχουν πραγματοποιήσει μία παράσταση ολόκληρη το 2010 στα δικαστήρια.

Κατά συνέπεια, ποια δικηγορική ύλη και ποια δικηγορική αμοιβή επηρεάζει το κόστος της απονεμόμενης δικαιοσύνης όταν, για παράδειγμα, δεν γίνεται καμμία αναφορά, πόσο επηρεάζεται το κόστος της απονεμόμενης δικαιοσύνης και ως προς την πεμπτούσια του, αλλά και ως προς την οικονομική του αποτίμηση, όταν έχουμε δικαστικές αποφάσεις που εκκρεμούν επί πέντε, έξι, επτά έτη, όταν έχουμε διαδίκους να σέρνονται πάνω-κάτω καθημερινά, να υπάρχουν αναβολές, να μην προλαβαίνουν τα δικαστήρια, να έχουν τα δικαστήρια να προσδιορίσουν υποθέσεις—στα διοικητικά δικαστήρια αναφέρομαι—από το 2006;

Στην επί των άρθρων συζήτηση θα αναφερθούμε διεξοδικά. Αλλά το δημόσιο συμφέρον, στο οποίο γίνεται η αναφορά, για να στηρίξει αυτό το νομοσχέδιο, πώς οριοθετείται και πώς αναδεικνύεται;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Όλα αυτά δεν αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο κι έρχεται με ένα σχήμα νομοθετικό πρωτότερο να καθορίσει ζητήματα δήθεν περιορισμών, όταν προηγουμένως δεν έχει καθορίσει τα επαγγελματικά δικαιώματα, δηλαδή την οριοθέτηση του κάθε επαγγέλματος. Διότι η ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς δεν αντιστρατεύεται, αντίθετα, επιβάλλει την οριοθέτηση και την προστασία του ασκούμενου επαγγέλματος. Αυτά πότε θα γίνουν; Με την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων και των υπουργικών αποφάσεων και μάλιστα, με μία απαράδεκτη ευρεία νομοθετική εξουσιοδότηση; Έχει φτάσει η Βουλή στο σημείο να νομοθετεί, αλλά να νομοθετεί ελλειπτικά, γιατί τα κύρια ζητήματα με μία—επαναλαμβανόμενη—απαράδεκτη νομοθετική εξουσιοδότηση δίνονται για ρύθμιση

στον Υπουργό ή στο περιεχόμενο ενός προεδρικού διατάγματος, δηλαδή και πάλι στον Υπουργό.

Καθιερώνετε τη δυνατότητα δικηγορικών εταιρειών, που θα μπορούν να εκτίνονται σε όλη την Ελλάδα στο όνομα ποιας ανάγκης; Δεν θα υπηρετήσετε τον υγιή ανταγωνισμό. Αντιθέτως, θα υπηρετηθεί ο αθέμιτος, ο άνισος ανταγωνισμός. Σας καλώ, λοιπόν, να αποσύρετε αυτήν τη διάταξη.

Φέρνετε, κύριε Υπουργέ, απαραδέκτως τροπολογία για τους συμβολαιογράφους, χωρίς να έχει συζητηθεί, χωρίς να έχει αποτελέσει αντικείμενο διαβούλευσης και καλείτε τη Βουλή των Ελλήνων να δεχθεί μία τροπολογία, η οποία εισάγεται με αυτόν τον τρόπο, που σας περιέγραφα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοθέτημα δεν υπηρετεί την επί της ουσίας ρύθμιση των ζητημάτων των επαγγελματιών. Ψευδεπίγραφα αναφέρεται στο άνοιγμα των επαγγελματιών, ενδεχομένως για να ικανοποιήσει τα αιτήματα και τις συνειδήσεις κάποιων, που δεν γνωρίζουν ή που προσλαμβάνουν μ' ένα χονδροειδή τρόπο τα πράγματα. Σε απορρύθμιση οδηγείται η άσκηση των επαγγελματιών που αναφέρονται.

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο για τους λόγους που σας προανέφερα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Φώτη Κουβέλη, Ανεξάρτητο Βουλευτή Β' Αθήνας.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Αμοιρίδης, Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ.

Έχετε το λόγο, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολούθησα και στην επιτροπή τους συναδέλφους, τους άκουσα και σήμερα και αναρωτήθηκα αν σε αυτήν τη Βουλή σαράντα, πενήντα Βουλευτές είχαν την ιδιότητα του οδηγού ή του μεταφορέα, δεν θα είχαμε απελευθερώσει τις μεταφορές. Θα προσπαθούσαμε να βρούμε εκείνους τους τρόπους, ώστε να προστατεύσουμε τον επαγγελματικό μας χώρο.

Παρ' ό,τι είναι ένα νομοσχέδιο που σήμερα κάνει μια βαθιά τομή, εγώ θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να ήταν πιο γενναία, πιο βαθιά η τομή. Μεγαλύτερη απελευθέρωση, μεγαλύτερη τομή στην παροχή υπηρεσίας, για να έχουμε μεγαλύτερη αύξηση στην αγοραστική αξία του μισθού του πολίτη. Να αυξήσουμε, δηλαδή, την ανταγωνιστικότητα. Γιατί, αν κρατήσουμε σταθερές τις τιμές σε μια παροχή υπηρεσίας σε οποιοδήποτε επάγγελμα –δικηγόρο, συμβολαιογράφο, μηχανικό– πιστεύετε εσείς ότι κάποιος πολίτης θα προτιμήσει ένα νέο επαγγελματία ή κάποιον που έχει εμπειρία; Δώστε μου μία απάντηση. Θα πάει σε ένα νέο δικηγόρο, όταν έχει ένα δικαστήριο και οι αμοιβές είναι οι ίδιες; Δεν υπάρχει κάποιο κίνητρο. Άρα, καταντούμε τους νέους να γίνουν βοηθοί, να κουβαλάνε τις τσάντες των επιτυχημένων επαγγελματιών. Αποκλείουμε από το νέο να επιτύχει. Πρέπει να δείξει την κάρτα σε ποιο άλλο γραφείο δουλεύει, για να έχει πέραση κι αυτός.

Εγώ θα πω με απλά λόγια αυτά που νιώθω. Μέσα από τα βιώματα της επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας, είδα κάποια πράγματα.

Για τους δικηγόρους: Γιατί το κράτος, κύριε Υπουργέ, σε κάθε απαλλοτρίωση να πληρώνει 3% και να επιβαρύνεται το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων; Γιατί, δηλαδή, ενώ κάνει την ίδια δουλειά για ένα οικόπεδο που βρίσκεται στην Κηφισιά και για ένα άλλο με το ίδιο εμβαδόν που βρίσκεται σε μια υποβαθμισμένη περιοχή της Αθήνας –στην Αγία Βαρβάρα, για παράδειγμα– θα παίρνει 3% επί της αντικειμενικής αξίας; Γιατί; Την ίδια δουλειά κάνει. Γιατί να υπάρχει το 3%;

Για τους συμβολαιογράφους: Το κράτος έχει παραχωρήσει τίτλους ακινήτων, κληροτεμαχίων, σε όλους τους πρόσφυγες που ήρθαν στην Ελλάδα. Γιατί πρέπει κάποιος όταν μεταβιβάσει τον τίτλο, να πάρει δικηγόρο να ελέγξει τη νομιμότητα; Τη νομιμότητα του κράτους θα ελέγξει; Κάποιος θέλει να το μεταβιβάσει, να το πουλήσει στο παιδί του. Θα αμφισβητεί ο γιος τον πατέρα που του πουλάει το οικόπεδο ότι δεν είναι εντάξει; Κι αν εγώ αγοράσω ένα οικόπεδο και το πουλήσω μετά από ένα χρόνο, θαβάλω τον ίδιο δικηγόρο και στην αγορά και στην πώληση; Αν κά-

νουμε πέντε-δέκα πωλήσεις, έχουν φύγει τα χρήματα στον αέρα, για τις υπηρεσίες και όχι για το ακίνητο.

Να δούμε όμως, τη διαφήμιση: Εκτιμώ ότι δεν πρέπει να είναι η διαφήμιση. Τι συμβαίνει, όμως, σήμερα; Για δείτε τα τηλεοπτικά παράθυρα από το πρωί. Έχουν ακροβολιστεί οι ίδιοι και οι ίδιοι –να πω δικηγόροι; δικηγόροι– οι οποίοι με ένα ντεσού πανελλαδικά πλέον στην οθόνη μπορούν να δημιουργούν πυρήνες σε όλη την Ελλάδα. Κι αν κάνετε και τις δικηγορικές εταιρείες, κύριε Υπουργέ, να είναι υπερτοπικές, θα έχουμε παραρτήματα παντού. Καρτελοποιήσατε το επάγγελμα. Μπορεί κανένας να τους σταματήσει από αυτήν την προβολή, από τη διαφήμιση; Πολλές φορές υποψιάζομαι ότι ακόμη και ο παρουσιαστής μπορεί να έχει μία διαφορετική σχέση με τον εκπρόσωπο μιας επαγγελματικής τάξης σε θέματα που αφορούν τους πολίτες; εργασιακά, ασφαλιστικά. Και τα εξηγούν κάθε μέρα. Υπάρχει όμως, και το τηλεφώνω και υπάρχει και η διαδρομή σε όλη την Ελλάδα, να τα εξηγήσουμε. Τι μιλάτε τότε για διαφήμιση; Ποια μεγαλύτερη διαφήμιση από αυτήν θέλετε; «Απαγορεύεται η διαφήμιση». «Φοβούνται οι δικηγόροι τη διαφήμιση». Δεν βλέπετε στα κανάλια και το βράδυ και το πρωί, ποιοι άνθρωποι σταθερά δίνουν εξηγήσεις επί παντός επιστητού, εξηγούν τα νομοσχέδια και δίνουν λύσεις;

Οι τιμές αναφοράς είναι σωστές, για να ξέρει και ο πολίτης ακόμη πού περίπου κινείται. Εγώ δεν είμαι εναντίον του επαγγέλματος. Να προστατευθούν τα επαγγέλματα. Όχι όμως, σε αυτό το μέγεθος. Να είναι, δηλαδή, υποχρεωτικό να πληρώσεις 1%, 2% στο συμβόλαιο, άσχετα αν θέλεις ή δεν θέλεις. Δεν θέλεις δικηγόρο, όταν αγοράζεις; Παίρνεις το ρίσκο. Δεν επιτρέπεται να πάρεις ρίσκο; Δηλαδή, τι προστατεύει η πολιτεία; Εσένα που το αγοράζεις και δεν σε ενδιαφέρει να πάρεις δικηγόρο ή το δικηγόρο; Για να καταλάβουμε ποιον προστατεύει.

Έρχομαι στους συμβολαιογράφους και διαβάζω ένα τρικ που γίνεται: Ένας συμβολαιογράφος βρίσκεται σε ένα αστικό κέντρο. Ο γιος του στην επαρχία κάνει τα χαρτιά για να γίνει συμβολαιογράφος, δεν πάει κανένας άλλος και μετά έχει το δικαίωμα της μετάθεσης στο αστικό κέντρο. Παίρνει ο πατέρας σύνταξη και μια χαρά του το μεταβιβάζει.

Και κάτι άλλο. Γίνεται ένα συμβόλαιο στο εξωτερικό από τον πρόξενο ή τον πρέσβη και για να μετεγγραφεί εδώ πρέπει οπωσδήποτε να πληρώσεις το συμβολαιογράφο, που δεν συμμετείχε καθόλου στην πράξη.

Και το κυριότερο: Κύριε Υπουργέ, σε λίγο θα ανεβάσετε στο 100% ή στο 150% τις αντικειμενικές αξίες σε κάποιες περιοχές και σας κατηγορούν. Δηλαδή, επί του ποσοστού αυτού θα ανέβει και η αμοιβή του συμβολαιογράφου και του δικηγόρου; Υπάρχει άλλο επάγγελμα που να ανεβαίνει 100% σήμερα; Οι αντικειμενικές αξίες θα ανέβουν 100%. Θα δώσετε αμοιβή 100% και μου λέτε ότι κάνετε τομή σήμερα εσείς; Τίποτα δεν κάνετε. Θα το αφήσετε τελείως ελεύθερο, να το διαπραγματευθεί ο κόσμος.

Έρχομαι τώρα στους μηχανικούς. Άκουσα το φίλο μου, τον Μάκη Βορίδη, να λέει ότι αν μειώσουμε την τιμή θα έχουμε ποιότητα. Δηλαδή, αν αυξήσουμε το κόμιστρο στα ταξί και δώσουμε 10 αντί για 3, θα έχουμε καλύτερη υπηρεσία στα ταξί...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Για τους μηχανικούς θα σας πω.

Κύριε Υπουργέ, ενάμιση εκατομμύριο φάκελοι κατατέθηκαν για τη νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων με 230 ευρώ αμοιβή. Λέει ο μηχανικός ότι αν μου φέρετε δέκα πακέτα –μια γειτονιά– σας τα κάνω και με 150 ευρώ το κάθε ένα. Δηλαδή, έχει κάποια ποιότητα το να ετοιμάσεις ένα φάκελο με φωτοτυπία της άδειας, της κάτοψης και του συμβολαίου; Βλέπετε κάποια ποιότητα; Δηλαδή, αν κάποιος δεν έχει σταθερή τιμή, δεν θα έχει καλή ποιότητα;

Να σας πω και το άλλο όσον αφορά τους μηχανικούς. Η αμοιβή για μια πολυκατοικία, για μία μεγάλη μελέτη είναι 100.000 ευρώ. Η συμφωνία με τον πολίτη είναι στις 50.000 ευρώ, να είστε σίγουρος. Υπάρχει πρόβλημα σήμερα στην αγορά. Ο ΦΠΑ, όμως, καταλογίζεται στον πελάτη στο 23% για τις 100.000 ευρώ, αντί να πληρώσει 12,5%, όπως είναι σήμερα. Ο μηχανικός παίρνει 50.000 ευρώ, αλλά ο πολίτης πληρώνει ΦΠΑ για τις 100.000 ευρώ, όπως και στις υπόλοιπες κρατήσεις και στον φόρο εισοδήματος και όλα. Που βλέπετε, λοιπόν, εσείς απελευθέρωση;

Εμείς κάνουμε ένα νομοσχέδιο για να κερδίσει ο πολίτης ή κάνουμε ένα νομοσχέδιο για να προστατεύσουμε τις επαγγελματικές τάξεις; Θεωρώ ότι πρέπει να προστατευτούν, αλλά όχι να προστατευτούν σε βάρος του πολίτη. Ο πολίτης πρέπει να έχει τις επιλογές, όχι οι επαγγελματίες.

Το κράτος πρέπει να φροντίσει να γίνουν πολεοδομίες στους καλλικρατικούς δήμους, να τρέξουν τα εκατόν οκτώ σχέδια πόλεων, να τρέξει η οικοδομή, να καταργήσετε τις παραμεθόριες περιοχές, που είναι όλες στη βόρεια Ελλάδα και δεν μπορούν να πουληθούν σε αλλοδαπούς οι μηχανικοί. Δεν υπάρχει παραμεθόριος. Δεν κινδυνεύει η Χαλκιδική να μπει κάποιος να την πάρει και δεν μπορεί να αγοράσει κάποιος από το εξωτερικό ένα διαμέρισμα, που είναι απούλητο, ενώ έχουν χρήματα κάποιοι. Αυτή είναι η βοήθεια που θα δώσετε στις επαγγελματικές τάξεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας, για να μην τρώω και το χρόνο, θα σας πω την ιδεολογική διάσταση, γιατί έτσι τη νοιώθω και έτσι την καταθέτω. Σε μια δύσκολη εποχή που μειώνουμε μισθούς, μειώνουμε συντάξεις, δεν μπορούμε να δημιουργούμε εγγυημένο εισόδημα σε κάποιες επαγγελματικές τάξεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Αμοιρίδη, Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών, κ. Γιώργος Παπακωνσταντίνου, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, μια πολύ μεγάλη τομή στην οικονομία της χώρας μας, μια προεκλογική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ, μια δέσμευση που είναι αναλάβει και άλλα κόμματα όταν ήταν στην εξουσία, αλλά την οποία δεν τόλμησαν να πραγματοποιήσουν. Εμείς το τολμούμε.

Πριν αναφερθώ, όμως, στο νομοσχέδιο θα ήθελα να κάνω μια αναφορά για το ζήτημα, το οποίο έχει απασχολήσει την κοινή γνώμη τις τελευταίες ημέρες και δεν είναι άλλο βεβαίως από τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ και την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας.

Όπως όλοι γνωρίζετε την περασμένη Παρασκευή ολοκληρώθηκε η τρίτη αξιολόγηση του προγράμματος οικονομικής πολιτικής της χώρας μας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για να δοθεί το πράσινο φως για την εκταμίευση της τέταρτης δόσης του δανείου αξίας 150 εκατομμυρίων ευρώ. Η αξιολόγηση αυτή ήταν θετική. Αποτυπώθηκε ξεκάθαρα ότι η χώρα έχει κάνει αυτά τα οποία έχει δεσμευτεί να κάνει και τα οποία έπρεπε να κάνει τόσο στα ζητήματα δημοσιονομικής προσαρμογής, όσο και στο να ανοίξει και να κάνει πολύ μεγάλες αλλαγές, μεγάλες τομές για να δώσει ώθηση στην ανάπτυξη για να έχουμε μια πιο ανταγωνιστική οικονομία.

Στο τέλος αυτής της αξιολόγησης είθισται η λεγόμενη «τρόικα» να δίνει μια συνέντευξη Τύπου με την οποία να αποτυπώνει τα αποτελέσματα. Αυτό έγινε και αυτήν τη φορά. Μόνο που αυτήν τη φορά έγινε κάτι διαφορετικό. Δυστυχώς, στη συνέντευξη Τύπου οι εκπρόσωποι των τριών οργανισμών ξεπέρασαν το ρόλο, τον οποίο έπρεπε να είχαν, υπερέβησαν τα εσκαμμένα. Ανακοίνωσαν μονομερώς ζητήματα που είναι θέματα της ελληνικής Κυβέρνησης και κανενός άλλου. Έβαλαν περιεχόμενο σε δεσμεύσεις της ελληνικής Κυβέρνησης που κανένας άλλος πλην της ελληνικής Κυβέρνησης δεν είχε δικαίωμα να το κάνει. Πέρα από αυτό, χρησιμοποίησαν και μια σειρά από χαρακτηρισμούς για ζητήματα που αφορούν την πολιτική της εγχώριας σκηνής της χώρας μας, που νομίζω πως ενόχλησαν όλους μας.

Με εντολή του Πρωθυπουργού η Κυβέρνηση διά μέσος του Κυβερνητικού Εκπροσώπου έκανε ξεκάθαρη τη θέση της από την αρχή. Εγώ τοποθετήθηκα με δική μου ανακοίνωση, αντιδρώντας σε δημοσιεύματα σε κυριακάτικες εφημερίδες ενός εκ των εκπροσώπων που νομίζω -το ξαναλέω- ενόχλησαν όλους μας για το ύψος, αλλά και για το περιεχόμενο, το οποίο απλούστατα δεν είχε καμία σχέση με την πραγματικότητα.

Οι τρεις αυτοί οργανισμοί εξέδωσαν μια ανακοίνωση με την

οποία αναγνώρισαν ότι αυτό το οποίο συνέβη, δεν έπρεπε να είχε συμβεί. Αναγνώρισαν τις προσπάθειες που κάνει όχι η ελληνική Κυβέρνηση, αλλά ο ελληνικός λαός και ότι οι όποιες αποφάσεις ανήκουν σ' αυτόν που εκπροσωπεί στο Κοινοβούλιο μέσω της δημοκρατικής διαδικασίας τις αποφάσεις που παίρνουμε συλλογικά και αυτό είναι η εκλεγμένη Κυβέρνηση.

Αυτού του είδους τη διαδικασία δεν θα ξανασυμβεί και εγώ αισθάνομαι την ανάγκη σήμερα να το διευκρινίσω στο Σώμα, αλλά και στους Έλληνες πολίτες, γιατί είναι μια διαδικασία η οποία νομίζω και επί της ουσίας σε όλους μας έδειξε πως πρέπει να αλλάξουμε κάποια πράγματα.

Πέραν όμως από τη διαδικασία, υπάρχει και η ουσία. Νομίζω εδώ πρέπει να σταθούμε, γιατί το τελευταίο τριήμερο έχουν ακουστεί πάρα πολλά πράγματα. Πρέπει να πούμε καθαρά στους Έλληνες πολίτες για τι πράγμα ακριβώς πρόκειται.

Εάν δεν είχε γίνει αυτή η ανακοίνωση, όπως έγινε, η Κυβέρνηση θα είχε τη δυνατότητα να ενημερώσει, να διαβουλευτεί, να εξηγήσει. Να εξηγήσει τι σημαίνει να βάζει ένα μεσοπρόθεσμο στόχο πενταετίας για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Να εξηγήσει τι σημαίνει να βάζει ένα στόχο 50 δισεκατομμυρίων ευρώ. Να εξηγήσει πως θα το κάνει. Να εξηγήσει ποιες είναι οι «κόκκινες γραμμές», ποια είναι τα όρια. Για όλα αυτά δεν μας δόθηκε η δυνατότητα να το κάνουμε, εξαιτίας του τρόπου με τον οποίον έγινε ο χειρισμός.

Τι είναι, λοιπόν, αυτά τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ; Κατ' αρχάς, το πρώτο ζητούμενο: Είναι μνημονιακός στόχος; Απάντηση: Όχι, δεν είναι. Και δεν είναι, όχι μόνο γιατί ξεπερνά τα όρια του μνημονίου -το οποίο θυμίζω σε όλους ότι τελειώνει το 2013- αλλά γιατί ακόμα και αυτού του είδους οι στόχοι -δηλαδή, οι στόχοι εσόδων από αποκρατικοποιήσεις και έσοδα ακίνητης περιουσίας- και μέσα στο πλαίσιο του μνημονίου, δεν έχουν ποτέ την ίδια δεσμευτικότητα που έχουν άλλοι στόχοι, όπως είναι το γεγονός ότι για να μπορέσουν να εκταμιευτούν οι επόμενες δόσεις, πρέπει να μειώνουμε το έλλειμμα μας με συγκεκριμένους ρυθμούς και να έχουμε στο τέλος του 2011 ένα έλλειμμα 17 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Είναι ρεαλιστικός αυτός ο στόχος; Είναι. Είναι φιλόδοξος; Βεβαίως. Σε μια χώρα, όμως, στην οποία αφήνουμε ανεκμετάλλευτη την ακίνητη περιουσία του δημοσίου η συζήτηση θα έπρεπε να είναι πώς ακριβώς να το κάνουμε αυτό και όχι κατά πόσον αυτός ο φιλόδοξος στόχος μπορεί ή όχι να πιαστεί. Ακόμα και αν δεν τον πετύχουμε πλήρως, θα έχουμε κάνει αυτό το οποίο δεν έχει γίνει ποτέ στην Ελλάδα, θα έχουμε καταγράψει και θα έχουμε ξεκινήσει την αξιοποίηση.

Είναι η πρώτη φορά που μιλάμε γι' αυτό; Ας πάμε λίγο πίσω και ας θυμηθούμε. Το Δεκέμβριο είχαμε απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων και Αναδιαρθρώσεων, με την οποία ανακοινώνονται δώδεκα ακίνητα που προχωρούν πρώτα για αξιοποίηση με συγκεκριμένο τρόπο, με μακροχρόνιες μισθώσεις. Ανακοίνωση που αλλάζει το θεσμικό πλαίσιο και δημιουργεί μια γενική γραμματοειδή, για να μπορέσει να συντονιστεί κάτι που ξεπερνά ένα Υπουργείο και αφορά όλα τα Υπουργεία. Ανακοίνωση με την οποία λέμε ότι θα δημιουργηθούν ειδικά σχήματα επενδυτικού χαρακτήρα για να μπορέσουν να αξιοποιήσουν αυτή την ακίνητη περιουσία. Ανακοίνωση με την οποία λέμε ότι προχωράμε στην πρόσληψη συμβούλων για να γίνει αυτή η καταγραφή, την οποία το ελληνικό δημόσιο δεν κατάφερε να κάνει ποτέ και την οποία έχουμε ήδη ξεκινήσει τόσο στην ΚΕΔ, όσο και στα τουριστικά ακίνητα και στα ολυμπιακά ακίνητα.

Άρα, δεν είναι κάτι που λέμε για πρώτη φορά. Δεν είναι κάτι που κάνουμε για τους άλλους. Για εμάς το κάνουμε.

Το κάνουμε για ένα πάρα πολύ απλό λόγο: Γιατί το χρέος της χώρας μας προτού αρχίσει να αποκλιμακώνεται, θα περάσει το 150% και σιδηρόποτε μειώνει αυτό το χρέος, βοηθάει τη μέση ελληνική οικογένεια, γιατί πρέπει να ξεφύγουμε και να φύγει η συζήτηση από το κόσψιμο των μισθών και των συντάξεων και την αύξηση των φόρων και να πάει στις διαρθρωτικές τομές, που δίνουν ανάπτυξη σ' αυτήν τη χώρα και σε σιδηρόποτε μπορεί να μειώσει το μεγάλο χρέος.

Η σωστή αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, όπως ταυτόχρονα και οι αποκρατικοποιήσεις στο πλαίσιο το

οποίο αυτή η Κυβέρνηση έχει ήδη εξηγήσει, δηλαδή διατηρώντας τη συμμετοχή του δημοσίου στις στρατηγικές υποδομές της χώρας, είναι πράγματα θετικά, τα οποία τα χρειαζόμαστε πρώτα απ' όλα εμείς για τους Έλληνες πολίτες πριν από οποιονδήποτε άλλον.

Μέσα σε αυτήν τη συζήτηση ακούσαμε μια σειρά από πράγματα, τα οποία ξεπέρασαν κάθε φαντασία. Ακούσαμε από τη Νέα Δημοκρατία με αβάσταχτη ελαφρότητα, έναν απύθμενο λαϊκισμό δυστυχώς και βέβαια μια τεράστια υποκρισία.

Θα ήθελα να θυμίσω στο Σώμα και να καταθέσω τα σημεία ομιλίας του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαμαρά από την εκδήλωση στο Ζάππειο στις 7 Ιουλίου του 2010 από μια εκτενή συζήτηση και ανάλυση για το πώς μπορεί να γίνει η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας, την οποία ολοκληρώνει λέγοντας: «Υπολογίζεται ότι ένα σύνολο 50 δισεκατομμυρίων μπορεί να βρεθεί τα επόμενα δύο χρόνια».

Αυτό έλεγε ο κ. Σαμαράς. Προσέξτε τι έλεγε ο κ. Σαμαράς. Έλεγε να κάνουμε τα έσοδα από την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου μνημονιακή υποχρέωση, δηλαδή να έχουμε ως υποχρέωσή μας μέχρι το τέλος του μνημονίου να φέrouμε 50 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μας διαβάζετε πού το λέει αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Αυτή είναι η διαφορά, λοιπόν...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πού το είπε αυτό, μπορείτε να μας το διαβάσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Κεφαλογιάννη, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Και το καταθέτω στα Πρακτικά για όποιον θέλει να το δει. (Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνεχίζω. Προφανώς ενοχλώ, αλλά δεν πειράζει.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ψεύδεστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Συνεχίζω καταθέτοντας ένα δεύτερο κείμενο στα Πρακτικά. Είναι ένα άρθρο στενού συνεργάτη του κ. Σαμαρά με τίτλο «Η αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου στην πρόταση Σαμαρά».

Εδώ, λοιπόν, μεταξύ άλλων υπάρχει και μια ανάλυση, η οποία έχει πολλά στοιχεία, τα οποία είναι σωστά, δεν είναι όλα λάθος. Όμως, λέει στο τέλος: «Ετσι, λοιπόν, καθαρά από τέτοιες εκκρεμότητες μπορούν να μπουν για πώληση δημόσια ακίνητα 90-110 δισεκατομμυρίων ευρώ».

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιου είναι αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Είναι του στενού συνεργάτη του κ. Σαμαρά κ. Χρυσάνθου Λαζαρίδη.

Το καταθέτω και αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέει η Νέα Δημοκρατία τα ίδια πράγματα που λέμε και εμείς; Όχι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γιατί εμείς εξηγήσαμε πολύ καθαρά τι σκοπεύουμε και τι δεν σκοπεύουμε να κάνουμε στο ζήτημα της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Ο Πρωθυπουργός μίλησε χθες πολύ καθαρά και είπε ότι δεν πουλάμε δημόσια γη. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι δεν πουλάμε το Ελληνικό. Εκμεταλλευόμαστε την έκταση του Ελληνικού με μακροχρόνια μίσθωση, δημιουργώντας ένα επενδυτικό σχήμα με στρατηγικό επενδυτή, δίνοντας μια μίσθωση που πάει στα τριάντα, σαράντα, πενήντα χρόνια, αλλά αυτό είναι διαφορετικό από την πώληση.

Ισχύει αυτό παντού και πάντα; Ισχύει στις περισσότερες περιπτώσεις, εκτός από όπου αποφασίζουμε διαφορετικά μέσα από διαφανείς διαδικασίες. Είναι προφανές ότι εάν η ελληνική πολιτεία αποκτήσει από έναν πλειστηριασμό ή από ένα φοροφυγά ένα οικόπεδο, αυτό θα μπορεί να το πουλήσει.

Άρα, θερμή παράκληση να κάνουμε μια συζήτηση επί πραγματικών στοιχείων, να κάνουμε μια συζήτηση η οποία να βοηθήσει τη χώρα μας τα επόμενα χρόνια να μειώσει αυτό το τεράστιο χρέος.

Και εδώ θα μου επιτρέψετε μια τελευταία παρατήρηση στο ζήτημα αυτό. Αυτή αφορά την τοποθέτηση του εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, τον οποίο θα παρακαλούσα να ανακαλέσει τους χαρακτηρισμούς του για τον Πρωθυπουργό της χώρας, γιατί νομίζω ότι δεν έχει καταλάβει σε ποια Αίθουσα βρίσκεται.

Προχωρώ και πριν μπω στο ζήτημα του νομοσχεδίου για τα κλειστά επαγγέλματα, θα ήθελα να χρησιμοποιήσω μερικά λεπτά για να συνδέσω αυτήν τη συζήτηση που κάναμε με τη συζήτηση που γίνεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Γνωρίζετε ότι τις τελευταίες δύο μέρες έγινε στις Βρυξέλλες η συνάντηση των Υπουργών Οικονομικών της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκεί υπήρξε μια εκτενής συζήτηση για την Ελλάδα, μια συζήτηση που διήρκεσε δύο ώρες, μια συζήτηση που αποτύπωσε πολύ καθαρά την πρόοδο μας, αλλά ταυτόχρονα και την ανάγκη να πάμε πολύ παραπέρα, να υλοποιήσουμε τις μεταρρυθμίσεις τις οποίες λέμε και να ετοιμάσουμε ένα μεσοπρόθεσμο σχέδιο δημοσιονομικής προσαρμογής, το οποίο φτάνει μέχρι το 2014. Γιατί το 2014; Διότι το 2014 το έλλειμμά μας πέφτει κάτω από το 3% και εμείς έχουμε πει ότι θέλουμε να πάμε και πέρα απ' αυτό. Γιατί; Διότι έτσι λέει ο νόμος που ψήφισε η Βουλή το περασμένο καλοκαίρι.

Εκεί ρωτήθηκαν με ποια διαδικασία θα το κάνουμε και απάντησα ότι θέλουμε να κάνουμε ένα διάλογο με τα πολιτικά κόμματα, θέλουμε συναινέσεις, θέλουμε να μπορέσουμε να συζητήσουμε όλοι από κοινού πώς παίρνεις ένα έλλειμμα 17 δισεκατομμυρίων στο τέλος του 2011 και το φτάνεις στα 6 δισεκατομμύρια στο τέλος του 2015 ή στα 6 δισεκατομμύρια στο τέλος του 2014 και ότι στο πλαίσιο αυτό έχουμε απευθύνει πρόσκληση στις πολιτικές δυνάμεις.

Με ρώτησαν, εάν βρήκαμε ανταπόκριση. Απάντησα ότι δυστυχώς η Αξιοματική Αντιπολίτευση, το κόμμα που είναι κατ' εξοχήν υπεύθυνο και φόρτωσε 150 δισεκατομμύρια χρέος και το έλλειμμα στα 36 δισεκατομμύρια ευρώ, εντός πέντε λεπτών από την παραλαβή της επιστολής μας δήλωσε ότι δεν ενδιαφέρεται να συμμετάσχει. Όλοι κρινόμαστε σε αυτήν την Αίθουσα για την υπευθυνότητα την οποία έχουμε.

Όμως, θα ήθελα εδώ να κάνω μια μικρή αναφορά στο ζήτημα της ευρωπαϊκής συζήτησης. Η Ελλάδα προσήλθε σ' αυτήν τη συζήτηση λέγοντας κάποια πολύ ξεκάθαρα πράγματα. Θεωρούμε ότι το ζήτημα της ανταγωνιστικότητας, όπως έχει τεθεί, είναι μείζον και η Ελλάδα έχοντας χάσει σημαντικά στην ανταγωνιστικότητα τα τελευταία χρόνια, μπορεί και πρέπει να συμφωνήσει με το συνολικό πλαίσιο το οποίο διαμορφώνεται ευρωπαϊκά. Μπορούμε να συμφωνήσουμε ή να διαφωνήσουμε σε επιμέρους σημεία, αλλά το συνολικό πλαίσιο το έχουμε ήδη ενσωματώσει στις πολιτικές μας.

Το μείζον για μας είναι η περίφημη συνολική λύση που θα ξαναφέρει σταθερότητα στην Ευρωζώνη. Στην τοποθέτησή μας είπαμε ότι για εμάς αυτή η συνολική λύση αφορά περισσότερους πόρους για το ευρωπαϊκό ταμείο, αφορά μεγαλύτερη ευελιξία για το ευρωπαϊκό ταμείο, έτσι ώστε να μπορεί να παρεμβαίνει στην πρωτογενή και στη δευτερογενή αγορά και να δίνει τη δυνατότητα σε χώρες να κάνουν και επαναγορά του χρέους. Αφορά καλύτερους όρους δανεισμού, γιατί είναι σαφές ότι οι σημερινοί όροι δανεισμού, όπως δημιουργήθηκαν, όταν δημιουργήθηκαν δεν βοηθούν τη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους και αφορά βεβαίως και την επιμήκυνση του δανείου των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Πρέπει να σας πω ότι η συζήτηση που γίνεται είναι δύσκολη, ότι ο χρόνος που έχουμε μπροστά μας είναι πολύ μικρός, ότι οι προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί, όχι στη χώρα μας απλώς αλλά συνολικά στην Ευρώπη, είναι πολύ μεγάλες. Πιστεύω και ελπίζω ότι θα τα καταφέρουμε να φτάσουμε εκεί με διμερείς διαπραγματεύσεις, με πολυμερείς διαπραγματεύσεις, αλλά την ώρα που μιλάμε, οι αποστάσεις ανάμεσα στις διαφορετικές χώρες εξακολουθούν να είναι μεγάλες. Δεν έχουμε φτάσει εκεί που θα έπρεπε να φτάσουμε.

Θέλω να πω δύο λόγια -και θα επανέλθω βεβαίως στη δευτε-

ρολογία μου στο νομοσχέδιο- και να μείνω σε δύο, τρία ζητήματα τα οποία έχουν τεθεί.

Ένα πρώτο ζήτημα είναι, μα, γιατί επαναλαμβάνετε τη διάταξη του Συντάγματος για την επαγγελματική ελευθερία; Δεν αρκεί; Εκ των πραγμάτων φάνηκε ότι δεν αρκεί, γιατί όλα αυτά τα χρόνια αυτή η διάταξη του Συντάγματος δεν έχει ερμηνευθεί στενά, η διάταξη για την επαγγελματική ελευθερία, γιατί όλα αυτά τα χρόνια έχουν σωρευτεί μια σειρά από ρυθμίσεις, οι οποίες είναι προφανές ότι είναι εκεί όχι για το δημόσιο συμφέρον, αλλά για το συμφέρον συγκεκριμένων ομάδων.

Είναι, λοιπόν, προφανές ότι μερικά autonomía πρέπει να ανανεωθούν, να αναειπωθούν και κυρίως μερικά autonomía πρέπει να αρχίσουν να εφαρμόζονται.

Αυτή είναι και η λογική της συνολικής γενικής ρύθμισης που κάνουμε στο πρώτο κεφάλαιο του νόμου, η οποία πρέπει να σας πω ότι είναι ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να έχουμε μία πραγματική απελευθέρωση και άνοιγμα κλειστών επαγγελματίων στη χώρα μας.

Δεύτερο ζήτημα το οποίο τίθεται: «Γιατί δεν δημοσιεύετε καταστάσεις με τα επαγγέλματα; Γιατί δεν λέτε σε κάθε επάγγελμα τι περιορισμούς καταργείτε;». Απάντηση: Δυστυχώς πίσω απ' αυτά τα ερωτήματα κρύβεται μεταμφιεσμένη η ίδια πρακτική, η ίδια πελατειακή ιδεολογία και αντίληψη που μας έφερε στο σημείο που είμαστε σήμερα. Υπάρχουν εκατοντάδες ρυθμίσεις για εκατοντάδες επαγγέλματα. Υπάρχουν ακατανόητοι γεωγραφικοί περιορισμοί σε επαγγέλματα που δεν μπορείτε καν να φανταστείτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια όταν ακούμε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση την αξίωση για συγκεκριμένη μελέτη για κάθε επάγγελμα, αναρωτιόμαστε, αν τότε είχε γίνει μελέτη για να εξηγήσει κανένας γιατί και πώς πρέπει να μπουν περαιτέρω ρυθμίσεις, όταν με πίεση συγκεκριμένων ομάδων η Βουλή νομοθέτησε ρυθμίσεις επί ρυθμίσεων, έτσι ώστε να είμαστε η ευρωπαϊκή χώρα με τις περισσότερες ρυθμίσεις και το δυσκολότερο επιχειρείν,

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το συνταγματικό μας καθήκον δεν είναι να δικαιολογούμε την άρση των περιορισμών, αλλά είναι να δικαιολογούμε την επιβολή περιορισμών. Αυτό λέει το Σύνταγμα και αυτό κάνουμε.

Ακούω ότι δίνουμε τη δυνατότητα να αρθούν περιορισμοί μέσω προεδρικών διαταγμάτων. Λάθος. Οι περιορισμοί αίρονται μ' αυτό το νομοσχέδιο που ψηφίζει η Βουλή. Τα προεδρικά διατάγματα έρχονται εκ των υστέρων εάν για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος επιλέξουμε να κρατήσουμε κάποιες από τις ρυθμίσεις που υπάρχουν σήμερα. Βεβαίως γι' αυτό το επιτακτικό δημόσιο συμφέρον θα υπάρχει και η άποψη της δικαιοσύνης. Οι εξαιρέσεις είναι που πρέπει να δικαιολογούνται, όχι ο κανόνας.

Τέλος, θα αναφερθώ σε δύο ακόμη ζητήματα. Η Νέα Δημοκρατία ζήτησε τη μελέτη του Σώματος Οικονομικών Εμπειρογνομόνων για τα κλειστά επαγγέλματα. Την καταθέτω στη Βουλή. Είναι μία μελέτη που νομίζω ότι είναι πλήρης. Όπως κάθε μελέτη, έχει μία σειρά από επισημάνσεις που νομίζω ότι θα βοηθήσουν όλους.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα κλείσω με μία αναφορά και πάλι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Άκουσα τον εισηγητή της να λέει: Είμαστε «να» επί της φιλοσοφίας, αλλά ψηφίζουμε «όχι» επί της αρχής. Πρέπει να ομολογήσω ότι δεν έχω την τεράστια κοινοβουλευτική πείρα που έχουν άλλοι σ' αυτή την Αίθουσα, αλλά αυτή την πολιτική θέση δεν την έχω ξανακούσει, ένα πολιτικό κόμμα να λέει ότι «θεωρητικά επί της αρχής είμαστε υπέρ, αλλά στην πράξη ερχόμαστε και καταψηφίζουμε».

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλοι κρινόμαστε σ' αυτή την Αί-

θουσα. Αυτή η Κυβέρνηση παίρνει δύσκολες αποφάσεις κάθε μέρα. Δεν τα κάνει όλα σωστά, αλλά επιχειρεί να πάει τη χώρα πέντε βήματα μπροστά και αυτοί που επιχειρούν να την κρατήσουν πίσω θα κριθούν πολύ αυστηρά από τους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό Οικονομικών κ. Γιώργο Παπακωνσταντίνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου της Βουλής και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και 4 εκπαιδευτικοί από το 2^ο Γενικό Λύκειο Αργυρούπολης «Γιώργος Σεφέρης».

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδια νόμων:

1. «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Άμυνας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργού Άμυνας του Βασιλείου της Ολλανδίας και του Γενικού Επιτελείου της Τουρκικής Δημοκρατίας, καθώς επίσης και του Αρχηγείου του Διοικητού της Ανώτατης Συμμαχικής Διοίκησης Μετασχηματισμού του ΝΑΤΟ που αφορά στη Λειτουργική Σχέση με το Κέντρο Αριστείας για Επιχειρήσεις σε Περιορισμένα και Αβαθή Ύδατα».

2. «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Άμυνας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργού Άμυνας του Βασιλείου της Ολλανδίας και του Γενικού Επιτελείου της Τουρκικής Δημοκρατίας που αφορά στη Σύσταση, Διοίκηση και Λειτουργία του Κέντρου Αριστείας για Επιχειρήσεις σε Περιορισμένα και Αβαθή Ύδατα».

3. «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Αρμενίας για την παροχή Εκπαίδευσης σε Στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων της Αρμενίας σε Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και Στρατιωτικά Κέντρα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας».

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Στο σημείο αυτό έφτασε η ώρα των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων με πρώτο φυσικά αυτόν της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν κατάλαβε καλά ο κύριος Υπουργός ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής με όλη μας τη δύναμη, όπως είπε και ο κ. Βορίδης. Αυτό που εμείς στηρίζουμε είναι η έννοια της επαγγελματικής ελευθερίας, κάτι που το κόμμα μας λέει εδώ και πολλά χρόνια και που εσχάτως μετά από πολλές δεκαετίες προσεγγίζει και το ΠΑΣΟΚ.

Ακούσαμε επί δεκάλεπτο την ομολογία ενοχής του κυρίου Υπουργού για όλα αυτά τα τραγελαφικά που συνέβησαν την προηγούμενη εβδομάδα και όσον αφορά τις δηλώσεις των ανθρώπων της τρόικας σε προσυμφωνημένα θέματα με τον κύριο Υπουργό και όσον αφορά την αντίδραση της Κυβέρνησης με την ανακοίνωση που έδωσε και όσον αφορά τη θέση του Πρωθυπουργού μέρες μετά, όταν έμπειροι κοινοβουλευτικοί άνδρες και από το ΠΑΣΟΚ ουσιαστικά πήραν τελειώς διαφορετική θέση, όπως ο κ. Γεϊτονας. Είναι αστείοι αυτές τα οποία είπε ο κ. Πρωθυπουργός προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα αδικαιολογήτα και να διορθώσει τις ζημιές που υπέστη η Κυβέρνηση απ' αυτήν τη θέση την οποία εξέφρασαν οι εκπρόσωποι της τρόικας,

αλλά και τις αντιδράσεις της ίδιας της Κυβέρνησης.

Υπάρχει, όμως, και ένα πολύ σοβαρό θέμα ηθικής τάξης: Έχει συλληφθεί ο παριστάμενος Υπουργός να ψεύδεται στο Κοινοβούλιο κατ' επανάληψη. Τον ρώτησα σε ποιο σημείο της αναφοράς του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο Ζάππειο Μέγαρο αναφέρεται ότι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι να μπει στο μνημόνιο και δεν απάντησε.

Δεν είναι η πρώτη φορά, κύριοι συνάδελφοι. Αυτό το κάνει ο κ. Παπακωνσταντίνου κατ' επανάληψη. Θα σας θυμίσω ότι δεν κοκκίνισε, όταν ψευδόμενος στο εξωτερικό κατηγορήσε τον πρώην Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργό κ. Καραμανλή ότι είναι αυτός που είπε ότι η Ελλάδα είναι μια διεφθαρμένη χώρα και δεν ένωσε την ανάγκη να ζητήσει μία συγγνώμη από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και από τον πρώην Πρωθυπουργό.

Είναι ντροπή σας, κύριε Υπουργέ! Σήμερα, αν δεν ζητήσετε συγγνώμη γι' αυτό που είπατε, επιβεβαιώνετε για ποιο λόγο η Αξιωματική Αντιπολίτευση ζητά να παραιτηθείτε, αν έχετε ίχνος ευθιξίας.

Μα είναι μόνο αυτό, κύριοι συνάδελφοι; Δεν είναι ο ίδιος Υπουργός ο οποίος με το νόμο για το μνημόνιο, το ν.3845/2010 στο άρθρο 93, δηλαδή το άρθρο 2 του πρώτου μνημονίου που έφερε, μας έλεγε και στην επιτροπή και στη Βουλή τα εξής: Εγώ διαβάζω σε εισαγωγικά, κύριε Υπουργέ. Μπορεί να είναι αυστηρή η κριτική μου, αλλά είναι δίκαιη. Εσείς ούτε δίκαιη κριτική κάνετε, ούτε σε εισαγωγικά διαβάζετε.

Διαβάζω σε εισαγωγικά: «Τα μνημόνια, οι συμφωνίες, οι συμβάσεις του επόμενου εδαφίου εισάγονται στη Βουλή για κύρωση». Αυτό λέει το άρθρο 93, ότι θα κυρώσουμε τις συμβάσεις. Θα κυρώσουμε το μνημόνιο 2 και 3, ενδεχομένως και το 4.

Πέντε ημέρες μετά -παγκόσμιο ρεκόρ, για το βραβείο Γκίνες- έρχεται άλλος νόμος, ο ν.3847, δηλαδή μετά από δύο νόμους, στις 11 Μαΐου από τις 6 Μαΐου, στον οποίο λέει ότι η κύρωση αλλάζει και γίνεται συζήτηση και ενημέρωση. Και η ενημέρωση δεν γίνεται. Μάλιστα, είχε κάνει δηλώσεις ο ίδιος ότι θα κυρώνεται στη Βουλή. Αυτά, λοιπόν, τα ψεύδη, αυτήν την υποκρισία, αυτήν τη θέση η οποία εκθέτει και την Κυβέρνηση, αλλά υποβαθμίζει και το ρόλο του ελληνικού Κοινοβουλίου συνεχίζετε να την ακολουθείτε.

Τι είπε, κύριοι συνάδελφοι, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Θα σας το διαβάσω, γιατί δεν τα διαβάσατε όλα, σας έδωσαν τα μισά. Σωστά είπατε ότι «υπολογίζεται ότι ένα σύνολο 50 δισεκατομμυρίων μπορεί να βρεθεί τα επόμενα δύο χρόνια» – εκεί σταματήσατε- «από εμπορική αξιοποίηση μικρού μέρους ακίνητης περιουσίας και την τολμηρή προώθηση ενός ολοκληρωμένου προγράμματος αποκρατικοποιήσεων». Και συνεχίζει με κάτι που δεν διαβάσατε: «Και αυτά τα ρευστά κεφάλαια μπορούν να εξασφαλίσουν άμεσα σύγχρονες μορφές προχρηματοδότησης, το λεγόμενο bridge financing». Αγγλικά ξέρετε καλά, αυτό το ομολογούμε. Και αυτό βοηθά. Όμως, εσείς που ξέρετε αυτούς τους όρους και μάλιστα ενδεχομένως σπουδάσατε και στο εξωτερικό, δεν γνωρίζετε τι θα πει αυτό;

Θα σας το πω με ένα παράδειγμα. Γι' αυτό που για δεκαέξι μήνες κλωσιεργείτε, για την αξιοποίηση δηλαδή της κρατικής περιουσίας, θα σας πω δύο παραδείγματα από την περιοχή του Ηρακλείου, «για να ευλογήσω και τα γένια μου». Η Νέα Δημοκρατία είχε ξεκινήσει ένα πρόγραμμα να πουλήσει θάλασσα, ούτε καν γη –μάλιστα, όχι να πουλήσει, αλλά να δώσει για αξιοποίηση θάλασσα- κάνοντας ένα λιμένα στα νότια της Κρήτης με επένδυση σε πρώτη φάση 1,3 δισεκατομμύριου ευρώ και σε δεύτερη φάση με την αξιοποίηση του στρατιωτικού αεροδρομίου ύψους 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Τι θα έκανε; Θα εισέπραττε ένα ποσό –γιατί αυτό είχαμε βάλει μέσα στη σύμβαση 100 ή 200 εκατομμυρίων, που εάν το προεισπράξεις για σαράντα χρόνια μέσω τραπεζικού φορέα, μπορείς να βάλεις στο ταμείο σου 4 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό σας λέμε.

Μιλάτε για την αξιοποίηση του Ελληνικού. Άλλο ψεύδος σας. Εσείς προσωπικά δεν είστε ο εκ δεξιών ευρισκόμενος ή εξ αριστερών -δεν ξέρω πώς το έλετε- στο κόμμα του ΠΑΣΟΚ στην περιοχή του Ελληνικού, όταν ο κ. Παπανδρέου με πολύ μεγάλη προσοχή –έχω φωτογραφίες γι' αυτό βέβαια- είχε ανοίξει το

χάρτη, μαζί με όλους τους δημάρχους της περιοχής εκεί, για να μας κάνει το μεγαλύτερο μητροπολιτικό πάρκο στην Ευρώπη, το Hyde Park, για να το συγκρίνουμε και με το μεγάλο πάρκο του Λονδίνου;

Σήμερα εσείς δεν είστε ή μάλλον όχι εσείς, η Κυβέρνησή σας, ο Πρωθυπουργός σε άλλη φωτογραφία με τον εμίρη του Κατάρ και το συνάδελφό σας, τον κ. Παμπούκη –αυτός έχει την αρμοδιότητα, δεν του την πήρατε αυτήν- να υπογράφουν στη Νέα Υόρκη τη σύμβαση για την αξιοποίηση του Ελληνικού; Είστε σοβαρό κόμμα εσείς; Είστε σοβαρή Κυβέρνηση; Αυτή είναι η πολιτική σας και βγάζετε γλώσσα και εγκαλείτε τη Νέα Δημοκρατία γι' αυτά τα πράγματα;

Να σας πω τι σας είπε ο κ. Σαμαράς; Ο κ. Σαμαράς τον Ιούνιο, που εσείς λοιδορούσατε τη Νέα Δημοκρατία, σας παρουσίασε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα και κατέληξε πολύ σωστά. Σας είχε δείξει, μάλιστα, και τριάντα εννέα διαφάνειες μέχρι του σημείου που θα σας διαβάσω. Έλεγε: «Βεβαίως, εάν εφαρμοζόταν το δικό μας πρόγραμμα εξ αρχής, ίσως δεν χρειαζόταν να κάνουμε τίποτε άλλο. Όμως, το δικό μας πρόγραμμα δεν εφαρμόζεται σήμερα και μέχρι να εφαρμοστεί, μπορεί το χρέος να έχει ξεφύγει και η ύφεση να έχει διογκωθεί, οπότε χρειάζεται και μία επιπλέον κατηγορία μέτρων». Δηλαδή, εάν ακούγατε τη δική μας πολιτική, τα σαράντα μέτρα που είπαμε με τις τριάντα εννέα διαφάνειες, δεν θα χρειαζόνταν άλλα μέτρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ας πούμε κάτι για το παρόν και το μέλλον.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Οπότε χρειαζόμαστε και μία επιπλέον κατηγορία μέτρων, μια αξιοποίηση κυρίως της δημόσιας περιουσίας όχι μόνο με την παραγωγή των πρωτογενών πλεονασμάτων.

Εδώ, λοιπόν, μπαίνουν τα κεφάλαια αξιοποίησης της δημόσιας ακίνητης περιουσίας. Βγάζει μία διαφάνεια, τη διαφάνεια με αριθμό σαράντα, και εξηγεί, για να δείτε ποια είναι η δική μας διαφορά από εσάς. Κατ' αρχάς, ακούστε τι λέει η Νέα Δημοκρατία από τότε προφητικά. Λέει: «Αξιοποίηση δεν σημαίνει εκποίηση. Δεν σημαίνει να πουλήσουμε «ασημικά». Δεν σημαίνει να βγάλουμε στο σφυρί μνημεία ή χώρους που συνδέονται με την ιστορία μας ή την εθνική μας ασφάλεια». Αυτά έλεγε η Νέα Δημοκρατία. Σας τα έλεγε προφητικά. Εσείς και ελληνικά γνωρίζετε καλά, όπως και αγγλικά. Νομίζω ότι οι έννοιες είναι σαφείς και πρέπει να τις αποδεχθείτε. Βρείτε μου τώρα εσείς σ' αυτό που καταθέσατε με ωραίο πανηγυρικό και θεαματικό τρόπο πού αναφέρει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι μιλάμε για μνημόνιο.

Συνεχίζει ο κ. Σαμαράς: «Αξιοποιώ σημαίνει δίνω αξία σε κάποιο περιουσιακό στοιχείο που έως τώρα παραμένει ανενεργό ή απαξιώνεται. Σημαίνει να μεταφέρουμε ένα μέρος του δυνητικού μας πλούτου σε ενεργητικό». Απλά πράγματα. Αυτό οφείλτε να κάνετε εσείς.

Εσείς, όμως, από την άλλη πλευρά τι λέγατε; Τι έλεγε ο Πρωθυπουργός, κύριοι συνάδελφοι, μιας και αρέσκεται η Κυβέρνηση σε αυτό το πινγκ-πονγκ των δηλώσεων. Στις 23 Σεπτεμβρίου 2010 ο Γεώργιος Παπανδρέου στο Economic Club της Νέας Υόρκης μιλά σε επιχειρηματίες και θεσμικούς επενδυτές για την Ελλάδα και τι λέει; Ανακοίνωσε ένα φιλόδοξο πρόγραμμα. Είπε: «Σε ένα ευρύτερο φάσμα τομέων, όπως» –αυτά λέει ο κ. Παπανδρέου- «μεταφορές, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, ΔΕΚΟ και τράπεζες μέσω απευθείας πώλησης». Δηλαδή ξεπούλημα, δηλαδή πουλάμε. Δηλαδή, δεν έχουμε στοιχειώδη γνώση μοντέρνων οικονομικών χρηματοπιστωτικών στοιχείων, για να πούμε πώς γίνεται η αξιοποίηση. Βεβαίως, προσθέτει και για «υπογραφή σύμβασης παραχώρησης και ιδιωτικοποίηση».

Εμείς, λοιπόν, σας είπαμε μια οικονομική πολιτική για το πώς θα βγείτε από το αδιέξοδο, πώς δεν θα φθάσουμε το χρέος στο 160% ή στο 170% του ΑΕΠ, πώς θα πληρώσουμε με αυτά τα σύγχρονα συστήματα πολιτικής ένα κομμάτι του χρέους. Χρησιμοποίησε, μάλιστα, ο κ. Σαμαράς και διάφορες εκφράσεις, όπως «real estate development, bridge financing». Σας τα έλεγε και αγγλικά και ελληνικά. Όσοι καταλαβαίνουν αγγλικά, τα βλέπουν στα αγγλικά και όσοι καταλαβαίνουν ελληνικά, στα ελληνικά. Μίλησε για «μακροχρόνια μίσθωση, leasing, ΣΔΙΤ», για όλα τα μοντέρνα

εργαλεία. Αυτή είναι η πολιτική. Αυτό θέλαμε εμείς να κάνουμε και εσείς μας λοιδορούσατε για τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά έρχεστε κάθε φορά στη δική μας πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο, όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε. Επικαλεστήκατε τη μικρή σας πείρα. Εγώ, κύριε Υπουργέ, δεν θα ήθελα να σας χτυπήσω, όπως θα έλεγε και ο αγαπητός μου φίλος κ. Γιάννης Τραγάκης, που είναι κοινοβουλευτικός πολλά χρόνια, τώρα που είστε πεσμένοι. Σας ήθελα όρθιο, δυνατό και να μπορείτε να οδηγήσετε την Ελλάδα έξω από τα αδιέξοδα, που το ίδιο το δικό σας κόμμα την οδήγησε όλα αυτά τα χρόνια.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κάντε πρόταση...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μη με προκαλείτε. Η πρόκληση είναι στον Υπουργό σας. Άντε, σας κάνω και μια έκπτωση, και στον Υφυπουργό σας. Βάλτε έναν από τους δύο να στοιχηματίσει να παραιτηθεί, εάν στον πίνακα που κατέθεσα στον προϋπολογισμό κάνω 1 ευρώ λάθος, που δείχνει ότι το ΠΑΣΟΚ ευθύνεται για τα 223 από τα 333 δισεκατομμύρια. Εγώ παραιτούμαι. Αυτοί παραιτούνται; Δεν παραιτούνται. Άρα, ο κόσμος καταλαβαίνει ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικο, ποιος δημιούργησε το χρέος και ποιος όχι. Αφήστε τα, λοιπόν, αυτά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και γιατί δεν ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο; Δεν το ψηφίζουμε, γιατί αν είχε μακρά κοινοβουλευτική πείρα ο συγκεκριμένος Υπουργός ο κ. Παπακωνσταντίνου, θα γνώριζε ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο για το οποίο έχουν δοθεί μεγάλοι αγώνες και η δική σας η παράταξη στην ευρύτητά της με τους παλιούς αγώνες για το 114, το θυμάμαι κάθε φορά που βλέπω τον κύριο πρώην Πρόεδρο της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Κεφαλογιάννη, ολοκληρώστε πλέον.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...δεν δίνει ποτέ γενική εξουσιοδότηση να νομοθετεί ο οποιοσδήποτε Υπουργός. Και σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση ζητά γενική εξουσιοδότηση. Δεν τη δίνουμε. Καταψηφίζουμε και το άρθρο 2 και τα άλλα άρθρα γι' αυτό το λόγο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ας φέρνατε τα επαγγέλματα τα οποία εξειδικεύετε ότι απειλούνται, ας μας πείτε αυτό το οποίο κάνετε για δικηγόρους, συμβολαιογράφους και άλλες κατηγορίες, που και αυτούς κοροϊδέψατε -σας τα είπε ο κ. Σαλμάς τι κάνατε για τους συμβολαιογράφους- και τότε, να, βεβαίως, να κουβεντιάσουμε επί των συγκεκριμένων θεμάτων.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

Βεβαίως, καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ο Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου έχει ζητήσει το λόγο για να κάνει μία παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα παρενέβαινα, απλώς θα χρειαστεί να λείψω από την Αίθουσα και γι' αυτό ήθελα δυο λεπτά.

Παρατηρώ τα εξής πράγματα:

Πρώτον, την ανάγκη της Νέας Δημοκρατίας να απολογηθεί για το γεγονός ότι βγήκε στην αρχή να πανηγυρίσει που ήρθαμε υποτίθεται στα λόγια της και στη συνέχεια έκανε μια απίστευτη στροφή και άρχισε να μας κατηγορεί για διάφορα πράγματα. Εγώ να το ξεκαθαρίσω. Εμείς δεν ξεκινάμε κακόπιστα. Δεν λέμε ότι εσείς θέλατε οπωσδήποτε να τα ξεπουλήσετε. Λέμε, όμως, το εξής: Κάποιος ο οποίος έρχεται και λέει στον ελληνικό λαό ότι στα επόμενα δυο χρόνια, θα φέρω 50 δισεκατομμύρια από έσοδα από την ακίνητη περιουσία και δεν θα χρειαστεί να γίνουν άλλα πράγματα -αυτό είναι βασικά- τότε με συγχωρείτε, αυτό γίνεται μνημονιακή υποχρέωση και άρα τους όρους με τους οποίους γίνεται πρέπει να τους συζητήσουμε και ίσως θα έπρεπε να το είχατε σκεφθεί λίγο καλύτερα προτού το πείτε.

Μίλησα για το Ελληνικό και για φωτογραφίες. Να πάρουμε μία φωτογραφία του Ελληνικού το 2004, μετά τους Ολυμπιακούς

Αγώνες και μία φωτογραφία του Ελληνικού το 2009, μετά από τα χρόνια της διακυβέρνησής σας και να δούμε τι ακριβώς έχει συμβεί σε αυτό το οικόπεδο; Και να δούμε μετά ποιος ενδιαφέρεται για την ακίνητη περιουσία και ποιος όχι.

Και τέλος, επειδή αυτή η Κυβέρνηση εννοεί το ζήτημα της συνεννόησης, εγώ θα επαναλάβω για το συγκεκριμένο ζήτημα, την πρόκληση προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση, επειδή έχει γράψει και χαρτιά και αναλύσεις για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας. Θα σας προσκαλέσουμε επίσημα να έρθετε για να γίνει ένα σχέδιο αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου και εκεί να δούμε ποιος, πραγματικά, ενδιαφέρεται να το κάνει με όρους διαφάνειας και ποιος απλώς κάνει πυροτεχνήματα, όπως κάνετε εσείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Παπακωνσταντίνου Υπουργό Οικονομικών.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Όχι, κύριε συνάδελφε, δεν έχετε το λόγο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το τι έχει συμβεί όλες αυτές τις ημέρες έχει εγγραφεί στη συλλογική συνείδηση, έχουμε βγάλει τα συμπεράσματά μας, έχουμε τοποθετηθεί και νομίζω ότι και η σημερινή τοποθέτηση του Υπουργού Οικονομικών έδωσε τις εξηγήσεις που έπρεπε. Να σας πω τι μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα και τι ενδιαφέρει τον ελληνικό λαό; Τι θα γίνει από εδώ και πέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κυρίως, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Θα προχωρήσουμε στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, ναι ή όχι; Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα. Τα άλλα είναι περί διαγραμμάτων.

Ο Πρωθυπουργός έκανε μια παρέμβαση και ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Πρωτόπαπα, ένα λεπτό.

Ησυχία στην Αίθουσα παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: ...επιστρέφουμε τον χαρακτηρισμό στον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, για τα περί αστειοτήτων. Η παρέμβαση του Πρωθυπουργού ήταν σαφής και είχε στόχο να θωρακίσει το δημόσιο συμφέρον, είχε στόχο να θωρακίσει τη διαδικασία αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, είχε στόχο να εμποδίσει φαινόμενα νέου Βατοπεδίου, είχε στόχο να διασφαλίσει τη διαφάνεια και τον έλεγχο σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια αντιμετώπισης του δημοσίου χρέους. Διότι εκεί είναι η καρδιά του προβλήματος. Οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε το δημόσιο χρέος. Κοιτάξτε, δεν χρειάζεται να τα επαναλαμβάνω, αλλά για να μην ξεχνιόμαστε. Υπάρχει μια άφρων και επικίνδυνη πολιτική που έφερε την τρέκα στην Ελλάδα και μας οδήγησε εδώ που μας οδήγησε. Είναι η δική σας, κύριε Κεφαλογιάννη, είναι η πολιτική των κυβερνήσεών σας, είναι η πολιτική των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Αυτή η πολιτική μας έχει φέρει μέχρι εδώ και αυτή η πολιτική διόγκωσε και τα ελλείμματα και τα προβλήματα του χρέους.

Πρέπει, λοιπόν, τώρα να το αντιμετωπίσουμε. Εμείς θα κάνουμε αυτό που πρέπει, θα κάνουμε το καθήκον μας απέναντι στον ελληνικό λαό. Αλλά αναρωτιέμαι, μόνο δικό μας θέμα είναι ή το πατριωτικό καθήκον -που κανέναν δεν το αμφισβητώ στην Αίθουσα- επιβάλλει, επιτέλους, να βάλουμε λίγο νερό στο κομματικό κρασί μας και να αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί αυτήν την ιστορία, διότι έχουμε ευθύνη να το κάνουμε.

Εγώ θα αναγνωρίσω στον κ. Σαμαρά ότι τον Ιούνιο του 2010 είπε πολύ σωστά ότι είναι ώρα να αξιοποιηθεί η δημόσια περιουσία και να βγάλουμε 50 δισεκατομμύρια ευρώ σε δυο χρόνια. Βεβαίως το είπε και καλά έκανε και το είπε και μπράβο του! Τώρα γιατί το παίρνετε πίσω; Μόλις ήρθαμε δηλαδή, εμείς να πούμε, ορίστε είναι η ώρα να πάμε σε αυτόν το στόχο, είναι η ώρα να καταγράψουμε τη δημόσια περιουσία -διότι δεν παραλάβαμε τίποτε παρά μόνο το Βατοπέδι- είναι η ώρα να προχωρήσουμε

αποφασιστικά σε αυτόν τον τομέα, εσείς κάνετε πίσω. Δεν γίνεται αυτό!

Θα έλεγα ότι εκείνο που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι ότι εμείς θα αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Το θέμα είναι τι θα πείτε στον ελληνικό λαό όλη αυτήν την περίοδο. Διότι σε τελική ανάλυση τα 50 δισεκατομμύρια που θέσαμε ως στόχο –θα μου πείτε φιλόδοξος στόχος, θα το δεχθώ– προσέξτε, δεν είναι ένας μνημονιακός στόχος. Δεν είναι δηλαδή ένας στόχος ο οποίος επιβάλλεται να καταμετράται μέσα από τις διαδικασίες της εξαιρετικές περιπτώσεις που υπάρχει λόγος δημοσίου συμφέροντος με διαδικασίες πλήρους διαφάνειας και ενημέρωσης της Βουλής να γίνει και πώληση ακόμη. Ερωτώ, θα ψηφίσετε το νόμο; Ερωτώ, θα αναλάβετε τις ευθύνες σας; Ερωτώ, θα φανείτε στοιχειωδώς συνεπείς με αυτά που έλεγε ο Αρχηγός σας τον Ιούλιο; Και εδώ κρινόμαστε όλοι.

Αν θέλουμε, λοιπόν, κύριε Κεφαλογιάννη, να έχουμε όχι μόνο στοιχειώδη αξιοπιστία, αλλά να έχουμε και σοβαρή αντιπολίτευση, όπως έχει ανάγκη ο τόπος, εμείς αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας, να αναλάβετε όμως και εσείς τη δική σας. Δείτε ότι επιτέλους σε αυτήν εδώ τη χώρα μπορεί να υπάρχει συνέπεια λόγων και έργων. Και το έχουμε ανάγκη ως πολιτικό σύστημα αυτό όλοι.

Εμείς, λοιπόν, θα προχωρήσουμε. Θα κάνουμε διάλογο. Θα προχωρήσουμε αποτελεσματικά προς την κατεύθυνση της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας. Και ξέρετε γιατί; Για να κλείσουμε αυτό το κεφάλαιο. Διότι ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να πληρώνει τα τελευταία δυο κρίσιμα χρόνια 20 δισεκατομμύρια τόκους και εμείς να μην κάνουμε τίποτα. Εφ' όσον, λοιπόν, έχουμε αυτή τη δυνατότητα, θα την ασκήσουμε. Εάν ενδιαφέρεστε για την Ελλάδα, ας αναλάβετε όλοι τις ευθύνες σας. Και δεν αναφέρομαι μόνο στη Νέα Δημοκρατία, αλλά αναφέρομαι, κύριε Βορίδη και στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, μια και ο κ. Καρατζαφέρης κατ' επανάληψη έχει αναφερθεί σε αυτήν την ιστορία. Εδώ κρινόμαστε όλοι και εδώ αποδεικνύουμε όλοι, αν εννοούμε αυτά που λέμε ή τα λέμε για λαϊκή κατανάλωση. Και θα έχουμε σίγουρα και σύντομα την ευκαιρία να τα κουβεντιάσουμε αυτά.

Τώρα όσον αφορά το νομοσχέδιο, τίθενται κάποια ζητήματα. Ο εισηγητής μας ο κ. Μπόλαρης πιστεύει ότι κατά τον καλύτερο τρόπο παρουσίασε την πολιτική μας στο θέμα αυτό, αλλά θέλω να επαναλάβω κάποια θέματα. Έχουμε σήμερα περιορισμούς ή δεν έχουμε; Είμαστε ή δεν είμαστε, υπέρ του να ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα; Διότι για παράδειγμα εδώ δεν μπορώ να καταλογίσω ιδιαίτερα στην Αριστερά ευθύνη. Δεν έχει πει ποτέ με φανατισμό να ανοίξουμε τα κλειστά επαγγέλματα. Έχει μια άλλη άποψη που εν πάση περιπτώσει μπορεί να διαφωνώ, αλλά είναι σεβαστή ως άποψη ενός κόμματος ή δυο κομμάτων.

Τα κόμματα από την εδώ πλευρά –και τα δυο– ομιλούν για άνοιγμα κλειστών επαγγελμάτων. Τίθεται ένα θέμα, αγαπητοί συνάδελφοι. Το εννοείτε αυτό ή και εδώ μας κοροϊδεύετε; Διότι αυτές είναι οι αστειότητες. Άλλα να λέμε και άλλα να κάνουμε την κρίσιμη ώρα. Αυτό είναι που δημιουργεί το πρόβλημα της αξιοπιστίας, άλλα να λέμε και άλλα να κάνουμε την κρίσιμη ώρα. Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν εμπόδια να μπουν νέοι άνθρωποι σε ορισμένα επαγγέλματα; Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν διοικητικές παρεμβάσεις; Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν επιβαρύνσεις των πολιτών με διοικητικά καθορισμένες αμοιβές; Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν ζητήματα αναγκαστικά, ζητήματα ανταγωνισμού που παρεμποδίζονται, ζητήματα ανταγωνισμού που δεν λειτουργούν σε μια οικονομία που έχει ανάγκη να πετάξει, να προχωρήσει μπροστά; Εάν υπάρχουν –και εμείς λέμε, υπάρχουν– πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε. Βεβαίως, δεν μπορούμε να φτιάξουμε ένα νόμο δυο χιλιάδων σελίδων. Αντικειμενικά θα υπάρχει μια εξουσιοδότηση για προεδρικά διατάγματα. Παρ' όλα αυτά, ο νόμος δίνει το στίγμα. Διότι έχει τους βασικούς κανόνες που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία του κάθε επαγγέλματος, έχει τους βασικούς κανόνες της αποκατάστασης του ανταγωνισμού αλλά δίνει

και τον τόνο σε τρεις, τέσσερις μεγάλες κατηγορίες επαγγελματιών, όπως είναι αυτά του δικηγόρου, του συμβολαιογράφου, του μηχανικού και άλλα.

Τι περιμένουμε από αυτήν την ιστορία, που δεν σας κρύβω ότι έγινε μετά από εξαντλητικό διάλογο; Δεν ξεκινήσαμε με το ίδιο σχέδιο με το οποίο καταλήξαμε και χαίρομαι γιατί έγινε αυτός ο διάλογος. Διότι ο διάλογος είναι αναπόσπαστο στοιχείο της πολιτικής μας. Κουβεντιάσαμε με δικηγόρους, κουβεντιάσαμε με μηχανικούς, κουβεντιάσαμε με συμβολαιογράφους.

Αύριο, στη διαδικασία της συζήτησης των άρθρων, θα έχουμε την ευκαιρία να αναφερθούμε και σε συγκεκριμένες βελτιώσεις που μπορεί να υπάρχουν, ιδίως για το θέμα των δικηγορικών εταιρειών, που είναι ένα ζήτημα που καίει ή και για το θέμα των συμβολαιογράφων, σε κάποια ζητήματα, βελτιώσεις που μπορούν περαιτέρω να καταστήσουν λειτουργικότερο το νομοσχέδιο. Αλλά θα πάμε στις βασικές αρχές, ότι αυτές πρέπει να γίνουν, να ή όχι; Εμείς λέμε ναι. Ξέρετε γιατί; Όχι γιατί μας έπιασε κάτι με τους επιστημονικούς αυτούς συλλόγους και τα επαγγέλματα αυτά, διότι αναμφίβολα ασκούν ένα σημαντικό λειτουργήμα, κάθε άλλο, τους θεωρούμε και συμμάχους σε αυτήν την πορεία, αλλά γιατί θέλουμε νέοι άνθρωποι να μπορούν να μπουν εύκολα, γιατί θέλουμε να υπάρχουν φθηνότερες υπηρεσίες, γιατί θέλουμε να υπάρχει ποιότητα σε αυτές τις υπηρεσίες και ανοικτός ανταγωνισμός. Αυτοί είναι οι λόγοι και πραγματικά πάχνω να βρω πού διαφωνούμε.

Πραγματικά μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση η τοποθέτηση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Υπάρχουν δύο λέξεις που χαρακτηρίζουν αυτήν την τοποθέτηση, την ακροβασία κυριολεκτικά, που ο αξιότιμος συνάδελφος έκανε επιχειρώντας να παντρέψει –που δεν παντρεύεται– την ιδεολογική θέση του κόμματός του, με τη συγκεκριμένη σημερινή στάση. Αυτές οι δύο λέξεις είναι «πλήρης σύγχυση». Δεν γίνεται να είσαι και με το ληστή και με το χωροφύλακα. Δεν γίνεται να πατάς σε δύο βάρκες. Θα πέσεις μέσα. Ή θέλετε να ανοίξουν τα επαγγέλματα, όπως διακηρύσσετε με στεντόρεια φωνή από το πρόγραμμά σας, ή δεν θέλετε. Τολμήστε. Τι φοβάστε; Κάθε φορά μόλις ακουστεί οποιαδήποτε φωνή στην Ελλάδα, παίρνετε το κύμα του λαϊκισμού, πάμε και εμείς μαζί, όλοι έχουν δίκιο, οι πάντες έχουν δίκιο, κανείς δεν έχει άδικο, το πρόγραμμα ξεχνιέται, οι αρχές ξεχνιούνται. Αυτή, όμως, δεν είναι εικόνα Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Με συγχωρείτε. Αυτή δεν είναι σοβαρή στάση. Τίποτε δεν εγγυάται ότι με αυτήν τη σοβαρή στάση μπορεί στην τελική ανάλυση να γίνει και μία σοβαρή συνεννόηση που χρειάζεται αυτός ο τόπος και τη χρειαζόμαστε όλοι για να προχωρήσουμε μπροστά.

Σύγχυση. Προσπαθείτε να συνδυάσετε αυτό που είναι καλό στα αυτιά όλων με αυτό το οποίο υποτίθεται ότι το κόμμα σας πρεσβεύει και διακηρύσσει. Δεν γίνεται, αγαπητοί συνάδελφοι. Για παράδειγμα, δεν γίνεται αυτό που είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας από τη μία να στηρίζουμε πάγια την έννοια της επαγγελματικής ελευθερίας και από την άλλη μαχητικά να καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Με συγχωρείτε, δεν μπορείτε να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα.

Σήμερα, κατά τη γνώμη μου, είναι μία κακή εικόνα που έχουμε, διότι θα περίμενα σε αυτό να έχουμε συμφωνήσει. Να κάνει ο ένας την κριτική του στον άλλον, αναμφίβολα, έχει δικαίωμα, να ζητήσει αλλαγές, βεβαίως, βελτιώσεις αναμφίβολα –και εμείς θα το κάνουμε αύριο– αλλά να τοποθετηθούμε καθαρά, να μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο, να μην του λέμε αυτά που θέλει να ακούσει. Να του λέμε αυτά που πραγματικά πρέπει να γίνουν στη χώρα μας για να προχωρήσει μπροστά.

Και εμείς έχουμε κάνει τέτοια λάθη στο παρελθόν, αλλά κάποτε πρέπει να βάζουμε μυαλό όλοι, να μαθαίνουμε από τα λάθη μας και να τα διορθώνουμε. Εμείς είμαστε πια αποφασισμένοι να προχωρήσουμε μπροστά. Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να αλλάξουμε όλα αυτά που πρέπει να αλλάξουν στην Ελλάδα. Γρήγορα ναι. Ίσως βίαια ορισμένες φορές. Τρέχουν οι εξελίξεις, αλλά θα αλλάξουν. Η Ελλάδα θα είναι μία χώρα που θα μπορεί να προχωρήσει δυναμικά μπροστά στη λήξη αυτής της τετραετίας, όταν θα γίνουν εκλογές. Και εσείς φροντίστε να αποφασίσετε. Ή θα συμμετέχετε σε αυτήν την πορεία των αλλαγών ή θα επιμένετε να καβαλάτε το κύμα του λαϊκισμού.

Πραγματικά όμως, πιστέψτε με, όταν οι υπεύθυνοι για τους σημερινούς κινδύνους της χώρας, όταν οι υπεύθυνοι για το πού κατάντησαν τη χώρα που παραλάβαμε το Σεπτέμβριο του 2009, δεν τολμούν ούτε να αναλάβουν τις στοιχειώδεις ευθύνες τους, δεν είναι καλό ούτε για τη δημοκρατία, ούτε για το πολιτικό μας σύστημα.

Εμείς παίρνουμε την ευθύνη, στηρίζουμε το νομοσχέδιο, προχωρούμε στις αλλαγές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Χρήστο Πρωτόπαπα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

Ο Βουλευτής κ. Σάββας Εμινίδης ζητεί άδεια απουσίας του στο εξωτερικό από 21.2.2011 έως 23.2.2011, καθώς και η Βουλευτής και Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Ροδούλα Ζήση, ζητεί άδεια απουσίας της στο εξωτερικό από 18.2.2011 έως 22.2.2011.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Σπύρος Χαλβατζής, έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κύριος Υπουργός ανέμεσα στα άλλα είπε ότι τολμάμε μία μεγάλη τομή, ότι έχουν θετική αξιολόγηση από την τρόικα, είπε ότι μιλάμε καθαρά -το είπε πολλές φορές- και ότι δεν πουλάμε το Ελληνικό.

Όλοι γνωρίζουμε ότι το νεοελληνικό κράτος έχει ζωή εκατόν ογδόντα πέντε με εκατόν ενενήντα χρόνια. Εάν δώσετε το Ελληνικό για ενενήντα εννέα χρόνια, αυτό λογίζεται πώληση και ας μην παίζουμε με τις λέξεις. Μερικοί εμφανίζονται να ξαφνιάζονται, να πέφτουν από τα σύννεφα για τη συνέντευξη της τρόικα, για την απόφαση να πωληθούν ακίνητα του ελληνικού δημοσίου για την αντιμετώπιση των χρεών και ελλειμμάτων.

Πριν από δεκαπέντε χρόνια το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, με τους εκπροσώπους του και στο Νομαρχιακό Συμβούλιο της Αθήνας και στο διευρυμένο νομαρχιακό συμβούλιο, αποκαλύψαμε και καταγγείλαμε την προετοιμασία της πώλησης του Ελληνικού. Αποκαλύψαμε και καταγγείλαμε την προετοιμασία του εδάφους για την εκποίηση ορεινών όγκων, αλλά και παραλιών. Δεν ξεχνάμε το άρθρο 24 του Συντάγματος όπου με όλη εκείνη την επιχείρηση δόθηκαν εκατομμύρια στρέμματα του ελληνικού δημοσίου.

Εδώ ουσιαστικά έχουμε μία κοκορομαχία, μάχη με ξύλινα σπαθία, με άσφαιρα πυρά, ανάμεσα στην Κυβέρνηση και τη Νέα Δημοκρατία και τους εκπροσώπους της τρόικας. Και όλα αυτά για τον αποπροσανατολισμό των εργαζομένων του ελληνικού λαού. Δεν σας έχουμε εμπιστοσύνη γιατί η απόφαση για την εκποίηση δημόσιας περιουσίας, είναι ειλημμένη. Το πότε και πώς θα εφαρμοστεί, είναι για εσάς το πρόβλημα και για το ΠΑΣΟΚ και για τη Νέα Δημοκρατία. Δεν είναι θέμα διαδικασίας. Είναι θέμα ουσίας. Η ουσία, λοιπόν, είναι η πώληση και υπάρχει το προηγούμενο κακό. Η ΔΕΗ, ο ΟΤΕ, παλαιότερα τα τσιμέντα, ο ΟΣΕ, τα πετρέλαια, τα λιμάνια, τα πάντα τα βγάζετε στο σφυρί. Τα πάντα οδηγούνται ή οδηγήθηκαν στην εκποίηση. Και αυτή είναι περιουσία του ελληνικού λαού. Καμμία κυβέρνηση, καμμία κολοβή πλειοψηφία δεν έχει δικαίωμα να τα πουλήσει.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας τι δήλωσε; Πάμε να διορθώσουμε αυτά που μας έφτασαν στη χρεοκοπία. Να τα εναρμονίσουμε με την πραγματικότητα. Μίλησε και για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας. Δηλαδή, η σημερινή οικονομική κατάσταση της χώρας οφείλεται στους δικηγόρους, στους συμβολαιογράφους, στους μηχανικούς, στους ορκωτούς λογιστές. Μα, καλά, αυτοί ήταν που οδήγησαν την κατάσταση στο σήμερα; Μέχρι χθες υποστηρίζατε ότι φταίνε οι εργαζόμενοι των πρώην ΔΕΚΟ. Αυτοί έφταιγαν για τα ελλείμματα. Χτυπούσατε τους εργάτες, τους μικρομεσαίους αγρότες. Χτυπάτε σήμερα τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μίλησε για νομοσχέδιο πρόχειρο και βιαστικό. Ούτε πρόχειρο ούτε βιαστικό. Είναι ένα

ακόμη νομοσχέδιο που εναρμονίζει την ελληνική νομοθεσία με βάση τα θεσμοθετημένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να μπορούν πιο γρήγορα, πιο εύκολα, πιο αποτελεσματικά να διεισδύουν στην ελληνική οικονομία και κοινωνία μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, διεπαγγελματικές εταιρείες, οι οποίες θα αλώσουν, όχι μόνο τα τέσσερα επαγγέλματα που αναφέρονται, αλλά εκατοντάδες άλλα που είδαν το φως της δημοσιότητας. Η Νέα Δημοκρατία ουσιαστικά διαφωνεί στις διαδικασίες και όχι στην ουσία του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κυρίες Βουλευτές, με πρόφαση την καπιταλιστική κρίση αναπτύχθηκε μία γιγαντιαία επιχείρηση σκυοφάντησης της εργατικής τάξης όλων των εργαζομένων, των αυτοαπασχολούμενων.

Πρωθείτε και κλιμακώνετε μια εκστρατεία κατατρομοκράτησης των εργαζομένων, του λαού γενικότερα, με μπαμπούλα το μνημόνιο και την τρόικα. Η υποκρισία περισσεύει στις μέρες μας και τα κροκοδείλια δάκρυα, η «μάχη» που τάχα δίνει η Κυβέρνηση της χώρας, θέλουν να θολώσουν τα νερά.

Αυτά που κάνετε τα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα ουδεμία σχέση έχουν με το μνημόνιο. Τα είχατε στο προεκλογικό σας πρόγραμμα. Όλα αυτά έχουν δυο παράλληλους στόχους. Ο ένας είναι να ακρωτηριάσετε, όπως ακρωτηριάζετε ήδη, εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά δικαιώματα και κατακτήσεις της εργατικής τάξης και όλων των εργαζομένων, να ακυρώσετε τις κατακτήσεις του περασμένου αιώνα σε ό,τι αφορά пенήμερο, οκτάωρο, σαραντάωρο, συλλογικές συμβάσεις κοινωνική ασφάλιση, αυτά για τα οποία χύθηκε πάρα πολύ αίμα, γιατί έγιναν σκληροί ταξικοί αγώνες.

Από την άλλη με όλα αυτά τα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα ενισχύετε την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου. Μέχρι σήμερα δεν κάνετε τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο από το να καθαρίζετε το δρόμο από κάθε εμπόδιο που υπήρχε μέχρι τώρα, ώστε οι μεγάλοι επιχειρηματίες να βλέπουν την κερδοφορία τους να ανθίζει. Αυτή είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων, πολιτική που στραγγίζει τους εργαζόμενους και ενισχύει το κεφάλαιο, πολιτική που εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Ναι, σήμερα αντιδρά η Νέα Δημοκρατία που είναι Αντιπολίτευση, όμως αυτήν την πολιτική τη στηρίζετε στην ουσία όλοι όσοι ψηφίσατε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, όλοι όσοι αποδέχαστε την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκεί στη Συνθήκη του Μάαστριχτ βρίσκεται η μήτρα της σημερινής κατάστασης όλων των εργαζομένων.

Σκυοφαντείτε τους εργαζόμενους ότι είναι τεμπέληδες και κοπρίτες. Ντροπή σας! Πρέπει να ντρέπεστε γιατί τα ίδια τα στοιχεία της EUROSTAT, την οποία επικαλείστε όταν σας συμφέρει, λένε ότι οι Έλληνες εργαζόμενοι είναι από τους πρώτους σε χρόνο εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Να σας θυμίσουμε, επίσης, ότι στα χρόνια της ανάπτυξης, της πολύ-πολύ μεγάλης κερδοφορίας των επιχειρήσεων τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης επίσημα έδιναν ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις και οι επιχειρήσεις που δρούσαν στη χώρα μας ήταν από τις πρώτες στην κερδοφορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό λέει ότι υπήρξε ανάπτυξη. Υπήρξαν, όπως και τώρα υπάρχουν, τεράστια κέρδη. Τα πολλά εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ που έχουν σε καταθέσεις στις ελβετικές τράπεζες, αλλά και σε άλλες τράπεζες του εξωτερικού, Έλληνες επιχειρηματίες προέρχονται από αυτά τα κέρδη.

Οι κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας δώσατε διαχρονικά πολύ ζεστό χρήμα, διευκολύνσεις, κίνητρα, φοροαπαλλαγές, αλλά δίνετε και σήμερα στο μεγάλο κεφάλαιο ζεστό χρήμα. Δίνετε και στις τράπεζες, στους μεγαλοεπιχειρηματίες την ίδια στιγμή που κόβετε μεροκάματα κόβετε μισθούς, κόβετε συντάξεις, κόβετε επιδόματα από εργάτες και άλλους εργαζόμενους.

Όμως, επειδή πολλές φορές αναφέρθηκε το δημόσιο συμφέρον, θέλουμε να πούμε ότι πολλές φορές το ιδιοτελές όφελος, το συμφέρον της αστικής τάξης βαφτίζεται δημόσιο συμφέρον, ακόμα και εθνικό συμφέρον. Τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, τα συμφέροντα των πολυεθνικών δεν έχουν καμμία σχέση με το δημόσιο συμφέρον και βρίσκονται πάντα και στα

θερά στην αντίπερα όχθη από τα συμφέροντα της εργατικής τάξης του συνόλου των εργαζομένων και των αυτοαπασχολούμενων.

Ας μιλήσουμε, κυρίες και κύριοι, συγκεκριμένα για το νομοσχέδιο. Αναφερόμαστε στα λεγόμενα «κλειστά επαγγέλματα». Την περασμένη εβδομάδα εδώ στην Βουλή αναφέρθηκε ως καταγγελία, όταν μιλούσαμε για το νομοσχέδιο για την υγεία, ότι όλη η Αυστρία έχει σχεδόν το 1/10 των φαρμακείων από αυτά που έχει η χώρα μας. Συνεπώς, το θέμα που συζητάμε έχει άλλη αφετηρία και άλλοι σκοπούς. Ο εισηγητής μας, ο σύντροφος Άγγελος Τζέκης τα ανέπτυξε αναλυτικά.

Η επιλογή που κάνετε σήμερα δεν είναι τίποτα άλλο από το να εναρμονιστεί και η ελληνική νομοθεσία πλήρως με τις γενικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να προωθηθεί, να επιταχυνθεί η διαδικασία συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου σε όλους τους τομείς, για την άλωση και των ελεύθερων επαγγελματιών και επαγγελματιών, των αυτοαπασχολούμενων από μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, για την υπαλληλοποίηση πάρα πολλών από αυτούς τους ελεύθερους επαγγελματίες, για την κυριαρχία στη χώρα μας του μεγάλου κεφαλαίου.

Στο πλαίσιο αυτά αξιοποιείται και προωθείται και υλοποιείται η οδηγία Μπολκενστάιν και βέβαια αρκετοί επιχειρηματικοί όμιλοι την αξιοποιούν. Τα ανέφερε χθες ο σύντροφος Τζέκης. Θα μιλήσουμε συγκεκριμένα. Είναι οι συμβολαιογράφοι; Είναι οι μηχανικοί; Είναι οι δικηγόροι; Είναι οι ορκωτοί εκτιμητές; Αφορά μόνον αυτούς; Εκατοντάδες επαγγέλματα δημοσιεύτηκαν στον Τύπο, αλλά σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο ανοίγει η κερκόπορτα ώστε πιο γρήγορα, πιο αποτελεσματικά και με υπουργικές αποφάσεις και με προεδρικά διατάγματα να προωθηθεί αυτή η διαδικασία.

Είναι χαρακτηριστικό το άρθρο 2 στην παράγραφο 5 λέει: «Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου εντός τεσσάρων μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μπορεί να αρθούν και άλλοι περιορισμοί πέραν εκείνων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο». Δηλαδή πάρα-πάρα πολλά μπορεί να περιμένουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο προωθεί όλες αυτές τις διαδικασίες. Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι γιατί μια οποιαδήποτε μεγάλη δικαστική εταιρεία θα προχωρήσει και θα προσλάβει δικηγόρους, συμβολαιογράφους, μεσίτες, θα προσλάβει δικαστικούς επιμελητές για να προωθήσει τις λειτουργίες της.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα μέτρα που παίρνετε, οι νόμοι που ψηφίζετε εναρμονίζουν -και θα το τονίζουμε αυτό συνέχεια- τη νομοθεσία της χώρας με την αντίστοιχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση τα μέτρα αυτά πλήττουν βάναυσα τη συντριπτικά μεγάλη κατηγορία όλων αυτών των τεσσάρων επαγγελματιών και επαγγελματιών.

Κατά συνέπεια, ο αγώνας πάλι ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο αγώνας ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, που εμείς υποστηρίζουμε, είναι μονόδρομος όχι μόνο για την εργατική τάξη, για τα πλατιά λαϊκά στρώματα, αλλά και για τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους. Εμείς σε αυτόν το δρόμο τους καλούμε.

Μια πρώτη ευκαιρία δίνεται σε όλους και είναι η 23η του Φλεβάρη. Είναι η μέρα της γενικής απεργίας. Εμείς καλούμε το λαό κάτω από τα πανό της ταξικής πάλης, κάτω από τα πανό του ΠΑΜΕ. Ο αγώνας να είναι μαζικός, συλλογικός, συντονισμένος, ταξικά προσανατολισμένος και είναι πλέον μονόδρομος. Φυσικά είναι ο αγώνας που μπορεί να φέρνει αποτελέσματα και άμεσα και κυρίως να διαμορφώνει συνειδήσεις για τους παραπέρα αγώνες.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Σπύρο Χαλβατζή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Αρχηγός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Παρακολούθησα από το εσωτερικό κύκλωμα τόσο αυτά τα οποία είπε ο κύριος Υπουργός, αλλά και τις απαντήσεις των αξιότιμων Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων για αυτά τα περίφημα 50 δισεκατομμύρια.

Είναι δύο πυλώνες. Πρώτον, το άκοιμψον, άστοχον των τροϊκανών, που για εμάς είναι πλέον οι συγκεκριμένοι *persona non grata*. Πιστεύω ότι το ίδιο πιστεύει και η Νέα Δημοκρατία και τα άλλα κόμματα, αλλά και η Κυβέρνηση καθ' οιείπε ο Υπουργός. Άρα, πρώτο μέλημα: Ειδοποιούμε τους οργανισμούς τους ότι δεν μπορούμε να τους δεχθούμε αυτούς πλέον στην Ελλάδα. Έχουν χάσει την έξωθεν καλή μαρτυρία της ελληνικής κοινής γνώμης. Πάρτε τους, στείλτε άλλους. Πρώτον, αυτό. Δεν το συζητάμε να παραμείνουν.

Βέβαια, πρέπει να θυμίσω ότι, μετά τη συνέντευξη, παρήλθε πάρα πολύς χρόνος για να αντιδράσει το ΠΑΣΟΚ, χρόνος ο οποίος δεν περιποιεί τιμή ούτε στην Κυβέρνηση, κύριε Υφυπουργέ, ούτε στο κόμμα ως κόμμα. Και μάλιστα να θυμίσω ότι κυκλοφόρησαν και φωτογραφίες στον «Καραβίτη» που οι τροϊκανοί, μετά τη συνέντευξη Τύπου, συνέτρωγαν με το Υπουργείο. Εγώ είδα τις φωτογραφίες. Άρα, πολύ αργά αντανakλαστικά. Μίλησαν, έδωσαν συνέντευξη, πήγατε, φάγατε μαζί και εν συνεχεία βγήκε η Κυβέρνηση να κάνει εκ των υστέρων μία δήλωση.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Να σας προστατεύσω;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Δεν φάγατε; Ή φάγατε την προηγούμενη μέρα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Τότε, ακόμα χειρότερα, κύριε Σαχινίδη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Επειδή σέβομαι την κοινοβουλευτική σας εμπειρία και το θεσμικό ρόλο σας ως Αρχηγού κόμματος, να σας ενημερώσω ότι αυτό το οποίο λέτε δεν έχει συμβεί την Παρασκευή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Φάγατε την προηγούμενη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Την προηγούμενη μέρα κάποια στιγμή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ακόμα χειρότερο, γιατί θα εκληφθεί ότι συνεννοήθηκαν μαζί σας. Προσέξτε, εκτίθεστε περισσότερο, εάν είναι έτσι, που δέχομαι ότι έτσι είναι, για να το λέτε.

Αυτοί όμως είναι *persona non grata*. Δεν μπορεί, σας κατήγγειλαν γιατί, όπως λέτε, φάγατε την προηγούμενη μέρα και προφανώς συζητήσατε γι' αυτό το θέμα. Δεν συζητήσατε για τον Ολυμπιακό και τον Παναθηναϊκό, γι' αυτό το θέμα συζητήσατε. Άρα, σας κατήγγειλαν. Δεν μπορείτε το βράδυ να τρώτε μαζί σε πολύ στενό κύκλο πέντε άνθρωποι και την επόμενη μέρα εφ' εαυτού να βγαίνουν στη συνέντευξη και να καταργούν την Κυβέρνηση. Αυτοί είναι *persona non grata*, να το καταλάβετε. Δεν μπορείτε να κάνετε διαφορετικά.

Και από εκεί, λοιπόν, που ευκόλως και ανέτως έρχονται και λένε «50 δισεκατομμύρια περιουσία του δημόσιου να πωληθεί», πάτε στο άλλο άκρο. Είστε επικίνδυνο εκκρεμές. Βγαίνει ο Πρωθυπουργός και λέει: «Θα νομοθετήσουμε, θα το βάλουμε και στο Σύνταγμα ότι δεν πωλείται ελληνική γη». Δεν καταλαβαίνω τι είναι αυτό. Να θυμίσω πόσα συμβόλαια έχουν γίνει και από πλευράς Νέας Δημοκρατίας και από ΠΑΣΟΚ; Να θυμίσω πόση δημόσια περιουσία έχει εκχωρηθεί; Τι εκκρεμές είναι αυτό; Δηλαδή, και αν αύριο το πρωί έρθουν και ζητήσουν ένα ακίνητο, τι θα πείτε; «Το βάζω σε αερόστατο και δεν πουλάω τη γη που είναι από κάτω»; Είναι δυνατόν; Είναι δυνατόν να υπάρξει διάθεση κανενός να πει ότι τα υπερκείμενα δεν ανήκουν τοις υποκειμένοις; Τι είναι αυτά που λέτε; Δηλαδή, δεν πουλάω γη, αλλά πουλάω τα ακίνητα. Πώς θα γίνει; Αυτά, λοιπόν, είναι πράγματα τα οποία δεν αντέχουν σε καμμία λογική. Διορθώστε τον κύριο Πρωθυπουργό να μην κάνει τέτοιες γκέλες, γιατί είναι ανεπίτρεπτες.

Και η ουσία, τι υπάρχει στο μνημόνιο. Στο μνημόνιο υπάρχουν 7 δισεκατομμύρια για τα τρία χρόνια, 2011, 2012, 2013, εκ των

οποίων 1 δισεκατομμύριο μέσα στο 2011. Πράγματι, η Νέα Δημοκρατία μίλησε για 50 δισεκατομμύρια. Μέσα στη Βουλή το θέμα έχει ξανατεθεί. Σας είχα μιλήσει πριν από ενάμιση χρόνο για τα κληροδοτήματα που καλύπτουν όλο το χρέος. Να μιλήσουμε για ουσία, κύριε Υπουργέ. Η Ελλάδα φέρεται να έχει ένα χρέος δυσβάσταχτο, πάνω από 300 δισεκατομμύρια. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνει ένας ο οποίος χρωστάει είναι να διαπιστώσει αν αυτά πράγματι τα χρωστάει. Υπάρχει το επαχθές χρέος για το οποίο μιλάμε ένα χρόνο -χαϊρόμαστε που σε αυτήν τη θέση μας προσέτρεξε και ο ΣΥΡΙΖΑ- το οποίο δεν το αναφέρετε. Γιατί δεν το αναφέρετε; Γιατί δεν το ψάχνετε; Γιατί θα πάνε οι μισοί δικοί σας μέσα και οι άλλοι μισοί της Νέας Δημοκρατίας. Λέω ενδεικτικά: Τα Mirage τα πήραμε δυο φορές επάνω απ' ό,τι τα πήραν άλλες χώρες, όπως η Ελβετία. Τα F-16 τα πήραμε πολύ ακριβότερα. Τα Leopard τα πήραμε πολύ ακριβότερα. Η «SIEMENS» μάς έχει βάλει καπέλα της τάξεως των 2 δισεκατομμυρίων ευρώ και εδώ έχω μία κόντρα με τον κ. Παμπούκη, ο οποίος οδηγείται σε ένα συμβιβασμό με τη «SIEMENS». Αυτός ο συμβιβασμός, εάν δεν έχει τα μηδενικά που πρέπει από πίσω, να ξέρετε ότι θα έχει καταγγελία άμεσα από εμάς.

Ποιο είναι το πραγματικό χρέος; Προχθές τα βλήματα των Leopard ήταν ακριβότερα κατά πολύ απ' ό,τι τα πήρανε οι Τούρκοι. Αυτή, λοιπόν, είναι δουλειά να έχουμε τον ανήμπορο να αντιδράσει και να του βάζουμε «καπέλα». Επειδή κάποιοι εκ των Υπουργών που επελέγησαν από τους Πρωθυπουργούς, τον Μητσοτάκη, τον Σημίτη, τον Καραμανλή, υπήρξαν κατώτεροι των περιστάσεων και των προσδοκιών του έθνους και έβαλαν το χέρι στην τσέπη, πληρώνει η Ελλάδα πολύ ακριβότερα. Αυτά δεν θα τα πληρώσουμε. Πρώτα-πρώτα χρειάζεται προσδιορισμός του χρέους.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι, αν πάμε σε έναν ανεξάρτητο πραγματογνώμονα, θα μας βγάλει ότι από τα 300, τουλάχιστον τα 50 δισεκατομμύρια δεν τα χρωστάμε. Και από εκεί και πέρα, ξεκινάμε το πώς θα ξεχρεώσουμε. Δεν είναι δυνατόν να ξεχρεώσουμε παίρνοντας διαρκώς καινούργια δάνεια. Θα τελειώσει κάποια στιγμή αυτή η δανειοδότηση από αυτήν την τριμερή ομάδα, η οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν μας φέρεται και με τον καλύτερο τρόπο. Μετά; Πού θα βγούμε; Πάλι στην αγορά να δανειστούμε; Και θα ξαναδανειστούμε και θα ξαναδανειστούμε. Μέχρι τότε και μέχρι πού;

Πρέπει να καταλάβουμε ότι πρέπει να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε ως κράτος, κύριε Υπουργέ -και χαίρομαι που ήρθατε- βάσει του προϊόντος που παράγουμε. Τόσο παράγουμε, μέχρι εκεί πρέπει να είναι τα έξοδά μας. Δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό. Δεν ξέρω αν πρέπει να μικρύνει ο δημόσιος τομέας, δεν ξέρω αν θα μπορέσουμε να καταπατήσουμε τις ανελαστικές δαπάνες, αλλά δεν μπορεί να πληρώνουμε περισσότερα απ' ό,τι εισπράττουμε, είναι αδύνατον. «Να βγούμε έξω στις αγορές», το ακούω, «να βγούμε ξανά στις αγορές». Δηλαδή, τι να κάνουμε να βγούμε στις αγορές; Πάλι να δανειστούμε; Και τότε θα σταματήσει αυτό το γαϊτανάκι; Κάθετα κανείς να σκεφθεί πώς θα μπορέσουμε να αυξήσουμε την πίτα; Αυτή είναι η ιστορία. Γιατί να καθίσουμε να μεγαλώσουμε την πίτα; Λέτε: «Σήμερα θα δανειστώ αλεύρι από τον τάδε, αύριο θα δανειστώ αλεύρι από εκεί». Μα, όλο θα δανείζεστε αλεύρι. Όχι, μόνοι μας. Και επί αυτού δεν ακούω προτάσεις. Από κανέναν δεν ακούω πρόταση.

Και υπάρχουν προτάσεις, κύριε Υπουργέ, σε μια σειρά πραγμάτων. Είπα χθες στον Υπουργό Συγκοινωνιών, τον κ. Ρέππα, γιατί τα λεωφορεία, στα οποία μπαίνουν μέσα του κόσμου τα λεφτά και τα επιδοτεί ο Έλληνας πολίτης, να κυκλοφορούν με πετρέλαιο και όχι με μεθάνιο; Μισή τη τιμή του μεθανίου. Και εξυπηρετούμε και τη ΔΕΠΑ και το μεθάνιο είναι εδώ δίπλα. Τι μας ενοχλεί δηλαδή, να τραβήξουμε μία σωλήνωση και να πάει στα γραφεία της ΕΘΕΛ εκεί; Τι μας ενοχλεί να κυκλοφορεί το λεωφορείο με το μισό κόστος;

Νοσοκομεία: Διάβασα τους ισολογισμούς. Τον «Ευαγγελισμό» ξέρετε πόσο τον επιδοτεί κάθε χρόνο το κράτος; Ένα δισεκατομμύριο. Όλες οι εισπράξεις, κύριε Υπουργέ, που κάνει ο «Ευαγγελισμός» καλύπτουν το 80% της μισθοδοσίας, αφήστε τα αναλώσιμα. Τι πιο απλό από το να απευθυνθείτε σε διεισδείς ή Έλληνες μάντζερς και να πείτε: «Από το 1 δισεκατομμύριο που

δίνω, ποιος μπορεί να μου το λειτουργήσει με 200 εκατομμύρια, με 300 εκατομμύρια;» και να γλυτώσετε τα 700; Εκατόν είκοσι πέντε τέτοια παθητικά νοσοκομεία έχετε. Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε είναι να μειώσουμε έξοδα και να μεγαλώσουμε έσοδα. Όχι βέβαια να μεγαλώσουμε τα έσοδα από ταλαίπωρους μικροεπιχειρηματίες ή μισθωτούς που δεν αντέχουν άλλο, αλλά να αυξήσουμε την πίτα. Ακούω αυτήν τη στιγμή: «Δεν πουλάμε, δεν πουλάμε».

Έχουμε μια σειρά νησιά. Βρείτε, λοιπόν, ανθρώπους -που δεν θα βρείτε κανέναν, γιατί κανείς δεν έρχεται να επενδύσει στην Ελλάδα και το βλέπετε, γονατιστός πηγαίνει ο κ. Παμπούκης και δεν έρχεται κανένας- και πείτε: «Σου δίνω αυτό το νησί για εκατό χρόνια, για ενενήντα χρόνια, για να κάνεις ό,τι θέλεις, με την προϋπόθεση ότι επάνω θα μου κάνεις δέκα σπίτια στα οποία θα βάλω δέκα άπορους εγώ Έλληνες, για να πιστοποιώ την εθνική κυριαρχία και να μην μου τα αμφισβητεί με «γκρίζα ζώνη» η Τουρκία». Κανείς όμως, κύριε Υπουργέ, δεν θέλει να κάνει επένδυση στην Ελλάδα. Σε ποια Ελλάδα να κάνει επένδυση; Προσπαθείτε και εσείς, φιλότιμες οι προσπάθειες οι δικές σας και φιλότιμες της Νέας Δημοκρατίας. Ποιος ήρθε να κάνει μια μεγάλη επένδυση τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα; Ποιος ήρθε; Να δούμε, τι κάναμε; Ποιο φουγάρο κάπνισε; Σε ποιο νομό κάπνισε φουγάρο; Κάναμε διακόσιες, τριακόσιες θέσεις εργασίας; Να σας πω θέσεις εργασίας που χάθηκαν από όλους τους νομούς, με πρωταθλήτη το Νομό Ημαθίας, που χάθηκαν χιλιάδες θέσεις εργασίας; Επομένως, λοιπόν, όλα αυτά που λέμε είναι έωλα και μετέωρα, «πουλάμε», «δεν πουλάμε» κ.λπ.. Βρείτε τους αγοραστές πρώτα και μετά ελάτε να συζητήσουμε, εφ' όσον κανείς δεν έρχεται να αγοράσει.

Τι θα πει η Ελλάδα; Τι πρέπει να πείτε, κύριε Υπουργέ; Αυτό που πρέπει να πείτε είναι τι δεν πωλείται, όπως δεν πωλείται αρχαίος τόπος, δεν πωλείται η παραμεθόριος κ.λπ.. Όλα τα άλλα πωλούνται, αν πρόκειται να ξεχρεώσουμε, αν πρόκειται να σωθεί η πατρίδα.

Για να καταλάβουμε όλοι, βρισκόμαστε σ' ένα πόλεμο. Πείτε λοιπόν ότι είχαμε ένα πραγματικό πόλεμο με την Τουρκία, ο οποίος διαρκούσε. Δεν θα πουλούσαμε ένα ακίνητο για να πάρουμε εκείνη τη στιγμή δύο τανκς να αντιμετωπίσουμε τον εχθρό; Πόλεμο έχουμε σήμερα. Θα βάλουμε όμως μια προτεραιότητα. Δεν πωλείται η Ακρόπολη, δεν πωλείται ο Λευκός Πύργος. Όλα τα άλλα γιατί δεν πωλούνται, αν πρέπει να πουληθούν;

Εσείς φτάσατε την Ελλάδα εκεί, να είναι αναγκασμένη να το κάνει για να επιβιώσει. Τα δύο κόμματα την φτάσατε στο σημείο να συζητάμε σήμερα αν πρέπει να σωθεί ή όχι. Πρέπει να σωθεί! Μπορούμε να αυξήσουμε τον κύκλο εργασιών; Όχι. Κάτι πρέπει να κάνουμε. Δεν μπορεί να έχουμε πάντα την τρόικα στο κεφάλι μας, ούτε βεβαίως η τρόικα θα μείνει για πάντα εδώ. Πρέπει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να δούμε τι θα κάνουμε.

Εμείς προσερχόμεθα στο διάλογο. Ακούω συχνά πυκνά πολλές τάσεις και φωνές να υπάρξει μια συνεννόηση. Διάλογος τι σημαίνει; Ότι ο κ. Παπακωνσταντίνου το ζύγισε, το μέτρησε και λέει «το πράγμα αγριεύει, δεν ημερεύει. Ελάτε να μου δώσετε ιδέες και σκέψεις». Εμείς θα πάμε και μπορεί να πούμε στις δέκα περιπτώσεις δέκα όχι, μπορεί να πούμε εννιά όχι και ένα ναι, μπορεί να πούμε ναι.

Αν δεν μιλήσουμε, όμως, τι θα γίνει; Εκ προοιμίου δεν θέλουμε, εκ προοιμίου δεν πάμε; Πώς θα ακούσει την άποψη ενός εκάστου ο Υπουργός για να τη διυλίσει, να την επωάσει, αν θέλετε. Ούτε αυτό το δημοκρατικό μέτρο δεν μπορείτε να υπηρετήσετε; Έχει φτάσει η αγκύλωση και η πόρωση σε τέτοιο σημείο;

Είπα χθες -και κόντεψα να παρεξηγηθώ- ότι εάν αποτύχει αυτός ο άνθρωπος, θα έχει αποτύχει και η Ελλάδα. Μπορεί να έχει αποτύχει ο Παπακωνσταντίνου και να πετύχει η Ελλάδα; Εμένα με ενδιαφέρει να πετύχει η Ελλάδα και ας πετύχει ο Παπακωνσταντίνου. Τι έγινε; Το πολύ-πολύ να ξαναβγει τρεις ή πέντε φορές Βουλευτής! Αν αποτύχει όμως, αποτυγχάνει η Ελλάδα. Το ίδιο θα έλεγα αν ήταν ο Λαφαζάνης ή όποιος άλλος ήταν Υπουργός.

Δεν με ενδιαφέρει ποιος είναι Υπουργός. Αυτό που με ενδιαφέρει, στη φάση που είναι η Ελλάδα είναι να μην αποτύχει. Επιτέλους, ας το καταλάβουμε και αυτή είναι η θέση του Λαϊκού

Ορθόδοξο Συναγερμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Δεν μπορεί να αρνείται τουλάχιστον η Αξιωματική Αντιπολίτευση το διάλογο. Εγώ κάνω δημόσια έκκληση από το Βήμα αυτό στον αξιότιμο και ευφυή Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας να αναθεωρήσει, να πάμε στο διάλογο και εκεί να διαφωνήσουμε, στο διάλογο να καταγραφεί η άποψή μας, να καταγραφεί η διαφορετική προσέγγιση, να υπάρχει όμως.

Δεν θα τον αφήσουμε μόνο του, από τη στιγμή που εμείς διαπιστώσαμε εν τούτοις πράγματι ότι οι δυσκολίες είναι μεγαλύτερες από το βάρος που μπορεί να σηκώσει ο Παπακωνσταντίνου. Πάμε να σηκώσουμε ένα κομμάτι από το βάρος; Ή θα περιμένουμε πότε θα «κλατάρει» κάτω από τη μπάρα; Αυτή είναι όλη η ιστορία.

Έχετε τη δύναμη να το συνειδητοποιήσετε; Η Ελλάδα κάνει την πρόσκληση διά στόματος του κ. Παπακωνσταντίνου, διά ομολογίας του κ. Παπακωνσταντίνου που λέει «ελάτε να βρούμε κάτι άλλο γιατί δεν πάει το πράγμα». Και εμείς θα πούμε όχι; Πώς νομιμοποιούμεθα; Δεν είμαστε στην Α' Γυμνασίον να βάζουμε το χέρι και να λέμε «κόψε, δεν σου μιλάω». Πρέπει να έρθετε στο διάλογο τουλάχιστον εσείς. Η δημοκρατία έχει και θεσμικές υποχρεώσεις για τα κόμματα. Ελάτε να διαφωνήσετε, αλλά θα έρθετε εκεί, να καταγράψουμε απόψεις, ιδέες και προτάσεις.

Είδατε τι σημαίνει δημιουργική αντιπολίτευση. Καταγγέλλουμε διαρκώς, κάνουμε προτάσεις συνεχώς και έφτασε η δική μας δημοτικότητα να είναι μεγαλύτερη απ' αυτή της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα σ' ένα συγκρότημα το οποίο δεν είναι φιλικό προς το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Αυτό τι σημαίνει; Ότι ο κόσμος βλέπει, κρίνει, επικρίνει και διακρίνει.

Όταν λοιπόν, σε ένα κόμμα του 6% δίνει μεγαλύτερη δημοφιλία στον Αρχηγό του από το κόμμα του 25%, αυτό πρέπει να σας βάλει σε προβληματισμούς για το τι σημαίνει και τι δεν κάνετε σωστά. Αυτό που δεν κάνετε σωστά είναι η αγκύλωση και η πόρωση με το χδες.

Έρχομαι να πω και δύο κουβέντες επί του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ. Κάτω από πίεση χρόνου, κάτω από πίεση γεγονότων μην νομοθετείτε. Κανένα νομοθέτημα που έγινε κάτω από πίεση πραγμάτων δεν ήταν σωστό.

Μίλησα με τους μηχανικούς και τους δικηγόρους. Ποιο είναι το ζητούμενο; Να φθηνώνουμε λίγο τη ζωή μας, όπως μειώθηκαν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων, όλοι οι συντελεστές πρέπει να μειωθούν. Τους μηχανικούς τους είδα, τους άκουσα και σας διαβεβαιώνω ότι θα δεχθούν μείωση 30% επί του τιμολογίου τους. Αυτό είναι ένα όφελος. Και οι δικηγόροι θα δεχθούν μείωση και 20%.

Βασιστείτε μόνο σ' αυτά, περιοριστείτε σ' αυτά και μην ανακατεύετε την τράπουλα μέσα σ' αυτήν τη σύγχυση, γιατί δεν θα προσφέρετε υπηρεσία στο έθνος, αλλά θα το βλάψετε σοβαρά.

Επαναλαμβάνω, σκεφτείτε το με ανοιχτό μυαλό. Το τιμολόγιο των μηχανικών για τα έργα 30% κάτω και 20% κάτω των δικηγόρων για τις υποθέσεις που αναλαμβάνουν. Θα είναι ένα μεγάλο όφελος για την προσπάθεια που κάνετε. Το όλο ανακάτεμα της τράπουλας θα ακυρώσει την προσπάθειά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Αρχηγό του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός από το Γενικό Λύκειο Λουτρακίου Κορινθίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω επίσης την τιμή να σας ανακοινώσω ότι οι Υπουργοί Οικονομικών, Εξωτερικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας και της Τελικής Πράξης που τη συνο-

δεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της απ' ενός και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας απ'ετέρου, για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι η Κυβέρνηση αποφάσισε να αλλάξει το ρόλο της και από κυβέρνηση πολιτική να γίνει ένα μεγάλο, το μεγαλύτερο ίσως στην Ευρώπη, εμπορικό και μεσσιτικό γραφείο, εμπορική-μεσιτική εταιρεία, ανώνυμη εταιρεία πωλήσεων, αξιοποιήσεων και μισθώσεων.

Νομίζω ότι αυτός θα ήταν ο καλύτερος τίτλος που θα μπορούσε να αποδώσει με απόλυτη ακρίβεια το έργο που ανέλαβε η Κυβέρνηση σε συνεργασία και σε συμφωνία με την τρόικα, την οποία κατά τα άλλα θεωρεί ότι υπερέβη τα εσκαμμένα.

Δεν το συζητήσατε εδώ με τα κόμματα αυτό το σχέδιο των 50 δισεκατομμυρίων. Δεν το συζητήσατε στη Βουλή ούτε καν στο Υπουργικό σας Συμβούλιο, πολύ περισσότερο με τους Βουλευτές σας. Με την τρόικα όμως το συζητήσατε και συμφωνήσατε. Θέλετε να πάρετε 50 δισεκατομμύρια.

Και με τους λεκτικούς γνωστούς ακροβατισμούς, αυτές τις λεκτικές ωραιοποιήσεις που κάνει το ΠΑΣΟΚ κατά καιρούς, βαφτίζετε το κρέας ψάρι και λέτε «τώρα δεν θα κάνουμε εκποιήσεις της δημόσιας περιουσίας». «Τι θα κάνετε;», ρωτάμε. Και λένε «Δεν θα κάνουμε εκποίηση, θα κάνουμε αξιοποίηση». Άκουσον, άκουσον! Όχι εκποίηση, αλλά αξιοποίηση της περιουσίας.

Η αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου και μάλιστα των φιλέτων μπορεί να αποδειχθεί –και μάλλον θα αποδειχθεί– πολύ χειρότερη από την ίδια την εκποίηση ή την πώλησή της.

Ας πάρουμε για παράδειγμα το Ελληνικό, το οποίο αποφασίσατε ήδη ότι το βγάζετε στο σφυρί, με αξιοποίηση. Ουδείς επενδύτης θα έδινε ποτέ λεφτά να αγοράσει το Ελληνικό. Η αξία του είναι αμύθητη και δεν προσφέρεται κανείς σε τέτοιου είδους αγορά. Αλλά τι κάνετε εσείς; Αντί για την αγορά, λέτε τώρα, θα πάμε σε αξιοποίηση του Ελληνικού, δηλαδή μια εμπορική μακροχρόνια μίσθωση υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων, υπέρ κερδοσκοπικών επιδιώξεων, η οποία μπορεί να φτάνει τα σαράντα και πενήντα χρόνια και αυτή η μακροχρόνια μίσθωση θα μπορεί να ανανεώνεται. Έτσι αιωνίως το Ελληνικό θα έχει παραχωρηθεί στη λεηλασία και στην τσιμεντοποίηση ιδιωτικών συμφερόντων, με ελάχιστο τίμημα για το δημόσιο. Εσείς θα είστε υπερήφανοι ότι δεν έχετε εκποιήσει δημόσια περιουσία και οι ιδιώτες από το Κατάρ τρισευχισμένοι, διότι θα νέμονται αιωνίως κερδοσκοπικά και για ιδιον όφελος το Ελληνικό. Αυτό είναι το κατάντημά σας. Αυτές είναι οι επιλογές σας, οι οποίες καθιστούν αυτήν τη χώρα κανονική μπανανία, μπανανία για το πολυεθνικό κεφάλαιο, μπανανία για το χρηματιστικό κεφάλαιο.

Τα 50 δισεκατομμύρια, αυτά τα οποία συμφωνήσατε επίσης, τι δείχνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Δείχνουν το μέγα αδιέξοδο, στο οποίο έχει περιέλθει το μνημονιακό πρόγραμμα κατεδάφισης και λεηλασίας της Κυβέρνησης. Και γιατί το δείχνουν αυτό; Τι μας λέγατε με το μνημονιακό σας πρόγραμμα; Με το μνημονιακό σας πρόγραμμα μας λέγατε ότι εν πάση περιπτώσει θα υποστεί θυσίες –εμείς λέμε λεηλασία– ο ελληνικός λαός, αλλά όμως σε λίγα χρόνια, το 2013 το πολύ, η Ελλάδα θα βγει στις αγορές, σιγά-σιγά θα επανέλθει η ανάκαμψη και θα μπορούμε σε ένα δρόμο, πλέον διεξόδου, από την κρίση. Αυτό μας λέγατε με το μνημονιακό πρόγραμμα.

Τώρα, φαίνεται καθαρά ότι το μνημονιακό αυτό πρόγραμμα έχει ναυαγήσει, ότι η Ελλάδα, ακόμα και με τη δική σας λογική, δεν βγαίνει στις αγορές και δεν μπορεί να βγει, ότι αυτό το μνημονιακό πρόγραμμα τινάζει το χρέος στα ύψη, ότι αυτό το μνημονιακό πρόγραμμα, παρά τη λεηλασία μισθών και συντάξεων, έχει εκτινάξει την ακρίβεια στη ύψη, ότι αυτό το μνημονιακό πρόγραμμα όχι απλώς επιφέρει οικονομική καθίζηση, αλλά οικονομική καταστροφή. Η μείωση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος ήταν 6,6% το τέταρτο τρίμηνο του 2010. Μιλάμε για οικονομικό Βατερλώ. Καμμία χώρα σε όλο τον κόσμο, παρά την κρίση, δεν έχει υποστεί τέτοιου είδους οικονομική υφεσιακή δια-

δικασία, η οποία είναι άκρως διαλυτική και ίσως αποδειχθεί ανεπίστρεπτη, εφόσον συνεχιστούν τα μνημονιακά προγράμματα.

Και τώρα έρχεστε να μας πείτε «ναυαγήσαμε, δεν βγαίνει η αποπληρωμή του χρέους, πρέπει να πάμε να πουλήσουμε ό,τι έχουμε και δεν έχουμε». Το βαφτίζετε αυτό αξιοποίηση και ταυτόχρονα, μας λέτε ότι θα πάμε και με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας για νέα δάνεια, προκειμένου να επαναγοράσουμε το χρέος και να μπούμε σε μνημονιακή κηδεμονία ενός αιώνα. Αυτό είναι το απόλυτο κατάντημα, διότι δεν έχετε επιλογές να υπηρετήσετε το εθνικό, το δημόσιο και το κοινωνικό συμφέρον. Αλλά πρώτα απ' όλα οι επιλογές είναι η εξυπηρέτηση των πιστωτών.

Διότι αυτήν τη στιγμή το δημόσιο και το ιδιωτικό χρέος στη χώρα μας ξεπερνάει τα 700 δισεκατομμύρια ευρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Να το συγκρατήσει αυτό ο κύριος Υπουργός. Πάνω από 700 δισεκατομμύρια ευρώ έφτασε αυτή την ώρα το δημόσιο και το ιδιωτικό χρέος. Με ένα μέσο επιτόκιο, κυρίες και κύριοι, να υπολογίζετε την αποπληρωμή του, αντιλαμβάνεστε ότι το μέγεθος το επήσιο, για το οποίο μιλάμε, προκειμένου να αποπληρώνονται όχι τα χρεολύσια, αλλά μόνο οι τόκοι, προσεγγίζει το 25% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος. Όταν η χώρα βουλιάζει και βρίσκεται σε ύφεση, τι λένε αυτοί οι αριθμοί; Ότι το χρέος απλώς δεν μπορεί να αποπληρωθεί, ότι το χρέος για να αποπληρωθεί -αν κάνουμε αυτήν την υπόθεση- πρέπει πρώτα να εξοντώσουμε τον ελληνικό λαό, να εξοντώσουμε τους ιθαγενείς. Όπερ άτοπον!

Αντί, λοιπόν, να αντιληφθείτε αυτήν την πραγματικότητα και να πάρετε την πρωτοβουλία για άλλου είδους επιλογές επαναδιαπραγμάτευσης του χρέους, χωρίς όρους και δεσμεύσεις, με ελληνική πρωτοβουλία, προκειμένου να πάρει ανάσα η Ελλάδα από αυτό το χρέος με τη διαγραφή τουλάχιστον του μισού του και τη μείωση των επιτοκίων του υπόλοιπου και με άλλους παρεμφερείς όρους, αντί να κάνετε αυτήν την πολιτική και να απειλήσετε ότι εφόσον δεν γίνονται δεκτά αυτά, η Ελλάδα θα υποχρεωθεί να προχωρήσει σε πιο ριζοσπαστικά μέτρα, τι κάνετε; Πηγαίνετε στις λογικές εκποίησης, αξιοποίησης και έρχεστε και δίνετε και 30 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον ως εγγύηση του δημοσίου στις τράπεζες. Και φτάνει αισίως το ποσό που έχει δοθεί από τη Νέα Δημοκρατία και τώρα από την Κυβέρνησή σας στις τράπεζες, στο τραπεζικό κεφάλαιο, στους αναξιοπαθόντες τραπεζίτες τα 110 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ. Σχεδόν το μισό του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος προσφορά στους τραπεζίτες, υποτίθεται για τη σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, τη στιγμή που η αγορά έχει στεγνώσει από χρηματοδότηση.

Αυτά είναι τα εγκλήματά σας. Και αυτά τα λέτε διέξοδο από την κρίση; Βάθεμα της κρίσης είναι, λεηλασία του ελληνικού λαού, απόλυτο αδιέξοδο, χωρίς καμμία απολύτως προοπτική!

Γι' αυτό κιόλας νομίζω ότι δεν μπορείτε να διαχειριστείτε πλέον αυτή την κατάσταση. Σας ξεπερνάει ο κοινωνικός αναβρασμός και σε λίγο οι μεγάλες κοινωνικές εκρήξεις, διότι αυτό που χρειάζεται τώρα είναι μόνο μία σπίθα ενοποίησης των κοινωνικών αντιδράσεων, για να ανοίξει καινούργιους πλέον δρόμους και ορίζοντες στην Ελλάδα.

Ακολουθείτε τις συνταγές της Νέας Δημοκρατίας και τσακώνεστε στο «πώληση-αξιοποίηση». Τσακώνεστε σε αυτό. Σκεφτείτε να είχατε και διαφορές. Θα είχατε κάψει αυτήν την Αίθουσα. Εδώ δεν έχετε διαφορές μεταξύ σας, ο ένας λέει και ο άλλος ακολουθεί, ο ένας ανοίγει δρόμους και ο άλλος τους βαδίζει -και γίνεται εδώ πέρα άγριος καυγός. Αν είχατε διαφορές τι θα γινόταν; Σε αυτήν τη φάση, σε αυτή τη συγκυρία, λοιπόν, ερχόσαστε να φέρετε αυτό το ψευδεπίγραφο νομοσχέδιο, το οποίο το ονομάζετε «απελευθέρωση των επαγγελματιών».

Δεν μου λέτε, αυτή η κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας ως πότε θα συνεχίζετε; Τι είναι αυτό, δηλαδή η απελευθέρωση των επαγγελματιών; Ποια είναι τα κλειστά επαγγέλματα; Άμα θέλει κανείς να γίνει πολιτικός μηχανικός, δικηγόρος είναι κλειστό επάγγελμα; Ποιο επάγγελμα από αυτά είναι κλειστό και δεν μπορεί να γίνει; Να μου πείτε ότι δεν μπορεί εύκολα να γίνει κανείς εφοπλιστής, είναι λίγο κλειστό αυτό το επάγγελμα, να το δεχτώ, κύριε Πρωτόπαπα. Να μου πείτε ότι δεν μπορεί εύκολα να γίνει

τραπεζίτης κι αυτό είναι λίγο κλειστό το επάγγελμα, να το δεχτώ κι αυτό. Αλλά όχι να μου λέτε τώρα ότι ο δικηγόρος είναι κλειστό επάγγελμα και ότι θα έρθετε εσείς να το απελευθερώσετε.

Επομένως, γιατί κακοποιείτε τη γλώσσα; Για να δημιουργείτε ψευδεπίγραφες εντυπώσεις πάνω σε κομψές εκφράσεις, που τις ακούει ο άλλος και τις αποδέχεται. Λέει, απελευθέρωση μου ζήτηνε. Αυτή η απελευθέρωση που κάνετε, δεν είναι απελευθέρωση. Είναι παράδοση των επαγγελματιών σε μεγάλα εταιρικά σχήματα και στην πορεία σε πολυεθνικές εταιρείες. Αυτό γίνεται.

Να σας ρωτήσω κάτι. Εδώ υπάρχουν κάποιοι περιορισμοί στην ίδρυση σούπερ μάρκετ πολυεθνικών αλυσίδων. Θα τους άρετε αυτούς τους περιορισμούς με αυτό το νομοσχέδιό σας; Αυτοί οι περιορισμοί, που δεν είναι τίποτα, είναι ελάχιστοι, θα αρθούν; Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Θα καταστρέψει ό,τι έχει απομείνει από τον επαγγελματικό εμπορικό κόσμο, θα παραδώσει τα πάντα σε μία χούφτα πολυεθνικές αλυσίδες. Και αυτό το λέτε απελευθέρωση; Τη δικτατορία, δηλαδή, του πολύ μεγάλου πολυεθνικού κεφαλαίου σε αυτή τη χώρα, που συνυφαίνεται με το τραπεζικό κεφάλαιο, θα την ονομάσουμε «απελευθέρωση των επαγγελματιών»; Και θα ερχόσαστε εδώ να μας λέτε ότι έτσι θα επέλθει και η ανάπτυξη;

Έτσι, θα στείλετε τον κόσμο στην ανεργία. Ξεκινήσατε την ανεργία από τον αγροτικό κόσμο, που τροφοδοτήσε με ανέργους εύκολους μισθωτούς εργάτες τις πόλεις και ιδιαίτερα το Λεκανοπέδιο και τώρα διαλύετε τον επαγγελματικό κόσμο -αρχίσατε τη διάλυση- για να τροφοδοτήσετε πάλι την ανεργία, για φτηνή εργατική δύναμη. Αυτά είναι τα έργα σας τα οποία ονομάζετε απελευθέρωση. Απελευθέρωση είναι μόνο για το μεγάλο κεφάλαιο.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ.

Συνεχίζουμε τον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής. Σειρά έχει πάλι Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Η Βουλευτής κ. Ηρώ Διώτη έχει το λόγο για επτά λεπτά από τον Βήματο της Βουλής.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε το θέλετε είτε όχι, μετά τη συνομολόγηση του μνημονίου με την τρόικα και την είσοδο της χώρας στην κηδεμονία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, έχει αλλάξει ο τρόπος και που σκεπτόμαστε και που συζητάμε τόσο για την έννοια του δικαίου όσο και για την ίδια την έννοια της δημοκρατίας. Μετά την κακόγουστη πρώτη πράξη της φαρσοκωμωδίας που στήσατε το ξημέρωμα του Σαββάτου με τη θυμωμένη ανακοίνωσή σας κατά της τρόικας, χτες παίξατε και τη δεύτερη πράξη. Εξαγγείλατε νομοθετική ρύθμιση για την απαγόρευση της πώλησης δημόσιας γης, προαναγγέλλοντας ότι μέσω Συντάγματος θα δίνεται το δικαίωμα μόνο στη Βουλή να αποφασίζει τη μεταβίβαση μικρής έκτασης γης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Κύριοι συνάδελφοι, το πωλητήριο το βάλατε από τη στιγμή που βάλατε τη χώρα στο μνημόνιο. Μην προσπαθείτε, λοιπόν, να διασκεδάσετε τις εντυπώσεις, ότι ξαφνικά σας ενδιαφέρει η άποψη του Κοινοβουλίου. Στο μόνο που ίσως σας εξυπηρετεί κάτι τέτοιο είναι στο να φανεί στους πολίτες ότι η όποια πώληση έγινε δημοκρατικά.

Ο κ. Πεταλωτής σε συνέντευξή του στις 9 του μηνός υποστήριζε ότι η τρόικα είναι ομάδα υπαλλήλων που κάνει τη δουλειά της. Δυο μέρες μετά έπνεε μένεα και εξέφραζε τη δυσανασχετησή του, λέγοντας ότι έχετε μη διαπραγματεύσιμα όρια. Μα, δεν έχει μείνει κάτι για να διαπραγματευτείτε.

Η τρόικα δεν κάνει τη δουλειά της, αλλά τη δική σας δουλειά. Εδώ και δέκα μήνες κυβερνάτε μαζί και αυτό όλοι το έχουν αντιληφθεί. Την αξιοπρέπεια της Ελλάδας και τη δική σας την έχετε ήδη ξεπουλήσει, κύριε Υφυπουργέ. Έχετε φέρει τη χώρα στο απροχώρητο, την κοινωνία και τους εργαζόμενους στα δικά τους όρια, στα όρια της εξαθλίωσης. Δικαίως εξεγείρονται.

Ναι, σε αυτήν την περίπτωση ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής

Αριστεράς είμαστε με το δίκαιο αυτών που αγωνίζονται και αντιδρούν ακριβώς επειδή έχουν δίκιο.

Με το παρόν, λοιπόν, νομοσχέδιο βάζετε στο στόχαστρο μια πρώτη ομάδα επιστημόνων, ελεύθερων επαγγελματιών. Αυτό που δεν έδωσε πριν ο Υπουργός –παρά το ότι τον άκουσα πολύ προσεκτικά– είναι μια καθαρή απάντηση του Επιτελείου του Υπουργείου Οικονομικών για τα υπόλοιπα πεντακάσια επαγγέλματα που εξετάζετε να ανοίξετε από τον Ιούνιο, χωρίς φυσικά να φέρετε στη Βουλή νομοσχέδιο, αλλά με προεδρικά διατάγματα.

Κύριε Υφυπουργέ, συνεχίζετε να εκτρέπετε τη δημοκρατία και να καθιστάτε ακόμα και τους ίδιους σας τους Βουλευτές απλούς παρατηρητές των γεγονότων. Είπατε ότι παίρνετε εντολή μόνο από τον ελληνικό λαό. Πώς μπορεί να γίνει αυτό, όταν στερείτε από τους νομίμους, εκλεγμένους εκπροσώπους του, τους Βουλευτές, να τοποθετηθούν πάνω στις αντιδραστικές αλλαγές που προωθείτε; Μας έχετε κάνει «γλάστρες».

Με το παρόν, λοιπόν, νομοσχέδιο ο μόνος στόχος σας είναι να μειώσετε το κατώτατο εισόδημα, ιδίως των νέων επιστημόνων, να προωθήσετε την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και κυρίως να δώσετε τη δυνατότητα στις μεγάλες εταιρείες να μπορούν να παίρνουν τις περισσότερες δουλειές με μικρότερες αμοιβές. «Βάζετε χέρι» στις κατώτατες αμοιβές των δικηγόρων, προσπαθώντας παράλληλα να πείσετε τους πολίτες ότι είναι προς όφελός τους, ότι έτσι θα μπορούν να έχουν οικονομικότερες νομικές υπηρεσίες στην περίπτωση του δικηγόρου.

Αυτό, όμως, που έχει απειμποληθεί από τη συζήτηση όλων αυτών τον καιρό είναι ο κοινωνικός ρόλος των δικηγόρων ως υπερασπιστών των δικαιωμάτων των πολιτών, η αποστολή τους στην υπεράσπιση των ατομικών και συλλογικών ελευθεριών.

Αυτό που, επίσης, δεν λέτε είναι το τι συμβαίνει με τους νέους δικηγόρους, οι οποίοι δεν είναι λίγοι. Οι περισσότεροι αναγκάζονται να γυρεύουν δουλειά σε έτοιμα γραφεία όπου δουλεύουν για τον εργοδότη. Αυτός παίρνει τις δουλειές, αυτός μοιράζει την ύλη, άρα αυτός καθορίζει τα καθήκοντά τους και βέβαια και την αμοιβή τους, η οποία στη συνηθέστερη περίπτωση είναι γύρω στα 500 ευρώ. Κάθε χρόνο ο νέος δικηγόρος πρέπει να μαζέψει περίπου 1500 ευρώ για τα ταμεία ασφάλισής του.

Ποια είναι, λοιπόν, η πραγματικότητα με τους νέους νομικούς; Είναι ειλωτες μεγάλων δικηγορικών γραφείων σαν αυτά που πάτε να παγώσετε με το τρέχον νομοθέτημα, τα οποία κερδοσκοπούν πάνω στο δεκάωρο που είναι οι νέοι επιστήμονες πάνω από κώδικες και νομολογίες.

Ένας νέος που θα επιλέξει να προσπαθήσει μόνος του μετά από μια ενεργό πενταετία συμπληρώνει και δεν συμπληρώνει δέκα παραστάσεις σε δικαστήρια το χρόνο. Εσείς πάτε να μειώσετε την κατώτατη αμοιβή. Ρητορικά ρωτώ, τι του μένει; Προφανώς του μένει να πάει και αυτός να χειρίζεται κουπί στις σύγχρονες γαλέρες της υπαλληλικής σχέσης εργασίας που αποτιμάται 400 και 500 ευρώ.

Σε ό,τι αφορά τώρα στα θέματα των μηχανικών και ειδικότερα και εδώ την κατάργηση της ελάχιστης αμοιβής, το επίπεδο των προδιαγραφών, οι ασφαλέστερες κατασκευές, η εφαρμογή νέων τεχνολογιών, η ασφάλεια του πολίτη είναι ευθέως ανάλογες με την αμοιβή του μελετητή και επιβλέποντας σε όλες τις χώρες και σε όλα τα συστήματα τουλάχιστον από ένα ύψος και κάτω. Καταργώντας αυτήν τη δικλίδα ασφαλείας, προκαλείτε στην ουσία την κατασκευή έργων αμφιβόλου ποιότητας και πρωτίστως αμφιβόλου ασφαλείας. Επειδή γνωρίζω ότι στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου χρησιμοποιείτε το επιχείρημα ότι «η καθ' εαυτή ύπαρξη προκαθοριζόμενων αμοιβών δεν μπορεί να αποτρέψει τους όποιους ασυνειδητους να προσφέρουν υπηρεσίες χαμηλής ποιότητας», επιτρέψτε μου να σας πω ότι δεν θα διαφωνήσω ότι σε όλους τους κλάδους υπάρχουν και κακοί επαγγελματίες. Όμως, δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιείτε ένα τέτοιο επιχείρημα για να κάψετε τα «χλωρά» μαζί με τα «ξερά», να «συνεβαλιάσετε» όλους τους μηχανικούς ως ασυνειδητους που κοιτάνε μόνο την τσέπη τους.

Αλλωστε, το ίδιο το τεχνικό επιμελητήριο για να μπορέσει να υπάρχει έλεγχος και διασφάλιση, έχει προτείνει τη θεσμοθέτηση Μητρώου Συντελεστών Ιδιωτικών Έργων που θα περιλαμβάνει όλη την τεχνική πυραμίδα επιστημόνων, τεχνικών, επαγγελματιών

και τεχνητών και προμηθευτών υλικών, αλλά και την ίδρυση Φορέα Πιστοποίησης Τεχνικών Επαγγελματιών και Τεχνικών Αρμοδιοτήτων.

Η απελευθέρωση, λοιπόν, που επικαλείστε, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι λόγος κενός περιεχόμενου, διότι δεν πρόκειται να ευνοήσει ούτε την απασχόληση ούτε την ανάπτυξη, εκτός και αν απασχόληση εννοείτε τα μεροκάματα πείνας ειδικά των νέων επιστημόνων και την έκθεσή τους προς εκμετάλλευση από μεγάλα εταιρικά σχήματα σε τομείς που κυρίως εργάζονται επαγγελματίες επιστήμονες ή μικρές επιχειρήσεις.

Η απελευθέρωση αποτελεί από τη μια μεριά απαίτηση της τρόικας και από την άλλη συνιστά μια επιλογή που θα διευκολύνει την ακόμα μεγαλύτερη διείσδυση και γενικά τη συγκέντρωση αυτών ακριβώς των σχημάτων που προανέφερα. Η αγορά, αναπόφευκτα, θα συγκεντρωθεί σε λίγους και μεγάλους. Αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο, αφού ειδικά όσον αφορά τους δικηγόρους, αλλά και τους μηχανικούς η κυρίαρχου τάση εδώ και χρόνια είναι η υπαλληλοποίησή τους και η συγκέντρωση της αγοράς σε μεγάλες εταιρείες των δύο κλάδων. Οι προωθούμενες αλλαγές θα επιταχύνουν σημαντικά αυτήν τη διαδικασία.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας να σταματήσει η Κυβέρνηση την προπαγάνδα ότι οι αλλαγές είναι προς όφελος της κοινωνίας και των πολιτών και να πάψει να κατηγορεί επιστημονικούς κλάδους και συντεχνιακές λογικές. Η κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων για μια μεγάλη κατηγορία εργαζομένων δεν είναι συντεχνιακή υπόθεση. Τα προωθούμενα μέτρα δεν ανοίγουν επαγγέλματα, που κατ' ουσίαν στην πλειοψηφία τους δεν είναι κλειστά, αλλά αντίθετα διαμορφώνουν συνθήκες συγκέντρωσης στην αγορά προς όφελος λίγων και μεγάλων εταιρειών. Όλα αυτά είναι βέβαιο πως θα οδηγήσουν σε χαμηλότερη ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών με υψηλότερο κόστος μακροπρόθεσμα για τους πολίτες.

Σε καμία περίπτωση, λοιπόν, εμείς δεν μπορούμε να συναιέσουμε –πόσο μάλλον να συμφωνήσουμε– σε μια τέτοια λογική, γι' αυτό και καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές πια ότι έχουμε μια Κυβέρνηση σε κατάσταση πανικού. Η προχθεσινή κωμικοτραγική μεταμεσονύκτια παράσταση με την τρόικα είναι ενδεικτική της κατάστασης στην οποία βρίσκεται η Κυβέρνηση.

Δεν έχω ξαναδεί άλλη φορά να βγαίνουν ανακοινωθέντα στις 2.00' το βράδυ. Μονάχα πολεμικά ανακοινωθέντα βγαίνουν στις 2.00' το βράδυ. Η Κυβέρνηση αποφάσισε, λοιπόν, 2.00' το βράδυ –δεν ξέρω αν κάποιοι φορούσαν πιτζάμες ή όχι– να καμωθεί ότι τσακνέται με την τρόικα, για πράγματα, όμως, τα οποία είχε συζητήσει μαζί τους, είχε συναποφασίσει μαζί τους και είχε συνυπογράψει μαζί τους. Διότι η τρόικα τι είναι; Η τρόικα είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα σας αποδείξω στη συνέχεια της ομιλίας μου ότι όχι απλά τα είχατε συναποφασίσει και συνυπογράψει –ελπίζω να με παρακολουθεί ο κ. Παπακωνσταντίνου, δεν είναι στην Αίθουσα, ελπίζω να έρθει– αλλά τα είχατε αποδεχθεί ακόμα και στις αποφάσεις του Συμβουλίου των Υπουργών Οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καμωθήκατε –για λίγα εικοσιτετράωρα, βεβαίως– ότι τσακνέστε με τους κακούς της τρόικας, οι οποίοι βεβαίως με τρόπο, θα έλεγε κανείς, ιδιαίτερα υποτιμητικό για τον ελληνικό λαό τα ανακοίνωσαν σε μία συνέντευξη τύπου. Ξανασκεφτήκατε, βεβαίως πολύ γρήγορα, ότι δεν είναι δυνατόν να τσακνέστε με αυτούς στους οποίους κατά τα δικά σας λεγόμενα χρωστάμε –τους χρωστάμε!– που υπάρχουμε, που αναπνέουμε, που έχουν μισθούς οι δημόσιοι υπάλληλοι. Άρα, δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε μαζί τους. Πολύ γρήγορα αλλάξατε ρότα. Και το ανακαλύψατε με τη βοήθεια βεβαίως πάντα και των αγαπημένων σας δελτίων ειδήσεων το βράδυ στις 20.00', που δημιουργούν κλίμα και με τις αγορεύσεις και από του Βήματος της Βουλής.

Άκουσα και τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού να λέει: «Είμαστε σε πόλεμο, να δώσουμε δύο – τρία ακίνητα, να αγοράσουμε κανένα τανκς να σωθούμε.»

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν είπε τέτοια πράγματα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Άκουσα με μεγάλη προσοχή όλες τις ομιλίες και ο ελληνικός λαός καταλαβαίνει το ρόλο όλων μας.

Η ουσία ποια είναι; Η ουσία είναι ότι προσπαθείτε να ανακαλύψετε ότι το πρόβλημα δεν είναι αν θα ξεπουλήσουμε ή όχι τη δημόσια περιουσία, αλλά ποιος το ανακοίνωσε. Ποιος ανακοίνωσε κάτι το οποίο είναι ήδη προσυμφωνημένο. Καταφέρατε, κύριοι της Κυβέρνησης, μ' αυτά τα κόλπα να γίνετε ο περίγελος μίας κοινωνίας, την οποία την ίδια στιγμή έχετε καταδικάσει σε φτώχεια, σε ανεργία, σε δυστυχία, σε ανέχεια.

Η δημόσια περιουσία, λοιπόν, παρά τους ψευτολεονταρισμούς του Πρωθυπουργού χθες μετά την κατακραυγή, έχει ήδη αποφασιστεί και έχετε συνυπογράψει την εκποίηση της. Ο κ. Γιούνκερ στις Βρυξέλλες ήταν απολύτως σαφής προχθές. Μίλησε για ξεπούλημα. Ο κ. Παπακωνσταντίνου σε ανύποπτο χρόνο μίλησε για εκποίηση. Τώρα παίζετε με τις λέξεις, αν θα είναι εκποίηση ή αξιοποίηση.

Λοιπόν, η αλήθεια δεν μπορεί να κρυφτεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έχω -και θα καταθέσω στα Πρακτικά- απόφαση του Συμβουλίου των Υπουργών Οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 20 Δεκεμβρίου 2010, το περίφημο Ecofin, το οποίο καθορίζει τους όρους με τους οποίους θα γίνει η δημοσιονομική εποπτεία της χώρας βάσει του μνημονίου και θα μειωθεί το έλλειμμα βάσει των στόχων που έχουν καθοριστεί. Δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αγγλική και την ελληνική γλώσσα, κάτι αντίστοιχο με την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εδώ, το Γενάρη του 2011. Σας διαβάζω: «Άρθρο Πρώτο παράγραφος 4. Καλύτερη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου, με σκοπό την αύξηση σε τουλάχιστον 7 δισεκατομμύρια ευρώ κατά την περίοδο 2011-2013». Τότε ήταν αυτός ο στόχος, 7 δισεκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2013, μετά αυξήθηκαν οι απαιτήσεις. «Εκ των οποίων τουλάχιστον 1 δισεκατομμύριο ευρώ το 2011 και έσοδα από την πώληση περιουσιακών στοιχείων ακίνητης περιουσίας και χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων που θα χρησιμοποιηθούν για την εξόφληση χρέους και φυσικά δεν θα μειώσουν τις προσπάθειες δημοσιονομικής εξυγίανσης για τη συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια για το έλλειμμα». Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Καταθέτετε και το αγγλικό κείμενο;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αφήστε τα αυτά τώρα. Παίζετε με τις λέξεις. Μας έχετε κάνει αγγλομαθείς. Και το αγγλικό κείμενο τα ίδια θα λέει. Μόνο στο μνημόνιο έχετε επινοήσει τη διαφορά. Και το αγγλικό κείμενο τα ίδια λέει. Απευθύνεστε στον ελληνικό λαό και παίζετε με τις λέξεις «αξιοποίηση», «εκποίηση».

Το ελληνικό κείμενο είναι επίσημο κείμενο. Είναι επίσημη γλώσσα η ελληνική στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν είναι ανεπίσημη. Δεν είναι μία διμερής συμφωνία αυτή. Είναι επίσημο έγγραφο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι ακριβέστατο στην ελληνική γλώσσα. Είναι πλουσιότατη η ελληνική γλώσσα και υπάρχουν δεκάδες άλλοι όροι, αν θέλετε να πείτε κάτι διαφορετικό.

Έχετε συναποφασίσει την εκποίηση, την πώληση της ελληνικής δημόσιας περιουσίας, του δημόσιου πλούτου και τώρα παίζετε με τις λέξεις. Μας λέτε δεν είναι πώληση, είναι αξιοποίηση. Δεν είναι εκποίηση, είναι αξιοποίηση.

Ακόμη και αυτό να ήταν, πείτε μου ειλικρινά -εγώ να μπω στη δική σας λογική, αν και σας αποδεικνύω ότι γίνεστε περίγελος στην ελληνική κοινωνία, αλλά και στην Ευρώπη- υπάρχουν απο-

φάσεις του Ecofin και βγαίνει μετά ο Πρωθυπουργός και λέει: «Δεν θα πουλήσουμε δημόσια γη». Μα, το έχετε αποφασίσει. Θα μου πείτε βεβαίως στο Ecofin η Ελλάδα δεν έχει δικαίωμα ψήφου. Ναι, δεν έχει, διότι το αποφασίσατε και αυτό στο μνημόνιο. Αλλά μην παίζετε με τις λέξεις, κύριοι της Κυβέρνησης. Είναι σε τραγική κατάσταση ο ελληνικός λαός για να παίζετε με τις λέξεις.

Πού θα βρείτε 50 δισεκατομμύρια; Ακόμα κι αν ξεπουλάγατε ό,τι έχει απομείνει δημόσιας γης στο ελληνικό δημόσιο, είναι δυνατόν να βρείτε 50 δισεκατομμύρια; Σύμφωνα με δημοσιεύματα που έχουν αναρτηθεί ακόμα και στις ιστοσελίδες του ΙΣΤΑΜΕ, μόνο το 12% με 13% της δημόσιας γης μπορεί να αξιοποιηθεί. Θα βρεθούν 50 δισεκατομμύρια; Ούτε τα μισά δεν θα βρείτε. Ποιον κοροϊδεύετε;

Συνεπώς, λοιπόν, εσείς τι σκοπεύετε να κάνετε; Σκοπεύετε να παραχωρήσετε, να εκποιήσετε δηλαδή, να δώσετε προς ληστρική εκμετάλλευση και εκποίηση όλα τα «φιλέτα» του δημοσίου. Και εδώ μπορείτε να παίζετε και με τις λέξεις. Να πείτε: «Κάποια θα πουλήσουμε, αλλά να περισσότερα δεν θα τα πουλήσουμε». Θα τα παραχωρήσετε για ενενήντα εννέα χρόνια. Όπως έχετε κάνει και με τους δημόσιους εθνικούς δρόμους. Τους παραχωρείτε για τριάντα χρόνια στους εργολάβους να βγάλουν το καταπέτασμα -νομιματοκοπεία έχουν γίνει τα διόδια- για δρόμους που δεν έχουν φτιάξει ποτέ. Έτσι θα κάνει. Για να πάει κανείς να κάνει μπάνιο στην Αττική θα θέλει 15 – 20 ευρώ γιατί θα έχετε παραχωρήσει όλες τις ακτές σε ιδιώτες, σε αετονύχηδες, όπως και το Ελληνικό. Το σημαντικότερο, όμως, δεν είναι αυτό, διότι ακόμα και αυτό να κάνετε, 50 δισεκατομμύρια δεν βγαίνουν.

Τι θα κάνετε λοιπόν; Εμείς σας μιλάμε με υπευθυνότητα και έχουμε την αίσθηση ότι αυτό που ετοιμάζετε είναι να βάλετε στο μάτι και στο πιάτο των αετονύχηδων τα αποθέματα του ορυκτού πλούτου και του ενεργειακού πλούτου της χώρας. Αυτό ετοιμάζετε να κάνετε. Μόνο έτσι βγαίνουν 50 δισεκατομμύρια.

Βεβαίως, όλα αυτά τα κάνετε με μία λογική που λέει ότι αφού το μνημόνιο έχει αποτύχει, αφού δεν υπάρχει κανένα αντίκρισμα στα δημόσια οικονομικά παρά την εξαντλητική λιτότητα, την εξουθένωση του ελληνικού λαού, τις περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις και δεν αντιμετωπίζει το χρέος, γιατί δεν είναι στόχος του τελικά να αντιμετωπίσει το χρέος, αλλά να κάνει τους εργαζόμενους φτωχότερους και τους μεγαλοεργοδότες πλουσιότερους, θα πάτε τώρα σε μία λύση, όπως ονομάζουν οι οικονομικοί τραπεζικοί κύκλοι της Ευρώπης, swaps δημόσιου χρέους, δημόσιου πλούτου. Πενήντα δισεκατομμύρια επαναγορά δημόσιου χρέους, κούρεμα κάποιιο το λένε -δεν είναι κούρεμα αυτό- 50 δισεκατομμύρια κούρεμα, ξεπούλημα δηλαδή, δημόσιας περιουσίας. Αυτή είναι η ουσία.

Βεβαίως, δεν διαβλέπετε το μέγιστο εθνικό κίνδυνο η χώρα και να χρεοκοπήσει και να μείνει χωρίς δημόσια περιουσία. Δείτε το παράδειγμα της Αργεντινής. Η Αργεντινή ξεπούλησε όλο το δημόσιο πλούτο της και στο τέλος χρεοκόπησε. Διότι και εσείς ακόμα και αυτό να κάνετε θα πάτε το χρέος από τα 350 δισεκατομμύρια στα 300 δισεκατομμύρια ευρώ. Τι θα καταφέρετε; Τίποτα δεν θα καταφέρετε. Θα κάνετε κάποιους πλουσιότερους, κάποιους αετονύχηδες.

Ειλικρινά, δεν μπορώ να καταλάβω πώς είναι δυνατόν να είστε τελικά μια κυβέρνηση λογιστών, να κάνετε λογιστικές προσθαφαιρέσεις και τελικά και μειωμένης αντιληπτικής ικανότητας, αφού δεν έχετε καν την ικανότητα να αντιληφθείτε πως αυτή τη δυνατότητα, τη νομιμοποίηση, δεν την έχετε. Επειδή ψηφίστηκε μια φορά στις 5 Μάη του 2010 ένα μνημόνιο με τον τρόπο που ψηφίστηκε και την επομένη μέρα με κοινοβουλευτικό πραξικόπημα δόθηκε η αρμοδιότητα στον κ. Παπακωνσταντίνου να υπογράφει ό,τι θέλει, νομίζετε ότι μπορείτε να έλθετε και να ξεπουλήσετε τα πάντα; Δεν την έχετε αυτήν τη δυνατότητα, ακόμη και αν σας κλείνουν το μάτι και άλλες δυνάμεις, ακόμη και αν η Αξιωματική Αντιπολίτευση σας κλείνει το μάτι. Δεν έχετε αυτήν την πολιτική, τη δημοκρατική νομιμοποίηση.

Και είστε και μειωμένης αντιληπτικής ικανότητας, διότι εδώ εθεωρήθη κορυφαίο σκάνδαλο το Βατοπέδι, το οποίο μπροστά σε αυτό το έγκλημα εκχώρησης δημοσίου πλούτου 50 δισεκα-

τομυριών είναι ένα μικρό πταίσμα. Ένα πταίσμα είναι!

Και μέσα σε αυτήν την κατάσταση έρχεσθε να μας πείτε ότι συγκρούεσθε με τις συντεχνίες. Και ποιες είναι οι συντεχνίες; Τα περιβόητα κλειστά επαγγέλματα. Και δημαγωγείτε. Μας λέτε ότι αυτοί φταίνε για τη δραματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, λες και όλες τις τελευταίες δεκαετίες δεν υπήρξαν συστηματικές φοροαπαλλαγές στο κεφάλαιο, δεν υπήρξαν καρτέλ σε όλους τους τομείς της οικονομίας από τη ναυσιπλοΐα ως τα τρόφιμα, τα καύσιμα, τις τράπεζες, δεν υπήρξε ανεξέλεγκτη κερδοσκοπία των μεγάλων επιχειρήσεων. Και είναι δημαγωγία και πολιτικαντισμός να λέτε ότι έτσι θα λύσετε τα προβλήματα της οικονομίας.

Και παρουσιάζετε και κάποια νούμερα εδώ, λέγοντας ότι με την απελευθέρωση των επαγγελματιών θα αυξηθεί κατά 13,5% το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Μα, είναι αστεία αυτά τα πράγματα. Ούτε εσείς δεν τα πιστεύετε. Είναι αστείο και παράλογο να πιστεύει κάποιος ότι μέσα σε αυτήν την ύφεση στην οποία μας έχετε καταδικάσει θα αναστραφεί η εικόνα, εάν καταργήσετε κάποιες ρυθμίσεις σε ειδικές κατηγορίες επαγγελματιών.

Εν τω μεταξύ περιπτώσεις, σταματήστε να παριστάνετε τους μεταρρυθμιστές, διότι εάν θέλατε, πραγματικά, να τα βάλατε με μέγιστο συμφέροντα και συντεχνίες, δεν θα τα βάζατε με τη μεσαία επαγγελματική διαστρωμάτωση. Διότι αυτό κάνετε τώρα. Διαλύετε τη μεσαία επαγγελματική διαστρωμάτωση. Κάνετε τους φαρμακοποιούς υπάλληλους στα ίδια τα φαρμακεία τους, τους νέους γιατρούς επισφαλώς εργαζόμενους για 600 ευρώ, τους νέους μηχανικούς ελαστικά απασχολούμενους με μπλοκάκι, τους νέους δικηγόρους χαμηλόμισθους υπαλλήλους στα franchising δικηγορικά γραφεία μεγαλοδικηγόρων των Αθηνών, που προσεχώς θα ανοίξουν σε όλες τις επαρχιακές πόλεις. Αυτό κάνετε. Και μας λέτε και από πάνω ότι το κάνετε για να συγκρουστείτε με τα κατεστημένα συμφέροντα.

Ε, λοιπόν, εάν θέλατε να συγκρουστείτε με τα κατεστημένα συμφέροντα, θα συγκρουσάσταν με τις τράπεζες, στις οποίες έχετε παραχωρήσει κοντά 100 δισεκατομμύρια ευρώ σε εγγυήσεις, περίπου όσα δανειστήκαμε από το μνημόνιο και αυτές έχουν κλείσει τις στρόφιγγες στην ελληνική οικονομία, θα συγκρουσάσταν με τους φοροφυγάδες, τους οποίους διαρκώς ξεπλένετε με περαιώσεις, με τους μεγαλοοφειλότες του δημοσίου, στους οποίους ετοιμάζεσθε να χάρισετε 24 δισεκατομμύρια.

Και ύστερα μιλάτε και για ευνομία. Υπερασπιζέσθε εσείς που έχετε καταστρατηγήσει το Σύνταγμα, την ευνομία και κατηγορείτε για ανομία τους πολίτες που αγωνίζονται για να υπερασπισθούν τα δίκαια συμφέροντά τους. Λέτε: «Παράνομο το κίνημα «Δεν πληρώνω» και θέλετε να κάπτετε στο σκαμνί αυτόν που λέει «Δεν πληρώνω» 2,5 ευρώ στους εργολάβους, αλλά σε αυτούς που λένε «Δεν πληρώνω» 2,5 εκατομμύρια ευρώ, τι τους λέτε; Περαιώση τους λέτε.

Αυτοί είστε. Αυτή είναι η Κυβέρνησή σας. Είναι μια κυβέρνηση ταξική, κοινωνικά άδικη, η πιο δεξιά κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης, αλλά είναι και μια κυβέρνηση που πνέει τα λοίσθια, παραπαίει σε πισωγυρίσματα, σε πολιτικές κωλοτούμπες, σε προσπάθειες να αναδείξει ότι δήθεν κάνει λεονταρισμούς. Και το μόνο σύμμαχο που έχει είναι ορισμένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία όμως δεν έχουν καταλάβει ότι έχουν ήδη απαξιωθεί πολύ περισσότερο απ' όση έχετε απαξιωθεί εσείς.

Δεν μπορεί κανείς να σας στηρίξει. Δεν έχετε τη δημοκρατική νομιμοποίηση να προχωρήσετε σε αυτήν την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Αναλάβετε τις ιστορικές ευθύνες σας απέναντι στο λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ναι, κύριε Υπουργέ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Άκουσα με προσοχή τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και τον άκουσα να μιλάει για ψευτολεονταρισμούς του Πρωθυπουργού. Εάν κάτι έχει καταγράψει η εμπειρία τους τελευταίους δεκαέξι μήνες, είναι ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας με συνέπεια υπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα. Είναι αυτός που από την πρώτη στιγμή που ξέσπασε η κρίση, όρθωσε το ανάστημά

του και ήλθε σε σύγκρουση με κατεστημένες αντιλήψεις μέσα στην Ευρώπη, οι οποίες ήθελαν να μετατρέψουν το πρόβλημα με το οποίο βρισκόταν αντιμετώπιση η Ελλάδα, σε ένα πρόβλημα ελληνικό, τη στιγμή που όλοι αναγνώριζαν ότι ήταν ένα πρόβλημα ευρωπαϊκό. Και ήταν αυτός που πέτυχε για πρώτη φορά η Ευρωζώνη να πάρει μια πρωτοβουλία και να αντιμετωπίσει ένα έλλειμμα στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της. Δημιούργησε τον ελληνικό μηχανισμό.

Επέτρεψε στην Ελλάδα να συνεχίσει να λειτουργεί, γιατί εάν ακολουθούσαμε το δρόμο που προτείνουν πολλοί από αυτούς που ανήκουν σήμερα στο ΣΥΡΙΖΑ, η Ελλάδα θα είχε οδηγηθεί στο χάος και στην αναρχία. Πάρα πολλοί μέσα από το ΣΥΡΙΖΑ έχουν πει ότι η Ελλάδα θα έπρεπε να επιλέξει το δρόμο της στάσης πληρωμών. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η Ελλάδα, λοιπόν, ακολούθησε μια πιο υπεύθυνη στάση. Έδωσε τη μάχη στην Ευρώπη. Προχώρησε στη συγκρότηση του ελληνικού μηχανισμού. Κατάφερε να εξασφαλίσει τη δανειακή σύμβαση των 110 δισεκατομμυρίων και αυτό οδήγησε ουσιαστικά την Ευρώπη να πάρει και μια άλλη απόφαση, να προχωρήσει στη δημιουργία του ευρωπαϊκού μηχανισμού.

Σας ακούω να μιλάτε για εκποίηση, σας ακούω να μιλάτε για ξεπούλημα. Φοβούμαι ότι ακόμη και αυτό το οποίο καταθέσατε εδώ πέρα, μιλάει για αξιοποίηση, για καλύτερη διαχείριση. Εσείς διαφωνείτε ως επικεφαλής μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ως Πρόεδρος ενός κόμματος με την καλύτερη αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων; Διότι από τις τοποθετήσεις σας αντιλαμβάνομαι ότι δεν θέλετε ούτε την πώληση, αλλά ούτε και την αξιοποίηση.

Γιατί; Θα πρέπει, δηλαδή, ο πλούτος που υπάρχει με τη μορφή ακίνητης περιουσίας να είναι αναξιοποίητος, να κάθεται εκεί πέρα; Να μη φροντίσουμε να διασφαλίσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα των Ελλήνων πολιτών;

Αυτή είναι μια υποχρέωση που έχουμε απέναντι στους Έλληνες πολίτες, να αξιοποιήσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Εάν εσείς πιστεύετε ότι δεν θα τα καταφέρουμε, ιδού λοιπόν πεδίο δόξης λαμπρό. Θα σας δείξουμε αν η Ελλάδα και η Κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα να αξιοποιήσει την ακίνητη περιουσία, αλλά σας παρακαλώ μην καταγγέλλετε μονίμως ότι αυτό το οποίο προσπαθεί να κάνει τώρα η Κυβέρνηση, είναι μια εκποίηση και ένα ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, Πρόεδροι ομιλούν, εκπρόσωποι κομμάτων ομιλούν.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Δευτερολογίες πριν τελειώσει ο κατάλογος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Οι Βουλευτές πρέπει να είναι εδώ παρόντες, όταν κάνουμε τον Κανονισμό. Εγώ εφαρμόζω τον Κανονισμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πάλι ο Κανονισμός; Εντάξει, αλλά από εκεί και πέρα πρέπει να υπάρχει και ο σεβασμός στο Βουλευτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχει το δικαίωμα. Να του πω να μην ασκήσει το δικαίωμά του; Δεν έχω τη δυνατότητα να του πω να μη μιλήσει. Έχει τη δυνατότητα να ζητήσει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα είχα παρέμβει καθόλου εάν δεν άκουγα την τοποθέτηση του κ. Τσίπρα, ο οποίος με συστηματικό τρόπο διαστρεβλώνει τις τοποθετήσεις του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Προφανώς, ο αξιότιμος Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ δεν άκουσε την προτροπή του κ. Καρατζαφέρη προς το Υπουργείο Οικονομικών, να γίνει δηλαδή μια λίστα των ακινήτων του δημοσίου, τα οποία κατά κανένα τρόπο δεν μπορούν να πωληθούν.

Και αυτό το αποσιώπησε εντελώς ο κ. Τσίπρας ως μη λεχθέν και στάθηκε στο ότι ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έκανε λόγο για πόλεμο. Βεβαίως! Αμφισβητεί κανείς ότι είμαστε μέσα στη δίνη ενός μεγάλου οικονομικού πολέμου;

Κανείς δεν το αμφισβητεί, κανείς εχέφρων άνθρωπος, αν βεβαίως θέλει να είναι πραγματιστής και να βλέπει την πραγματικότητα όπως είναι.

Κύριε Υπουργέ, έρχομαι τώρα σε σας. Μας ενοχλεί πάρα πολύ ο αυτοκρατορικός τρόπος διαχείρισης των οικονομικών πραγμάτων της χώρας που γίνεται από τον κ. Παπακωνσταντίνου. Γίνονται περισσότερο σαφής τονίζοντας δύο χαρακτηριστικά πράγματα: Πρώτον, μας ενοχλεί το ότι η δανειακή σύμβαση δεν έχει έλθει ακόμα στην ελληνική Βουλή. Δεύτερον, μας ενοχλεί μία τροπολογία που πέρασε δώδεκα η ώρα τη νύχτα την επομένη της ψήφισης του μνημονίου βάσει της οποίας δόθηκε η απόλυτη εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να υπογράψει δανειακές συμβάσεις και οποιαδήποτε άλλα δεσμευτικά οικονομικά κείμενα εκ μέρους της Ελλάδος και να μην έρχονται όλα αυτά για κύρωση στη Βουλή των Ελλήνων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΑΜΑΝΗΣ: Όχι τα μεσάνυχτα. Πρωί έγινε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Μεσάνυχτα ήλθε, νύκτωρ ήλθε η τροπολογία αυτή. Κοιτάξτε το και θα το δείτε.

Εμείς πήγαμε και κάναμε παράσταση στον αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο και ζητήσαμε να υπάρξει μία τροπολογία που θα αίρει τις συνέπειες αυτής που μόλις προανέφερα και πήραμε τη διαβεβαίωση ότι θα υπάρξει αυτή η τροπολογία. Υπάρχει δε ανακοίνωση του Υπουργείου Οικονομικών που λέει ότι όλα αυτά τα κείμενα θα έρχονται προς επικύρωση από τη Βουλή των Ελλήνων. Τίποτε απ' όλα αυτά δεν έχετε τιμήσει και θέλετε τώρα να πείτε στον ελληνικό λαό ότι κάνετε μία μεγαλειώδη προσπάθεια. Ωραία, φέρετε μέσα στη Βουλή να δούμε ποια είναι αυτή μεγαλειώδης προσπάθεια που κάνετε ή, αν θέλετε, να εντοπίσουμε τις παραλείψεις, τις αδυναμίες και να γίνει και ένας γόνιμος διάλογος.

Έρχομαι στο ζήτημα των 50 δισεκατομμυρίων ευρώ που πρέπει να μαζέψουμε με αποκρατικοποιήσεις, με πώληση ακινήτων του δημοσίου καθ' οιονδήποτε τρόπο, με αξιοποίηση κ.λπ. μέχρι το 2015.

Εγώ θα σας υποβάλω μόνο ένα απλό ερώτημα λογικής, κύριε Υπουργέ: Αυτή τη στιγμή το δημόσιο χρέος της χώρας είναι 345 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2015 το δημόσιο χρέος της χώρας θα ανέλθει στα 395 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή μία διαφορά της τάξεως των 50 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αν, λοιπόν, όλα πάνε καλά και εκποιήσουμε, πουλήσουμε, αξιοποιήσουμε, καταγράψουμε τη δημόσια περιουσία και μαζέψουμε –καλώς εχόντων των πραγμάτων– αυτά τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ, ξέρετε τι θα έχουμε επιτύχει το 2015; Το δημόσιο χρέος της χώρας θα φτάσει τα 345 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή όσο είναι και σήμερα. Μετά απ' όλη αυτήν την τιτάνια προσπάθεια, εάν και όταν τελεσφορήσει, θα φτάσουμε στα σημερινά επίπεδα. Άρα τι θα έχουμε επιτύχει; Απλώς τη διάθεση σε τρίτους της δημόσιας περιουσίας εις βάρος των ελληνικών μελλοντικών γενεών και αυτό θα πρέπει να ληφθεί πάρα πολύ σοβαρά υπ' όψιν.

Έρχομαι τώρα στα περιώνυμα κλειστά επαγγέλματα. Κατ' αρχάς είναι λάθος ο όρος. Δεν πρόκειται για κλειστά επαγγέλματα. Πρόκειται για ρυθμιζόμενα επαγγέλματα, αλλά μ' αυτά που κάνει η Κυβέρνηση φοβάμαι ότι απορρυθμίζει εντελώς την κατάσταση προκαλώντας φόβο, αγωνία, δυσανεμία και αβεβαιότητα στον κόσμο της αγοράς σε μία οικονομική συγκυρία όπου θα έπρεπε να αποφευχθούν όλα αυτά και να επικρατεί κλίμα ηρεμίας στην αγορά. Θα σας δώσω μόνο ένα παράδειγμα –γιατί δεν έχω χρόνο– για να δούμε ότι προχωρούν σε πλήρη απορρύθμιση των πραγμάτων, χωρίς να ξέρουν και οι ίδιοι πού θέλουν να οδηγήσουν το «σκάφος» της ελληνικής οικονομίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στο άρθρο 2 στην περίπτωση στ' υπάρχει μία διάταξη που λέει ότι καταργείται η πρόβλεψη αποκλειστικής δυνατότητας ή απαγόρευσης διάθεσης είδους αγαθών από ορισμένη κατηγορία επαγγελματιών εγκαταστάσεων. Προσέξτε, δηλαδή, τι θα γίνει τώρα με βάση αυτό: Ο κρεοπώλης θα μπορεί να πουλάει ψωμί, ο μανάβης θα μπορεί να πουλάει κρέας, το αρτοποιείο θα μπορεί να πουλάει κρέας και μαναβικά, δηλαδή όχι απορρύθμιση, αλλά πλήρης τρέλα. Βεβαίως τίθενται όλα αυτά υπ' όψιν του Υπουργείου και ξέρετε ποια είναι η απάντηση; «Μην έχετε ανησυχία γιατί υπάρχουν υγειονομικές διατάξεις που ρυθμίζουν τα ζητήματα αυτά και αν δεν σας καλύπτει η απάντηση που σας δίνουμε, θα υπάρξουν εκ νέου υγειονομικές διατάξεις».

Κύριοι της Κυβέρνησης, μας κοροϊδεύετε; Ποιες υγειονομικές

διατάξεις; Εδώ έχουμε νόμο που ψηφίζει το ελληνικό Κοινοβούλιο με σαφή και ορισμένη διάταξη και είναι «στο πόδι» οι αρτοποιοί τώρα, είναι «στο πόδι» οι άλλες επαγγελματικές ομάδες, γιατί απορρυθμίζετε τα πάντα. Δεν υπάρχει αρχή και τέλος στο νομοθέτημά σας σε μία τέτοια οικονομική συγκυρία όπου ο κόσμος προσπαθεί να τα βγάλει πέρα, να πληρώσει τις υποχρεώσεις του, τα δάνειά του και τα ασφαλιστικά του ταμεία και τινάζετε τα πάντα στον αέρα. Ένα κλίμα ηρεμίας που θα έπρεπε να εμπεδωθεί στην ελληνική αγορά το τινάζετε στον αέρα.

Εμείς καθ' οιονδήποτε τρόπο δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σ' ένα τέτοιο καταστρεπτικό για την ελληνική οικονομία νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ήλθε επιτέλους η ώρα των Βουλευτών.

Κύριοι συνάδελφοι, κυριάρχησε σήμερα το θέμα της δημόσιας περιουσίας, όμως από πολλές πλευρές πιστεύω ότι περιείχε η υποκρισία μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και έλειψε η ειλικρίνεια και το αίσθημα ευθύνης για ένα τόσο σοβαρό θέμα. Πιστεύω, όμως, ότι μόλις τώρα άνοιξε η συζήτηση και τον επόμενο καιρό πραγματικά θα πρέπει με ειλικρίνεια και ουσιαστικά να προσεγγίσουμε αυτό το ζήτημα.

Ας έλθουμε στο ζήτημα των κλειστών επαγγελματιών και στη μεγάλη αυτή μεταρρύθμιση, η οποία επιχειρείται σήμερα, γιατί μέχρι σήμερα ξέραμε ότι έγιναν πολλές συζητήσεις, πολλές προσπάθειες, όμως καμία δεν έφτασε στο Κοινοβούλιο για να πάρει τη νομική μορφή.

Όλοι συμφωνούν ρωτώντας την κοινωνία ότι χρειάζεται απελευθέρωση των επαγγελματιών, να μην υπάρχουν εμπόδια, να μην υπάρχουν δυσκολίες, να υπάρχουν πιο οικονομικές υπηρεσίες προς τον πολίτη. Αυτό δείχνουν οι δημοσκοπήσεις. Όλοι συμφωνούμε σ' αυτό. Αυτό λέει και η Τράπεζα της Ελλάδος σε μια αναφορά της χθες παρουσιάζοντας την έκθεσή της. Όταν μάλιστα έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου για την ύφεση, η οποία ταλαιπωρεί τη χώρα και η οποία βρίσκεται σε πολύ αρνητικό σημείο, είπε ότι πρέπει να προχωρήσουμε μεταρρυθμίσεις και πρωτοβουλίες για να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομίας –γιατί αυτό είναι το μείζον ζήτημα– και για να μη χρειαστεί ποτέ να πουλήσουμε τη δημόσια περιουσία. Αν πραγματικά αποκινήσουμε γρήγορα μία οικονομία που παράγει με θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, τότε θα τα καταφέρουμε όλα αυτά. Αν δεν το κατορθώσουμε όμως, τότε αναγκαστικά θα μπούμε στη συζήτηση άλλων πραγμάτων.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτό που επιχειρούμε σήμερα είναι μια μεγάλη μεταρρύθμιση, όμως δεν φτάνει μόνο αυτό. Χρειάζονται κι άλλα πράγματα για να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομίας. Χρειάζεται να χτυπήσουμε τα καρτέλ, χρειάζεται να υπάρχει καλύτερος σχεδιασμός και βέβαια κατά τη γνώμη μου ένα ευρύτερο σχέδιο σ' όλα τα Υπουργεία που θα έχει ως στόχο την ανάπτυξη και μόνο. Πιστεύω ότι αυτή η μεταρρύθμιση που γίνεται στα κλειστά επαγγέλματα θα συμβάλει και αυτή με το δικό της τρόπο σ' αυτή τη μεγάλη προσπάθεια και σ' αυτόν το μεγάλο στόχο.

Τι σημαίνει, λοιπόν, απελευθέρωση; Σημαίνει ότι ο κάθε πολίτης που έχει τα απαραίτητα προσόντα θα μπορεί να κάνει τη δουλειά του ελεύθερα, χωρίς κανένα γεωγραφικό ή άλλον περιορισμό και, το δεύτερο, να παρέχει οικονομικές υπηρεσίες.

Τι σημαίνει, όμως, οικονομικές υπηρεσίες; Φθηνές υπηρεσίες; Σημαίνει, κατά τη γνώμη μου, υπηρεσίες που θα ανταποκρίνονται στην ποιότητα, στο επιστημονικό κύρος και στο όφελος που πρέπει να έχουν για τον καταναλωτή.

Άρα το οικονομικό όφελος και αποτελεσμα έχουν σχετική έννοια. Βεβαίως, όμως, και πρέπει να χτυπήσουμε μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία τη λειτουργία καρτέλ.

Επειδή έχουν ακουστεί πολλά και σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά και στο δημόσιο διάλογο, ότι δηλαδή δεν πρέπει να υπάρχουν περιορισμοί, κανόνες και αρχές, θέλω να θυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η πρόσφατη κατάρρευση της παγκόσμιας οικονομίας έγινε, διότι δεν υπήρξαν κανόνες, αρχές, έλεγχος, δεν υπήρξε προστασία του καταναλωτή και του πολίτη. Άρα πρέπει

και εδώ να μην υπάρχουν η απελευθέρωση και η παντελής έλλειψη ελέγχου. Πρέπει να υπάρχουν κανόνες, ρυθμίσεις, αρχές, γιατί μόνο τότε εξασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον.

Θέλω να θυμίσω και κάτι άλλο εδώ. Όταν είχε εισαχθεί στο παρελθόν για τα δημόσια έργα το μειοδοτικό σύστημα, δηλαδή το ποιος θα δώσει τη μικρότερη προσφορά, είχαμε επισημάνει τότε ότι αυτό το σύστημα είναι αδιέξοδο και θα οδηγήσει πράγματι σε τεράστια προβλήματα αυτόν το συγκεκριμένο τομέα των δημοσίων έργων. Επαληθευτήκαμε. Ξέραμε τότε ότι όλοι πήγαν να πάρουν έργα φθηνά. Έδωσαν μικρές προσφορές και δεν μπορούν να βγάλουν τα έργα. Μειώνεται η ποιότητα, αφήνουν τα έργα στη μέση, αναγκάζεται το δημόσιο να πληρώνει περισσότερα χρήματα και μένουν και τα έργα ημιτελή. Άρα χρειάζονται κανόνες, αρχές και σχέδια.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το αποτέλεσμα θα είναι θετικό και ότι υπήρξε μία μίνιμουμ συναίνεση σε σχέση με τα επαγγέλματα τα οποία απελευθερώνονται. Έτσι, νομίζω ότι θα έχει επιτυχία αυτό το σχέδιο νόμου. Θέλω να αναφερθώ, όμως, σε δυο ειδικότερα ζητήματα.

Πρώτον, στα θέματα των δικηγόρων άκουσα με ενδιαφέρον και άλλους συναδέλφους, που έλεγαν το πρωί στην Αίθουσα ότι υπάρχουν κάποια θέματα τα οποία πρέπει να τα προσεγγίσουν. Για παράδειγμα, όταν διπλασιάζεται η αντικειμενική τιμή στα ακίνητα, δεν μπορεί το ποσοστό το οποίο παίρνουν οι δικηγόροι ή οι συμβολαιογράφοι και αυτό να διπλασιάζεται, δηλαδή η αμοιβή να διπλασιάζεται. Άρα πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτό το θέμα σε αυτήν την περίπτωση.

Θέλω, επίσης, να τονίσω κάτι που έχει μεγάλη σημασία για τους δικηγόρους της επαρχίας. Το είχαμε τονίσει και στην επιτροπή, κύριε Υφυπουργέ. Είναι το θέμα του Ταμείου Προνοίας των Δικηγόρων. Όπως γνωρίζετε, τέτοιο ταμείο υπάρχει μόνο στην Αθήνα. Σύμφωνα με το ν.2676/1999, στους άλλους δικηγορικούς συλλόγους υπάρχουν οι ειδικοί λογαριασμοί ενίσχυσης αλληλεβοήθειας δικηγόρων. Όμως, εδώ αυτό δεν προβλέπεται μέσα σε αυτό το νόμο. Πιστεύω, λοιπόν, ότι στο άρθρο 5 θα πρέπει να υπάρξει μια συμπλήρωση της συγκεκριμένης διάταξης και στους διαδόχους φορείς των δικηγορικών συλλόγων που βρίσκονται στην επαρχία.

Ένα δεύτερο θέμα για τους δικηγόρους έχει να κάνει με τις εταιρείες. Η διάταξη λέει ότι δύο ή περισσότεροι δικηγόροι του ίδιου ή διαφορετικών δικηγορικών συλλόγων μπορούν να συστήσουν δικηγορικές εταιρείες. Αυτό το λέω, ανεξάρτητα από το τι λένε οι δικηγόροι όλης της επαρχίας. Έχω πεισθεί και εγώ ότι αυτή η διάταξη πραγματικά θα δημιουργήσει καρτέλ στο συγκεκριμένο τομέα. Νομίζω ότι η λέξη «διαφορετικών» στη φράση «διαφορετικών δικηγορικών συλλόγων», θα πρέπει να διαγραφεί. Να μην υπάρχει αυτή η δυνατότητα, γιατί έτσι, κύριε Υφυπουργέ, θα δημιουργήσουμε καρτέλ και στην επαρχία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω δυο κουβέντες για τους μηχανικούς. Το επάγγελμα είναι απελευθερωμένο. Υπάρχουν εκατόν τριάντα χιλιάδες μηχανικοί. Σήμερα, που υπάρχει κρίση, οι περισσότεροι είναι στην ανεργία. Καταργούνται, λοιπόν, οι περιορισμοί. Ορθώς. Βέβαια, καταργούμε τους περιορισμούς, αλλά σκοπός είναι να προστατεύσουμε το προϊόν το οποίο παράγεται. Και το προϊόν το οποίο παράγεται από τους μηχανικούς είναι πολύ σημαντικό. Είναι τα κτήρια, οι υποδομές της χώρας. Άρα πρέπει να υπάρχουν και εδώ αρχές, κανόνες και έλεγχος. Σωστά, νομίζω, θεσμοθετούνται αυτά τα ζητήματα.

Κλείνοντας θέλω να τονίσω το εξής: Όλα αυτά, ειδικά για τον τομέα των μηχανικών πρέπει να συνοδεύονται και από άλλα πράγματα, όπως είναι ο εκσυγχρονισμός των πολεοδομιών. Εάν δεν γίνει αυτό, δεν γίνεται τίποτα. Πρέπει να υπάρξει αλλαγή του νόμου για τις μελέτες των δημοσίων έργων, κάτι που το έχουμε πει στο παρελθόν. Ελπίζουμε σύντομα να έρθει ο νόμος εδώ στη Βουλή για την έκδοση των αδειών και την επίβλεψη των κατασκευών, κάτι που ήταν ευθύνη της πολιτείας. Είχαμε κάνει το νόμο, όταν ήμασταν στην κυβέρνηση στο παρελθόν και Υπουργός η κ. Παπανδρέου, τον κατήγγιζε η Νέα Δημοκρατία με

σκοπό να φέρει καινούργιο νόμο, αλλά δεν τον έφερε ποτέ. Πρέπει τώρα να έρθει αυτός ο νόμος, να υπάρξουν προδιαγραφές έργων, το Μητρώο Κατασκευαστών, ο έλεγχος των υλικών και των τιμών.

Κλείνω με μια φράση για τον έλεγχο των υλικών και τις τιμές. Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχάνων, μιλώντας για το ζήτημα της απελευθέρωσης, είπε να υπάρξει πλήρης απελευθέρωση των πάντων, για να υπάρξει έλεγχος, ανταγωνισμός, για να πέσουν οι τιμές. Δεν είπε, όμως, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχάνων κάτι το οποίο εφαρμόζουν οι βιομήχανοι σε αυτόν τον τομέα των υλικών οικοδομικών έργων και συγκεκριμένα στο τσιμέντο. Σήμερα το τσιμέντο παράγεται με κόστος κάτω από τα 50 ευρώ ανά τόνο...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κάτω από 48 ευρώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πωλείται στους Έλληνες καταναλωτές 100 ευρώ και πλέον, ενώ στο εξωτερικό πωλείται 60 ευρώ ανά τόνο. Πού είναι, λοιπόν, ο ανταγωνισμός; Δεν λειτουργεί καρτέλ εδώ; Πού είναι ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχάνων; Πού είναι η Επιτροπή Ανταγωνισμού, για να ελέγξει τη λειτουργία αυτών των καρτέλ; Οφείλτε να παρέμβετε, κύριε Υφυπουργέ, και σε αυτόν τον τομέα, γιατί μπορεί να κάνουμε ένα νομοσχέδιο-τομή, μία μεταρρύθμιση, αλλά πρέπει να υπάρξουν και άλλα μέτρα, για να μπορέσει να υπάρξει πραγματική επανεκκίνηση της οικονομίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Λίνδου Ρόδου και το 16ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Σταϊκούρα, οι συμπατριώτες σας είναι στα θεωρεία. Μια και είστε ο επόμενος ομιλητής, πιστεύω ότι θα σας ακούσουν με μεγάλη προσοχή.

Το λόγο έχει ο κ. Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Οικονομικών αναφέρθηκε σε δήθεν θριαμβολογίες της Νέας Δημοκρατίας με βάση τις τελευταίες εξελίξεις.

Κύριε Υπουργέ, δεν θριαμβολογούμε. Δικαιωνόμαστε όμως. Υποστηρίζαμε ότι δεν μπορεί να αναχρηματοδοτηθεί το χρέος την περίοδο 2013-2015. Σήμερα όλοι αποδέχονται –και εσείς– την αναγκαιότητα επιμήκυνσης της αποπληρωμής.

Υποστηρίζαμε ότι δεν αντιμετωπίζεται με βιώσιμο τρόπο το έλλειμμα λόγω και των μεγάλων υψηλότερων τόκων και σήμερα όλοι αποδέχονται –και εσείς– την αναγκαιότητα μείωσης των επιτοκίων.

Υποστηρίζαμε ότι δεν αντιμετωπίζεται το χρέος και η δυναμική του, ένα χρέος μάλιστα το οποίο θα αυξηθεί τα επόμενα χρόνια. Σήμερα συζητείται η οικειοθελής επαναγορά ομολόγων με έκπτωση και πλέον αναζητείται ο καλύτερος τρόπος για την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου.

Ο κύριος Υπουργός, όμως, ζητά και συνεννόηση από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Να θυμίσω, βεβαίως, ότι είναι Υπουργός ενός κόμματος που εκπροσωπούσε το «όχι» σε όλα ως αξιωματική αντιπολίτευση, που κατέβαινε στο λιμάνι του Πειραιά, που κατέβαινε σε πορείες στο Σύνταγμα για ηπιότερες μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό ζήτημα, που καταψήφισε όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές. Ας πούμε ότι έβαλε μυαλό. Εγείρονται, όμως, ορισμένα ερωτηματικά:

Πρώτον, γιατί δεν αναζητούσε αυτή τη συναίνεση και πριν από ένα μήνα, όταν ανακοίνωσε το πρόγραμμα των αποκρατικοποιήσεων;

Δεύτερον, ποιο είναι το σχέδιο της Κυβέρνησης; Τα 7 δισεκατομμύρια σε τρία χρόνια ή τα 15 δισεκατομμύρια σε δύο χρόνια; Εάν έχετε σχέδιο για 50 δισεκατομμύρια σε πέντε χρόνια, γιατί

δεν το λέγατε πριν από ένα μήνα και ανακοινώνατε 7 δισεκατομμύρια;

Τρίτον, τι κάνατε επί ενάμιση χρόνο; Εσείς δεν λέγατε στο καλύτερο, κατά τα άλλα, Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης ότι θα εισπράξατε 2,5 δισεκατομμύρια από αποκρατικοποιήσεις το 2010; Πόσα εισπράξατε; Μηδέν ευρώ. Ούτε μία αποκρατικοποίηση δεν έγινε. Αυτή είναι η αξιοπιστία σας;

Υπάρχει και κάτι ακόμα. Έπρεπε να αναδείξει η τρόικα το θέμα της αξιοποίησης, για να πάρετε στα χέρια σας την πρότασή μας; Την αγνοήσατε, τη διαστρεβλώσατε και συνεχίζετε να τη διαστρεβλώνετε.

Μιλάτε δε για δήθεν μνημονιακούς στόχους. Δεν ζητάτε, δηλαδή, ουσιαστική συνεννόηση, αλλά αναζητάτε συνενόχους σε μια πολιτική ασφυξίας, που έχει οδηγήσει την οικονομία σε αδιέξοδο και την κοινωνία σε απόγνωση. Ζητάτε συνενόχους, όταν έχετε διαμορφώσει και θα διαμορφώσετε στο τέλος του 2011 μια οικονομία σε μακροχρόνια παγετώνα, σε καθοδικό ανατροφοδοτούμενο σπινάλ, με μέτρα ύψους 38 δισεκατομμυρίων ευρώ σε δύο χρόνια, με υψηλή ανεργία, με βαθιά ύφεση, με υψηλό πληθωρισμό.

Σε αυτήν την αδιέξοδη πολιτική η Κυβέρνηση ως μην αναζητά συνενόχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γενικά αποδεκτό ότι η χώρα μας διαθέτει μια κλειστή οικονομία. Μια οικονομία που σύμφωνα με τις εκθέσεις, αλλά και την οικονομική απελευθέρωση, τη μελέτη και τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία παρουσιάζει σημαντικές ακαμψίες, στρεβλώσεις, εμπόδια και περιορισμούς στην εύρυθμη λειτουργία των αγορών και την ελεύθερη πρόσβαση και άσκηση των επαγγελματιών.

Καθίσταται, συνεπώς, αναγκαία από οικονομικής και κοινωνικής πλευράς, η κατάργηση των αδικαιολογήτων περιορισμών στην πρόσβαση και στην άσκηση επαγγελματιών, έτσι ώστε οι αντίστοιχες δραστηριότητες των φυσικών και νομικών προσώπων να διέπονται από τις αρχές της ελεύθερης εγκατάστασης, της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, του ελεύθερου ανταγωνισμού γιατί όλοι οι πολίτες θα πρέπει να έχουν ίσες ευκαιρίες στην αφετηρία τους. Με αυτήν τη λογική, σ' αυτό το ιδεολογικό περίγραμμα η Νέα Δημοκρατία τάσσεται θετικά στην κατάργηση περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελματιών, αφού κάτι τέτοιο δυνάμικα μπορεί να τονώσει την ανάπτυξη, να ενισχύσει την απασχόληση, να ενδυναμώσει την κοινωνική συνοχή.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση υπό το βάρος των δεσμευτικών και συμβατικών υποχρεώσεων της απέναντι στην τρόικα προχωρά με συνοπτικές διαδικασίες, βεβαισμένα, αλόγιστα, στην παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία. Πρωτοβουλία η οποία, πρώτον, περικλείει οριζόντιες ισοπεδωτικές ρυθμίσεις για πλήθος άγνωστων, αόριστων επαγγελματιών, γεγονός, που, σύμφωνα με τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, δεν απαντά στις εξειδικευμένες ανάγκες και απαιτήσεις των επιμέρους επαγγελματιών και επαγγελματιών.

Δεύτερον, δεν περιλαμβάνει μελέτη επιπτώσεων που να τεκμηριώνει την επίτευξη δημόσιου συμφέροντος.

Τρίτον, εδράζεται σε αυθαίρετες παραδοχές και άγνωστες μελέτες. Σήμερα με μεγάλη καθυστέρηση μας παρουσιάσατε τη μελέτη του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομώνων την οποία κάνατε. Θα ήθελα να με διακόψετε και τώρα και μέχρι το τέλος της ομιλίας μου και να μου πείτε ποια είναι η ποσοτική εκτίμηση που απορρέει απ' αυτή τη μελέτη σχετικά με το άνοιγμα κλειστού επαγγέλματος. Να μου πείτε, δηλαδή, ποιο είναι το συμπέρασμα της μελέτης; Κάθισα και τη μελέτησα επί μια ώρα και δεν καταλήγει σε κανένα συμπέρασμα. Επικαλείται τη μελέτη του IOBE. Δέχομαι διακοπή και τώρα και μέχρι το τέλος της ομιλίας μου. Είναι στη διάθεσή σας.

Προκειμένου να εκτιμήσετε τι; Τα προσδοκώμενα οφέλη, τα οποία δεν απορρέουν από τις μελέτες σας, οφέλη που κινούνται μεταξύ προσδοκιών, ευχών και αναμονής του αγνώστου. Υπάρχουν μάλιστα και εκθέσεις, όπως του Οικονομικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος –αλήθεια, γιατί δεν την ενσωματώνετε;- οι οποίες δεν επιβεβαιώνουν τις εκτιμήσεις του IOBE, θεωρώντας ότι οι ισχυρισμοί του Ιδρύματος είναι αβάσιμοι και δεν έχουν επιστημονική τεκμηρίωση.

Τέταρτον, παραπέμπει σε προεδρικά διατάγματα με τα οποία μπορούν να προστεθούν περιορισμοί ή να θεσπιστούν εξαιρέσεις από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις. Ουσιαστικά, δηλαδή, η Κυβέρνηση επιζητά λευκή επιταγή και γενικές ευρύτερες εξουσιοδοτήσεις.

Πέμπτον, έρχεται σε αντίθεση με πρότερες κυβερνητικές επιλογές. Δεν θα επεκταθώ, αλλά το θέμα των ενεργειακών επιθεωρητών είναι απόλυτα γνωστό και πρόσφατο.

Έκτον, στηρίζεται σε δημοσκοπήσεις. Αν η Κυβέρνηση θεωρεί, όμως, ότι το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου εδράζεται στην πολιτική της φιλοσοφία, τότε προφανώς δεν υπάρχει ανάγκη να δαπανά δημόσιους πόρους για τη διεξαγωγή δημοσκοπήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υπό συζήτηση νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, για να επιτύχει τους επιδιωκόμενους στόχους, θα πρέπει, πρώτον, να συνοδεύεται από συγκεκριμένες μελέτες, σχετικά με τις επιπτώσεις των αλλαγών σε κάθε επάγγελμα.

Ενδεικτικά και μόνο θα αναφέρω το εξής: Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σε επιστολή του στις 23-6-2010, την οποία και θα καταθέσω στα Πρακτικά, τάσσεται με σαφήνεια υπέρ του καθορισμού των ελαχίστων ορίων δικηγορικής αμοιβής. Ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης; (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, να ενσωματώνει αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζονται άμεσα από τις αρχικές γενικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Τρίτον, να διασφαλίζει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, την ασφάλεια του πολίτη, τη βιωσιμότητα των νέων επαγγελματιών, για παράδειγμα των νέων δικηγόρων, σε όλη την επικράτεια. Να διασφαλίζει ότι η κατάργηση των περιορισμών στην άσκηση των επαγγελματιών, δεν θα οδηγήσει σε ασυδοσία, στην απορρύθμιση επιστημονικών επαγγελματιών, σε αθέμιτο ανταγωνισμό, σε γεωγραφικό αφανισμό, κυρίως, στην αγορά νομικών υπηρεσιών, σε κατάργηση κάθε ελέγχου, σε μείωση της ποιότητας των υπηρεσιών.

Τέταρτον, να επιβάλλει μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις στο περιβάλλον άσκησης των επαγγελματιών δραστηριοτήτων. Αυτό σημαίνει –και το είπε ο κ. Σπηλιόπουλος- για παράδειγμα, στο χώρο των μηχανικών, η ύπαρξη μηχανισμού ελέγχου και αποτροπής του αθέμιτου ανταγωνισμού, θεσμοθέτησης φορέα μητρώων διαβάθμισης και πιστοποίησης τεχνικών επαγγελματιών, συνολική θεώρηση του συστήματος μελέτης επίβλεψης, παραγωγής και παραλαβής του τεχνικού έργου, θέσπιση μητρώου κατασκευαστών ιδιωτικών έργων, αναθεώρηση συστήματος έκδοσης των οικοδομικών αδειών. Τότε και μόνο τότε, τα αποτελέσματα της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης δεν θα είναι αντίθετα από τις επιδιώξεις της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Νάσος Αλευράς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω κάνοντας μια παρατήρηση, γιατί εδω από όπου σας μιλάω βλέπω στο έδρανο ότι νεαροί επισκέπτες προφανώς του Κοινοβουλίου αισθάνθηκαν την υποχρέωση να χαράξουν πάνω στο δερμάτινο έδρανο το όνομά τους, όπως χαιρετώ τον Ντίνο που είναι Ολυμπιακός, δίπλα χαιρετώ κάποιον άλλο που είναι ΑΕΚ και κάποιον που είναι ΠΑΟΚ. Αλλά νομίζω ότι και το Κοινοβούλιο πρέπει να προσέχει, ώστε να μη γίνονται τέτοιες πράξεις μέσα στο χώρο αυτόν, αλλά πολύ περισσότερο επειδή δεν φταίνει τα παιδιά, θα πρέπει να μεριμνήσουμε, ώστε εκτός από την επίσκεψή τους στις εκθέσεις, να λαμβάνουν γνώση της ιστορικότητας και της εντός εισαγωγικών «ιερότητας» που έχει ο χώρος αυτός.

Θα ήθελα τώρα μπαίνοντας στα θέματα τα οποία συζητούμε – γιατί είναι δύο τα θέματα- να κάνω τις εξής παρατηρήσεις:

Η πρώτη παρατήρηση έχει να κάνει με το ζήτημα της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και συνδέεται με το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε, γιατί αποτελεί μέρος μιας πολιτικής, η οποία

πρέπει να αντιμετωπίσει τον υπ' αριθμό ένα εχθρό που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα και που είναι το πρόβλημα του χρέους. Και για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα του χρέους, θα πρέπει να αναμετρηθούμε πρώτα και κύρια με την κοινή λογική.

Είναι κατανοητό να λέμε -και το άκουσα κατά κόρον και σ' αυτήν τη συζήτηση- το τι δεν πρέπει να γίνει, να βάζουμε δεξιά και αριστερά κόκκινες γραμμές, αλλά να μη λέμε ποτέ, τι πρέπει να γίνει για να μειώσουμε το χρέος, το οποίο είναι χρέος ελληνικό, όχι γερμανικό, όχι γαλλικό, όχι ευρωπαϊκό όχι οποιασδήποτε άλλης χώρας. Και που αν δεν το αντιμετωπίσουμε εμείς στην Ελλάδα ως Έλληνες, δεν πρόκειται να το αντιμετωπίσει κανένας, ούτε η τρόικα ούτε οποιοσδήποτε άλλος.

Έχουμε, λοιπόν, υποχρέωση, όταν μιλάμε για πολιτικές, να μιλάμε για πολιτικές οι οποίες θα απευθύνονται και θα κατατείνουν σε αυτόν τον εθνικό στόχο, που είναι η μείωση του χρέους που θα οδηγήσει στη σωτηρία τη χώρα, που θα οδηγήσει τους πολίτες και τις επόμενες γενιές στο να ζήσουν σε μια καλύτερη πατρίδα. Και για να μειωθεί το χρέος αναμφισβήτητα πρέπει να υπάρξει και η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Πιστεύω πως θα ήταν πολύ καλύτερα και για την Κυβέρνηση - και θα συμφεριστώ μια κριτική η οποία ακούγεται- εάν αυτό το σχέδιο για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας υπήρχε ήδη έτοιμο, όχι με την καθυστέρηση με την οποία σήμερα και υπό την πίεση εντυπώσεων προσπαθούμε να διαμορφώσουμε. Υπάρχει σημαντική δημόσια περιουσία, η οποία μπορεί να αξιοποιηθεί και πρέπει να αξιοποιηθεί για τον απλούστατο λόγο ότι θα δημιουργήσει, όχι απλώς έσοδα για να μειώσουμε το χρέος, αλλά ταυτόχρονα θα δημιουργήσει θέσεις απασχόλησης. Δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει το δημόσιο να διατηρεί σημαντικές τουριστικές εκτάσεις αναξιοποίητες, ενώ αν αύριο το πρωί τις αξιοποιήσουμε, θα δημιουργηθούν εκατοντάδες θέσεις εργασίας στον τουριστικό τομέα θα μπορούσα να αναφέρω χτυπητά παραδείγματα δημόσιας περιουσίας, που παραμένει αναξιοποίητη και ερημώνει και θα μπορούσε ήδη να έχει εκχωρηθεί στον ιδιωτικό τομέα. Εκτός εάν φοβόμαστε να πούμε τον ιδιωτικό τομέα και εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι υπάρχει ένα μοντέλο αποτελεσματικής επιχειρηματικότητας, που είναι ο δημόσιος τομέας. Μα, εάν ο δημόσιος τομέας ήταν αποτελεσματικός επιχειρηματίας, δεν θα κατέρρεε το κατ' εξοχήν μοντέλο δημόσιας και κρατικής επιχειρηματικότητας, που ήταν η Σοβιετική Ένωση. Δεν θα κατέρρεε.

Και αν κατέρρευσε εκείνο, προφανώς δεν καταλαβαίνω γιατί δεν θα καταρρεύσει η οποιαδήποτε απόπειρα κρατικής επιχειρηματικότητας στην Ελλάδα.

Να έχουμε, λοιπόν, το θάρρος να μιλήσουμε με ευθύνη και ειλικρίνεια στον ελληνικό λαό για το πρόγραμμα αντιμετώπισης του χρέους. Αυτή είναι η έκκλησή μου προς την Κυβέρνηση. Για να γίνει αυτό δεν θα πρέπει να τρέχουμε πίσω από την εμπειρογνωμοσύνη της τρόικας -και καμίας τρόικας- όπως επίσης δεν θα πρέπει να τρέχουμε πίσω, αγχωμένοι και αγωνιώδεις, από τα δελτία ειδήσεων. Και τα δυο είναι εξίσου λάθη. Όπως εξίσου είναι λάθος να νομοθετούμε το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών με φοβίες.

Ένα κατ' εξοχήν παράδειγμα που θα περίμενε κάποιος από τα κόμματα της Αριστεράς Αντιπολίτευσης να επικρίνουν την Κυβέρνηση, είναι το παράδειγμα του φαρμακοποιού. Αντί να νομοθετούμε ένα κανονικό άνοιγμα που θα επιτρέπει στους νέους ανθρώπους που σπουδάζουν στις φαρμακευτικές σχολές να έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν το επάγγελμα, το οποίο έχουν αποκτήσει, εμείς τους εμποδίζουμε και τους υποχρεώνουμε, για να ασκήσουν αυτό το οποίο σπούδασαν, να πρέπει να διαθέτουν 300.000 και 400.000 ευρώ για να πάρουν μια άδεια. Εάν αυτό δεν είναι ταξικός φραγμός, τότε τι είναι; Αλλά βεβαίως από τα κόμματα της Αριστεράς δεν λέγεται τίποτα γι' αυτό.

Ακούσαμε πριν από λίγο τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ να καταγγέλλει ότι επιδιώκεται να γίνουν οι νέοι δικηγόροι υπάλληλοι σε δικηγορικές εταιρείες. Μα, γνωρίζει την πραγματικότητα; Γνωρίζει ότι αυτοί οι νέοι δικηγόροι που δουλεύουν κατά μόνας σε αυτήν την άναρχη δικηγορική αγορά, αμείβονται με γλίσχρες αμοιβές, όταν οι συνάδελφοί τους που δουλεύουν σε δικηγορικές εταιρείες, τις οποίες μέμφεται ο προοδευτικός Πρόεδρος

του ΣΥΡΙΖΑ, παίρνουν δυο και τρεις φορές παραπάνω μισθούς από αυτά που παίρνει ένας δικηγόρος στην Ελλάδα, όπου το προοδευτικό ιδεώδες είναι να μένει μόνος του και να δουλεύει μόνος του γιατί αυτή η συνθηματολογία; Πώς με αυτήν τη συνθηματολογία θα υποστηριχθεί μια Κυβέρνηση η οποία φέρει το τιτάνιο έργο να ανοίξει την αγορά και να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του χρέους σήμερα;

Έχουμε εξίσου σημαντικά προβλήματα σε άλλους τομείς. Είπα και στην επιτροπή ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει να νομοθετήσει το άνοιγμα με μεγαλύτερη τόλμη. Γιατί στα φαρμακεία θα πρέπει να υπάρχει σταθερό ποσοστό κέρδους; Γιατί τουλάχιστον δεν ορίζεται ότι αυτό το ποσοστό κέρδους μπορεί να κυμαίνεται από φαρμακείο σε φαρμακείο; Πώς θα αντιμετωπιστεί το ζήτημα ότι οι άλλοι επαγγελματικοί σύλλογοι επιβάλλουν, μέσα από τις άδειες που εκδίδουν, κανόνες συμπεριφοράς και λειτουργίας στα μέλη του; Αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί με τις νομοθετικές παρεμβάσεις της Κυβέρνησης, διαφορετικά όταν έχει την εξουσία ο επαγγελματικός σύλλογος να εκδίδει, να αφαιρεί την άδεια ή να τιμωρεί, έχει την εξουσία να καθορίζει και τους όρους άσκησης του επαγγέλματος. Αυτό είναι λάθος και πρέπει να αλλάξει.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, περισσότερη τόλμη στις νομοθετικές μας παρεμβάσεις. Και χρειαζόμαστε περισσότερη τόλμη γιατί νομίζω ότι αυτό είναι το συμφέρον της πατρίδας και όχι το συμφέρον της κάθε επαγγελματικής ομάδας, που είναι και πρέπει να είναι σεβαστό και θεμιτό, αλλά τούτη τη δύσκολη ώρα πολύ περισσότερο, που αντιμετωπίζουμε αυτόν τον εφιάλτη του χρέους, η Ελλάδα πρέπει να κάνει τολμηρές αλλαγές.

Επειδή ακούστηκε κατά κόρον η μελέτη του IOBE, την οποία δεν μπορώ να αξιολογήσω και να κρίνω, εγώ γνωρίζω ότι οι μελέτες συντάσσονται με επιστημονικά κριτήρια και αμφισβητούνται με μελέτες. Δεν αμφισβητούνται με εισηγήσεις Προέδρων ή εισηγητών Κοινοβουλευτικών Ομάδων, όπως άκουσα κατά κόρον. Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Είναι τόσο δύσκολο πολιτικά να μιλήσουμε με λογικά επιχειρήματα; Υπάρχει μια μελέτη. Μπορεί να έχει κάποιος επιφυλάξεις. Είναι λογικό. Αλλά να αντικρούσεις την μελέτη με κάποια άλλη μελέτη. Υπάρχουν κόμματα που διαθέτουν σοβαρά οικονομικά επιτελεία, επιστήμονες. Ας συντάξουν μια μελέτη, ας έρθουν στο Κοινοβούλιο να μας πουν ότι η μεγέθυνση του ΑΕΠ δεν θα είναι 13 αλλά 3 ή τίποτα. Δεν υπάρχουν όμως, τέτοιες μελέτες, γιατί κανένας δεν μπαίνει στον κόπο να νομοθετήσει σε ένα πεδίο στο οποίο πολύ εύκολα κυριαρχεί η δημαγωγία.

Στηρίζω τη νομοθετική πρωτοβουλία γιατί είναι μια ακόμη τολμηρή πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και πιστεύω ότι αξίζει να υποστηριχθεί αυτή η προσπάθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ του Νομού Αιτωλοακαρνανίας κ. Ανδρέας Μακρυπιδης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται ένας αγώνας δρόμου από τη μεριά της Κυβέρνησης προκειμένου να αντιμετωπιστούν χρόνιες αγκυλώσεις, χρόνια προβλήματα δεκαετιών. Γίνεται αγώνας δρόμου να γυρίσουμε σελίδα στο χθες, σε αυτό που μας πλήγωσε, σε αυτό που μας στεναχώρησε, σε αυτό που μας δημιούργησε προβλήματα και έβαλε και την οικονομία και την κοινωνία στο περιθώριο. Γι' αυτό πρέπει με το νομοσχέδιο αυτό να κάνουμε πιο γρήγορα βήματα από ό,τι κάναμε το δεκαπεντάμηνο που πέρασε. Και αυτό γιατί με το νομοσχέδιο αυτό, που αποτελεί μέρος ενός συνολικού σχεδίου, ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε ένα σοβαρό πρόβλημα που αφορά εκατοντάδες ελεύθερα επαγγέλματα.

Το νομοσχέδιο αυτό έχει τις βασικές αρχές γιατί έχει μια δομή. Περιλαμβάνει συγκεκριμένα τέσσερα μεγάλα ελεύθερα επαγγέλματα και φυσικά προχωράει και σε μια εξουσιοδότηση προκειμένου να εκδοθούν σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα τα απαιτούμενα προεδρικά διατάγματα, ούτως ώστε, επιτέλους, να πάμε σε αυτό που θέλει η κοινωνία σήμερα, σε αυτό που απαιτούν οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι νεοεισερχόμενοι στην αγορά, αυτό που απαιτούν οι συνθήκες του ανταγωνισμού.

Άρα θα πρέπει σε αυτήν την κατεύθυνση και μέσα στο πλαίσιο

της προεκλογικής δέσμευσης του ΠΑΣΟΚ που είχαμε για τα κλειστά επαγγέλματα, να κάνουμε γρήγορα βήματα. Εδώ είναι η διαφορά μας με τη Νέα Δημοκρατία, γιατί εμείς το είχαμε στο πρόγραμμά μας και το κάνουμε πράξη και μάλιστα πολύ γρήγορα αναλογικά, όταν η Νέα Δημοκρατία το είχε και στο πρόγραμμα της, το εξήγγειλε έξι χρόνια και δυστυχώς σήμερα, όταν εμείς πήραμε αυτήν την πρωτοβουλία και με πολιτικό κόστος και με ρίσκο, απέφυγε όχι γιατί αυτήν τη στιγμή είναι απύουσα, αλλά γιατί είναι απύουσα επί της ουσίας του νομοσχεδίου. Και στην ουσία και τυπικά είναι απύουσα η Νέα Δημοκρατία από τις μεγάλες επιλογές που κάνει η Κυβέρνηση σήμερα, προκειμένου να δημιουργήσει ένα άλλο οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον.

Το νομοσχέδιο αυτό αποβλέπει στο να μπορέσει να διευκολύνει τους νεοεισερχόμενους επαγγελματίες στην πρόσβαση της αγοράς. Δίνει όντως πνοή στη νέα γενιά. Μειώνει τις τιμές στις παρεχόμενες υπηρεσίες και αποτελεί εγγύηση νέων αναπτυξιακών ευκαιριών.

Στο ερώτημα που τέθηκε κατά κόρον, γιατί σε αυτό το νομοσχέδιο δεν είχαμε τις συνηθισμένες, τον τελευταίο χρόνο, αντιπαραθέσεις των εμπλεκόμενων φορέων που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο, όπως είχαμε σε αντίστοιχα νομοσχέδια, η απάντηση, κατά τη γνώμη μου, οφείλεται σε δύο λόγους: Πρώτον, γιατί έγινε ένας ουσιαστικός διάλογος με τους φορείς -γι' αυτό δεν ακούω από την Αντιπολίτευση, και τη Μείζονα και την Ελάσσονα, ότι δεν έγινε διάλογος- και αυτό καταγράφεται στα θετικά της Κυβέρνησης. Εδώ όμως θα ήθελα να προσθέσω και το δεύτερο λόγο. Ότι αφήνει ανοικτά τα ζητήματα που προβλέπονται από τα προεδρικά διατάγματα που εκεί θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να είναι πιο τολμηρή, όσον αφορά τις προϋποθέσεις για το άνοιγμα των επαγγελμάτων. Αλλά θα πρέπει, παρά και τις όποιες βελτιωτικές ρυθμίσεις έκανε και στην επιτροπή και εδώ, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, που φαίνεται ότι έχει ευήκοα ώτα, να ακούσει και δυο συγκεκριμένες παρατηρήσεις στις οποίες θα αναφερθώ. Η μια έχει να κάνει με το ταμείο των δικηγόρων, στο άρθρο 5, κύριε Υπουργέ. Αναφερθήκαμε σ' αυτό και στην επιτροπή. Εκεί θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ο πόρος του ταμείου προνοίας που υπάρχει για το Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας και για τους αντίστοιχους δικηγορικούς συλλόγους της Ελλάδας. Περισσότερα, βέβαια, θα πούμε επί των άρθρων, αλλά με την ευκαιρία θέλω να θίξω και το δεύτερο σημείο που υπάρχει στο άρθρο 6, όσον αφορά τις δικηγορικές εταιρείες.

Από τη στιγμή που μιλάμε για απελευθέρωση του επαγγέλματος του δικηγόρου, δεν μπορούμε συγχρόνως να δίνουμε τη δυνατότητα να στηθούν καρτέλ. Γι' αυτό θα πρέπει να υπάρξει η αφαίρεση της δυνατότητας να έχουν μέλη δικηγορικών συλλόγων εταιρείες από άλλους δικηγορικούς συλλόγους των οποίων δεν είναι μέλη, ακριβώς για να πετύχουμε στην πράξη αυτό που θέλουμε: την απελευθέρωση και όχι τη δημιουργία ισχυρών καρτέλ, γιατί νομίζω ότι τότε θα δημιουργηθεί ένα σοβαρότατο πρόβλημα.

Ακούστηκαν, όμως, πολλά και για τα θέματα που έχουν να κάνουν όσον αφορά τις αμοιβές. Εδώ θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να πω ότι θα πρέπει να είμαστε πιο τολμηροί. Είπαν οι συνάδελφοι μιας σήμερα προχωράμε στην απελευθέρωση των επαγγελμάτων, από πού πηγάει η υποχρέωση καταβολής ποσού στους δικηγόρους και στους συμβολαιογράφους και μάλιστα με συγκεκριμένο, διασφαλισμένο ποσοστό.

Θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, και εν όψει της όποιας αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών, αυτό να αντιμετωπιστεί στη λογική της απελευθέρωσης και όχι της κατοχύρωσης και του επαγγέλματος και της αμοιβής. Γιατί; Γιατί η παράσταση δικηγόρου είναι υποχρεωτική και για τον πωλητή και για τον αγοραστή; Γιατί να έχει νόημα για τον πωλητή; Για τον αγοραστή εν μέρει έχει γιατί τον διασφαλίζει όσον αφορά το ιδιοκτησιακό καθεστώς της κυριότητας του ακινήτου.

Νομίζω ότι αυτό δεν είναι απελευθέρωση, κύριε Υπουργέ. Κι αν δεν μπορείτε να το δείτε σε αυτό το νομοσχέδιο, επειδή επίκειται το φορολογικό νομοσχέδιο το επόμενο χρονικό διάστημα, θα πρέπει να το κοιτάξετε σε αυτήν την κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, ευχαριστώντας σας, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή, με το θέμα...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Πληρώνει και φόρο από πάνω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Δεν έχουμε φόρο γι' αυτό το ποσό. Υπάρχει απαλλαγή. Και φανταστείτε, αυτό είναι το οξύμωρο, να μην πληρώνει φόρο στο κράτος και να πληρώνουμε στον ελεύθερο επαγγελματία, στον ιδιώτη διαμέσου του κράτους.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μια αναφορά στο θέμα των ημερών που έχει να κάνει με την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, των 50 δισεκατομμυρίων κ.λπ., που χύθηκαν κροκοδείλια δάκρυα από πολλούς και κυρίως από τη Νέα Δημοκρατία.

Εγώ δεν θα πω τι έλεγε στο πρόγραμμά της η Νέα Δημοκρατία, το περιβόητο πρόγραμμα που κατέθεσε στον ελληνικό λαό το καλοκαίρι του 2010. Δεν θα πω τι είπε ο σύμβουλος του κ. Σαμαρά για τα 50 δισεκατομμύρια, ότι αυτά μπορούν να εισπραχθούν και μάλιστα είπε σε δύο χρόνια, όπως και το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θα πω τι είπε ο πριν από λίγο κατελθών από το Βήμα ομιλητής της Νέας Δημοκρατίας, αναπληρωτής τομεάρχης στα θέματα της οικονομίας με έγγραφό του, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που εξέδωσε το βράδυ της Παρασκευής. Μετά τη συνέντευξη της τρώικας ο κ. Σταϊκούρας έστειλε δελτίο Τύπου και εγκαινιάσει την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ γιατί καυστέρησε απέναντι σ' αυτά που ανακοίνωσε η τρώικα σε σχέση με τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ.

Απλώς θα πω ότι οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας που λένε ότι μπορούμε να εισπράξουμε αυτό το ποσό σε δύο χρόνια -στο περιβόητο πρόγραμμα-, όπως και οι θέσεις στο ίδιο πρόγραμμα που αναφέρονται στο ότι μπορεί ο κ. Σαμαράς να μειώσει σε ενάμιση χρόνο το έλλειμμα του 15,5%, ήτοι 37 δισεκατομμύρια, αποδεικνύουν πλέον ότι αυτό το πρόγραμμα είναι πρόγραμμα από μαθητευόμενους μάγους και είναι ανεφάρμοστο. Ευτυχώς, όμως, έχει γνώση και κρίση ο ελληνικός λαός και δεν θα τους δώσει τη δυνατότητα να εφαρμόσουν ένα τέτοιο πρόγραμμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Νομού Λάρισας του ΠΑΣΟΚ κ. Έκτορας Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βρίσκεται σε πολύ δύσκολη κατάσταση. Μπορεί να μην είμαστε στο αδιέξοδο του Μαΐου, όταν σε λίγες μέρες επρόκειτο να κηρυχτεί στάση πληρωμών, αλλά και το παρόν και το άμεσο μέλλον προδιαγράφεται δυσόιωνα και το βασικό πρόβλημα στην οικονομία έχει ονοματεπώνυμο, λέγεται: Ύφεση, τεράστια ύφεση, απρόβλεπτα μεγαλύτερη από όσο περιμέναμε, κύριε Υπουργέ.

Ύφεση σημαίνει ανεργία, σημαίνει ανέχεια, σημαίνει φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού για τους φτωχότερους, τους γεροντότερους, τους ασθενείς, τα άτομα με αναπηρία. Το τέταρτο τρίμηνο έκλεισε στο 6,6%. Γύρω στο 6,5% τρέχει τώρα, στο πρώτο τρίμηνο του καινούργιου χρόνου και η πρόβλεψη για 3% είναι ένας στόχος πολύ δύσκολος μέσα στο χρόνο και μακάρι να τον πετύχουμε, κύριε Υφυπουργέ. Η οικονομία μας, λοιπόν, βρίσκεται σε ένα φαύλο κύκλο και είναι ώρα να σπάσει τώρα αυτός ο φαύλος κύκλος.

Η χθεσινή παρέμβαση που ψηφίσαμε για τις αστικές συγκοινωνίες και η σημερινή, γι' αυτό που λέμε «άνοιγμα όλων των επαγγελμάτων» είναι σ'φ' αυτήν την κατεύθυνση; Φυσικά είναι σε αυτή την κατεύθυνση. Είναι θετικές παρεμβάσεις, γιατί είναι θετικό να στηρίζουμε -και πρέπει να το στηρίζουμε όλες οι πτέρυγες τις Βουλής- την ελεύθερη πρόσβαση των νέων επαγγελματιών στο επάγγελμα και την ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματος.

Φυσικά ως αρχή αυτό είναι εύκολο. Όταν το εξειδικεύουμε -θα μιλήσουμε στα άρθρα, αλλά θα κάνω και δυο-τρεις επισημάνσεις πριν προχωρήσω στην ομιλία μου- υπάρχουν δυσκολίες γιατί και η αγορά μας δεν λειτουργεί αγγελικά, δεν είναι αγγελικά πλασμένη και ο αθέμιτος ανταγωνισμός υπάρχει και θα μπορεί να δημιουργηθεί και έλεγχος δεν υπάρχουν και οι κανόνες πολλές φορές καταπατούνται.

Γι' αυτό, κύριε Υφυπουργέ, παρ' όλο που θα μιλήσω στα

άρθρα, θέλω να σας παρακαλέσω να ξαναδείτε στο άρθρο 2 την παράγραφο στ', όπου καταργείται η πρόβλεψη αποκλειστικής διάθεσης ή η απαγόρευση διάθεσης είδους αγαθών από ορισμένες κατηγορίες επαγγελματικών εγκαταστάσεων και να διευκρινιστεί. Αν διευκρινιστεί, μπορεί και να ξεπεραστεί. Αν δεν μπορεί να διευκρινιστεί και «πουλάμε ψωμί στο κρεοπωλείο» είναι βέβαιο ότι πρέπει να απαλειφθεί. Όπως πρέπει να δούμε και συγκεκριμένες διατυπώσεις για πολλά άλλα επαγγέλματα, όπως για τους δικηγόρους, παραδείγματος χάριν, να μη δίνεται η δυνατότητα -πριν λίγο το είπε ο κατελθών από το Βήμα συνάδελφος όπως και πολλοί άλλοι συνάδελφοι - να δημιουργούνται καρτέλ μεγαλοδικηγόρων του κέντρου σε όλη την Ελλάδα. Αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσουμε, όπως σίγουρα -το είπα και στην αρχή- να υπάρξουν αρχές και κανόνες για να αντιμετωπίσουμε τα οποιαδήποτε φαινόμενα αθέμιτου ανταγωνισμού σε όλα τα επαγγέλματα.

Άρα αυτή η παρέμβαση πραγματικά γίνεται στην κατεύθυνση να σπάσει ο φαύλος κύκλος στην οικονομία μας, αυτή η εσωστρέφεια που μεγεθύνει την ύφεση και δημιουργεί τεράστια προβλήματα. Νομίζω ότι το Υπουργείο Οικονομικών αναγνώρισε αυτήν την κατάσταση, τη διαπίστωσε απολύτως και γι' αυτό σωστά θέλοντας να προχωρήσει, πέρα από τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις θέλει και μια συναίνεση και σε επίπεδο Κοινοβουλίου και σε επίπεδο πολιτών και ζητάει διάλογο.

Πραγματικά δεν μπορώ να καταλάβω τη Νέα Δημοκρατία -κυρίως σε αυτή αναφέρομαι- που ψάχνει να βρει λόγους, που εφευρίσκει, δηλαδή, δικαιολογίες για να απέχει από αυτόν τον διάλογο. Ακόμη και η δικαιολογία ότι και το ΠΑΣΟΚ όταν ήταν στην αντιπολίτευση, δεν πήγαινε στο διάλογο, δεν στέκει, γιατί και αν δεν πηγαίναμε -και να κάνουμε αυτοκριτική, γιατί δεν συζητούσαμε πολλές φορές- θα πω ότι τότε ήταν άλλες οι συνθήκες και τώρα είναι άλλες οι συνθήκες. Η χώρα βρίσκεται σε κρίση, βρίσκεται σε κίνδυνο. Αύριο αν τότε μας ρωτήσουν γιατί η χώρα δεν θα πάει καλά, δεν θα πει κανένας: «Γιατί το έκανες;» και θα πούμε: «Μα το έκαναν κι αυτοί». Αν δεν αναλάβουμε ο καθένας από μας -ο κάθε πολιτικός χώρος, ο κάθε Βουλευτής- τις δικές μας ευθύνες, δεν θα προχωρήσουμε.

Βέβαια, σε αυτόν τον διάλογο που πρέπει να είναι και δημόσιος -και είναι, κύριε Υπουργέ- αλλά να είναι και συγκεκριμένος, χρειάζονται περισσότερα πράγματα από αυτά που έχουμε στη διάθεσή μας. Γνωρίζουμε φυσικά ότι θα πετύχουμε χάρις στις μεγάλες προσπάθειες που κάνει το οικονομικό επιτελείο στις διαπραγματεύσεις, ο Πρωθυπουργός και την επιμέκυνση του χρέους κι αν θέλετε και το haircut ποσοστού χρέους και το δανεισμό με χαμηλότερο επιτόκιο.

Αλλά αυτά μόνα τους, που είναι πολύ πιθανόν να συμβούν και πολύ γρήγορα -ο μόνιμος μηχανισμός στήριξης- δεν φτάνουν. Δεν βγαίνει λογαριασμός. Γιατί αυτό το μεγάλο βάρος που κουβαλάμε, το χρέος που δεν μπορούμε να εξυπηρετήσουμε, πνίγει κάθε δυνατότητα και μας οδηγεί στην ύφεση. Αναγκάζομαστε να πηγαίνουμε σε περιοριστικά μέτρα και τα περιοριστικά μέτρα ως φαύλος κύκλος ξαναφέρνουν μεγαλύτερη ύφεση. Χρειάζεται, λοιπόν, περισσότερη, μεγαλύτερη παραγωγή, χρειάζονται επενδύσεις, χρειάζεται ανάπτυξη, χρειάζεται ένα εθνικό σχέδιο εμφάνες, συγκροτημένο, με αρχή, μέση και τέλος, που να εμπεριέχει το μνημόνιο, που να είναι όμως πολύ ευρύτερο του μνημονίου.

Είπε ο συνάδελφος που μόλις κατέβηκε από το Βήμα, ο κ. Μακρυπιδής, ότι εμείς το άνοιγμα των επαγγελματιών τον είχαμε στο πρόγραμμά μας. Το έχουμε όμως και στο μνημόνιο και λύνουμε θέματα που βάλαμε στο μνημόνιο, ενώ πρέπει να λύσουμε και θέματα ευρύτερα του μνημονίου, γιατί έχει σημασία για να προχωρήσουμε σε αυτό. Αυτό, λοιπόν, το εθνικό σχέδιο πρέπει να γίνει κτήμα του λαού και πρέπει να πειστεί ο λαός να μας στηρίξει σε αυτήν την προσπάθεια.

Θέλω όμως να κλείσω την ομιλία μου συζητώντας για το χρέος. Το χρέος αντιμετωπίζεται με πολλούς τρόπους, κυρίως με ανάπτυξη, αλλά και με το να αξιοποιήσουμε κάθε άλλη μεγάλη δυνατότητα που έχουμε. Και τέτοια δυνατότητα είναι η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Αυτές τις μέρες ζούμε ένα θέατρο του παραλόγου. Επανά-

καιψε στην πολιτική ζωή -ποτέ δεν είχε φύγει απολύτως- αλλά και στα μέσα ενημέρωσης και στο δημόσιο διάλογο ένας λαϊκισμός, ένα φαινόμενο που κινδυνεύει να κάμψει τη δυνατότητα που έχει η χώρα, αξιοποιώντας τη δημόσια περιουσία, να βρει λύσεις εκ των έndon.

Αυτός ο διάλογος, λοιπόν, που γίνεται, όπως γίνεται, ο ακραίος διάλογος, δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να καταστρέφει τις δυνατότητες που έχουμε. Αλλά να συνεννοηθούμε. Πώς μπορούμε εμείς να αντιμετωπίσουμε αυτό το μεγάλο θέμα της λεγόμενης αξιοποίησης της περιουσίας; Τι σημαίνει αξιοποίηση της περιουσίας; Δηλαδή, τα «ΞΕΝΙΑ» εκεί που ρημάζουν και κανένας δεν ενδιαφέρεται πρέπει να τα αφήσουμε έτσι; Ή τα κάμπινγκ ή κτήρια τεράστια;

Θα φέρω ένα παράδειγμα που είναι βάσιμο, δεν είναι στον αέρα. Κάποιος έκανε δωρεά στο Υπουργείο Υγείας ενός μεγάλου διαμερίσματος κοντά στην πλατεία Βάθη. Δηλαδή, αυτό δεν μπορούμε να το εκποιήσουμε και να το πουλήσουμε; Πρέπει να το αφήσουμε να ερημώνει και αυτό λέγεται εκποίηση; Δεν μπορούμε να φτιάξουμε ούτε αυτό;

Να πω κάτι άλλο. Τα περιουσιακά στοιχεία των εισηγμένων ΔΕΚΟ στο Χρηματιστήριο κάθε μέρα δεν αλλάζουν; Θα αρχίσουμε δηλαδή, να συζητάμε πράγματα που είναι οφθαλμοφανή, πράγματα που τα καταλαβαίνει ο κάθε πολίτης, ότι αυτό όχι μόνο πρέπει να γίνει, αλλά θα πρέπει να γίνει με σχέδιο.

Εδώ, κύριε Υφυπουργέ, περιμένουμε ένα συγκροτημένο σχέδιο - πρόταση αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας. Εδώ υπάρχουν και τα αρνητικά. Ποια είναι; Βρισκόμαστε σε δύσκολη κατάσταση. Υποτιμάται και η περιουσία μας. Θα πουλήσουμε, θα ξεπουλήσουμε, θα εκποιήσουμε, θα αξιοποιήσουμε με δυσμενείς συνθήκες -αυτό είναι ένα θέμα- επειδή είμαστε στην ανάγκη; Αυτό το καταλαβαίνουμε και ο λαός το καταλαβαίνει. Αλλά αυτό απέχει από το σημείο, να φτάνουμε ο καθένας να οχυρώνεται πίσω από ένα «όχι» και πίσω από ένα «δεν» για κάτι που φαίνεται αυτήν την ώρα ότι είναι μια μεγάλη βοήθεια. Πραγματικά είναι μια δυνατότητα που είναι πολύ αισιόδοξη να πετύχουμε στα επόμενα πέντε χρόνια 50 δισεκατομμύρια. Είναι πάρα πολύ αισιόδοξη. Αλλά και αυτά που θα πετύχουμε, αν γίνει σωστή αξιοποίηση, θα είναι μεγάλη βοήθεια για να σπάσει ο φαύλος κύκλος και να αρχίσει η ανάπτυξη. Και νομίζω ότι δεν έχουμε δικαίωμα να αρνηθούμε την προσπάθεια να σωθεί η οικονομία, να σωθεί η χώρα, όχι για εμάς, για τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Μανώλης Στρατάκης, Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Κύριε Πρόεδρε, τελευταίος θα είναι για το μεσημέρι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Όχι, τελευταίος θα είναι ο κ. Γιάννης Μιχελογιαννάκης. Θα πάμε μέχρι τις 16.10' περίπου. Θα έχουν από πέντε λεπτά οι τελευταίοι τέσσερις ομιλητές, για να τελειώσουμε, ξεκινώντας από τον κ. Στρατάκη.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Εμείς να μείνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Όχι, όχι. Το απόγευμα εσείς.

Ορίστε, κύριε Στρατάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι που επανήλθαν έστω δύο Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, γιατί πραγματικά αρκετή ώρα τώρα δεν ήταν κανείς στην Αίθουσα και το λέω γιατί θέλω να αναφερθώ σε όσα παρακολουθώ από το πρωί.

Κύριε Πρόεδρε, αν παρακολουθήσει κανείς εδώ τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, θα διαπιστώσει ότι γίνεται προσπάθεια το κάθε τι να χρεωθεί στο μνημόνιο. Και, βεβαίως, δεν γίνεται μόνο εδώ, γίνεται και στα ραδιόφωνα, γίνεται και παντού. Άκουγα το πρωί τον εκπρόσωπο Τύπου της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρεται στα επαγγέλματα και, βεβαίως, να χρεώνει τα πάντα στο μνημόνιο. Και αυτό γιατί, διερωτάται κανείς. Γιατί ακολουθεί τελευταία αυτήν την τακτική η Νέα Δημοκρατία; Είναι γεγονός ότι το μνημόνιο πουλάει αυτήν την περίοδο. Θε-

ωρείται ότι αποτελεί ένα δράμα για τη χώρα και ως τέτοιο θα πρέπει να επενδύσουμε πάνω σε αυτό.

Βεβαίως, ξεχνούν στη Νέα Δημοκρατία ότι, αν το μνημόνιο είναι ένα δράμα ή δημιουργεί δράμα, αυτό καθαυτό είναι η δεύτερη πράξη του δράματος. Και γιατί γίνεται αυτό; Γιατί θέλουν να περάσει η αντίληψη και η αίσθηση στην κοινωνία ότι η πρώτη πράξη του δράματος πρέπει να θεθεί στο περιθώριο. Και ποια είναι η πρώτη πράξη του δράματος; Η πρώτη πράξη του δράματος είναι οι πολιτικές που δημιούργησαν τη δεύτερη πράξη. Και αυτές οι πολιτικές δεν είναι άλλες από αυτές που εφάρμοσε η Νέα Δημοκρατία τα τελευταία πεντέμισι χρόνια. Αυτό είναι το κυρίαρχο ζήτημα που κυριαρχεί στη σκέψη τους και γι' αυτό κάνουν κάθε προσπάθεια να μην ταυτιστούν με ό,τι ενδεχομένως συσχετίζεται με το μνημόνιο.

Και το λέω αυτό, γιατί ο Υπουργός, όταν μίλησε, εξέφρασε μία απορία για την ανακολουθία της Νέας Δημοκρατίας, το πώς θεωρητικά ταυτίζεται με την αρχή του νομοσχεδίου, αλλά δεν το ψηφίζει επί της αρχής. Και θέλω να τονίσω ότι, όχι μόνο αυτό, κύριε Υπουργέ, όχι μόνο ανακολουθίες θα δούμε, κωλοτούμπες θα δούμε σε σχέση με το να μη χρεωθούν αυτήν την κατάσταση. Και αυτό είναι το τραγικό της υπόθεσης. Διότι όλα αυτά, τελικά, δείχνουν ότι δεν θέλουν τη λύτρωση, γιατί στο κάθε δράμα υπάρχει και η λύτρωση, τουλάχιστον σύμφωνα με τα ισχύοντα.

Αυτή η λύτρωση δεν επιδιώκεται με κανέναν τρόπο, γιατί δεν υπάρχει πρόταση, έστω και αν κάποιοι επικαλούνται την πρόταση, αλλά και τη λύτρωση. Και, βεβαίως, αυτό είναι σε βάρος του ελληνικού λαού και πρέπει επιτέλους να γίνει κατανοητό. Πρέπει να γίνει κατανοητό, γιατί, όσο δεν γίνεται κατανοητό, τα προβλήματα θα πολλαπλασιάζονται.

Δεν φτάνει να δέχεται η Νέα Δημοκρατία ότι δημιούργησε την κρίση χρέους της χώρας, χρειάζεται από εδώ και πέρα να συμβάλει στο να ξεπεραστεί αυτή η κρίση. Θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να συζητάμε εδώ με πραγματική συναίσθηση ευθύνης για το τι πρέπει να γίνει.

Μιλάμε για αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας. Είναι κάτι για το οποίο έχουμε αργήσει και δεν πρέπει να επικεντρωνόμαστε σε αυτό το σημείο. Πρέπει να δούμε πώς μπορούμε, πραγματικά, να την αξιοποιήσουμε στον καλύτερο δυνατό βαθμό και με τις καλύτερες δυνατός προϋποθέσεις. Υπήρξαν αναφορές και δεν θέλω να υπεισέλθω περισσότερο.

Να έρθω τώρα στο σχέδιο νόμου. Υπάρχει ανάγκη να προσαρμόσουμε στο περιβάλλον που είμαστε υποχρεωμένοι αυτήν τη στιγμή να δράσουμε. Και αυτό το περιβάλλον είναι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά και το παγκόσμιο περιβάλλον, όπως διαμορφώνεται, επιμένει και επισημαίνει ότι πρέπει να είναι ελεύθερη η άσκηση των επαγγελματιών, να ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα.

Δεν είναι όμως μόνο αυτό το οποίο επισημαίνεται και από την ίδια την ελληνική κοινωνία. Το άνοιγμα των επαγγελματιών το υποστηρίζει το 78% του ελληνικού λαού. Έτσι τουλάχιστον, δείχνουν οι πρόσφατες δημοσκοπήσεις. Μόνο ένα 15% είναι κατά. Το ότι θα ωφεληθεί η εθνική οικονομία, η ελληνική οικονομία από το άνοιγμα των επαγγελματιών το 75% του ελληνικού λαού το υποστηρίζει, λέει «ναι» και μόνο το 16% λέει ότι δεν θα ωφεληθεί.

Βεβαίως, είναι γνωστές και οι παρατηρήσεις του ΟΟΣΑ, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε σχέση με το πώς δημιουργούνται προβλήματα από αυτό το κλειστό σύστημα που επικρατεί και υπάρχει στη χώρα μας. Και, βεβαίως, επισημαίνουν οι μελέτες των οργανισμών αυτών, τις αδυναμίες και τις στρεβλώσεις στη χώρα μας και πόσο επηρεάζουν κυρίως τον υγιή ανταγωνισμό, που είναι, αν θέλετε, το ζητούμενο σε αυτήν τη φάση, εάν, πραγματικά, θέλουμε να μπορέσει να προχωρήσει η οικονομία μας και η κοινωνία μας μπροστά.

Θέλω να επισημάνω όμως, κύριε Υπουργέ, δύο-τρία ζητήματα που θεωρώ ότι είναι σημαντικά, γιατί όντως έχουμε κάνει σοβαρές προσπάθειες να προσαρμόσουμε την ελληνική νομοθεσία στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Έχουμε θεσπίσει, έχουμε ψηφίσει και έχουμε δεχθεί είτε προεδρικά διατάγματα είτε νόμους για να εναρμονίσουμε την ελληνική νομοθεσία είτε με την οδηγία 123, με το ν.3844/2010 πρόσφατα, είτε με το π.δ. 38/2010, για να προσαρμόσουμε στην

οδηγία 36.

Εκεί, λοιπόν, υπάρχουν ζητήματα που αφορούν την απελευθέρωση των υπηρεσιών γενικότερα στην εσωτερική αγορά και νομίζω πως ό,τι έχουμε κάνει εκεί, δεν πρέπει να το αναιρούμε με αυτό που κάνουμε τώρα.

Υπάρχει ένα κεφάλαιο που αναφέρεται στην άδεια των γεωτεχνικών. Θέλω να πιστεύω ότι η άδεια των γεωτεχνικών, που αφορά άσκηση ρυθμιζόμενων επαγγελματιών, για την οποία απαιτείται πιστοποίηση συγκεκριμένων επαγγελματικών προσόντων από ένα φορέα, που είναι το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, δεν αμφισβητείται ότι δεν δημιουργεί κλειστό επάγγελμα, γιατί δεν έχει κανέναν περιορισμό, ούτε γεωγραφικό ούτε ποσοτικό.

Εν πάση περιπτώσει, το διάστημα που απαιτείται σήμερα για να πάρει κάποιος την άδεια αυτή, με τη διαδικασία που προβλέπεται -που είναι ουσιαστικά το να αναγνωριστούν κάποια συγκεκριμένα προσόντα που πρέπει να υπάρχουν για να έχουμε ποιότητα υπηρεσιών- είναι δύο μήνες το πολύ.

Ο νόμος για τη διαδικασία που προβλέπεται, καταργώντας αυτή την άδεια, θέτει το διάστημα των τριών μηνών. Άρα, λοιπόν, είναι πλεονεκτικότερη η ρύθμιση του διατάγματος 38 απ' ό,τι είναι ο σημερινός νόμος που ψηφίζουμε. Αυτό δεν θα πρέπει να το αγνοήσουμε. Εξάλλου και η ΟΚΕ, αλλά και η Διεύθυνση Επισημοτικών Μελετών της Βουλής δέχεται ότι υπάρχει αυτή η συνάφεια και εμείς δεν θα πρέπει να την αγνοήσουμε.

Γι' αυτό θα πρότεινα, κύριε Υπουργέ, να μπει αυτή η διάταξη, όπως την είχε επεξεργαστεί ο νομικός σας σύμβουλος, γιατί πιστεύω ότι θα συμβάλει στο να μη δημιουργηθούν περαιτέρω προβλήματα. Ναι, μεν θα μου απαντήσετε ότι στο άρθρο 3 παράγραφος 2 προβλέπεται ότι με προεδρικά διατάγματα μπορούμε να εξαιρέσουμε καταστάσεις και να διαμορφώσουμε το περιβάλλον που χρειάζεται, όμως αυτό δεν αρκεί, γιατί στο μεσοδιάστημα δημιουργούνται σωρεία άλλων προβλημάτων και βεβαίως επισημαίνεται και από την ΟΚΕ ότι διαμορφώνεται ένα κενό που θα πρέπει να δούμε πώς θα το ξεπεράσουμε. Δημιουργούνται και άλλης μορφής προβλήματα και θα πρέπει να δούμε πώς δεν θα επιτρέψουμε να δημιουργηθούν.

Θέλω να πω και εγώ δυο κουβέντες αναφορικά με τα ζητήματα της απελευθέρωσης. Θα κάνω μια αναφορά γιατί δεν έχω χρόνο, παραδείγματος χάριν, στις εταιρείες των δικηγόρων. Θεωρώ ότι το γεγονός των διαφορετικών δικηγόρων συλλόγων, που αφήνει τα περιθώρια να δημιουργηθούν καρτέλ, είναι κάτι που θα πρέπει να το δείτε με ιδιαίτερη προσοχή.

Είναι απαίτηση όλων των δικηγορικών συλλόγων της χώρας και δημιουργεί τις καλύτερες δυνατός προϋποθέσεις. Εξάλλου, δεν απαγορεύεται και από την κοινοτική νομοθεσία. Και στη Γερμανία, στην Πορτογαλία, στην Ισπανία υπάρχουν προϋποθέσεις για να γίνουν κάποιες εταιρείες.

Θεωρώ ότι είναι ζητήματα που πρέπει να δούμε και να διαμορφώσουμε εκείνο το περιβάλλον για να μπορέσουμε να υπηρετήσουμε τον καλώς εννοούμενο υγιή ανταγωνισμό και όχι να δημιουργούμε προϋποθέσεις, ώστε να καταστρατηγηθεί στο μέλλον αυτός ο υγιής ανταγωνισμός.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτές οι παρατηρήσεις έχουν να κάνουν με το πώς θα βελτιωθεί το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, πώς θα δημιουργήσει λιγότερα προβλήματα στην αγορά και την οικονομία γενικότερα. Βεβαίως, είναι μια απαίτηση και μια ανάγκη που θα έπρεπε να έχει γίνει ανεξάρτητα από το μνημόνιο και, εν πάση περιπτώσει, θεωρώ ότι μπορεί να συμβάλει στο να διαμορφωθεί ένα καλύτερο περιβάλλον για την οικονομία μας και γι' αυτό ακριβώς στηρίζουμε αυτή σας την προσπάθεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Οικονομού, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ του Νομού Ιωαννίνων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας το διάλογο όχι μόνο σήμερα, αλλά και από την αρχή του καλοκαιριού που ξεκίνησε, κατέληξα σε μερικά συμπεράσματα.

Υπάρχουν κάποιοι που για άλλη μια φορά προχωρούν με γνώμονα το κομματικό ή μικροκομματικό τους συμφέρον. Είναι εκείνοι που στο βωμό του πολιτικού δήθεν κέρδους ή της προσω-

πικής τους πολιτικής επιβίωσης εξακολουθούν να βάζουν το δημόσιο συμφέρον σε δεύτερη μοίρα.

Υπάρχουν κάποιοι άλλοι που για άλλη μια φορά βγαίνουν στο ξέφωτο ζητώντας την εξαίρεσή τους, αδιαφορώντας για το κοινωνικό συμφέρον. Υπάρχει και η ισχυρή πλειοψηφία που για άλλη μια φορά απαιτεί την κοινή λογική, γιατί με όρους λογικής και δημοσίου συμφέροντος δεν είναι καθόλου δύσκολο να εξηγήσουμε γιατί πρέπει να προχωρήσουμε στο άνοιγμα των λεγόμενων «κλειστών» επαγγελματιών.

Δεν χρειάζονται ειδικές γνώσεις για τη λειτουργία της αγοράς για να καταλάβει κάποιος ποιοι ευνοούνταν από τις παρεμβάσεις μέχρι σήμερα, ποιοι είχαν τα ειδικά προνόμια και ποιες συγκεκριμένες ομάδες τα απολάμβαναν. Όχι πάντως οι πολίτες. Επίσης ούτε την ανάγκη για μια νέα αναπτυξιακή δυναμική και μια νέα λειτουργία του κράτους εξυπηρετούσαν οι μέχρι τώρα ρυθμίσεις. Αυτό είναι ξεκάθαρο.

Επίσης, είναι ξεκάθαρο ότι κανείς δεν έχει τίποτα σε βάρος των επαγγελματιών. Ανησυχούν οι διάφοροι κλάδοι για την αλλαγή του περιβάλλοντος στην αγορά. Είναι κατανοητό, όπως είναι επίσης κατανοητό να σπεύδουν να τους συντρίξουν με μισόλογα και εκπρόσωποι του πολιτικού συστήματος.

Άλλωστε η γραμμή που χωρίζει τον επαγγελματικό εκπρόσωπο από τον πολιτικό δεν είναι πάντα ως όφειλε ευδιάκριτη. Όμως μέχρι εκεί. Υπάρχει όριο ανάμεσα στην εύλογη αναστάτωση και τις προδιαγραφές, με τις οποίες θα συντελεστεί μια μεγάλη αλλαγή, από την απολύτως αντικοινωνική στάση.

Γιατί πραγματικά δεν έχω καταλάβει πώς ορίζεται η κοινωνική ανάγκη και πολύ περισσότερο δεν έχει καταλάβει ο πολίτης που ταλαιπωρείται με την πίεση που ασκούν αυτές οι ομάδες, που ενώ διεκδικούν το προσωπικό τους όφελος και τη διατήρηση των πελατειακών τους σχέσεων με την εκάστοτε εξουσία, βάζουν μπροστά την καραμέλα του συμφέροντος της κοινωνίας και της ποιότητας των υπηρεσιών, όταν είναι σαφές ότι πίσω από αυτή την κλειστή ρητορεία, στην ουσία λένε στους πολίτες να πληρώσουν πάλι αυτοί.

Γιατί ο πολίτης πληρώνει σε χρήμα όταν περιορίζεται ο ανταγωνισμός και η δυναμική ανάπτυξη συγκεκριμένων επαγγελματικών κλάδων. Την ώρα που οι ανοχές και οι αντοχές όλων δοκιμάζονται, κάποιοι λένε στους πολίτες ότι θα είναι για το καλό τους, αν δεν δημιουργηθούν συνθήκες για ευνοϊκότερη σχέση τιμής και προσφερόμενης ποιότητας υπηρεσιών.

Πληρώνει ο πολίτης σε θέση εργασίας, όταν έχει επενδύσει χρόνια στην απόκτηση κάποιων δεξιοτήτων ή επιστημονικής κατάρτισης και δεν του επιτρέπεται -σε περίοδο μάλιστα που μεγαλώνει το φάσμα της ανεργίας- να ασκήσει τη δουλειά που ξέρει να κάνει, μόνο και μόνο για να προστατευτούν όσοι είναι ήδη στο επάγγελμα, που σε αρκετές περιπτώσεις έχει μετατραπεί σε κληρονομική προίκα.

Ο πολίτης πληρώνει σε πολλά επίπεδα, υλικά και άυλα. Πληρώνει σε έλλειμμα εμπιστοσύνης, όταν νιώθει ότι συγκεκριμένες ομάδες έχουν προνομιακή μεταχείριση εις βάρος του. Και δεν είναι μόνο το γεγονός ότι υποθηκεύεται η ποιότητα της ζωής του, υπάρχει και κάτι άλλο πιο επικίνδυνο. Συντηρείται μια βαθιά καχυποψία, που δεν είναι καθόλου παράλογη, όταν ανάμεσα στους ευνοημένους και σ' αυτούς που χειρίζονται τις διαδικασίες από την πλευρά του κράτους, έχουν δημιουργηθεί συσχετισμοί που εκτρέφουν φαινόμενα διαφθοράς και διαπλοκής.

Πληρώνει σε έλλειμμα αισιοδοξίας, που χωρίς αυτήν δεν μπορεί να κινηθεί η μηχανή της πραγματικής οικονομίας. Αν υπάρχει ένας συνεχής υπαινιγμός ότι για να εξασκήσεις ένα επάγγελμα, για να τα καταφέρεις, πρέπει να μπλέξεις σε γρανάζι, αν νιώθεις και πάλι ότι για όλα φταίει το σύστημα, τότε με ποιο κουράγιο και γιατί να σκεφτείς να πράξεις διαφορετικά; Γιατί να αναζητήσεις την καινοτομία, να ψάξεις την ευκαιρία που κρύβει αυτό το εκτενές ξαναμίσρισμα της τράπουλας αν δεν μπορείς ούτε καν να δοκιμάσεις;

Θα ήθελα κάποιες ειλικρινείς απαντήσεις, με ή χωρίς ειδικούς περιορισμούς που τίθενται μόνο όταν το επιβάλλει η προστασία του δημοσίου συμφέροντος και όχι η εξυπηρέτηση μέσα από το κανάλι των πελατειακών σχέσεων.

Τα πράγματα είναι προφανή. Στο άνοιγμα των κλειστών επαγ-

γελμάτων δεν υπάρχει πραγματικό δίλημμα. Αν έχει νόημα να συζητήσουμε κάτι σήμερα, είναι η διασφάλιση ότι αυτή η πορεία θα συνεχιστεί απρόσκοπτα, σηματοδοτώντας όχι μόνο μια πιο υγιή λειτουργία της αγοράς, αλλά και μια πιο υγιή λειτουργία του κράτους.

«Όχι», λοιπόν, στα μισά βήματα. Τα μισά βήματα θα σήμαιναν απλώς μια κατά λάθος νεοφιλελεύθερη αυτορρύθμιση της αγοράς, που μόνο σε αύξηση της κοινωνικής αδικίας οδηγεί και σε μια εμπέδωση της άποψης ότι για άλλα ταχτήκαμε και άλλα κά-νουμε.

Ποτέ δεν υπήρξαμε σ' αυτήν την πλευρά. Το ΠΑΣΟΚ δεν υπήρξε ποτέ σ' αυτήν την πλευρά, γι' αυτό και σήμερα δεν μιλάμε για μια κατάργηση των παρεμβάσεων στη λειτουργία της αγοράς. Αυτό το ξέρουν καλά όσοι προσπαθούν να αντλήσουν επιχειρήματα από μια τέτοια ανάγνωση του νομοσχεδίου. Το ξέρουν και εκείνοι που ποντάρουν στην αναστάτωση και τη σύγχυση για προσωπικό όφελος. Μιλάμε για μια νέα στάση του κράτους που θα οργανώνει την παρέμβαση και την εποπτεία με τρόπο που θα παράγονται με ποιότητα και θα αναδιανέμονται με δικαιοσύνη τα οφέλη του ανταγωνισμού.

Στόχος πρέπει να είναι οι ανοιχτές αγορές με αντιμονοπωλιακές πολιτικές, έτσι ώστε να αποτρέπεται η ολιγοπωλήση των αγορών που αποτελεί ένα από τα κυριότερα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, αλλά και έναν από τους κυριότερους λόγους της στρεβλής και σε πολλά επίπεδα διεφθαρμένης λειτουργίας του όλου συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να συζητούμε ακόμα, αφού έχουμε δεχθεί το χαστούκι των πραγματικών δεδομένων της χώρας, το αν θα συνεχίσουμε ή όχι να σκεφτόμαστε με όρους συνεχνίας, είναι απολύτως τρομακτικό. Οι πολίτες είναι αρκετά τρομαγμένοι από τις καθημερινές δυσκολίες και από τις τεράστιες αλλαγές στην αγορά εργασίας. Είναι αρκετά τρομαγμένοι από όσα πιστεύουν πλέον για το πολιτικό σύστημα και τον τρόπο που διαχειρίστηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια την κατάσταση.

Αυτή η Βουλή έχει να παλέψει μ' όλα αυτά. Ας μη γίνουμε και εμείς παράγοντες περισσότερου φόβου, επιμένοντας σε διαφορές εκεί που δεν θα έπρεπε να υπάρχουν. Στο άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών η πλευρά της λογικής και του δημοσίου συμφέροντος είναι ξεκάθαρο ποια είναι. Είναι ώρα που οφείλουμε να είμαστε ξεκάθαροι και εμείς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καβάλας κ. Δημήτριος Παπουτής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου του οποίου οι ρυθμίσεις ήταν αναγκαίες εδώ και καιρό, ένα νομοσχέδιο που ούτε ήρθε ξαφνικά ούτε είμαστε ανέτοιμοι, τόσο σαν πολιτικός κόσμος όσο και σαν κοινωνία, για την υλοποίηση και την εφαρμογή του.

Γιατί η ίδια η κοινωνία, ώριμη εδώ και καιρό, έχει συναινέσει και επιζητά την άρση όσο το δυνατόν περισσότερων περιορισμών, με σκοπό την απρόσκοπτη άσκηση ει δυνατόν όλων των επαγγελματιών.

Γιατί το αποτέλεσμα της προηγούμενης κατάστασης δημιουργούσε, δικαίως ή μη, μία αίσθηση αδικίας μέσα στην ίδια την κοινωνία. Και αυτό η ελληνική κοινωνία emphaticά το κατέδειξε και στην πρόσφατη σχετική δημοσκοπήση που διενεργήθηκε για λογαριασμό του Υπουργείου Οικονομικών. Οι οκτώ στους δέκα πολίτες τάσσονται υπέρ των διατάξεων που το υπό συζήτηση νομοσχέδιο προβλέπει, με μόλις το 15% των ερωτηθέντων να δηλώνει την αντίθεσή του. Επιπρόσθετα, τρεις στους τέσσερις πολίτες θεωρούν ότι η όλη διαδικασία θα έχει εκτός των άλλων και θετικό αντίκτυπο στην οικονομία της χώρας, που παραμένει άλλοτε και η τελική στόχευση της Κυβέρνησης σε κάθε περίπτωση.

Πέραν, όμως, των απόψεων των πολιτών και μελέτη του ΙΟΒΕ, το επιστημονικό κύρος του οποίου δεν αμφισβητείται, θεωρεί ότι το αποτέλεσμα της υιοθέτησης διαρθρωτικών αλλαγών στην οικονομία, συμπεριλαμβανομένου και του ανοίγματος των κλειστών επαγγελματιών, θα είναι γύρω στο 13% επί του ΑΕΠ.

Επιπλέον, με το παρόν σχέδιο νόμου και κυρίως, με το πρώτο μέρος του, στην ουσία ενεργοποιούμε ξανά δυο, εδώ και καιρό ξεχασμένα και ανενεργά άρθρα του Συντάγματος της χώρας μας. Το άρθρο 5 παράγραφος 1 και το άρθρο 106 παράγραφος 2, άρθρα τα οποία με σαφήνεια κατοχυρώνουν την ελευθερία της επαγγελματικής δραστηριότητας και τα οποία είχαν αλλοιωθεί στην πράξη από μια σειρά προστατευτικών ρυθμίσεων υπέρ συγκεκριμένων επαγγελματικών κατηγοριών.

Θα πρέπει, λοιπόν, κατά τη γνώμη μου, να αλλάξουμε κάθε ρύθμιση η οποία δεν επιτρέπει στους νέους ανθρώπους, στους νέους επιστήμονες να βρουν δουλειά, αλλά και να ασκήσουν το επάγγελμα που επιθυμούν. Κατά τη γνώμη μου, δεν το καταφέρνουμε μέχρι στιγμής, τουλάχιστον, στο δογματικό επίπεδο που θέλει μεταξύ άλλων και ο συνταγματικός νομοθέτης.

Να καταργήσουμε, λοιπόν, κάθε φύσεως προστατευτικές ρυθμίσεις, οι οποίες οδηγούν τις τιμές, είτε των παραγομένων προϊόντων είτε των υπηρεσιών στη χώρα μας, σε υψηλό κόστος. Να βελτιώσουμε μεσομακροπρόθεσμα την ποιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών, μέσα από συνθήκες αυξημένων, πλην, όμως, υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού. Γι' αυτές μας τις επιλογές ωστόσο κατηγορηθήκαμε και κατηγορούμαστε ακόμα.

Η Νέα Δημοκρατία μάς κατηγορεί ότι είμαστε ανέτοιμοι για το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, το οποίο θα έχει σαν αποτέλεσμα την πρόχειρη και βιαστική μεταβολή στο καθεστώς πολλών επαγγελμάτων. Προφανώς αυτή η στάση υποδηλώνει τουλάχιστον, κατά τη γνώμη μου, ανευθυνότητα, αλλά και σύγχυση για το τι πιστεύει πραγματικά και το τι θέλει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Απευθύνομαι προς τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και τους ρωτώ: Το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων δεν ήταν στις προεκλογικές τους δεσμεύσεις, τόσο κατά τις εκλογές του 2004 όσο και κατά τις εκλογές του 2007; Αυτά τα χρόνια που κυβέρνησε η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, γιατί δεν πήρε κάποια πρωτοβουλία ως Κυβέρνηση προς αυτήν την κατεύθυνση; Ποιος την εμπόδιζε; Μήπως ο γνώριμος φόβος του πολιτικού κόστους; Αλλά και σήμερα αρνούνται να συναινέσουν σε επιλογές που και οι ίδιοι άλλωστε οι οπαδοί τους, όπως και σχεδόν το μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής κοινωνίας emphatικά στηρίζει.

Σε κάθε περίπτωση πάντως έχω να προσθέσω ότι η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία δεν ήρθε προφανώς αβασάνιστα. Η ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών διαβουλευτήκε σε εξαντλητικό βαθμό με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, αλλά και με κάθε επαγγελματική ομάδα την οποία αφορούν οι ρυθμίσεις, κυρίως του κεφαλαίου Β' του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου, δηλαδή τους δικηγόρους, τους συμβολαιογράφους, τους ορκωτούς λογιστές, τους μηχανικούς, τους αρχιτέκτονες.

Έτσι, λοιπόν, από εδώ και μπρος με το παρόν νομοσχέδιο αντιστρέφουμε στην ουσία τη λογική που ίσχυε μέχρι σήμερα για όλα τα κλειστά ή τα λεγόμενα κατά περίπτωση «κλειστά επαγγέλματα». Ο κανόνας γίνεται πλέον η απρόσκοπτη άσκηση ενός επαγγέλματος, εκτός και αν επιβάλλεται η διατήρηση ορισμένων περιορισμών για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος ή της δημόσιας ασφάλειας.

Γεωγραφικοί περιορισμοί, ελάχιστες αποστάσεις μεταξύ ομοειδών επαγγελματικών εγκαταστάσεων, κατώτατες ή ανώτατες κατά περίπτωση αμοιβές και άλλοι τέτοιου τύπου περιορισμοί, καταργούνται. Η κατεύθυνση του ανοίγματος των κλειστών επαγγελμάτων είναι μια κατεύθυνση που έχουν ακολουθήσει σχεδόν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες με επιτυχία μέχρι σήμερα. Η μόνη χώρα που δεν το έχει κάνει μέχρι σήμερα, είναι η δική μας.

Κύριε Υπουργέ, τελειώνοντας και ιδιαίτερα ως προς την περίπτωση του λεγόμενου ανοίγματος του επαγγέλματος των δικηγόρων, αλλά και των μηχανικών, πιστεύω ότι δεν τίθεται κατά κυριολεξία –έτσι τουλάχιστον όπως προκύπτει– ο όρος, αφού είναι γνωστό ότι τα επαγγέλματα και του δικηγόρου και του μηχανικού ήταν ανέκαθεν ανοικτά. Ο καθένας θα μπορούσε να ασκήσει το επάγγελμα του δικηγόρου ή του μηχανικού οπουδήποτε, αρκεί να είχε τις προβλεπόμενες εκ του νόμου προϋποθέσεις απόκτησης πτυχίου και άδειας άσκησης επαγγέλματος.

Θέλω, όμως, να σταθώ σε δυο σημεία του σχεδίου νόμου, για τα οποία έχω σοβαρότατες επιφυλάξεις, τις οποίες και θα παρα-

καλούσα να λάβετε σοβαρά υπ' όψιν. Η πρώτη αφορά στην περίπτωση του άρθρου 6 παράγραφος 1, όπου προβλέπεται η δυνατότητα «...δυο ή περισσότερων δικηγόρων μελών του ίδιου ή διαφορετικών δικηγορικών συλλόγων να μπορούν να συστήνουν Αστική Επαγγελματική Δικηγορική Εταιρεία...». Θα παρακαλούσα να διαγραφεί η φράση «...ή διαφορετικών δικηγορικών συλλόγων...» ώστε αυτή η δυνατότητα να υπάρξει μεταξύ δυο ή περισσότερων δικηγόρων, μελών του ίδιου ωστόσο δικηγορικού συλλόγου. Κάτι τέτοιο κατά τη γνώμη μου είναι επιβεβλημένο, γιατί αν η διάταξη μείνει ως έχει, θα οδηγήσει προδήλως σε έναν αθέμιτο ανταγωνισμό ή στη δημιουργία καρτέλ από μεγάλες δικηγορικές εταιρείες, κυρίως του κέντρου, εις βάρος των δικηγόρων των επαρχιακών συλλόγων. Κάτι τέτοιο, κατά τη γνώμη μου, θα αποβεί προοπτικά και εις βάρος της ίδιας της δικαιοσύνης.

Θα ήθελα να δώσετε βάση στην παραπάνω παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, μιας και εκτός των άλλων, αποτελεί και πανθομολογούμενο αίτημα όλων των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, αλλά και των δεκάδων χιλιάδων δικηγόρων από όλη την επικράτεια.

Επίσης, στην περίπτωση του άρθρου 5 παράγραφος 8, δυνάμει του οποίου τροποποιείται το άρθρο 96 του Κώδικα περί Δικηγόρων, ζητώ να υπάρξει διατύπωση συμπλήρωσης στο εδάφιο γγ', όπου προβλέπεται η απόδοση πόρου στο οικείο ταμείο προνοίας, εφόσον κατά νόμο προβλέπεται τέτοιος πόρος. Συγκεκριμένα ζητώ να συμπεριληφθεί η φράση «... ή στους διαδόχους φορέα του ταμείου προνοίας...», όπως, παραδείγματος χάριν, μπορεί να είναι ο ΛΕΑΔ, δηλαδή, ο Λογαριασμός Ενίσχυσης Αλληλοβοηθείας Δικηγόρων, ο οποίος ως γνωστόν προβλέπεται σε όλους τους επαρχιακούς δικηγορικούς συλλόγους.

Επίσης, οφείλω να καταθέσω τις επιφυλάξεις μου ως προς το ότι η προς τα κάτω απελευθέρωση των αμοιβών ή των δικηγόρων ή των μηχανικών μπορεί να απαξιώσει την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

Αυτά επί των ορισμένων ουσιαστικών παρατηρήσεων από την πλευρά μου και θεωρώ ότι θα πρέπει να γίνουν δεκτές.

Κατά τα λοιπά, από όλα όσα έχω εκθέσει προηγουμένως, στηρίζω το σχέδιο νόμου και καλώ χωρίς προσχήματα να το κάνουν και οι υπόλοιποι συνάδελφοι των άλλων λοιπών Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου. Με τον κ. Μιχελογιαννάκη θα κλείσουμε την πρωινή μας συνεδρίαση.

Ορίστε, κύριε Μιχελογιαννάκη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι κοινωνικές ιδιαιτερότητες του μεσοπολέμου γεννούν τα κλειστά επαγγέλματα. Δεκαπέντε χρόνια μετά το 1821, για να δούμε τη σημασία της ιδιοκτησίας τότε, γίνεται κλειστό επάγγελμα το αρχαιότερο, αυτό των συμβολαιογράφων και μετά αρχίζει μια διαδρομή των τελευταίων πενήντα ετών, όπου το πολιτικό σύστημα διαπραγματεύεται τα κλειστά επαγγέλματα.

Έρχεται ο Υπουργός με την Κυβέρνηση να αποκαταστήσει ένα αίτημα της νέας γενιάς, να μπορέσει να απαντήσει πολιτικά στον προστατευτισμό, στην πελατειακή σχέση και στην προνομιακή διαδικασία, να διαπραγματευθεί με δυο εκατομμύρια πολίτες, με τετρακόσια επαγγέλματα, να βάλει το μοντέλο της γενικής ισορροπίας για να βγάλει δείκτες και ευελπιστεί και σε εξακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Αρχίσαμε με το άνοιγμα των οδικών μεταφορών, προχωρήσαμε στην ενσωμάτωση της οδηγίας 123/2006 στην ελληνική νομοθεσία. Αρχίσαμε μετά, παίρνοντας σαν κριτήριο τις ανάγκες της κοινωνίας και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία λέει ότι ο βαθμός του κλειστού επαγγέλματος στην Ελλάδα είναι από τους υψηλότερους στην Ευρώπη, να διαπραγματευτούμε και τον αριθμό αυτών που μπορούν να εξασκήσουν επάγγελμα και την εξάρτηση της διοικητικής άδειας με την πραγματική ανεργία και το γεωγραφικό περιορισμό και τις ελάχιστες αποστάσεις ομοίων επαγγελμάτων και την αποκλειστικότητα ή όχι στη διάθεση προϊόντων και την απαγόρευση ή όχι άσκησης επαγγέλματος σε εταιρική μορφή και τον περιορισμό στο μετοχικό κεφάλαιο.

Μέσα σε αυτήν τη λογική χρησιμοποιούμε δυο εργαλεία: Το ΚΕΠΕ σε επίπεδο δεκατριών στα εβδομήντα και το ΙΟΒΕ σε επίπεδο τετραετίας. Πράγματι, βγαίνουν δείκτες, οι οποίοι είναι σημαντικοί, που αναφέρθηκαν από τους προηγούμενους και χρήζουν προσοχής. Προβλέπεται κατάργηση της διοικητικής αδειοδότησης, δηλαδή άδειας από αρμόδια αρχή πριν ξεκινήσει τη δραστηριότητά του. Μεγάλα εμπορικά κέντρα έφυγαν από τις νομαρχίες. Πρέπει να το διαπραγματευτούμε αυτό.

Κατάργηση περιορισμών. Η διάθεση του ψωμιού, που είπαμε, στα σούπερ μάρκετ, οι υποχρεωτικές τιμές στη διανομή, οι εδαφικοί περιορισμοί, σινεμά, κομμωτήρια, σχολές οδήγησης.

Δεν καλύπτετε, επίσης, άλλες απελευθερώσεις σχετικά με τα επαγγελματικά προσόντα, το χρόνο μαθητείας και το ωράριο. Προβλέπονται, βέβαια, στην οδηγία Μπολκεστάιν, που ψηφίστηκε και δεν έχει αρχίσει ακόμα, αλλά είναι κάτι το οποίο πρέπει να το δούμε.

Μειώνεται ο αριθμός αδειών και προϋπηρεσίας σε δεκαέξι τεχνικά επαγγέλματα, τα οποία είναι κυρίαρχα για την αγορά μας. Ούτε συζήτηση ότι είναι μια πρόκληση. Είναι μια πρόκληση που πρέπει πάνω απ' όλα εμείς να είμαστε δίκαιοι. Δίκαιοι γιατί πρέπει να αποδείξουμε αυτήν τη φορά που το πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε κρίση ότι τα επαγγέλματα τα δικά μας των Βουλευτών δεν θα κοιταχθούν με άλλο μάτι από τα επαγγέλματα όλης της κοινωνίας. Λόγω της οικονομικής κρίσης πρέπει να βοηθηθεί αναγκαστικά και να προστατευτεί εδώ ο μικρός, πρέπει να δοθούν κίνητρα στον άνεργο και όχι φρούδες ελπίδες.

Όλα αυτά βέβαια για να γίνουν, για να ανοίξουν όλα πρέπει να

απαιτηθεί κάτι. Στην αγορά στην οποία θα δουλέψουμε, θα ισχύει μια ηθική αγοράς και όχι μια αγοραία ηθική.

Υπουργέ μου, προτείνω τα πέντε περιττά «π» να κλείσουν: ο παθολογικός προστατευτισμός, η πελατειακή σχέση, η προνομιακή σχέση, η παλαιολιθική πολιτική της κάθε συντήρησης, οι πολιτικοί να κλείσουν σαν επάγγελμα, βάζοντας όμως σαν κριτήρια, σαν προϋποθέσεις τα ένσημα, την αποτελεσματικότητα και τα καθαρά χέρια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχελογιαννάκη.

Κύριοι συνάδελφοι έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 18 Ιανουαρίου 2011 και ερωτάται το Σώμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 18 Ιανουαρίου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.22' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 16 Φεβρουαρίου 2011 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολογήτων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

